



فیوڈور دوستوویفسکی

تەرجەمان: ھەممە کەریم عارف

ئەھلامونتاڊا

www.iqra.ahlamontada.com



ئەم كۆنپە

لە ئامادەکردنی پێگە

(مەسرى اقرأ الثقافى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانى پەنجى پێگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۆ سەردانى پێگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>



فيۇدۇر دۇستۇيىسكى

هەژاران

رۇمان

پېئىشەكى و ۋەركىپرانى: خەمەكەرىم عارف

چاپى چۈشۈرۈم..... ۲۰۱۵



سايه بۇ چاپ و بلاڭكردنه وه

ههزاران دۆستۆيىڭى

ناوى كىتېب: ھەزاران

نوسىنى: دۆستۆيىڭى

بابەت: رۇمان

وەرگىچى: ھەممە كىرىم عارف

دیزاين: باسەم رەسام

چاپخانى: تاران

نۆرى چاپ: چاپى چوارەم ۲۰۱۵

تىراژ: ۱۰۰۰ دانە

نرخ: ۷۰۰۰ ھەزار

لە بىر ئۆيىدە كىتەپ كىتەپخانى كىتەپخانى (۱۴۵۲) سالى ۲۰۱۵ يىلىدە.

بۇ دىسكەتتىن بۇلاڭكردەكەننى ئاۋەندى سايە بىناڭكو كۆ..

ئاۋەندى: سىلەمنى - شەقامى پىرەمىرد - بەرامبەر اعلاناتى شىركۇ

Email: nawandy.saya@yahoo.com ۰۷۵۱۲۴۶۰۵۸۲

© مالى لە چاپدانى پارىژدە بۇ ئاۋەندى سايە

حه‌مه‌که‌ریم عارف

پیاویک له بارانی وشه‌ی به‌رده‌وام!

شیرکۆ بیکه‌س

ئه‌و وه‌خته‌ی به‌عشق‌وه‌ ئه‌نوسیت وئه‌بیته‌ هاوده‌می زمانی به‌خشین
وداهینان. ئه‌و کاته‌ی هه‌موو ژیا‌نت ئه‌ده‌یته‌ ده‌ست قه‌لم وئه‌بیته‌ به‌
په‌روانه‌ی ده‌وری وشه‌ وچرای کتیب ورس‌ته‌یه‌کی جوان. تۆ ئیتر له‌وه
ده‌رنه‌چی به‌ ته‌نا بۆ خۆت بژیت و تۆ ئیتر ته‌مه‌نت ئه‌بی به‌ ته‌مه‌نی
که‌ لاوگرۆلی خۆشه‌ویستی وژیا‌نت به‌ ژیا‌نی میله‌تیک و تیکه‌ل به‌ ئاینده‌
ئه‌بی وله‌که‌ل باراندا ئه‌باریت وله‌که‌ل هه‌تاودا هه‌تاو!

حه‌مه‌که‌ریم عارف

پیاویک له‌ شه‌ونخونی و

له‌ پێژنه‌ی وشه‌و

خۆشه‌ردنه‌وه‌ی قه‌لم و

په‌نجه‌ره‌یه‌ک بۆ خه‌می که‌سک و

گه‌زنگی به‌یان.

حه‌مه‌که‌ریم عارف

ژێ یه‌ک بۆ خۆشه‌ویستی ئه‌به‌دی

ئه‌ده‌ب وچاری مرۆفایه‌تی و

گه‌رانبی هه‌میشه‌ پاراوی

که‌رووی ژیا‌ن!

ھەشتا ئەستێرە ی کتێب لەو تەمەندەدا
 ھەشتا جۆگە ی روون لەو دارستانەدا.
 ھەشتا فرین لەو ئاسمانە زیوینەدا.
 ھەشتا ماچی منیش لەم نووسینەدا!
 ئەمشەو بە تەنھا خۆم لەسەر مێزەگەم
 ئەم مۆمی ریزلێنانەم بۆ ئەو عاشقە داگیرسان!
 بە تەنھا خۆم وچەند دێرە شیعریکی جاویدان.
 بە تەنھا خۆم وپەپوولەیکە غەمگین و
 چەند کاغەزیکی سپی چاوەپوان.
 بە تەنھا خۆم کەوتە ھەلدانەوێ
 لاپەرە ی چاوەشەونمی ئەو مێرگەو
 خۆپێندنەوێ ھەناسەکانی ئەو گۆمەو
 گێژانەوێ حیکایەتی بالندەیکە
 دەنگ زامدار!
 بە تەنھا خۆم، نە ھەمەکەریم خۆی زانی و
 نە رۆژنامەیکە و نە گۆفاریک و
 نە شەقامیکی کەرکوک و نە مەقامیکی
 عەلی مەردان، تەنھا ھەر خۆم و مێزەگەم
 کەسی تر نا.
 کەرکوکییەک
 پەرپەر لە کوردستان و
 لیوانلیو لە جیھان!

که‌رکوکیه‌ک

هه‌موو دنیا دینیتته ناو ئەم پەیفه‌وه‌و

پەیفیش ئەبێ بە گۆلی سان.

لە دنیاوه

چە‌ندین دە‌ریا‌چه‌ی پۆ‌مانی

پژانە ناو ئەم ولاتی زمانه‌وه.

چە‌ندین نزاری چیرۆکی

هێ‌نایه ناو ئەم رووبە‌ری زمانه‌وه.

چە‌ندین ئاوێ‌نه‌ی دیرۆکی

بە دە‌وونماندا هه‌ل‌واسی.

که‌رکوکیه‌ک

با‌خی نووسی و

کێ‌لگه‌ی نووسی و رانه‌وه‌ستا !

که‌رکوکیه‌ک ..

خۆ‌ره‌تاری ناو جیهانی یۆ‌ وه‌رگێ‌پاین

مانگه‌ شه‌ری بۆ‌ وه‌رگێ‌پاین

عه‌شقی گه‌وره‌ی ئە‌فراندنی بۆ‌ وه‌رگێ‌پاین

ئە‌لبێ‌ر کامۆ، ئە‌لکساندەر فە‌دایە‌ف، مـی‌رپ

مبێ‌تۆ، قاسم‌خۆ‌ف، کازانتزاکیس، چە‌یخ‌خۆ‌ف، گروینتە‌ر دیش‌فەر، فە‌نسنت فان

گۆ‌گ، مال‌رۆ، شه‌کسپیر، م. گۆ‌رکی، هۆ‌میرۆس، چە‌رفە‌یش‌فە‌سکی، چای‌کۆ‌فسکی، ئید

گار ئالان پۆ‌، جاک لە‌نده‌ن، گۆ‌گۆ‌ل، سې‌رۆ‌س پو‌هام، بلی‌خان‌خۆ‌ف، کریس

کۆ‌چە‌را، مە‌ه‌دی حە‌سێ‌ن، ساید رە‌حمان، ئە‌حمە‌د مە‌حمود، سە‌مە‌دی

بیهره نگی. عه زیز شه ریف. نه جف قوی پسیان. نه شره فی
دیقهانی. مه سعود نه حمه دزاده. گه وهر مراد. یه لمان گونای. چه ندین
وچه ندین که ژو ده ریاجه و دهشت و رووباری تریش...

له سی وپینج سالیدا هه شتا چراوگی

به ژووره کانی نه زمانه دا هه لئاسی.

له سی وپینج سالیدا.. هه شتا ریگای تازه ی

له م نه خشه یه دا کرده وه

هه شتا تقوی گولی شه ست په پ

هه شتا په یژه، هه شتا شه به نگ و

هه شتا تابلو

له م زمانه دا... نه م گه روی چریکانه ده گمه نن.

له م رهنگانه دا... نه م تونی دهنگانه ده گمه نن.

له م هه ورانه دا... نه م بارینه ده گمه نن.

له م ده غلانه دا... نه م گوله گه نمانه ده گمه نن.

من نه مشه و ته نیا هه خۆم وچه ند شیعرئ

نه م چرای پێژلینه له سه رمیزه که م دانه گیر سینم.

بۆ که رکوکیه که سه ر پێژه له وشه و

که لێوانلێوه له خۆره تاو.. سلار نه ی بارانه

جوانه که ی زمانی کوردی. سلار نه ی

که رکوکیه خۆشه و یست! سلارو!

سله یمانی ۲۰۰۹/۷/۱۵

نه ده ب وهونه ر/ژماره (۶۴۳)/پینجشه ممه ۲۰۰/۷/۲۳

پێشه‌کی

حه‌مه‌که‌ریم عارف

"۱"

دۆستۆفسکی (۱۸۲۱-۱۸۸۱) به‌ بۆچوونی ره‌خنه‌گران و میژوونووسانی نه‌ده‌ب، یه‌کنیکه‌ له‌ رۆماننووسه‌ هه‌ره‌ مه‌زنه‌کانی روسیای سه‌ده‌ی نۆزدیه‌م و نۆزیه‌ی به‌ره‌مه‌کانی تا رۆژگاری نه‌مرۆش هه‌ر به‌ تازه‌یی ماونه‌ته‌وه‌و پیر نه‌بوون.

واته‌ به‌ره‌مه‌ی **دۆستۆفسکی** به‌شیکه‌ له‌ که‌له‌پوری نه‌ده‌بیاتی جیهانی و بۆ سه‌ر نۆزیه‌ی زمانه‌ زندووه‌کان پاچفه‌کراون، و نه‌که‌رچی کورد زۆر به‌ دره‌نگه‌وه‌ ئاوڕیان له‌م که‌له‌ نووسه‌ره‌ داوه‌ته‌وه‌، به‌لام له‌و سالانه‌ی دواییدا هه‌ندێ له‌ شاکاره‌کانی کراون به‌ کوردی که‌ جێگه‌ی قه‌درزانی و ده‌ستخۆشییه‌. به‌نده‌ش وا لێره‌دا یه‌که‌مین نۆبه‌ره‌ی رۆمانه‌کانی **دۆستۆفسکی**م، کورته‌ رۆمانی (هه‌ژاران - ۱۸۴۵) ده‌که‌م به‌ بیاریی ده‌ست و پێشکه‌ش به‌ کتێبخانه‌ی هه‌ژاری کوردی ده‌که‌م و له‌وه‌ش دانیام که‌ بیاری ده‌ستی شوانه‌، و بیاری شوانیش یا شنگه‌ یا ئاله‌ کرک.

دۆستۆفسکی ئه‌م رۆمانه‌ی له‌ نه‌مه‌نی بیست و چوار بیست و پێنج سلیدا نووسیوه‌و شلرته‌ و نۆبانه‌گێکی خێرای پێده‌رکردووه‌و به‌ نیشانه‌یه‌کی یه‌جگار گه‌وره‌ی به‌هره‌و سه‌لیفه‌ی نه‌ده‌می ئه‌و هاته‌وه‌ته‌ ژماردن. هه‌ر له‌ هه‌مان ساڵدا رۆمانۆکی (سیبیر)شی بڵاوکردووه‌ته‌ره‌، و له‌ویدا به‌کنیک له‌ر تیه‌و نۆبه‌رۆکانه‌ی خسترووه‌نه‌ روو که‌ پاشان له‌ شاکارانی: (تاوان و سزا،

برايانى كارامازوف)دا ھونەريانەتر مامەلەي لەتەكدا كرىووە، واتە مەسەلەي كۆشە و ھەفدژى نىوان خىروشەپى ھونەراندىووە، كە ئەم بىرۆكەيە باالى بەسە ئۆستۆفسكىدا كۆشەووە بوو بە تان و پىڤ و كرى (نسىج) دەروونى و رۆحى قارەمانانى رۆمانەكانى. واتە ئۆستۆفسكى باوھەپى تەواوى بەو ھەبوو كە مەزۇڤ پىڤيەستى بە پەشيمانى و تۆبە و گەپانەو، ھەقەناعەتى و ابوو كە ئازارووعە زاب و كۆل و كۆڤان ماھى پزگارى و ئاسوودەيە. و بەلەي نۆزىيە پەخەنگران و ياسكارانەو ئەم بىرۆكەيە بەسەر نووسىنەكانى **دۆتۆففسكى** و قارەمانان و كاراكتەرانى رۆمانەكانىا زالە و بەمەش رەنگى چەمكى ناينى رۆمانەكانى خۆي پشەتووە. ئەو ھەي لە بەرھەمەكانى ئەم كەلە ئەدەبىيەدا دەردەكەوئ، بە تايبەتى لە پۆمانى (تاوان و سزا)دا ئەو ھەي كە نۆز كارامە و لىھاتووانە و یتەي ژيانى دەروونى تاوانبارى گرتووە، جەختىكى فرەي لەسەر بەرجەستەكردنى لایەنە ساپكۆلۆژىيەكانى تاوان و تاوانبارى كرىووەتەرە، لایەنە ھەفدژەكانى ناخ و خودى مەزۇڤى، بە جۆرئ ھونەراندىووە، كە شارەزايى لە مەسەلە ساپكۆلۆژىيەكان مەرجە بۆ تىگەيشتنى كارە ئەدەبىيەكانى ئۆستۆفسكى. و لەم روووەو نۆز كەس ئەم كەلە نووسەرە لە روى زانا گەرەكانى دەروونناسى دادەنەن. بۆيە **دۆستۆففسكى** تەنبا بە خەلكى سەھەي نۆز دەيەم نايەتە ژماردن، بەلكو بە زەبىرى كارە ئەدەبىيەكانى ستورى جوگرافيا و مېژوو، ئاقارى شوئىنكاتى بەزاندروو لە مەزۇڤدا دەئى.

ئۆستۆفسكى لە سەرەتاي لاويدا پەيوەندى دەگەل كۆمەلەك شۆپشگىڤىر سىياسى، خودان پىروپاھەرو كەلكەلە و خولپاي خيالۆي تۆپارى دا بەيداكرد، كە دەسەلاتى تزارى پىنى زانين، گرتنى. ئۆستۆفسكى دراپە

دادگا و حوكمى خه نه قاندىن درا، پاشان به خشىنى تزارى بـ
 ده‌رچوو، په‌وانه‌ى تاراوگه‌ى سىبىريا كرا، پىنج دانه سالى به‌دهم كارى
 قورسه‌وه له‌وتى‌ده‌ر قه‌تاند. له سالى ۱۸۵۹ دا عه‌فوكرا. به‌لام نه‌و گىانى
 ياخيگه‌رىبه‌ى كه تىاي بوو، هه‌رچه‌نده له زىانى پۆزانه‌يدا هه‌ندى كه‌م
 بووه‌وه، وه‌كو شه‌قل و مۆركى كاراكته‌رو قاره‌مانانى پۆمانه‌كانى هه‌ر
 مايه‌وه، بۆيه بـ خویندنه‌وه و تىگه‌بىشتنى مه‌وداي به‌ره‌مه‌كانى
 ، په‌چاوكردى نه‌م شه‌قلى ياخيگه‌رىبه پىويسته..

به‌هه‌رحال نه‌م كه‌له پۆماننوسه ميناكى نفوموانىكى يه‌جگار
 له‌زه‌بر، خۆى به قولايى ناخ و ده‌روونى به‌شه‌ردا كردووه و هه‌موو ناكركى
 وه‌لدزىبه‌كانى ناخ و ده‌روونى به‌شه‌رى كه‌شف كردووه و دزىوه‌ته‌وه.
 نه‌وه‌تا نيتشه له شوپىنگدا ده‌لپت: "دۆستۆفسكى تاقه ده‌رووناسه كه
 شتىكى لىوه فېر بووم." يان ستيفان تسفايغ، رۆماننوسى نه‌مساوى
 ده‌لپت: "دۆستۆفسكى يه‌كه‌م كه‌سه بىرۆكه‌يه‌كى له‌مه‌ر نه‌وه‌لگانه
 دابىنى كه تيمه‌ين..". يانى يه‌كه‌م كه‌سه هه‌وليداوه خۆمان به‌خۆمان
 بناسيڤيت..

هه‌لبه‌ته پرىسه‌ى وه‌رگىپان، زيانر بابه‌خ به‌ر شاكاراته ده‌دات كه
 به‌شېكى هه‌ره گرنگى كه‌له‌پورى مرۆشانى پىكد هه‌يڤن وه درىژايى
 رىژگار هه‌ر نه‌پوتازهن و ئاقارو كه‌وشه‌نى جوگرافىار مېژوو ده‌به‌زىتن وه
 ئاساتى پىر نابن و ده‌بن به‌كه‌له‌پورى هه‌موو سه‌رده‌مه‌كان، وه‌لبه‌ته
 پىتڤيه نه‌و شاكاراته په‌وپه‌رى نه‌مانه‌دارى ووردى، به‌زمانىكى روون
 رده‌وان، به‌رپه‌رى قه‌ساحه‌ت و به‌لاغه‌ته‌ره بىته وه‌رگىپان، وانه ده‌كرۆت

لە زمانە ئەسلەكەوه پاچفە بكرت، پاچفە يەكى ئەوتۇ كە بە ئەواوى
ھاوتای دەقە ئەسلىيەكە بگاتەووە لە كۆپى ئەدەبىياتدا قامكانى بۆ
پاكىشريت وپشتى پى بېستريت و پىويست بەو نەكات كەسانى دى
كاتى خۆ بە فېرۇ بدەن و جارېكى دىكە پاچفەى بگەنەو، مەگەر رەوت
وگۇپان و رادەى پەرەسەندنى زمانى سەردەم ئەمە بخوازيت.

"۴"

دۆستوفسكى بە يەككە لە پېشەنگەكانى رۆمانى كلاسكى روسى
دەژمىردريت. ھالبەتە گومان لەو دەدا نىيە كە كارىگەرىي ئەزموونى
پۆمانەوانى و رۆماننوسى پوشكىن و گۇگۇلى بەسەرەو، بوو، ھەرەھا
گەلێك لە باسكارانى ئەدەبىي ئامازەيان بۆ كارىگەرىي رۆمانەكانى بالزاك و
جۇرج ساند و فېكتۇرەزگۇ و دىكنز بەسەر پۆمانەكانى دۆستوفسكىيەو
كردبوو.

دۆستوفسكى لە چلەكانى سەدەى تۆزدەيەمەو ھاووەتە مەيدانى
ئەدەبىيەو ھەر لە يەكەم پۆمانىيەو (ھەژاران - ۱۸۴۵) ھەولیداو لە
رېيازى گۇگۇلى مامۇستای دوور بگەوتەووە پەپرەوى مېتۇدېكى نازەى
ھونەرى بگات، بۆيە زياتر بارى دەروونى و ساپكۆلۇجى قارەمانەكانى
بەھەند وەرگرتووەو رېستورەتەى لەر رېگەبوو و پۆتەيەكى ھونەرىي واقېع و
ژيانى باوى رەخت پېشان بەدات.

دۆستوفسكى لە سالى ۱۸۴۴دا، وەكو ئەفسەرێكى ئەندازيار، سەربارى
ئەوەى تەرزىكى زۆرى بەسەرەو، بوو، دەستى لە كارى فەرمى حكومەتى
كېشايەو. لەر دەمەدا تووشى دەبېت بە تووشى گريگورىيۇفيچى كۆنە
برادەريە، كە وەكو نروسەرێكى رېاليستى سەركەوتو، ژيانى ئەدەبىي

خۆی ده‌ست پێک‌د‌ب‌و‌و. جو‌وته هاو‌پێ به شه‌ریکی خان‌و‌یه‌کیان به‌ک‌رێ گ‌رت، د‌ۆست‌ۆفس‌کی له‌و ما‌له‌دا ده‌ستی دا‌یه نو‌وس‌ینی یه‌که‌مین پ‌ۆمانی خۆی (هه‌زاران). هه‌لبه‌ته بێ ئه‌وه‌ی بێ‌لێ هاو‌ری‌که‌ی پ‌ی‌ب‌زان‌یت.

شه‌و و‌ر‌ۆژ، به‌و‌ه‌پ‌ه‌ی ج‌ۆش و‌خ‌ۆش‌ه‌وه‌ کاری له‌و به‌ره‌مه‌دا ده‌ک‌رد، تا له‌ ئ‌ی‌واره‌یه‌کی مان‌گی ئ‌ایاری سا‌لی ۱۸۴۵دا ته‌وا‌وی ده‌کات. هه‌نگ‌ی هاو‌پ‌ێ‌که‌ی گ‌از‌ک‌رد‌و‌ له‌ نه‌ی‌تی‌یه‌که‌ی خ‌ۆ‌یی ئ‌ا‌گ‌ا‌دار ک‌رد، و‌که‌وته‌ خ‌و‌ی‌ند‌نه‌وه‌ی ر‌ۆمانه‌که‌ ب‌ۆی. د‌ۆست‌ۆفس‌کی به‌ نه‌شه‌یه‌کی تر‌سا‌م‌یزه‌وه‌ ب‌ۆی ده‌خ‌و‌ی‌ند‌ه‌وه‌و ئ‌ه‌و‌یش (گ‌ری‌گ‌وری‌ۆف‌یچ) به‌ د‌ل و به‌و‌ه‌پ‌ه‌ی د‌لبه‌ندی و سه‌رسام‌ی گو‌ن‌ی ده‌گ‌رت، تا دره‌نگ‌ان‌ێکی شه‌و ئ‌ه‌و‌جا له‌ خ‌و‌ی‌ند‌نه‌وه‌ی بو‌نه‌وه‌، گ‌ری‌گ‌وری‌ۆف‌یچ ده‌ست‌ن‌و‌سه‌که‌ی ئ‌یسه‌ند‌و ب‌ۆ سه‌به‌ی‌نێ ب‌ۆ ن‌ی‌ک‌راس‌ۆف‌ی شاع‌یری ن‌یشت‌مان‌په‌روه‌ری برد، گ‌ری‌گ‌وری‌ۆف‌یچ به‌ در‌ێژ‌ایی شه‌و ر‌ۆمانه‌که‌ی ب‌ۆ خ‌و‌ی‌ند‌ه‌وه‌، که‌ جو‌وته ئ‌ه‌ی‌ب ن‌زیکه‌ی سه‌عات چ‌وار‌ی به‌ره‌به‌یان له‌ خ‌و‌ی‌ند‌نه‌وه‌ی بو‌نه‌وه‌، له‌ خ‌ۆش‌یا‌ندا خ‌ۆیان پ‌ێ‌نه‌گ‌یراو به‌و تا‌وه‌خته‌ چ‌وون له‌ ده‌ر‌گای ما‌له‌که‌ی د‌ۆست‌ۆفس‌کیان دا‌و له‌ خه‌ویان هه‌ست‌اند تا پ‌ی‌ر‌ۆژ‌یایی ل‌ێ‌که‌ن.

دیاره ئ‌ه‌و سا‌ته جوان‌ترین سا‌تی ر‌ۆمانی د‌ۆست‌ۆفس‌کی بو‌و، و‌هر‌گ‌یز ئ‌ه‌و سا‌ته خ‌ۆشه‌ی له‌ ب‌یر نه‌چ‌روه‌وه‌. د‌وا‌ی س‌ێ ر‌ۆژان د‌ۆست‌ۆفس‌کی چ‌و‌و ب‌ۆ لای په‌خته‌گ‌ری به‌ ئ‌ی‌ت‌وبان‌گ ب‌ی‌ل‌ی‌نس‌کی، که‌ ده‌ست‌ن‌و‌وسی پ‌ۆمانی گ‌ور‌ینی له‌ ن‌ی‌ک‌راس‌ۆف و‌ه‌ر‌گ‌رت‌بو‌و، هه‌ر‌که‌ ب‌ل‌ی‌نس‌کی ئ‌ه‌م ن‌ر‌سه‌ره‌ لاره‌ی ب‌ینی، به‌ گه‌رم‌ی پ‌ێ‌ی گو‌ت:

"ک‌ۆ‌پ‌ۆ ت‌و ده‌زان‌ی چ‌یت ک‌رد‌وه‌؟! "هه‌لبه‌ته ب‌ل‌ی‌نس‌کی ئ‌ه‌م ر‌ۆمانه‌ی به‌ یه‌که‌مین هه‌ول‌ی نو‌وس‌ینی ر‌ۆمانی ک‌ۆمه‌ل‌ایه‌تی ده‌زان‌ی، که‌ ته‌ف‌یا خه‌ل‌کی

هونه رهنه ند، هونه رهنه ندی ره سهن و به هره مه ند باری ده بن و دهره قه تی دین. ئەم رۆمانه (هه ژاران) که بووه مایه ی شۆرەت و نۆبوانگی دۆستوفسکی و به مه ناوی که و ته سه رزاران، له سه ر بناغه ی نامه کارییه ک رۆنراوه که له به ینی کارمه ندیککی به ته مه نی حکومه ت و کیرۆله یه کدا روو ده دا که له ژووریککی به رانبهر ژووره که ی نه ودا کرۆچیه . یانی چیرۆکی کارمه ندیککی نیستنساختی هه ژاری به سالچوووه که ناومیدانه له هه ول و ته قه لای به ده ست هێنانی هه یاو حورمه تیکدا یه و نه شقی راسته قینه ی خۆی سه باره ت به کیرۆله یه کی هه تیوی هه ژاری بێنه و، له ژێر په رده ی مه حه به ت و خۆشه ویستی باوکانه دا ده شارێته وه. . کابرای کارمه ند هه موو کاتی خۆی له ژووره چکوله که ی خۆیدا به نووسینه وه ی به لکه نامانی ئیداری به سه ر ده بات. له میانه ی ئەم نامه کارییه وه، خۆینه ر له ژیا نی ئەم دوو که سه ئاگادار ده بێت، له ژیا نی رابردوو ئیستایان که پهن له رووداوو و بۆیه رێن بێ ماناو ته په هات و نووسه ر زۆر ئاسایی و ساده ده ری بریون و گه زارشنی لیکه ردون. . راسته کۆمه لێک خالی وه ک هه ژاری و دامای و بێنه وایی و هه ستێن هه به ش کۆی کردوونه ته وه به لام سه ره نجام هیچ به خته وه ری و شاییه کی لێناکه وێنه وه و بۆ یه کتر دۆزه خن. .

دۆستوفسکی که له ک رۆمان و چیرۆکی له پاش به جێماوه له وانه :
(هه ژاران - ۱۸۴۵، بێنزاوان - ۱۸۶۱، تاوان و سه ر - ۱۸۶۶، گێله - ۱۸۶۹، ته هریه تان - ۱۸۷۲، هه رزه کان - ۱۸۷۵، برایانی کارامازوف - ۱۸۸۰)
ژیا نی هه ژارانی شارنشین، له کاره رۆمانه وانه کانی دۆستوفسکیدا یه جگه ر زاله و ئەم قیمیه بووه به نێوه رۆک و مایه و ماک و هه وێنی ژماره یه کی زۆر له رۆمانه کانی که یه کێکیان ئەم رۆمانه یه (هه ژاران) جا دۆستوفسکی

نەھاتىرە تەنيا ئەو تابلۇر دىمەن و ويناھەمان پېشكەش بىكات كە ھەژارى
 وناكۆكى كۆمەلەپ تەكەنى كۆمەلگە ھەژار پېشان دەدەن، بەلكى
 بايەخىكى پىتى بە ويناگرتنى جىھانى رۇخى و دەروونى ئەخلاقى
 ھەژاران داوھ كە ھەقەندە ھاوپەيۋەندى بوونى مادىيەنە. واتە گرفت و
 كېشە كۆمەلەپ تە ھەژارى لە رۇمانەكانى دۇستۇفسكى دا، لە ميانەى
 كېشە ئەخلاقى و سايكولوژىيەكانەو بەرجەستە دەپىت. ديارە جىھانى
 ناوھەى ھەژارانى دۇستۇفسكى، جىھانىكى يەجگار ئالۇزۇ سىخ و
 دىۋارە، كۆكەرەوھى ھەقەندەكانە.. بەكورتى دۇستۇفسكى جۆرە رۇمانىكى
 تازەى دامىنا، كە پاشان نىۋى پۇمانى تراجىدى لېترا، ئەمە زىدەبارى
 ئەوھى كە يەككە بوولە پېشەنگانى پۇمانى سايكولوژى رۇمانى
 فرەدەنگ، دۇستۇفسكى لە كارەكانىا كۆمەلەك خەسلەتى ھەزى وھونەرى
 خەلى ھەبو، كە زياتر لە ھەردور رۇمانى (تاوان و سزا) و (برايمانى
 كارامازوف) دا بەرجەستە ديارن.

"۳"

فىزىقۇر مىخائىل زىفېچ، دۇستۇفسكى (۱۸۲۱-۱۸۸۰) رۇمانفوسىكى مەزنى
 روسىيە، لە مۇسكۇلە تەخۇشخانە يەكدا كە بابى لە ويناھەمان پېشكەش
 دەكرد، لە دايگىبۇو. ھەركە چاۋى بەدنىيادا ھەلەپنا روۋىيە پەۋىيە ژىنگە يەكى
 ناخۇشى، پېچ لە بۇنى دارەدەمان و ھەژارى بروۋە. بابى، كاپىرەكى توندە
 تەبىئەتى، بەدەمچىزى، خۇپەرسىتى، رۇدى پىسكە و پەلەكى بوو. ھىندە
 تەبىئەت ھەقەندەكانە، بەشەق و زەلە و دەمپۇزى جىنيۋان مال و مىندالەكەى
 بەرپە دەبىر. فىقۇدۇر كە مىندالەكى ھەستىار نرپە بوو، نۇدى بىق لە بابى
 برو، ھەقەندەكانە لە ھەتەمەلەرى بابى دەتوسا، بۇيە لە ناخى

دل‌وه ناره زووی مردنی بابیه سته مکاره که ی ده کرد، به لام دایکی که
 ئافره تیکی میهره بان ونه رم و نیان بوو، زوو مردو فیژدور به تنیا مایه وه .
 فیژدور پاش مردنی دایکی، له لایه ن بابیه وه که له نا ئومیدیدا په نای
 وه بهر مه شرویات بردبوو و توانای سه په رشتی منداله که ی نه بوو، بۆ
 قوتا بخانه ی نه اندازه ی سوپایی سانپتر سبژرگ نیردر، له وینده ر، له
 ژینگه ی وشک و ناخوڅی فیرگه دا، که سیسته میکی سوپایی به سهره زال
 بوو، ده رفته ی قوزته وه و که وته خویندنه وه ی کتیبانی دلخوازی خو ی، به
 دزییه وه کتیبانی روسی و فهره نسی ده خویندنه وه و زه وق و سه ليقه و
 به هر ی نوو سه ری خو ی په روه رده کرد .

له ته مهنی هه ژده سلیدا، که بیستی بابی به ده سستی مسکین و کویله
 باخیه کانی خو ی کرژدوه، تروشی شۆک بوو، وژدور په شیمان بوو له وه ی
 که هه میشه مه رگی بابی به ئاوات خواستبوو. له و ساله دا بۆ یه که مجار
 نه خوڅی فبی لیده رکه وت. دوا ی ته واوکردنی خویندن له به شی نه اندازه دا،
 له یه کیک له دایه ره کاخدا دامه زرا، له سانپتر سبژرگا مالکی په رپوتی
 به کری گرت، وئیدی به ده سستکورتی و شه رمه زاری دریزه ی به ژبان
 دا. زۆری پینه چوو له کاری ئیداری وه په ز بوو، ده سستی له کار کیشایه وه
 تا هه موو کاتی خو ی بۆ نه ده بیات ته رخا ن بکات. سه ره تا بۆ دابینکردنی
 بژۆوی و ژبانی خو که وته کاری پاچفه و (ئوچینه گرانده) ی بالزاک و
 (دون کارلوس) شیلهری وه رگیترا. له سالی ۱۸۴۵-۱۸۴۶ یه که مین رۆمانی
 خو ی (هه ژاران) ی نووسی ودا ی به نیکراسوفی شاعیر که له گزفارو
 رۆژنامه دا بۆی بلار بکاته وه... دوا ی دوو رۆژ، له سه عات چاری به ره به یاندا،
 که تازه بۆ مال گوا بوه وه و چوو بووه ناو جیگه، زهنگی ده رگا که ی

لێدرا، که ده‌رگای کرده‌وه نیکراسۆفی له‌به‌ر ده‌رگا بیینی، له‌په‌ر باوه‌شی
پیدا کردو هاواری کرد: "زۆر عه‌له‌!" و به‌لێنی دایه‌ که پێشانی بیلینسکی
ره‌خنه‌گری سه‌ختگیری به‌ناوبانگی بدات. بیلینسکی-ش هه‌مان بۆچوونی
نیکراسۆفی دووپات کرده‌وه به‌ دۆستۆفسکی گوت: "لاوۆ! تۆ ده‌زانی
چیت نووسیوه‌؟"

دۆستۆفسکی که ناوی خۆی بیسته‌وه له‌سه‌رکه‌وتنی خۆی دلتیا بوو،
ئیدی به‌ په‌له‌ په‌ل چه‌ندین چیرۆکی بلۆک کرده‌وه که سه‌رکه‌وتنێکی
نه‌وتوایان به‌ ده‌ست نه‌هێناو ره‌خنه‌گران، به‌ لاسایی
که‌ره‌وه‌ی (گۆگۆل)یان ناوبرد و ته‌نانه‌ت بیلینسکی-ش له‌ بۆچوونه‌که‌ی
خۆی نیچه‌ په‌شیمانێک بووه‌وه... دۆستۆفسکی له‌ داخی شکسته‌ په‌یتا
په‌یتاکانی خۆی په‌یوه‌ندی به‌ گرێپێکی لاوانی شوێشگری نازاده‌وه
کرد، که به‌کێک له‌ ئامانج و مه‌رامه‌کانیان، هه‌له‌وه‌ شاندنه‌وه‌ی یاسای
کۆیلایه‌نی بوو، وه‌له‌ کۆپۆ کۆیوونه‌وه‌ و گه‌نگه‌شه‌و موخازه‌ره‌کانیاندا
به‌شداری کرد. له‌ ۲۲/۱/۱۸۴۹دا، که له‌ کۆیوونه‌وه‌یه‌کی دوورو درێژو
تاقه‌تبه‌ری نه‌نجومه‌نی گروپی نۆیبراو، بۆ ماڵ گه‌پابووه‌وه، له‌ زه‌نگی
ده‌رگا که‌ی ده‌دریژ، به‌لام ئه‌مجاره‌یان له‌ جیاتنی نیکراسۆف، پۆلیسی
له‌به‌رده‌رگادا بیینی که به‌ تاوانی به‌شداری له‌ چالاکیه‌ن دژه‌تزاری گرتیان
وله‌ زیندانیه‌ن په‌ستات. دیاره‌ که دۆستۆفسکی که خۆی به‌ تاوانبار
نه‌ده‌زانی و هه‌رگیز وێنای نه‌ده‌کرد، په‌شداری له‌ گه‌نگه‌شه‌ و یاسی
سیاسیدا، وه‌که‌ر تاوانێک نه‌و ده‌گه‌یه‌نێته‌ پای میزی دادگایی، هه‌موو کاتی
به‌ته‌های نازادبوون بوو تا له‌ ۲۲/دیسامبه‌ردا که له‌ سه‌عات شه‌شی
په‌یانیدا ده‌گه‌ل هه‌ندی ئه‌ندامانی بیکای گروپی شۆرشگیری تاقیردا، له‌

لایه ن پاسه وانانی دلره قهوه به ره و مهیدانی به فرو به سته لک گرتو برا، بۆ
نه و شوینه برا که خه لکینکی فره چاوه پوانی هاتنی نه وان بوون.

داسین قریری دادگای، که قهراری نیعدام بوو، بۆ خویندنه وه، ده سته ی
یه که م تیرباران کران، که نۆره هاته سه گرۆپی دوهم، که دوستوڤسکی
یه کتیک بوو له وان، ناجودانیک له دورره وه ده سته سپرنکی سپی هه لکردو
جینه جیکردنی حوکمی نیعدامه که ی راگرت. به مجۆره حوکمی نیعدامه که ی
کرا به چوارسال زیندانی له گه ل کار ی قورس له تاراوگه ی سیریا... نه نجام
له ۲۴/ دیسامبه روله شه وی له دایکبوونی مه سیددا، پی به کۆرت وزنجر، بۆ
تاراوگه ره وانه کرا، له زیندانی سیریا دا، ده گه ل دزو بکۆژو پیاوخرایاندا،
له ژورنیک پیس و قیزه وندا جیگیر بوو. وه کو نه وان جلکی یه کشیوه ی
زیندانی له به رکربو بوو به هاوسفره یان و ملی بۆ کار ی نیجباری
تاقه تپروکین دا...

دوستوڤسکی که هر له مندا لیه وه که سیک ی له شهبارو ده غه زار بوو، له
زیندانداندا فیتی لیده هات و ده که وت، به لام هه موو نه م ده ردو رهنج
ونه خۆشی و مهینه تیانه، بۆ نه به نه زمونیکی ده وله مه ند ده ژمیردا. له
زیندانی سیریا دا له فزیکه وه میلله تی روسی ناسی و زیاتر خوای
ناسی، چونکه ئینجیل تاقه کتیب بوو که له زیندانداندا قه ده غه نه بوو وریکه
ده درا بخویندنه ره.

پاش نه وه ی ماوه ی مه حکومه ته که ی نه واو کرد، به گریره ی قهراری
دادگای بالا چه ند سالنیکیش ره کر سه ریا ز له سیریا دا خزمه تی کرد، وله
ته نیایی و بی په ناییدا تروشی بپۆه ژنیک ی ده غه زاری سبلای بوو به ناری
ماریا دیمتریفنا که له میردی یه که می مندا لیک ی هه بوو و هیچ

ده‌رامه‌تیکى نه‌بوو. دۆستۆفسكى بېته‌وه‌ى هېچ سۆزىكى نه‌شق و ښايى له دالدا بېت، له رووى به‌زه‌بېه‌وه بېته‌وه‌ژنى گۆرېنى خواست. پاش مردنى نېكۆلاى يه‌که‌م دۆستۆفسكى چه‌ندىن جار داواى به‌خشېنى له نه‌لکسانده‌رى دووه‌مى جېنشېنى نېكۆلاى يه‌که‌م کرد. نه‌وه‌بوو نه‌نجام له سالى ۱۸۵۹دا به‌خشر او ريگه‌درا که له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌يدا بۆ سانېترسېرگ بزرېته‌وه.

ده دانه سال بو له‌م شاره دوور که وتبووه‌وه، ناوى به ته‌واوه‌تى له‌بېرکرايو، سه‌ره‌له‌نوئ تېه‌له‌چووه‌وه. تا ماوه‌يه‌ک نووسېنه‌کانى به ساردى پېشوازى ده‌کران. به‌لام که له سالى ۱۸۶۱دا (يادگار ه‌کانى خانى مردوان)ى بلاوکرده‌وه، ناو وشۆره‌ته‌که‌ى چارانى به زياده‌وه په‌يداکرده‌وه. نه‌م رۆمانه که به پاناوى يه‌که‌م که‌سى تا‌ک ده‌گېرېته‌وه، زياتر گېترانه‌وه‌ى ژيان وېسه‌ره‌اتى نروسه‌رو نه‌و دېمه‌ن و بويه‌رانه‌يه که له زينداندا دېتوونى، نه‌و واقيعه تال و مه‌ينه‌تبارانه‌ى له ريگه‌ى نه‌م به‌ره‌مه‌وه به‌رجه‌سته‌کرايو، خه‌لکى روسيائى به جاري هه‌ژانده‌هاپوژاند وه‌ينايه گريان و نه‌تانه‌ت تزارېشى هېتايه گريان.

نه‌م به‌ره‌مه له رووى شېرازوته‌کنېکى نه‌ده‌بېيه‌وه، فۆرم و قالېتېکى تايه‌تى هه‌يه، بېرېته له کۆمه‌لېک چېرۆکى جياواز که به‌يه‌ک داوه ده‌زوو هۆنراوته‌وه له قالې رۆمانېکى نايابدا به‌رجه‌سته‌کراوه. (يادگار ه‌کانى خانى مردوان) له پاش (هه‌ژاران) وه‌رچه‌وخانېکى گه‌وره‌ى له ژيانى نروسه‌رايه‌تى دۆستۆفسكى چيکرده‌، ونوقلانه‌و مژده‌ى شاکاره‌کانى نايغه‌ده‌ى نه‌رى بۆ خوښه‌ران پې بوو.

ئەو ۱۸۶۴ دا چىركى (ياداشتە نەيتىيەكان)ى
 بلاوكردەۋە. ئەم بەرھەمە لە ژيانى نووسەردا سەرگەرتنىكى ئەوتقى بە
 دەست نەھىئا. بەلام لە سەدەي بېستەمدا، رەخەنگران لە خانەي شاكارە
 ئەدەبىيەكانى نووسەريان دانا. كاراكتەرانى ئەم چىركە لەو كارمەندە
 دەولەتيانەن كە لە ژىربارى ستەمى حكومەتى نىكولاي يەكەمدا دەنالىنن.
دوستوفسكى لەم بەرھەمەدا نەھاتوۋە ۋىنەي داب ونەرىت وغوخدەي
 كزەمگە بگرتت و ەكو چىخۇف پىشانگايەكى سىما جۇراوجۇرەكانىش
 ناخاتە بەرچاۋ، بەلكو قارەمانانى چىركەكە ھەريەكەيان، بە جۇرك
 كزەشەيك لە كەسايەتى نووسەرىشان دەدەن ۋەندى چەرساتى ژيانى
 دەرۋونى وسايكولۇڭى ئەو دەنۇتتەن ۋاشكرا دەكەن. ئەم قۇناغەدا چەند
 رۇدوۋو كارەساتىكى ناخۇش ژيانى دوستوفسكىيان تالكرد، ھەۋەلجار
 ژەكەي ۋ پاشان برا ئازىزەكەي، مىخائىل، مردن ۋ ئەۋىش پىاۋانەو
 مەردانە مەسئۇلىەتى قەرزەكانى مىخائىلى گرتە ئەستۇي خۇي. قەرزى
 لەم دەكرد تا قەرزى ئەۋىتىرى پېداتەۋە. بەجۇرئ خۇي دابوۋە نووسىن
 ۋ سەرى كرىۋوۋە نووسىن، كە چىۋاي نەمايوۋ بىرئىت. ۋىزاي ئەۋەش، لە
 ھەپتەتى رەشپىنى ۋ ئاۋومېدېدا، بەۋپەپى ۋرەبەرزى مامەلى دەگەل
 نەگبەتى ۋ مەبەتەكانى خۇيدا دەكردو بە ئەزمونىكى پىۋىستى دەرزانى
 بۇ كارى نووسىن ۋ نووسەرايەتى.

دوستوفسكى لە قەمەنى چل ۋشەش سالىدا كىزۇكى بېست ۋ يەك
 سالەي خراست كە سكرتېرو خىرانوۋسى بەرھەمەكانى خۇي بوۋ. لە سالى
 ۱۸۶۵ دا رۇمانى (تاۋان ۋ سزا)ى بلاوكردەۋە. ئەم كارە بە يەكەم بەرھەمى
 كەۋرەي دوستوفسكى دەژمىردىت ۋ نەك ھەر لە روسيادا، بەلكو لە

هه‌نده‌رانی‌شدا شۆره‌ت و نیوبانگیکی فره‌ی په‌یدا‌کریو دۆستۆفسکی
 گه‌یانده‌ ریزی پێشه‌وه‌ی رۆماننۆسانی دنیاو تا ئه‌مرۆش په‌کێکه‌ له‌
 رۆمانه‌ به‌ نیوبانگ و فره‌خوێنه‌ره‌کان. قاره‌مانی رۆمانه‌که‌ له‌به‌ر هه‌ژاری و
 ده‌ستکۆرتی ناچاره‌ زانکۆ ته‌رک بکات. له‌به‌ر نه‌داری و ده‌سکۆرتی و به‌
 گوێژه‌ی تێۆر به‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کانی خۆی ده‌ست ده‌داته‌ کوشتنی
 پیره‌ژنیکسی سووتخۆرو به‌ رێکه‌وت خوشکی پیره‌ژنی نافه‌ریش
 ده‌کۆژێت. رۆمانه‌که‌ له‌سه‌ر بته‌مای کۆمه‌له‌ فاکته‌ریکی جۆراوجۆر رۆنراوه‌،
 که‌ مایه‌ و سه‌رچاوه‌ی تاوانن. ئه‌م گه‌نجه‌ (قاره‌مانی رۆمانه‌که‌) دوو خولیاو
 که‌ لکه‌له‌ به‌ به‌رده‌وامی هانی ده‌ده‌ن، یه‌که‌م ده‌توانی به‌ پاره‌ی پیره‌ژنه
 سووتخۆره‌که‌، که‌ له‌ راستیدا له‌و خه‌لکه‌ مه‌ینه‌تیارو کۆلانه‌ دزراوه‌ که‌
 ناچار بوون قه‌رزێ لێوه‌ریگن، کارێکی باش بکۆرت و دووهم ده‌توانی
 به‌م پاره‌یه‌ به‌هره‌و توانا ناوازه‌کان که‌ ده‌که‌ونه‌ سه‌رووی هه‌ر جۆره
 په‌یمان و قه‌راردانیکی کۆمه‌لایه‌تیه‌وه‌، به‌خێتته‌ گه‌پو سه‌رسکه‌ی خۆی.

(تاوان و سزا) رۆمانی وێرانی و تابووتی ژیانه‌، به‌لام له‌ ناوه‌وه‌، له‌وشوێنه‌دا
 که‌ وادێته‌ به‌رچاو مه‌مور تروسکه‌یه‌کی ئومێد و ئومێده‌واری کۆژاوه‌ته‌وه‌،
 له‌په‌ر سه‌ر له‌ نوێ تروسکه‌یه‌کی ئومێد هه‌لده‌بیێت و ئه‌و به‌شه‌ره‌ی که‌
 بووه‌ په‌ حه‌یوان، ده‌گه‌رێنێته‌وه‌ سه‌ر ته‌بع و نه‌بیعه‌ته‌ فریشته‌ ئاساکی
 جاوانی خۆی. له‌ ساڵی ۱۸۶۶دا رۆمانی (قورماریانی) بلاوکرده‌وه‌.
 خۆسه‌ر له‌م به‌ره‌مه‌دا ئه‌زمۆنی قالی خۆی له‌ به‌کێک له‌ نشیمه‌نه‌کانی
 هه‌نده‌ران وکێکه‌له‌و خولیا‌ی قورماری خۆی ده‌هونه‌ریێتی و نیشان
 ده‌دات. پڕۆکیرقیف، له‌م رۆمانه‌وه‌ تۆپرایه‌کی به‌ هه‌مان ناو نیشان
 ناماده‌کردۆره‌. قه‌رقشی ئه‌م رۆمانانه‌ رۆژ باش بوو، به‌لام به‌شی دانه‌وه‌ی

هه موو قه رزه كانى نه ده كرد. ئىدى دوستوفسكى له نه جامدا له ترسى خودان قه رزان ناچار بوو ده گەل ژنه كيدا له روسيا هه لبيت، له م شار ده چوون بۆ ئه و شار، له ئالمانه وه بۆ جنيف، وه جنيفه وه بۆ فلورانس. ئىدى ژورى هه رزان بايان به كرى ده گرت، خواردنى هه رزان و كه ميان ده خوارد.

قه رزو سفته و سلفه يان وه رده گرت، خشله هه رزان به هاو ته نانه ت جله كانيشيان به بارمه داده نا. هه ركه له لايه ن وه شانكارى كه وه پاره يه كى ده گه يبه ده ست، قه ناعه تى به ژنه كى ده كرد و په نای وه بهر قوما ر ده برد. ئه م گه م به له نرپين و روانگى دوستوفسكويه دواكار بوو بۆ وه ده سته پتانی ئازادى و زرگارى له خودى خۆى. هه موو شتىكى دوستوفسكى له سكه ي خۆى ده رچوو بوو، شيرازه ي پچرا بوو، له گرژنه ده رچوو بوو، كه نا ئوميد يه كانى، سۆز، شادى، لاوازى، پكونى و سه ركه وتنه كانى و هه رچيه كى هه بوو ده يدۆپاند، ده كه وته نووسين، له بهر رۆشنایى شه مالكان بهر په پانى رهش ده كرده وه تا درژنه به ژيانى په رپوتيان بدات.

يه كه مين منداليان دواى چه ند رۆژك له له ايگبرونى مرد، ئه مه هينده ي دى دوستوفسكى خه مبار كردو كاتى كه مندالى دووه ميان بوو، هه سه ره فيان زيا دى كردو ئه و وه كو جاوان خۆى به نووسين ده سپارد.

له سالى ۱۸۶۸ دا رۆمانى (ئه بهله - گيله پياوى) نووسى: شازاده يه ك، كه دوا پاشماره ي ملباتىكى گرونگى له نيوچووه، له سه فه رى سويسرا كه ماوه يه كى زۆر به هۆى نه خووشى ده روونيه وه له وى نده ر ئاكنجى بووه، بۆ ولا ت ده گ رينه وه. ئه م شازاده يه تووشى خه مۆكى دروونى بووه و له

راستیا دووچارى جۆره كه‌وده‌نى وگىلۆكه‌ك بووه‌و تواناى هه‌ر ويست و بپيارىكى له‌به‌ر بپيوه‌و متمانه‌يه‌كى بى سنوورى ده‌ره‌ق به‌خه‌لكى له‌لا په‌يدا‌بووه‌.

ئهم پياوه به‌ده‌خته وىزاي ئه‌وه‌ى هه‌ميشه ئاماده‌يه كه خۆى له پىناوى يارمه‌تيدانى خه‌لكيدا به‌خت بكات، به‌لام هه‌رگيز به‌م ئاواته‌ى ناگات، چونكه تواناو بووى بابايه‌كى فرياره‌س و رزگاركه‌رى نيه‌و ناتوانيت كيشماكيشى خه‌لكانى دى كه زاده‌ى ناكۆكى و ناتەبایه چاره‌سه‌ريكات، و به‌مجۆره هه‌رگيز ناگاته ساغله‌مى ده‌روونى و ئاسووده‌ى رۆحى.. (گىله پياو) له ريزى شاكاره‌كانى دۆستۆفسكى دابه‌و به‌شيوه‌يه‌كى يه‌جگار سه‌ير ده‌چيته دلى خوێنه‌ره‌وه‌و خوێنه‌ر گيرۆده‌ى خۆى ده‌كات، بپننه‌وه‌ى چاره‌سه‌ر بۆ هه‌يچ مه‌سه‌له‌يه‌ك دابنيت. ئهم رۆمانه له‌سه‌ره‌ناوه له روسيادا ده‌نگدانه‌وه‌يه‌كى ئه‌وتۆى نه‌بوو، بۆيه دۆستۆفسكى لى‌پرا ئه‌مجاره رۆمانىكى جه‌ماوه‌رى پرخوێنه‌رى عه‌وامپه‌سند بنووسيت، ئه‌وه‌بوو كورته رۆمانى (هه‌ميشه ميژدى) له سالى ۱۸۷۰دا پلاوكرده‌وه، له‌م رۆمانه‌دا خووسه‌ر خۆى له‌و دۆزو مه‌سه‌له فله‌سانى و كۆمه‌لايه‌تيانه سوورگرتوه، كه له تاييه‌ته‌نديه‌كانى رۆمانه به‌نۆيانگه‌كانى نه‌ون.

ناره‌مانى ئهم رۆمانۆكه كه‌سيكى چل سالانه، له ساتى‌كدا گوناوه‌كانى سه‌رده‌مى لاوى خۆى بىر ده‌كه‌وێنه‌وه، به‌مه‌ش زۆر ناره‌حه‌ت و نېگه‌ران ده‌بیت. ئهم رۆمانۆكه باشترين به‌ره‌مى ته‌نزامينۆ ساتيى دۆستۆفسكى به‌كه يه‌جگار هه‌وسه‌نگ و له قه‌لبىكى نه‌وسامبىزى جوان و ئاساييدا داخۆزراوه‌و نيشاندراوه. له سالى ۱۸۷۰دا رۆمانى (چن

زەدەكان)ى بىلاۋكرەۋە. ئەم رۇمانەى لەو قۇناغەدا نووسىۋە كە لە ھەندەران بوو، بابەتەكى بىرىتە لە فېت و پېلاننىكى سىياسى، خەلكى شارىك بە گىيانىكى شۇپشگىپرانەۋە دەھاپوژىئىت و پادەبن كە ھەموو ياسا ئەخلاقى و مەزەبىيەكانى خۇيان بگۇپن. دوستوفسكى لەم بەرھەمەدا بېروياۋەپوۋچوۋنى ھەموو ئەو خەلكانە پەتدەكاتەۋە كە كەتتېۋنە ژىركارىگەرىى بە ئەۋروپاىي كەردنى روسياۋە.

ناونىشانى رۇمانەكەش ھەمان مانا دەگەيەئىت و مىللەتەك نىشانىدەدات كە خوليار جادۋىي كەلتورو شارستانىيەتى بېگانە لە كەللەى داۋن. دوستوفسكى بەو پارەيەى كە ۋەشانكارى كىتپى گۇزىن بۇى نارد، گىشت قەرزەكانى خۇى دايەۋە ھىلاك و شەكەت و ماندوۋ، بەلام خۇشەۋىست و بەنىۋبانگ بۇ سانپىرسبۇرگ گەپايەۋە. ئەو رۇمانانەى كە دوستوفسكى لە ھەندەران نووسىيۋوۋنى، لە نىۋ بەرھەمى نووسەرانى تىرى روسىدا، رىزى پېشەۋەيان گرت، ۋە بەرچاۋى عەۋامى خەلكىدا پايەۋپىنگەى رابەرر مەشېدىيان بە دوستوفسكى بەخۇشى. دوستوفسكى كە قالىۋوۋى بۇتەى دەردو ئازارو مەينەتى تاقەتپروكىن بوو، توانى ئازارەكانى خەلكى، واقىيىبانە نىشان بدات. كە لە جەماۋەرى خۇپنەرى خۇى دۇنيا بىرو ئىدى كەۋتە نووسىنى (پۇژانە يادداشتى نووسەرىك). ئەم كىتپە كۆمەلەك نووسىنى پەراگەندەى ھەمەجۇر بوو كە لە سالانى (۱۸۷۴- ۱۸۸۱) بىلاۋى كەردەۋە، يانى كۆمەلە وتارىك بوو دەربارەى كېشەكانى رۇژ، رەكو بارىدۇخى سىياسى و جېھانى و مەسەلەى كۆيلاپەتى كە نووسەر كەردىۋوۋى بە خەمى ئەنەرەمىي و مەزەبىي ۋە خەلقى.

دۆستۆفسكى لەم ياداشتانەدا ھەلۆیستی كەسێكى نیشتمانپەروەرى ئارتەدۆكسى مەسیحى لە ھەنبەر مەسەلەكانى سەردەمى خۆى وەردەگرێت، و باوەپى وابە مەزەبى روسى ھێندە لەبارە كە شایستى ئوێى ھەيە كە دۆڤى لە دۆڤان بێى بە رابەرى ئەوروپا و تەنانەت ھەموو جیھانىش. كۆمەلێك دۆزو مەسەلێن دیکەش لەم ياداشتانەدا خراونەتە روو وەكو لایەنگرى لە مافى ژن، ریفۆرمى دادوهرى، مەسەلەى جولەكەر... لەم ياداشتانەدا چەند كورتە چیرۆكىكى نووسەریش بەدى دەكرێن. وەكو: بوبوك، ونازەنین، بوبوك چیرۆكىكى فەلسەفى خەمناك و گەفتوگۆیەكى نێوان مردوانى گۆرستان نیشان دەدات و ئەمە چیرۆكى كابرایەكە كە لە ھەنبەر جەستەى ساردوسپى ژنە گەنجەكەیدا كە خۆكۆزى كردووەر كابرا لە ھەولێ ئوێداپە پەى بە ھۆو ئەنگیزەو مانای ئەر كارەساتە بەریت. ئەم پیاوھەكێكە لە قارەمانە ھەرە تاییەتیەكانى دۆستۆفسكى كە بەردەوام لە نێوان چاكى و خراپیدا لە نەرەسانداپە. (برایانى كارامازوف) كە لە سالى ۱۸۷۹ بۆلۆبۆووە، بە شاكارى دۆستۆفسكى و بەیەكێك لە بەرھەمە ئەدەبیە ئەوروپاییە ھەرە مەنگ و قوڵەكانى نیوى دووھەمى سەدەى مۆدەرنەم دەژمێردرێت. لەم رۆمانەدا ئەو دوو ھێلەى كە بەسەر رۆھى دۆستۆفسكیدا زانن، نیشاندراون. لەلایەكەرە باوەرە بە پرەنسیپی ھێزى چاكە كە لە ناخ و نێھادى بەشەردا پەنھانەو لە شۆرەى ئیمانى مەزەبى و ھەسٹۆلیەنى ھاویەشى تیرەى بەشەردا خۆى دەنوێنى، لە لایەكى تەرە ھێزى خراپەپە كە بەردەوام ئەو یەرە گێژاویكى سامناك رادەمالت.

ئەم دوو ھىزە بە جۇرئ ئاۋىتتەي يەكتەن كە جياكرىنە ۋە ھاۋىزىكرىيان
 لىكىدى يە جگار ئەستەمە. خوڭنەر لەم بەرەمەدا خۇي لە دىنبايەكى
 چىچوگرىدو قەوغاى ئەوتۇدا دەبىنەت كە ھەردو دىنباي خەون وخەيال،
 ۋواقىقى زىيان ۋەكو ئان وپۇ بە يەكترا چوون. بەم رۇمانە شۇرەتو
 نىۋبانكى دۇستوڤسكى گەيە لوتكە و خەرىك بوو گۇي ھونەرونىۋبانكى
 لە تولستوى و تۇرگىنىف-ش دەبردەۋە. دۇستوڤسكى لە ۱۸۸۰/۶/۸
 لە بۇنەي سەدەمىن سىلايدى لە دايكېۋونى پوشكىندا، لە مۇسكو،
 وتارىكى ھىندە بە جۇش و خۇشى پېشكەش كرد كە خەلگەكە بەجۇرئ
 گولبارانىيان كرد لەزگ بوو نوقمى گولان بىت و ھەندى كەس دەستيان
 ماچكرد وخوڭىندكارىكى زانكر لەبەر پېيدا كەوت و بورايەۋە. لەم وتارەدا
 كە بىل خۇي شاكارىك بوو، جگە لەۋەي مەزناتى و شىكرى ھونەرىي
 پوشكىن گەيەنرابورە لوتكەي خۇي، دۇستوڤسكى، بابەتى دىلخۋازى
 خۇيشى، كە ناشىكرىنەۋەي كەلتورە ھونەرى رۇڭاۋاۋا روسيا بوو،
 خىستېۋوۋە روو. دۇستوڤسكى لەرە بە دواۋە بەۋ پەپى بەختەۋەرى و
 خۇشى لە مائە ھېمەن و ئارامەكەي خۇيدا دەگەل ھاۋسەرە ئازىزەكەيدا بە
 ئاسودەمى دەژىا، بەلام ئەم خۇشى و شادىيە زۇرى نەخاياند ولە
 ۱۸۸۱/۱/۲۸ دۇستوڤسكى لە پرىكاۋ بە ھۇي خوڭىنرېژىيەكى كوشىندە
 كىرچى درايى كرد.

ھەمور خەلكى رۇسبا، بە گىشت چىن وتوڭزە كۆمەلەيەتە جىاۋازەكانەۋە
 لە پىرسەكەيدا يەشمىداۋيان كىردو بە رېۋرەسمېكى يە جگار پېشكر،
 جەنازەكەيان بەرىكرد و دوا ماللاۋىيان لىكرد. گەلەك لە نووسەران وتارىيان
 لەسەر گىرپەكەي دار ۋەكر شەھىدىك ياسىانكرد. وكتاتى بە خاك سېپىرداۋ

ئاماده‌بوونی سەر قەبران بڵاوه‌یان لێکرد، گۆرستانه‌که که پایه‌وه باوه‌شی خاموشی و پێده‌نگی، نه‌و کاته ژبانی تازهی دۆستۆفسکی ده‌ستی پێکرد، هه‌لبه‌ته نه‌ک به‌ جه‌سته‌و له‌سه‌ر زه‌وی، به‌لکو له‌ به‌رهمه‌ جاویدان و نه‌مره‌کانیدا، له‌و دیوی زه‌مه‌ن و له‌ سه‌رووی شوێنه‌وه، له‌ دلی نه‌و خوێنه‌رانیدا که به‌ره‌و قولایی ده‌روون، و به‌ره‌و قولایی بوون په‌لکێشیان ده‌کات..

هه‌لبه‌ته دۆستۆفسکی ته‌نیا چیرۆکنووس نه‌بوو، به‌لکو یه‌که‌م که‌س بوو که ده‌روونناسی مۆدیرنی هه‌تایه‌ ناو چیرۆک و دوو لایه‌نی ناگایی و نا ئاگایی بوونی به‌شهریی هه‌نرمه‌ندانه‌ فواندووه‌و به‌رجه‌سته‌ کردووه‌.

به‌ توانایه‌کی نه‌وتووهره‌ رۆح و نه‌ندیشه‌ی به‌شهری له‌ قلبی چیرۆکدا پێشانداده‌، که هه‌موو قاره‌مانه‌کانی وه‌کو ئاشنا و دۆست دینه‌ به‌رچار. رووبار و بویه‌رین چیرۆکه‌کانی دۆستۆفسکی هه‌ر هه‌موویان له‌ شاردا، له‌ ماله‌ په‌رپووت و هه‌ژارنشینه‌کاندا، له‌ ژووره‌ پچیس و نه‌گه‌تباره‌کاندا، واته‌ له‌و شوێنه‌دا روو ده‌ده‌ن که تایبه‌تن به‌ ژبانی جه‌ماوه‌ری ره‌ش و رووت و مه‌ینه‌تبار و زۆرایه‌کراو و غه‌درایه‌کراوه‌وه، بۆیه هه‌یج سه‌یر نییه‌ که جه‌ماوه‌ری ره‌ش و رووت دۆستۆفسکی به‌ پارۆزه‌ری خۆ بزانی و به‌و جۆره‌ دلبه‌ستای به‌ره‌مه‌کانی بن. دۆستۆفسکی یه‌که‌که له‌ چیرۆکنووسه‌ هه‌ره‌ دیاره‌کانی دنیا ی نه‌ده‌بیانی سه‌ده‌ی تۆزده‌به‌می سه‌راتسه‌ری جیهان و کاریگه‌رییه‌کی فره‌ی به‌سه‌ر به‌ره‌می زۆر که له‌ نووسه‌ریشه‌وه هه‌بووه‌..

جا خوێته‌ری هه‌تایا، به‌نده‌ له‌ روانگه‌یه‌ره‌ که له‌ لایه‌که‌ره‌ یابه‌خدا ن به‌ که‌له‌پوری نه‌ده‌بیاتی جیهان به‌ پێوېست و فرده‌زاتم، وه‌ لایه‌کی تهره‌

ناشناکردنی خوینەری خۆمالی به شاکاره ئەدەبیەکانی جیهان به ئەرکی
سەر شانی ئەهلی قەلەم دەزانم- ئەگەر بەنده هەویم!!-شانم دایە بەر
پاچەفی ئەم رۆمانە (هەژارن) دوستوفسکی که یەکم بەرهم و
نۆبەرەیتى، و ئەم وەرگێڕانەم لە دوو سەرچاوەی فارسی و عەرەبییەوه
کردووه، واتە وەرگێڕانیکی بەراوردکاریانەى تەواوه، هەردوو
سەرچاوهکەم پەرەگراف بە پەرەگراف لەبەر یەک گرتووه، لە
هەرشوێنیکدا کامیان دەگەڵ رەوتی گشتى دەقەکه‌دا گۆرجاوتر هاتبێتە
بەر مەزەنده و تیگەییشتنى بەنده، ئەویانم کردووه به بناخه.

بەهەر حال کارەکەى من کاریکی بەراوردکاریانەیه. بۆیه پەرەگرافی وام
هەیه هەر دەستەواژە و رسته‌یه‌کى لە یەكێك لەو دوو سەرچاوه‌یه‌وه
وەرگێڕدراوه... هەلبەتە ئەو جووتە سەرچاوه‌یه ئەگەر لە هێکە
گشتییه‌کاندا تێکبکەنەوه، ئەوا لە ورده‌کاری و پاژاندا جیاوازی نۆریان
هەیه. که ئەمەش دەگەرێتەوه بۆ جیاوازی ئەو سەرچاوانەى کارەکه‌یان
لێوه وەرگێڕدراوه لە لایەک و بۆ جیاوازی شیواز و داڕشتن و دەوله‌مەندى
و مەژاری فەرمانگى زمانەوانى هەریه‌کى لە وەرگێڕه‌ بەریزه‌کان و
تەبیعات و تابیه‌تمەندى ئەو زمانانەى بۆیان وەرگێڕاوه. بەهەر حال من
مەبەستم نەبوه‌ خوینەری کوورد لێرى عەرەبى یان فارسی بکەم، بۆیه
خۆم لە وەرگێڕانى وشە بە وشە دوور گرتووه و ئەم کارەم بەو ناوايه
کردووه، ئیدى کاریکه‌ و کردووه، منەت بەسەر گەسدا ناکەم، بەتەمای
ستایش و ئافەرىن و دەستخۆشیش نیم، بەلام بە هومێدم بە فەهق
سەرزه‌شت نەگرتیم و بەر تانەوتەشەرانى منداڵانە نەدریم!... ئەمانەش
سەرچاوه‌کانى ئەم پاچەفه‌ بەراوردکاریه‌ى بەنده‌یه:

*-دوستوفسکی: الاعمال الادبيه الكامله- ۱۸ مجلدا، ترجمها عن

الفرنسيه: د. سامی الدروی/ گ/ ۲/ دار ابن رشد ۱۹۸۵، المجلد الاول

*- فیدور داستایفسکی/ بیچارگان/ ترجمه از متن انگلیسی

با عنوان poorfolik and other stories/ خشایار دیهیمی/ نشر نی/ تهران ۱۳۸۸

تئییینی: یو نووسین و ناماده کرنی نه م پیشه‌کیه سوودم له م سه‌چاوانه

وه‌رگرتوه:

*- ناودارانی نه‌ده‌ب، تا: همه‌که‌ریم عارف، چ، ۱، هه‌ولێر ۲۰۰۹ ده‌زگای

موکریانی

*- نویسندگان روس، به سرپرستی خشایار دیهیمی، نشر نی/ تهران

۱۳۷۹

*- الروایه الروسيه فی القرن التاسع عشر، د. مکارم الفعمری/ عالم

المعرفه/ نیسان/ ۱۹۸۱

*- دوستوفسکی: الاعمال الادبيه الكامله: ترجمه عن الفرنسيه د. سامی

الدروی. المجلد الاول: حياه دوستوفسکی/ ص ۱۳-۴۹

*- ئیلیاده/ هومیرۆس/ پیشه‌کی و وه‌رگێپانی همه‌که‌ریم عارف، چ، ۱

/ ۲۰۰۹/ ده‌زگای چاپ و په‌خشى سه‌رده‌م.

*- میژووی نه‌ده‌بیاتی روسی، سه‌عید نه‌فیسکی، و: همه‌که‌ریم

عارف، چ، ۱/ ۲۰۱۰/ خانە‌ی وه‌رگێپان

*- میژووی نه‌ده‌بیاتی جیهان، به‌رگی دروهم، و: همه‌که‌ریم عارف، چ، ۱/

۲۰۰۸/ هه‌ولێر. ده‌زگای موکریانی.

نۆستی گرانقه‌در، فره‌ارا ئالكسیوفنای ئازیزم، ۴/۸

دوینێ شاد بووم، بێ نه‌ندازه‌و له‌ ته‌سه‌ر به‌ده‌ر شاد و دل‌خۆش بووم!
چونكه‌ تۆی كێژۆله‌ی لاسارو گوی نه‌بیست، بۆ یه‌كه‌مجار، به‌ گۆیت
کردم، نه‌و كاره‌ت كرد كه‌ من ویستبووم. ئیوارێ، نزیکه‌ی سه‌عات
هه‌شت، له‌ خه‌وێ رابووم (به‌ خۆت ده‌زانی من كه‌ له‌ سه‌ر كار ده‌گه‌ڕیمه‌وه
چه‌ندم چه‌ز لێیه‌ سه‌عاتی دووان پشوو بده‌م و سه‌رخه‌وێ بشكێتم).
شه‌مالكێكم په‌یدا كرد، ده‌سته‌یه‌ك كاغه‌زم هێنا، به‌ده‌م دادانی نووكی
قه‌له‌مه‌كه‌مه‌وه، له‌ پڕو به‌ رێكه‌وت سه‌رم هه‌لبڕی، پیاو راست بلی دلم
داخوړپا!

تومه‌ز تۆ ئاقیبه‌ت زانی بووت ئه‌م دله‌ بێچاره‌ی من چی ده‌وێ! سه‌یرم
كرد چمكێكی په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌كه‌ت هه‌لداوه‌ته‌وه‌و به‌ گول‌دانه‌كه‌ته‌وه
به‌ستووه‌، ده‌فاوده‌ق به‌و شتیه‌یه‌ی كه‌ له‌ دیداری جاری پێشوومدا پێم
گوتبووی، یه‌كسه‌ر چاره‌و سیمای وردیله‌و جوانت، له‌و بێو په‌نجه‌ره‌كه‌وه
بۆ ساتیك هاته‌ به‌رچاوم كه‌ له‌ ژووره‌ چكۆله‌كه‌ته‌وه‌، ده‌تپوانیه‌ خواری و
ته‌مه‌شای منت ده‌كرد، و ده‌تگوت بێر له‌من ده‌كه‌یه‌وه‌. زۆر به‌داخه‌وه‌م
فریشته‌ چكۆله‌كه‌م، كۆتره‌ باریكه‌كه‌م، كه‌ نه‌متوانی چاره‌ی چكۆله‌ی
ئازیزو مه‌حبوبیت به‌ باشی بدینم!

ئازیزه‌كه‌م، منیش رۆژی له‌ رۆژان چاوانم تیز بوون، به‌لام پیری گالته‌
نازانی، پیری و هه‌زاره‌ییب، ئازیزه‌ چكۆله‌كه‌م! به‌پاستی پیری ناخۆشه‌،
بۆ نموونه‌ من حالی هازر، ئا له‌م ساته‌شدا چاوم هه‌میشه‌ ئاو ده‌كات،

پیاو ئه وه ندهی به سه سه ره له ئیواره که مێک کار بکات، شتێک بنووسیت، ئیدی بۆ سبهی به یانی چاوه کانی به جورێ سوور هه لده که پێنو فرمیسکیان لیدیت، شهرم ده کات خۆی پیشانی خه لکی بدات. به لام نهی فریشته قشتیلانه کهم، من بزه شیرینه کهم بینیت، ناسکه بزه پر سۆزه کهم به خه یال بینیت، هه مان ههستی ئه و رۆژه م لاجیبوو که ماچم کردیت ئه ی فارینکا، ئه و رۆژه له بیره، فریشته قشتیلانه کهم؟ ده زانی ئازیزه کهم، کوتره کهم، وام هاته خه یال که له و سه ره وه په نجه م لێ راده وه شینێ!

ئه مه ت کرد ئه ی کچۆ له ی لاسارو عه یاری هه ن؟ هه ره موو ئه مانه م به تیرو ته سه لی له نامه ی داهاتووتا بۆ بنووسه، به ک شتی مه په پێنه، ئی پێم بلێ به پای تو ئه م ته گبیری په رده ی په نجه ره یه چتو بوو، فارینکا؟ بیهۆکه یه کی زۆر جوان بوو. وا نه یه فارینکا؟ که کار بکه م، یان پال بکه وم، یان هه لبستم، ده زانم که تو له و سه ره وه بیه ره له من ده که یه وه، مه ت له یاده، تۆش ساغیت، که یه ت قنجه. که په رده که دابده یته وه یانی ده ئیت: "شه و باش ماکار ئه لکسییوفیچ، کاتی خه وه!"

یا نه که ره په رده که هه لده یته وه یانی "به یانی باش، ماکار ئه لکسییوفیچ، باش خورتی؟" یان "ئه مرۆ حالت چۆنه ماکار ئه لکسییوفیچ؟ نه که ره له حالی من ده پرسیت، شوکر بۆ خوا، باش و خۆشحالم!" ده بیینی، قشنیله کهم، چ ته گبیر وه نه ئیکی باشه؟ ته تانه ت پتویست به وه نه ئیدی نامه م بۆ بنیری! بیهۆکه یه کی زیره کانه یه، نا؟ بیهۆکه یه کی تازه یه، بیهۆکه یه من بوو. من له م جۆره شتانه دا زیره که م، وا نه ئه رفارا ئه لکسییوفنا؟

فره‌ارا ئالكسیفونای نازیزم، ده‌توانم شه‌وت پی‌ بیزم که ده‌ی شه‌و، به
 پیچه‌وانه‌ی ته‌مای خزمه‌وه، زقر باش نووستم، بۆیه زقر رازیزم، پیاو که بق
 خانوو‌یه‌کی تازه ده‌گوازته‌وه، جینگ‌ر ده‌بی‌و باش ناخه‌و‌یت، یانی
 هه‌میشه کیشه‌یه‌کی هه‌یه، هه‌ست به ناسووده‌یی ناکات!

لی من به‌یانی میناکی هه‌لۆیه‌کی چوستو چالاک رابووم - شادو
 خزشمال! **فازیزه‌که‌م** به‌پاستی به‌له‌زه‌ت بوو! به‌یانیه‌کی فره‌ جوان
 بوو! په‌نجه‌ره‌ی ماله‌که‌مان کرابووه‌وه، هه‌تاو ده‌دره‌وشایه‌وه، بالنده‌و
 ته‌یروته‌و ده‌یانخو‌یتند، بۆنی به‌هار دنیای پ‌ کردبوو، هه‌موو ته‌بیعه‌ت ژیا
 بووه‌وه - هه‌موو شته‌کانی دیکه‌ش وا بوون، چاویان له‌ ته‌بیعه‌ت ده‌کرد،
 هه‌موو شتیک به‌هاری بوو. ته‌نانه‌ت خه‌ونی خو‌شم بیینی، و هه‌موو
 خه‌ونه‌کانم به‌ تروه‌ بوو، فارینکا گیان، تۆم به‌و بالنده‌یه‌ی ناسمان
 شوبه‌اند که بق شادی به‌شه‌ران خولقاوه‌و زینه‌ت و جوانی ته‌بیعه‌ته‌.

فارینکا گیان، له‌ پ‌ شه‌وه‌م به‌ خه‌یالدا هات ئیمه‌ی به‌شه‌ر که له
 گێژه‌نگی ژیا‌نی سه‌ر زه‌مینه‌دا به‌و هه‌موو خه‌م و خه‌یال‌و زه‌حمه‌ته‌وه
 ده‌ژین، ده‌بی‌و خۆزیا به‌ شادمانی بێگه‌ربو‌یی خه‌م و خه‌یالی بالندانی
 ناسمان به‌رین - ئیدی زقرتر له‌م جۆره‌ پیرو خه‌یالانه‌، یانی به‌و ده‌قه‌وه
 که‌وتمه‌ زنده‌ خه‌ونان، خه‌ون و خه‌یال‌و به‌راوردکاری بوورو درێژو دوور له
 زه‌مین، فارینکا، من لێره‌دا کتیییکم لایه‌ که هه‌مان شه‌م شتانه‌ی تیا‌به‌ - و
 هه‌موو شه‌م شتانه‌ی به‌په‌په‌ی وردی باس کردروه. من که شه‌م بق تۆ
 ده‌نروسم، قشتیله‌که‌م، چونکه‌ من خو‌یشم هه‌زارو په‌ك جۆره‌ خه‌ون و
 خه‌یالم هه‌یه. چونکه‌ ئیستا به‌هاره: بېرو‌بیره‌وه‌ری خو‌شو به‌له‌زه‌ت به
 مینشکی بنیاده‌مدا دیت‌ره، ده‌بی‌و پیاو ناسکه‌ خه‌ون و خه‌یالانی هه‌یی،

هه موو شتیك له چاوی بنیاده مدا جوان و سوورو خۆشپرهنگ دهنوینی،
له بهر نهوه هه موو هم شتانهات بۆ دهنووسم، هالبه ته ده بی نهودهش بلیم
كه هه موویم له هه مان كتیبه وه وه رگرتووه. نووسه ره كه ی هه مان نه
خه وړ و خۆزیا و ئاره زووانه به شیعر دهرده بریت و ده لیت:

خۆزیا ئیستا ته یی دهنووم، خۆزیا هه لویه ده بووم؟ ئیدی كه لیک له
قسانه و می تریش له كتیبه دا هه ن، به لام با جارئ بمین، كارم پتیان
نیه. ئی ئیستا پیم بلی تۆ نه مرق به یانی له كوئ بووی، فرقا را
ئالكسیفونا؟ من هیشتا وه پئ نه كه وتبووم كه بۆ دایه ره بپوم، تۆ وه كو
بالدارێكی به هار، له ژوره كهت وه ده ركه وتبووی و چكوله و بال سووك له
هه رشه دا ده هاتی و ده چووی. چه ند به دیتنت خۆشحال بووم! ناخ
فارینكا، فارینكا تۆ نابئ غه مگین بیت، بگریت، روندكان خه می تۆ كه وی
ناكه ن، من نه مه ده زانم قشتیله كه م، من نه مه به ته جرویه ده زانم.

تۆ ئیستا ئاسووده بیت، و ته ندروستیت باش بووه. ئا، نه ری حالی
(فیدورا) ده منته خوشكت چۆنه؟ كه ژنێكی میهره بان و ژنانه به!
فارینكا بۆم بنورسه، و بۆم بگێره وه كه هه نووكه چۆن له كه لیا ده ژئ، له
هه موو شتیك رازیت؟

واسته (فیدورا) هه ندیجار كه مێك شپنده و به خوته و بۆله بۆله، به لام تۆ
گوئی مه ده به فارینكا. لایمه گره، خوا راوه ستاوی بكات! ژنێكی
میهره بانه، پێشتریش باسی نه و (تیریزا) یه م كه لیته دا خزمه تمان ده كات،
بۆ نورسیویت - نه ویش ژنێكی میهره بان و جیی باره پو متمانیه. من هه ر
نیگه رانی نامه كانمان بووم، نه مده زانی چۆن یان بگه یه منمه تۆ؟ و پاشان،
به ختمان یار بوو، و خودا (تیریزا) ی بۆ ناردين. ژنێكی میهره بان و

نازه‌نینه. به‌لام خودانی خانووه‌که‌مان، ژنیکی بێ رحمو به‌زه‌بیه، تیریزا
نۆر ده‌چه‌وسێنێته‌وه، کاری نۆری پێده‌کا، به‌جۆری ره‌فتاری ده‌که‌ل
ده‌کات وه‌ک نه‌وه‌ی به‌په‌ کۆنێکی راخراوی به‌ر ده‌رگا بیت.

ژووده‌که‌ی من، نازانی چ کونه‌ مشکێکه، فرشارا نه‌لکسیفونا! ئی ئیتر
ژووری کرێبه! من پێشتر وه‌کو ده‌روێشێکی راسته‌قینه‌ ده‌ژيام، خۆ دێته
بیرت- ئارامو پێده‌نگ، به‌ راده‌یه‌ک نه‌گه‌ر ده‌رزیه‌ک که‌وتبا عاردی گویت
له‌ ده‌نگی ده‌بوو. ئێره‌ به‌ پێچه‌وانه‌وه، به‌کپارچه‌ ده‌نگ ده‌نگ، هه‌راو
زه‌نا، قه‌قه‌و قه‌قه‌شه‌یه! ..

من هه‌شتا باسی ئه‌م خانووه‌م بۆ نه‌کردویت، نازانی ئێره‌ چۆنه، تۆ
راپه‌وێکی درێژ بێته‌ به‌رچاوی خۆت. تا بلی تاریک و نوته‌ک، تا بلی
پیس و پۆخله. به‌ ده‌سته‌راستدا بیواوێکی رووت و قووته، به‌ ده‌سته
چه‌پدا هه‌ر ده‌رگا و ده‌رگا و ده‌رگایه، رێک وه‌کو هۆده‌یین ژماره‌داری ئوتیل
به‌ ریزی یه‌که‌وه‌ن. ئیدی ئه‌م ژوورانه‌ بۆ کرێن و له‌ پشت هه‌ر
ده‌رگایه‌که‌وه‌ ژوورێکی بچوک هه‌یه، خه‌لکی دوو دوو، وستی سێ له‌م
ژوورانه‌دا ده‌ژین.

که‌واته‌ تابێت چاوه‌په‌رانی پاک و ته‌میزی بی- عه‌ینی که‌شتیه‌که‌ی نوحه!
به‌لام پیاو هه‌ق بلی خه‌لکانی ناو ئه‌م ژوورانه، خه‌لکی باشن، هه‌موویان
خوێنه‌وان، رۆشنه‌یر. یه‌کێکیان فه‌رمانه‌به‌ره (له‌ دایه‌ره‌یه‌کی ئه‌ده‌بیدا
کار ده‌کات).

پیاوێکی فره‌ رۆشنه‌یره: باسی هۆمار و برامبیوس، و نووسه‌رانی تری
خۆیان ده‌کات، باسی هه‌موو شتێک ده‌کات- پیاوێکی نۆر زیوه‌که! دوو
ئه‌فسه‌ریشی لێهه‌ دایه‌ی خوا خه‌ریکی قومازیان. هه‌ر هه‌ملازمێکی

ده ریايشی لټیه، و کابرایه کی نینگلیزشی لټیه دهرس ده لټه وه. سه برکه قشټیله کهم، بزانه چه ندت سه رگرم ده کهم، له نامه ی داهاتووم دا، وه سفیکی ته نزنما مټزی هه موویانت بټ ده کهم، یانی به دوورو درټزی بټ ده نووسم که چټق به شه رټکن.

خاوه نی خانووه که پیره ژنټیکی کورته بالای، پیسی بی سه رویه ی نه گبه ته - رټټ تا ئیوارئ به جووتئ نه علو جلی خه وه وه دټتو ده چټتو له به یانی وه تا ئیوارئ به سه ر (تیریزادا) ده بټلټنی. هنی له موبه قه که دا ده ژیم، مه به ستم ... نا، ...

با بټتی یاس بکه م! رټک له پال موبه قه که دا، ژوورټکی بچوک هیه (پیاو هق بلئ موبه قه که مان خاوټنه، رووناک، وه یه جگار رټک و پټک و به ته رتیه)، ژوورټکی بچوک، کونجیکی چکرله .. یانی نه گه ر به م شټوه یه یاسی بکه م باشتره، موبه قه که هزلټکی گه وره یه، سی دانه په نجه ره ی هیه، و من له به شټکی جیا بدام که شانبه شانی دیواره کی به رانبه ره، به جوړئ وه ک بلټی ژوورټکی جیا به، ژوورټکی زیاده، ژوورټکی گه وره و خټشه، په نجه ره و هه موو شټنکی هیه - هه موو هزیه کی ئاسووده یی و ئیسرا حه ت: ئیدی نه مه کونجی منه.

جا قشټیله کهم نه مه ت بی سه یر نه بی، خه یال نه که ی هیچ شټټکت لټده شارمه وه، له وهش زیاتری قیا به که پټم گویت، له دلئ خټتا نه لټی: "بټچی له موبه قدا داده نیشم؟! - به لئ، زور راسته من له موبه قدا، له پشت له مپه رټکه وه ده ژیم، به لام نه مه گرینگ نیه، من به جیا له هه موو نه وانی دی ده ژیم، به ته تیا، ژیا نټکی نارام و بټده نگ به سه ر ده به م.

ته‌خته خه‌وێك و میژێك و دۆلابێك و جووتی كورسیم داناهه، وێنه‌یه‌كی
 هه‌زه‌تی مه‌سیحیشم به‌ دیواره‌كه‌وه‌ هه‌لواسیوه‌. راسته‌ ده‌شیا شوینی
 چاكتر -ته‌نانه‌ت زۆر چاكتر- په‌یدا بكړی. به‌لام شه‌رت ئاسووده‌یی و
 ئیسراحه‌ته‌. و من هه‌موو ئه‌م كارانه‌م له‌ رای ئاسووده‌یی و ئیسراحه‌تی
 خۆمدا كړیوه‌، وا خه‌یال نه‌كهی چ مه‌به‌ستیكي ترم هه‌بووه‌، په‌نجه‌ره
چكۆله‌كه‌ی تۆ رێك به‌رانبه‌ر په‌نجه‌ره‌كه‌ی منه‌، هه‌وشه‌كه‌، كه‌
 هه‌وشیكي باریكه‌، وه‌ختی تۆ ره‌ت ده‌بی دیاره‌- و ئه‌مه‌ بۆ كابرایه‌كی
 به‌دبه‌ختی میناکی من شادیه‌كی گه‌وره‌یه‌، و كړێكه‌شی هه‌رزانتره‌.
 خراپترین ژور له‌ مالی ئێمه‌دا، به‌ شیف و فرائینه‌وه‌، مانگانه‌ سی و
 پینچ رۆلی كاغزی ده‌كه‌وی. ئه‌مه‌ بۆ من زۆره‌، له‌ عۆیه‌ی نایه‌م!

به‌لام كړی شوینه‌كه‌ی من ته‌نیا هه‌وت رۆیله‌، نه‌گه‌ر پینچ رۆلی
 زیویشی بۆ شیف و فرائین بخرمه‌ سه‌ر: به‌ هه‌مووی ده‌كاته‌ بیست و
 چوار رۆیل و نیروی كاغزی، پینچتر سی رۆیلم ده‌دا، و له‌ چار ئێره‌دا له‌ زۆر
 شتم كه‌م بوو، ته‌نانه‌ت نه‌مه‌دته‌وانی به‌ به‌رده‌وامی چای بخۆمه‌وه‌، به‌لام
 ئیستا ده‌توانم ئه‌وه‌نده‌ پاشه‌كه‌وت یكه‌م كه‌ چاو شه‌كړیش بكړم، ده‌زانی
 نازیزه‌كه‌م نه‌گه‌ر لیږه‌ چای نه‌خۆمه‌وه‌ له‌ روو داده‌میتم.

ئه‌وه‌ كړی نشینانه‌ی ئێره‌ هه‌موو وه‌زعیان باشه‌، نه‌گه‌ر پیاو له‌ناو
 نه‌وانه‌دا چای نه‌خواتوه‌ خه‌جالت ده‌بیت. یانی من له‌به‌ر نه‌وان چای
 ده‌خۆمه‌ره‌ **فارینگا گیان**، هه‌ر بۆ پاراستنی رواله‌ت و ناپووه‌، ده‌نا من
 خۆم گوئی ناده‌می، بایایه‌كی چا خۆر نیم، با ئه‌وه‌شت پی بلنیم: پیاو
 ده‌می پاره‌یه‌كی له‌ گیرفاندا هه‌بیت، بۆ زرده‌ مه‌سه‌ره‌فان، ئیدی بۆ پیتلوه‌
 بۆ بۆ جلو به‌رگ یی- ئیدی پیاو چی بۆ ده‌مینیتته‌وه‌؟

دەبىي ھەر ھەموو ئەم پارانە بە مووچەكەم دابىن بگەم، من گلەيى ناكەم شوكرم، خۆشخالىم و مووچەكەم بەش دەكات، سالانى سالە بەشى كردووم، خۇ ناو بە ناو زىادەو پاداشتىكىش دەدەن.

ئى، جارى خۇدا حافىز ئەي فريشتە قشتىلەكەم. جووتى گولەخەنەو چلىك گولە شەمانىم بۇ كرپويت، بۆيەم كرپون - گران نەبوون. نۇر ھەز لە گولە ئەسپەرەك دەكەي؟ ئەسپەرەكيشيان ھەيە، ئەگەر دەتەوئى بۆم بنووسە با بۆتى بگرم، بەلى، بە دورو درىژى بۆمى بنووسە. بەلام نازىزەكەم، خۇت ناپەرەت مەكەوخەمى منت نەبى كە ژورەكەم وامىيە، دوپاتى دەكەمەرە: كە لەبەر ئاسوودەيى و ئىسراحتى خۇم ئەم كارەم كرد. تەنيا ئاسوودەيى خستىمى سەر ئەم كەلكەلەيە. ھەر چۇنىك بى نازىزەكەم، بەمچۇرە شتىك پاشەكەوت دەكەم، پارەيەك دەخەمە لاو، ئىستا تۇزە پارەيەك خۇر كردوودەتەو. وا نەزانى ئەوئەندە بىدەسەلات و دامام، بە بالى مېشورەيەك بگەوم. نا، نازىزەكەم، من بىيادەمىكى بە ورو بە باشارم، ئەو توانايەم تىايە كە شايسىتەي بىيادەمىكى بە ورو نارام و ئاسوودە ويژدان بى، بە دوعا ئەي فريشتە قشتىلەكەم! ئەمجارە نىكەي دوو لاپەرەي تەواوم بۇ نووسىيوت، ئىستا كاتى ئەو ھاتوودە بۆم بۇ سەر كار. دەبوا زووتر بۆم بۇ سەر كارەكەم، قامكە ناسكە جوانە نازىزەكانت رادەمووسم، تا ماوم نازىزەكەم، ھەر خەمەتكارو مچوولەو نۆستى وەفادارى تۆم.

په‌راویژ:

ته‌نیا تکایه‌کم لیت هه‌یه: تا ده‌توانی به‌دوو‌و درژی وه‌لامه‌که‌م بۆ بنووسه‌وه،
ئه‌ی فریشته‌که‌م. ده‌گه‌ل ئه‌م نامه‌یه‌دا نیه‌و کیلۆ شیرینیت بۆ ده‌نێرم، نۆشی
گیانی بکه‌و ته‌و خواجه‌خه‌می منت نه‌بی، یا هیچ بیریکی خراپ سه‌باره‌ت به‌
من مه‌که‌وه. ئیّ جاریّ خودا حافیز، قشتیله‌که‌م.

تازیزه که م، ریزدار ماکار نه لکسیوفیچ ۴/۸

ده زانی ناچارت کردووم ده گه لت به شه پ بيم! به زاتی خوا، ماکار نه لکسیوفیچ میهره بان، زورم له بهر گرانه دیار به کانت قه بول بکه م. ده زانم نه دیاریانه چهند گران له سهرت ده که ون، ده زانم چهند زور له خوت ده که ی و چون خوت له زور شتی پیویستی زیان مه حروم و بی به ش ده که ی تا نه دیاریانه بق من بنیريت.

تا ئیستا چهندم پی گوتوی که پیویستم به هیچ شتیك نیه، به هیچ شتیك، ومن توانای نه وم نیه چاکت بده مه وه، توله ی نه م هموو میهره بانیا نه ی به سهرمیا ده بارینی بق بکه مه وه، ناخر چی له م هموو گولانه بکه م؟ مه به ستم نه مه یه که باشه گوله خه نه کان هر نه یسه و به جی خزی، ناخر شه مانی بق؟ (شه مانی: گولیکه زور رهنگی مه یه. وه رگین؟ هر نه وه ندهم خزشه وشه ی کم له دم ده رپه پی، بق نمونه ده رپاره ی نه م شه مانی، و تو خیرا ده پزیت و شه مانی ده کريت، ومن دلنایام شه مانی گرانه، وانیه؟

نه م گولانه چهند چرانن، ده لئی چهلپای بچوکن و تیک ئالون، نه م شه مانیه جوانهت له کوئ په یدا کردووه؟ گولدانی شه مانیه که م له ناوهندی په خجهره که، له دیارترین و بهرترین شویندا داناوه، و ته خفتك له ناو ژوره که ناده نيم و گوله کانی دیکه ی له سهر ریز ده که م: سه بریک بکه تا منعیش ده له مه تد ده بم! فیدورا شیتی نه م گولانه بووه، ده لئی ژوره که مان به راستی بووه به به هشت پاک و خاوین و روونا که! به لام کوئ بگره - بزچی شریینی و مره باشت بق نارووم؟ نه وی راستی بی له

نامه‌که تاندا نه‌وه حالی بوم که حالت زۆر باش نیه - ئه‌م هه‌موو قسه‌یه ده‌ریاره‌ی به‌هه‌شت و به‌هارو بۆن و به‌رامه‌ی دنیا، و خویندنی ته‌یرو بالندان، چیه، له‌ دلی خۆمداو به‌ده‌م خویندنه‌وه‌ی نامه‌که ته‌وه‌ گوتم ئه‌مه‌ شیعره، وا نیه؟ به‌لێ، ده‌زانیت: نامه‌که تان ته‌نیا له‌ شیعره‌ی که‌مه، ماکار نه‌لکسییوفیچ! ئیدی هه‌موو شتیکی تیا‌یه: هه‌ستێن ناسک، خه‌ون و خه‌یالی پڕ هومید! به‌لام ده‌ریاره‌ی په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌که‌م - هیچ کاتی‌ک بیرم لێنه‌کردوه‌ته‌وه، ره‌نگه‌ کاتی که‌ گول‌دانه‌کانم جولان‌دوه‌وه، به‌ خزی لا که‌وتبێ، من هه‌لم نه‌داوه‌ته‌وه!

ناه، ماکار نه‌لکسییوفیچ! چه‌ند بلێی، و چی ده‌ریاره‌ی چۆنیه‌تی سه‌رفکردنی ده‌رامه‌ته‌که‌ت بلێی تا من فریو بده‌ی، تا بۆمی به‌سه‌لمینی که‌ ده‌رامه‌ته‌که‌ت ته‌نیا بۆ خۆت خه‌رج ده‌که‌ی، ناتوانی فریوم بده‌ی و ناتوانی هیچ شتی‌ک له‌ من به‌شارینه‌وه. زۆر ناشکرایه که‌ تۆ له‌ به‌ر خاتری من خۆت له‌ شته‌ پێی‌سته‌کانی ژیا‌ن مه‌حرۆم و بێ به‌ش ده‌که‌یت. بۆ نمونه‌ بۆچی له‌ مانیکی وادا ده‌ژی؟ به‌ چ نه‌قلی نه‌و ژووده‌ت به‌ کرێ گرت؟ مه‌به‌ستم ئه‌مه‌یه که‌ خه‌لکه‌که‌ی دی نا‌په‌حه‌تت ده‌که‌ن، نه‌زیه‌تت ده‌ده‌ن، شوێنه‌که‌ت ته‌نگ و نا‌په‌حه‌ته. تۆ هه‌رت له‌ ته‌نیا‌یی و گرێه‌گیریه، به‌لام ئێره‌ خانیکه‌ بۆ خزی، هه‌ر خوا ده‌زانی ده‌وروپه‌رت چیه!

تۆ به‌ گوێزه‌ی نه‌و مووچه‌یه‌ی وه‌ری ده‌گریست، ده‌کاریت باشترو تاسووده‌تر یزیت. (فیدۆرا) دلێت شوێنه‌که‌ی جارافت زۆر له‌مه‌ باشترو بوو. ئایا به‌ پاسی هه‌موو ژیا‌نت به‌و جێزه‌ بردووه‌ته‌ سه‌ر، به‌ نه‌نیا، سه‌خت و قورس، بێ هیچ شادبه‌ک، به‌بێ شه‌یه‌کی خۆشی دۆستی‌ک، له‌

تاقە ژوورېځكى پښتو په رداخ دا كړې نشينى غه رېبان بى؟ ئا، دوستى
 ئازىزم، چەندت بۆ به داخ! هر هېچ نه بى، به لاي كه موه ئاگات له
 تەندروستى خۆت بى، **هاكار** نه لكسيو فيج! تۆ ده لتي چاوه كانت كز
 بوون - كه واته چيتر له بهر شه مالكان مه نووسه، هر مه نووسه، نووسين
 به چى ده چيټ؟ لنيام سهرانى تۆ ئيتر تۆ دهناسنو ده زانن چەند
 دلستزي نه نجامدانى كارو ئهركى خۆتى.

جاريكى ديكه ش تكات ليده كه م: نه م هه موو پاره به بۆ من خه رج مه كه،
 ده زانم خۆشت **ده وليم**، به لام تۆ وه زعى داراييت باش نيه.. ئا، من نه م
 به يانيه شادوخوشحال له خه و رابووم. زۆر به گوپو دلخۆش بووم، كاتى
 هه ستام فيدورا ده مى بوو خه ريكي كار بوو، و ئيستا كاريكى بۆ منيش
 دۆزيره توه. زۆر خوشحالم، من هه روا به سه ر پتوه وه ده ركه وتم وه نديك
 خه ياته م كړى وه نوكه دانيش تووم و كار ده كه م، سه رانسه رى سه ر له
 به يانى شادو **خوشحال** بووم! به لام ئيستا جاريكى دى بىرو بىره وه رى
 تاريكو غه مين ميښكيان داگرتووم، دلم قورس وته نكه.

چيم به سه ر ديت، چاره نووسم چيه؟ له هه موو نه مه ش خراتر نه مه يه كه
 زۆر نيگه رانم، هېچ ئايته ده يه كه له به رده م خۇدا نايينم، ته نانه ت ناتوانم به
 مه زه فنده ش بزانم چيم به سه ر ديت، ناويزم ئاوپ له رابردووش بده موه،
 رابردووم ميته ده پړ له به دبەختى و كلوليە كه هه ر ياده كى دلم نه نجن
 نه نجن ده كات.

دنيا خه ريكه تاريكو ده بيت، ده بى بچه موه سه ر كار ده كه م. زۆر شت
 هه بوون كه ده م توانى بۆتى بنووسم، لى كاتم نيه، چونكه ده بى له

ماوه‌یه‌کی دیاریکراودا کاره‌که‌م ته‌واو بکه‌م و ته‌حویلی خاوه‌نی بده‌م. ده‌بی له‌زی بکه‌م.

هه‌لبه‌ته راسته‌که نامه‌شتیکی باشه، و باری رۆتینی ژیانم له‌سه‌ر شان سووک ده‌کات. به‌لام بۆچی به‌خۆت نایه‌یه‌ته دیده‌نیم؟

بۆچی نایه‌ی هاگاس نه‌لکسییوفیچ؟ خۆ ئیستا ماله‌که‌ت زۆر نزیکه‌و هه‌لبه‌ته هه‌ندیجار ده‌ستیشته به‌تال ده‌بیته. ئیدی وه‌ره، وه‌ره دیده‌نیم! تیریزای له‌مه‌رتۆم بیینی. زۆر نه‌خۆش دیاره، به‌زه‌ییم پێدا هاته‌وه‌و بیست کۆپیکم دایه. ئا، باش بوو بیرم که‌وته‌وه: پێویسته به‌دورو درێژی ده‌رباره‌ی ورده‌کاری ژیا‌نی رۆژانه‌ی خۆت و ژینگه‌و نه‌وانه‌ی ده‌دوربه‌رم بۆ بنووسیت. چ جۆره‌خه‌لکانیکت له‌ده‌دوربه‌ره، ده‌گه‌لیاندا هه‌له‌که‌ی، کۆکی؟ هه‌ز ده‌که‌م هه‌موو نه‌مانه‌ بزانم. چاوه‌پوانم ئه‌م کاره‌ بکه‌ی و بۆم بنووسیت. ئه‌م‌پۆکه‌ به‌ ئانقه‌ست چمکیکی په‌رده‌که‌ هه‌له‌ده‌مه‌ره، تکایه‌که‌می زووتر بخه‌وه، دوی شه‌وسه‌یرم کرد مۆمه‌که‌ت تا نبه‌شه‌وه‌ر ده‌سووتا. ئی، خوا حافییز. ئه‌م‌پۆجگه‌ له‌ نه‌زاب، بی‌زای، و خه‌م هه‌ستم به‌چیت نه‌کرد. ئه‌م‌پۆش رۆژیک بوو وه‌کو رۆژه‌کانی دی! خودا حافییز

دڵسۆز

ئرفارا دویروسی‌لونا

خانمى نازيز، فرارار ئالكسيوفنا.. ٤/٨

راست دهكەى نازيزه گەم، بە ئى دۆستە نازيزه گەم، بە ئى، ئەمە شيان
رۆژىكى شووم بوو، خراپە سەر رۆژانى ژيانى پىر كۆيىرە وەرى و
چارە نووسى كلۆم!

بە ئى گلەتەيكى جوانت پىكرىدوم، بە من، منى پىرەمىرد، فرارار
ئالكسيوفنا! بە لام خەتاي من بوو، هەلەى من. ناخر بەم سەرى پىريە
كە تەنيا دوو سى داوم بە سەرەو و ماو، چم داو و لە وپاوەى ناشقانه، و
ئىنشابازى...

دەبى ئەو شەش بلىم، نازيزه گەم، كە بنىادەم هەندىجار بوونە وەرىكى
سەيرە، زۆر سەيرە. خودايا، خودايا! چ شەيتانىك وا لە مەروژ دەكات
هەندىجار قسان بكات! ئەم قسەيە بە چ دەچىت؟ چى لىدە پوى، چ
قازانچىك بە مەروژ دەگەيوت؟

هېچ، پىاو هېچى لىدەست ناكەوئ، ئەنجامى ئەم كارە مەندە دزىو هە
هەپوسە، خودا خۆى لە شەپى ئەم قسانە مان بپارىزى! نا، قشتىلە گەم،
من توپە نىم، بە لام يادى ئەو شەخە يالىانەى كە نووسىم، ئەو قسە
گە و جانانەى كە بۆ تۆم نووسىن ئازارم دەدات، ئەمەركە زۆر شادو
بەكەيف، دل پىر لە گەرمى و نوو و روناكى چووم بۆ سەر كارە گەم. بى

هېچ هۆيكە هەستم دەكرد لە رۆژانى جەژندام، كە شادو خوڤەم بووم!
بە شەوق و زەوقەرە لە سەر كارە گەم دانىشتەم چوست و چالاك كەوتە
هەلدانە وەى فايل و كاغەزان. بە لام فايدهى بە چى؟

هیچ. کاتی دواى که مێک نیگایه‌کی ده‌وربه‌رم کرد، سه‌یرم کرد هه‌موو شتێک له‌م نووسینگه‌یه‌دا وه‌کو جارانه -تاریک و خه‌مینه-. هه‌مان پله‌ مه‌ره‌که‌ب، هه‌مان مێزو هه‌مان چه‌که‌مه‌جه‌و کاغه‌زانی جاران. نه‌دی من؟ هه‌مان بنیاده‌م، ده‌قاو ده‌ق پیاوه‌که‌ی جاران بووم -که‌واته‌ بۆچی به‌مجۆره‌ سواری نه‌سپی بالدار بوو بووم؟ هۆی نه‌م هه‌موو شته‌ چ بوو؟ هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ بوو که هه‌تاوه‌که‌ی خوش بوو، و ئاسمان سایه‌قه‌و سامان بوو؟ تۆ بۆتێی له‌به‌ر نه‌مه‌ بوو؟ ئاخ‌ر من چۆن توانیم باسی به‌هارو بۆنی به‌هار بکه‌م؟ کام بۆنی به‌هار، هه‌ر خوا خۆی ده‌زانی چ پیسییه‌ک له‌ ژێر په‌نجه‌ره‌کانی ئێمه‌دا که‌وتیوو! دیاره هه‌ر هه‌موو نه‌مه‌ زاده‌ی خه‌یاڵاتی من بووه‌.

ئاخ‌ر هه‌ندێجار رێده‌که‌وی چله‌وی خه‌یاڵ و هه‌ست له‌ ده‌ستی پیاو به‌ر ده‌بیته‌ و خۆی ده‌داته‌ ده‌م کۆمه‌ڵێک قۆرپاته‌وه‌و ده‌که‌ویتنه‌ توپه‌هات نووسی. هۆیه‌که‌شی مه‌گه‌ر ته‌نیا نه‌و جۆش و خروشه‌ گه‌رجانه‌یه‌ بێ که ده‌که‌ویتنه‌ دلی پیاو.

ئیدی پێم عاردی نه‌ده‌گرت، به‌ تۆبزی لاقه‌کانم بکێشه‌ ده‌کردن تا خزم بگه‌یه‌نمه‌وه‌ هه‌لتی، ژانه سه‌رم بوو، له‌ پێر له‌ خه‌ڵپا سه‌رم دایه‌ ژان، مه‌یمن زێر جوان بوو ئاوه‌له‌شی ده‌ردا، هه‌مان حیکایه‌ته‌ کۆته‌که‌ پێر (پێده‌چوو پشتم دا‌بیته‌ با).

هه‌واى به‌هاره‌که‌ به‌ جۆری له‌ که‌له‌ی دایروم، که‌وج که‌وج به‌ تۆی بالاپۆشێکی ته‌نکه‌ره‌ چوو بوومه‌ ده‌ری.

سه‌باره‌ت به‌ حه‌قیقه‌تی هه‌سته‌کانم، به‌ هه‌له‌دا چووی ئازیزه‌که‌م! هه‌له‌چوونه‌کانت به‌ هه‌له‌ لێکه‌داومه‌ته‌ره‌. نه‌وه‌ی منی بزواند هه‌ستیکی

باوكانه بوو، فرقارا ئالكسيوفنا، ته نيا ههستيكي باوكانه ي روت بوو،
 هيچي تر نه بوو. چونكه تۆ ههتيويكي كلۆلي و من جيگه ي باوكم
 گرتوويته وه، من ليره دا به وپه پي راشكاوي و له كانگاي دله وه ده تدوينم،
 وه كو خزميكي نزيك ئه م قسانه ده كه م، راسته من خزمايه تيه كي دوورم
 ده كه ل تۆدا هه يه، راسته من به بن عام ئاموزاي تۆم، به لام هه ر چۆنك
 بي هه ر خزمي تۆم، جا من له م كاته دا خۆم به خزم و پشتيواني نزيكي تۆ
 ده زانم، به تاييه تي كه جگه له غه درو خيانه ت هيچي تر ت له و كه سانه
 نه بيني كه ده بوايه له م كلۆليه تدا به هاناته وه بيز و پشتيوانيت لتيكه ن...

به لام ده رباره ي شيعر، ده بي ئه وه بلنم، قشتيله كه م، بۆ كه سيكي له
 ته مه ني منا، دروست نيه شيعر بلنيت... شيعر وپاوه چه نه بازيه !
 ته نانه ت مندا له مه كته بليش له مه كته بدا شيعر بلنن لتيان ده دن.. به لي،
 شته كه واهيه قشتيله كه م.

فرقارا ئالكسيوفنا، بۆچي له ئارامي ماله كه م و ئاسووده يي و هيمني
 ژيانو ئه م جۆره شتانه ده پرسيت؟ ئازيزه كه م، من كه سيكي خۆش
 گله يي نيم، و هيچ داوايه كم نيه، هيچ كاتيك وه زو حاله له ئيستنا باشت
 نه بووه، ده بي به م پيرييه چ ته ماح و داوايه كم هه بي، به ته ماي چ بم؟
 خواردنه هه مه، جلو به رگه هه مه، پيلاره هه مه، خه لكي وه كو من له وه ي
 پتر چيان گه ره كه ؟ خۆل من مير نيم!

باپيشم ئه شرافزاده نه بووه، ده بوايه به نيوه ي ئه م مورچه يه ي من ره شه
 خيزاتيك به خير بكات. من له نازو نيعمه تدا په روه رده نه بووم! به لام
 له گه ل ئه وه شدا پياو راست بلي، هه موو شتيك له ماله كو نه كه مدا، زۆر
 ليره باشت بوو.

شويڻيڭكى كەمى باشترىم مەبو قىشتىلەكەم، مەلبەتە ئەم ئورەدى
 نىستاشم ھېچ جىنى گلەيى نىيە، و تەنانت لە ھەندى رۈۋەۋە خوشترىشە،
 و راست دەۋى، تەنەۋىڭكى زياترى ھەيە، من ھېچ گلەيەكەم نىيە — بەلام
 لەگەل ئەۋەشدا بىرى شويڻە كۈنەكەم دەكەم، ئىمەي پىر — يا ئەۋانەي
 كە پى دەنەنە ئاۋ سالەۋە، بە جۇرئى خوۋ بە شتە كۈنەكانەۋە دەگرىن،
 ۋەك ئەۋەي بە شىك بىن لە خودى خۇمان. ئورەكەي جارام، ۋەكو
 دەزانىت بچوك بو، دىۋارەكانى...

ديواره کاني، پياو نازاني چ بلي. ديواران له هـموو شويڼي هـر ديوارن،
 ديواره کاني گړنگ نهـبون، به لـام يادي شته کاني رابردو خـه مبارو دلتهـنـگم
 دهـکا... زور سهـيرو غـريبه —هـست به پـه ريشـاني دهـکم، لي سـهـريـري
 نهـمـهـش بـيره وهـريـه کـان تا رادهـيـک خوـشن، تهـنـات شـته خـراپـه کـانـيـش،
 نهـو شـتـانـهـي هـنـديـجـار نـازـاريـان دهـدام، له يادگـه و بـيره وهـري منـدا، خـق
 دهـته کيـنـو لـايـنه تـاريـک و خـراپـه کـانـيان پـاک دهـبنـه وهـو روون و روونـاک و
 پـوشـنـگـدار به خـه يـالـمـدا گوـزه دهـکن.

نتیجه ژبانیکی خوشو هیمنمان هه بوو، **فارینگا**، منو خودان خانووه که،
 شهو پیره ژنه میهره بانای که مرد، که ئه پیره ژنه م بپر ده که ویته وه خه م
 دامده گهریت! ژنیک میره بانو ژتانه بوو، کهریسه کی توری لینده ده سه فندم.
 هه میشه قولاپ به ده ست، به کونه داوان، خهریکی چینی چهرچه ف سه ر
 ته خنان بوو، قولاپه کانی هیند دریز بیرون به عه مراتت شتی وات نادی
 بوو، جگه له مه هیچ کاریکی دیک ی نه ده کرد.

پارہی روناکی و نہوتان بہ شادریکی دہدا، بڑیہ لہ سار بہ ک میز کارمان
دہکرد. نرہ بہ کی چکر لہ شس لہ گہ لیا دہڑیا، لہ بیرمہ کچر لہ یہ کی زدر

بچوک بوو، ده بی ئیستا له ته مهنی سیازده سلیدا بیت. نازانی چ ناگری
 قودره تیک بوو، و بۆ تاقه ساتی دانه دهسه کنی، هه میشه دهی هیتاینه
 پیگه نین، به و جۆره به سی قۆلی پیگه ده ژیاين، شه وگاری دریزی
 زستان له ده وری میزه خپه که داده نیشستین، پیاله چایه کمان
 ده خوارده وه، و پاشان مژولی کاری خۆ ده بوینه وه، پیره ژن که هندیچار
 دهستی له چین هه لده گرت، بۆ نه وهی نه وه کهی بخالفینۆ و زۆر لاساری و
 بزوی نه کات، نه قل و حیکایه تی بۆ ده گۆپایه وه. جا چتق چیرۆک و
 حیکایه تگه لیک!

نه ک هه ر منالان، به لکو خه لکی گه وری ئاقل و ماقولیش به تاسه و
 له زه ته وه گویان له م چیرۆکانه ده گرت. خودایا! بیرم دیت که پایه که م
 پیده کردو به له زه تیک و هه وه گویم ده گرت که بیرم ده چوه وه
 خه ریکی چ کاریک بووم.

و مناله که، کیژه لاساره که مان، له فکران راده چوو، گوپه سور
 هه لگه پاره کانی له تێو هه ردو له پی ده نان، و زاره جوانه کهی
 داده چه قاند، و نه گه ر چیرۆکه که تۆز قالیک قوسناک بویه، تا ده یوانی
 خۆی توفندتر به پیره ژنه که وه ده چه سپاند. مه گه ر خوا بزانی چه ندمان
 له زه ت له و دیمه نه ی ده بیینی، و ته نانه ت هه ندیچار ئاگامان له وه نه ده ما
 که مۆمه که سووتاره و ته راو بووه و بگه هه ندیچار گویمان له گف و هوپی
 باو زریانی دهر وه نه ده بوو، ژیا نمان له وینده ر خۆش بوو، فارینکا،
 فزیکه ی بیست سالی کمان پیگه رابوارد. ئا زۆرم چه نه بازی کرد!
 نه م قسانه ره نگه بۆ تو خۆش نه بن، بۆ منیش له و بیره وه ریه خۆشانه
 نین که یادیان بکه مه وه. به تاییه تی له م بولیتی ئیواره یه دا..

تيريزا سرگررمي کارنکه، دئو ده چټ، هنيش سررم نيشيت و پشتيشم زان ده کات. نه مه جگه له ودي نه و بيره وريانه ي که به ميشکدا دين، نه وانيش غريبن، دلتي نه وانيش نه خوشن. من نه مړو څه مبارم فارينکا گيان! . نه م قسانه چيه بټ نووسيوم؟ چوڼ ده توانم بيمه ديده نيت؟ ناخر څه لکي چ ده لټن فريشته چکوله کم؟ مه به ستم نه ويه که ده بي به نيو حوشه که دا بيمو څه لکي ده مبین و ده که ونه پرسياړ — قسه مان دوو ده څه ن، له باش مله مان ده لټن و مانو له هه موو شتک ده دټونه وه.

نا، فرشته چکوله‌کام، باشر وایه سبه‌ینی له کلێسه‌دا، له کاتی نوێژی
نیواره‌دا بت بینم، ئه‌مه ماقولترو بۆ هه‌ردوو کمان سه‌لامه‌ت تهره‌،
قشیله‌که‌م، لێم هه‌گره که ئه‌م نامه بۆ سه‌رویه‌رم بۆ نووسیوی، که
جاری دووهم خوێندمه‌وه هه‌ستم کرد شه‌پۆوه، بۆ سه‌رو به‌ره‌.

به لام ٿارينڪا گيان من بابا يه ڪم پير، ڪولڪه خوينه وار!

به مندالی خویندنیکی باشم نه کربوه، خو به م پیریهش گه ردهست به
خویندن بکه م، هیچ ناچیتته میشکمره، فارینکا گیان من ده زانم که له
هونه ری نووسیندا وه مستا نیم، و بی شه وی پئویست بکات خه لکانی دی
به تهوس و تواجوه نه مه م پی بلین، ده زانم که دیمه سر نه وه ی
شتیکی جوان بنووسم، له کوملایک نره هات زیاترم یو نایه ت.. نه مژکه له
په نجه ره که وه ببینمیت، بیتم که په رده کت دادایه وه. خوا حافیز، خوا
حافیز، خوا میشت و یشتیرانت می! خدا حافیز قورقوا! تالکسیو فنا.

وکیلی وکیلی وکیلی

حاکار و بیوقوفان

په راویز:

نازیزه که م من ته وس و توانج له که س ناده م. من پیاویکی فره پیرم،
فرقارا نالکسیوفنا. له وه پیرترم بتوانم به خوپایی له عه له یی که س بلیم!
خو نه گه رشتی وا بکه م خه لکی گالته م پیده که ن، روس گوته نی "نه وه ی
چال بق خه لکی مه لکه نی خو ی تی دی ده که وی.."

باشه ئه‌ی دۆست و ه‌لی نیعمه‌تی من ماکار ئالکسیوفیچ، شهرم نیه به‌و
جۆره خۆت توپه کردووه به خوت و خۆپایی زویر بوویت؟ یان بپاستی
ره‌نجاوی، من ه‌ستم بریندار کردوویت؟

به‌داخه‌وه‌م ه‌ه‌ندێجار خه‌مساری و ه‌ه‌قه‌قی ده‌گه‌م، به‌لام پێم وانه‌بوو
قه‌سه‌کانم به‌ ته‌وس و تانجان وه‌ریگریت، باوه‌پ بکه‌ من ه‌ریگزێی به‌ خۆ
ناده‌م و پێ کێشی ئه‌وه‌ ناکه‌م که‌ گالته‌ به‌ ته‌مه‌ن و که‌ سایه‌تی تۆ بکه‌م.
ه‌ه‌ر ه‌موو ته‌مه‌ ده‌گه‌ پێته‌وه‌ بۆ ئه‌قل سووکی من و بۆ ئه‌و بێزاری و
بیتا‌قه‌تیه‌ی به‌رۆکی گرتووم، به‌ خۆت ده‌زانی بێزاری چ که‌رێتی و که‌ تنێک
به‌ بنیاده‌م ده‌کات؟ پێم وابوو تۆش له‌ نامه‌که‌ تدا شو‌خی و سوعبه‌تت
کردووه‌. به‌لام که‌ ئیتم لێم زویر و دلگیر بووی زۆر په‌ست و خه‌مین بووم.

تا، دۆستی میهره‌بان و ه‌لی نیعمه‌تی من، نه‌ه‌قه‌ی ده‌که‌ی گه‌ر گومانی
ئه‌وه‌ بکه‌یت که‌ من که‌ سێکی سه‌له‌ و پێته‌ زانم. من له‌ ناخی خۆمدا زۆر
چاک ده‌زانم چۆن له‌ کانگای دله‌دا ه‌موو ئه‌و کارانه‌ی تۆ له‌ پێناوی مندا
کردووتن، وه‌کو گه‌نجێک ه‌ه‌لگرم، تۆ به‌و کارانه‌ت منت له‌ شه‌پی خه‌لکانی
شه‌پاتی و دێ پاراست، له‌ نه‌فره‌ت و غه‌درو ئاسیوری شه‌وانت رزگار کردم،
ه‌ه‌میشه‌ دوعای خێرت بۆ ده‌که‌م، و ئه‌گه‌ر درعاکه‌م گه‌یه‌ ئاسمان و له‌ به‌ر
ده‌رگای په‌روه‌ رزگار گیرا بوو، شاد و به‌ختاره‌ر بیت.

ئه‌م‌ڕۆ حاڵم خراپه‌، نه‌خۆشم، نام لێیه‌ و ناو به‌ نار له‌ زریڤم لێدیت، فیدۆرا
یه‌ جگار خه‌می منیه‌تی. هێچ ه‌ه‌ق نیه‌ سێ له‌ سه‌ردانی من بکه‌یه‌وه‌، نه‌

شەرمە و نە هیچ ماکار ئالکسیوفیچ. ئەمە چ پەيوەندىيەكى بە خەلکانى
ترەوہ مەيە ؟ ئىمە دۇستىن و تەواو...

خودا ھافىز ماكار ئالکسیوفیچ. مەن جارى ھىچى تەرم نىە تا بۆتى
بەنوسم، و راستت دەوى تۈاناي نووسىنم نىە:

چونکە زۆر نەخۆش و ماندووم، دووبارە تەکات لىدەکەم لىم زویر مەبە،
توپرە مەبە، لىم مەگرە، و دۇنيای دۇنيابە کە ھەمان رۆزۈ حورمەتى
ھەمىشەيەم بۆتان ھەيە و شانازى بەمەرە دەکەم.

کارەگەرى ئەمە کدارو

دەستۇزەت

قۇرلار دۇبىروسيولوف

ناه، خانمه چكۆله‌كه‌م، چت به‌سه‌ر هاتوه؟ هه‌موو جارێ ده‌مترسینی، له‌ هه‌موو نامه‌یه‌كم دا نكات لێده‌كه‌م كه‌ ناگات له‌ خۆت بێ، جلی گه‌رم له‌ به‌ر بکه، رۆژانی سارد مه‌چۆ ده‌ری، و له‌ هه‌موو شتێكدا ناگات له‌ خۆ بێ، به‌لام تۆ ئه‌ی فریشته چكۆله‌كه‌م، به‌ قسه‌م ناكه‌ی! ئاه، ئه‌ی كۆتره‌كه‌م، تۆ وه‌كو مندالی بچوك وایه‌! مه‌به‌ستم ئه‌مه‌یه‌ كه‌ به‌ ده‌نت ناسكو بێ جورمه، له‌ لاسكه‌ گه‌نم ده‌چیت، من ئه‌مه‌ باش ده‌زانم، به‌ سووكه‌ بایه‌کی سارد نه‌خۆش ده‌كه‌وی. بۆیه‌ ده‌بێ وریا بێ، ناگات له‌ خۆت بێ، و ریسك نه‌كه‌ی و دۆستانت نقومی خه‌م و په‌ژاره نه‌كه‌یت.

فشتیله‌كه‌م پێت وتووم چه‌زت لێیه‌ ورده‌كاریه‌كانی ژیانی رۆژانه‌ی خۆم و ده‌وریه‌ره‌كه‌م بزانیت، به‌و په‌پی خۆشی و به‌سه‌ر ئه‌م داوایه‌ت جێیه‌جێ ده‌كه‌م نازیزه‌كه‌م. ده‌بێ له‌ نووكه‌وه‌و به‌ ریز ده‌ست پێده‌كه‌م!

هه‌وه‌لجار بێینه‌ سه‌ر ده‌روازه‌ی ماله‌كه‌: زۆر له‌ بارو گونجاوه‌، قالدیره‌كانی پێشه‌وه‌ زۆر جوانه‌، پاكو خاوینه‌، روناكه‌، پانه‌، هه‌مووی له‌ تاسن و نه‌خته‌یه‌. به‌لام قالدیره‌كانی پشته‌وه‌ هه‌ر باسیان مه‌كه‌:

خواروخیچ، شكارو كۆله‌وار، شێدارو پیس، پله‌كانی نیوه‌ شكاووه‌ دێراره‌كانی به‌ راده‌یه‌ك چه‌وره‌، كه‌ ده‌ست به‌ محه‌جاره‌كانه‌وه‌ بگری ده‌ستت پێوه‌ی ده‌تروسیته‌. هه‌ر سه‌حنێکی پر له‌ شه‌ره‌ كۆمه‌دی، كورسیه‌ شكار، نۆلاب، جله‌ كۆنای هه‌لواسراو، و په‌نجه‌ره‌ی چوارچێوه‌ شكاو، ته‌نه‌كه‌و ته‌شتمی په‌راغه‌نده‌ی پر له‌ خاشاك و به‌رماوه‌زیل، توك‌ك

هېلکه، و ھەناو ئۆسكۈ پېستى ماسى، جا بۆگەن... بە كورتىكەي،
بۇنى بۆگەنى ھېت دەكات.

پېشتىر باسى رىزو تەرتىبى ئورۇن كەم بۇ كىرەپووت، ئەلەقى تەرتىبى
ئورۇن كەم باشە - بەلام نازام بۆچى ھەندىك قەبىز؟

ھەبەستىم ئەمەنىيە كە بۇيان ناخۇشە - نا، دەتوانى بلىنى كەمىك
بۆگىن، بۇن ترشاويان لېدېت. ھەبەلجار كە ۋە ئورۇن دەكەي ھەست بە
بۇنىكى ناخۇش دەكەي، بەلام گرېنگ نى، ھەكەيەك دوو دەقىقەيەك
مايتەۋە ئىدى ئەمەستە دەپەۋىتەۋە، ئىدى بە خۇتېش ئەۋبۇنە
ناخۇشە دەگرېت - جەكەنت، دەستەكەنت، ھەمور شىتېك ئەۋبۇنە
دەگرېت..

ئىدى خورۇ پېتە دەگرېت، ئالودەي دەبېت. بولبولەكەنىش ۋەكەھەر
شىتېكى دى لەمالەكەماندا يەك لە دواي يەك دەمەن.

كەبىرەي ئەفسەرى دەرياۋانى ماۋەبەك لەمە پېش بولبولى پېنجەمى كېرى -
لې ئەۋ تەيرانە ناتوانن لەم ھەۋايەي ئىمەدا بېزىن، ئەمە راستىكەيە،
موبەقەكەمان، موبەقىكى گەۋرەيە، روناكۋ باشە. راستەكە بەيانيان پېر
دەبېت لە دوكل، يانى ئەۋ كاتانەي كە كرى نشىنەكان ماسى يان كۆشت
سورۇ دەكەنەرەۋ پېست و چەرم و چەۋرەكەنىيان لېرەۋ لەۋى دەپېژن،
بەلام شەۋان بەھەشەكە لە گۆرە. موبەقەكەمان تەتافىكى تيا رابەل
كەراۋە كە ھەمىشە كۆنە دەپېيەكى پېتە ھەلۋاسراۋە، و چونكە
ئورۇن كەي مەن بە تەتېشت موبەقەكەۋەيە، راستىكەيە رىك بە
موبەقەكەۋە نوساۋە، بۇنى ئەم دەپېيەكەمىك ئەزىمە دەدات، بەلام

گرینگ نیه: بنیاده‌م به‌ره‌به‌ره‌و به تیّ پەربوونی وۆزگار له‌گه‌ڵا رادیت، له‌گه‌ڵ هه‌موو شتی‌کدا رادیت.

فارینگا، له‌م ماله‌ی ئێمه‌دا هه‌ر له‌ به‌یانی زوووه‌و هه‌راو زه‌نا ده‌ست پێده‌کات:

خه‌لکی له‌ خه‌و راده‌بن، ده‌پۆن، له‌ ده‌رگا ده‌ده‌ن و هه‌راو زه‌نایه‌ک ده‌نه‌نه‌وه‌ ئه‌وسه‌ری دیار نه‌بیّت.

هه‌موو ئه‌وانه‌ی که‌ ناچارن بچنه‌ سه‌ر کارو کاسبیان ده‌که‌ونه‌ په‌له‌په‌ل. خه‌لکانی تریش هه‌لده‌ستن، هه‌ر هه‌مووان له‌م ساته‌دا ده‌که‌ونه‌ چا خواردنه‌وه‌. زۆریه‌ی سه‌ماوه‌ره‌کان ه‌ی خاوه‌ن خانووه‌که‌ن، ژماره‌ی سه‌ماوه‌ره‌کان که‌مه‌، بۆیه‌ به‌تۆره‌ چایی ده‌خۆینه‌وه‌.

وای به‌ حالێ ئه‌و که‌سه‌ی تۆره‌ بپری ده‌کات و کوپه‌که‌ی ده‌باته‌ پێشی! شه‌په‌لاخ به‌ شه‌په‌لاخ ده‌لی به‌ولاوه‌. من یه‌که‌م رۆژ ئه‌مه‌م لیتقه‌وما، چونکه‌ په‌یره‌وی ئه‌م سیسته‌مه‌ نه‌کرد... به‌لانه‌کی بۆچی باسی ئه‌مه‌ بنووسم؟

هه‌ر له‌ویدا هه‌موو دراو سیکانم ناسین، یه‌که‌م که‌س ئه‌فسه‌ره‌که‌م ناسی، بنیاده‌میکی کراوه‌ و خۆشه‌و هه‌موو چیرۆک و واریقاتی ژیا‌نی خۆی بۆ گێڕامه‌وه‌: باسی باوکی، دایکی، خۆشکه‌که‌ی که‌ می‌ردی به‌ خه‌ملچیه‌ک-ی خه‌لکی تولا کردبوو بۆ گێڕامه‌وه‌ و باسی شاری گرونشاته‌-ی بۆ کردم.

به‌ئێنی دایک که‌ له‌ هه‌موو شتی‌کدا پشت و په‌نام دیت و به‌گریته‌ ژێر په‌رد بالی خزی- یه‌کسه‌ر ده‌عوته‌ی کردم که‌ بچم بۆ ژووره‌که‌ی و چایه‌که‌م له‌گه‌ڵ ئه‌ودا به‌خۆمه‌وه‌. چورم بۆ لای.

همان نهو ژوره بوو که له ماله دا کرابوو به مه لېه ندى قومارو وهره قبازي، چايه کيان دامی و نه وانه ی له ویندهر بوون، زوریان لیده کړدم که قوماریان ده گله بکهم.

نازانم **کالته یان** پېده کړدم یان نا، به لام ده زانم که هر هـ موو شه وده کيان به یاری به سر بردبوو، وکه منیش چوم هیشتا هر یاریان ده کړد، هـ وه لجاړ ته نیا ته باشیرو وهره قی یاریم بینی، ژوره که به راده یه ک پر له دووکه لی جگړه بوو که چاوه کانم که وتنه کزانو ه، کاتې که ره فزیم کرد یاریان ده گله بکهم، یه کسه پېیان گوتم که فلسه فېرېسی ده که م، ئیدی دوی شه شتاقیان هیچیان پی نه ویم، و نه لېه قی نه مه خزشحالی کړدم. چیر ناچمه دیده نیان، چونکه ئیش و کاریان ته نیا قومار کړدنه، له قومار زیاتر هیچی تریان له بیر نه!

نهو فرمانبهره ده ولته یه ش که گوتم له به شیکې نه ده بی فرمانگه یه کدا کار ده کات، شه وانه له ژوره که ی خړیدا کړپو مه جلیسی هیه، نه مانه خه لکانی باشو به نه ده بن، خه لکانی بی وهی و به نه زاکه تن، هـ موو شتیکیان بنه مای رښنېری هیه.

جا **فارینگا**، ده بی به شیره یه کی ره وته نی و لام سه رلای شه وده ش بلیم که خاوه نی خانوره که مان ژنیکې شووږه، پیره ژنیکې جادوویازو، به خوت تیریزاشت دیتووه، که ده ی بینی به زه بیت به حالی شه پرېویدا دیتووه.

هینده باریک وېنېسه له تر وایه مریشکېکی نه خړشی په پوره رپوه، ته نیا دوو خزمه نچسې له ماله که دا هـ ن: تیریزاو فالدونی، فالدونی پیاوه خزمه تکاری پیره ژته کی خودان خانوره که یه. رهنکه ناوېکی تری هـ بی، من نایزانم، به لام هـ مېشت به م ناوه وه لام ده دانه ره، هـ موو خه لکی

ماله‌که هه‌میشه به‌م ناوه‌وه بانگی ده‌که‌ن. پیاویکی سورهلوی موو سور، قه‌دو بالاییکی نوشتاوه‌ی ناقلۆ، لووت فس، زیر ته‌بیعت، و نه‌فره‌ت نه‌نگیز، هه‌میشه له‌گه‌ل تیریزدا شه‌په جوینیانه‌و جاری وایه کار ده‌گاته شه‌په مستو له‌قه‌ش. به شیوه‌یه‌کی گشتی ژیا‌نی ئیره‌م باش نیه...

به‌لام سه‌باره‌ت به شه‌و هه‌رگیز رێک ناکه‌وئێ به‌کسه‌رو کپو کپو ئارام خوم لی بکه‌وئ.

بریا هه‌ر هه‌مووان له یه‌ک کاتدا ده‌یانکرد به شه‌رو ده‌چوونه جیگاوه‌و ده‌خه‌وتن به‌لام هه‌چ کاتێک شتی وا نیه. ئیدی هه‌راو زه‌نا بۆ ساتیکیش له‌م ماله‌ نابڕیت.

هه‌میشه کۆمه‌لێک هه‌ن که تا دره‌نگانیکی شه‌و له جێیه‌ک داده‌نیشن و قوما‌ر ده‌که‌ن، هه‌ندیجار شتی وا روو ده‌دات که شه‌رم ده‌که‌م بۆ تۆی بکێمه‌وه. به‌لام ئیستا له‌گه‌ل هه‌موو نه‌مانه‌دا راماتووم، نه‌له‌قی پێم سه‌یره خه‌لکانی خه‌زاندار چۆن ده‌توانن له‌م رۆمه‌لعه‌زایه‌دا بژین.

خه‌زاننیکێ نه‌واو که هه‌ر هه‌موو هه‌ژاو داماون له تاقه ژوورێکدا که له خاوه‌ن ماله‌که‌یان به‌ کرێ گرتووه ده‌ژین. نه‌نیا نه‌م ژووره‌ نزیکێ ژووره‌کانی تر نیه، له‌وپه‌ری دالانه‌که‌دیه‌ر که‌وتوووه‌ته‌ سووچنیکێ ته‌ریکه‌وه.

خه‌لکانیکێ فه‌قیرن! که‌س ورته‌یه‌کیان لی نابیستی. له تاقه ژوورێکدا ده‌ژین که به‌ په‌ردان به‌ین کراوه. پیاوه‌که‌یان فره‌مانبه‌ریکی له‌ کار ده‌رکراوه، حه‌رت سال له‌وه پێش له‌یه‌ر خه‌تاو که‌مه‌رخه‌میه‌کی بچووک له‌ کار ده‌رکراوه، نێزی گورمه‌بکوفه، پیاویکی وریله‌ی کرته‌ بالایی سه‌ر

بږزه، جله کانی هینده شرشو چلکته، به دیتنی دلت تهنگ ده بیت،
 وه زخو حلیان له منیش خراتره! پیاوړکی شړلې نابووته که له
 نه خړش ده چیت (هه ندیچار له دالانه که دا تووشی ده بم)، نه ژنوکانی،
 ده سته کانی سهری ده له رزن، پیده چیت نه خوشیه کی تایبه تی هه بی،
 مه گره خوا بزانی چیه تی، په جگار شهرمنه، زاتی نیه روویه پووی که س
 بیتته وه، ویه دزیه وه دیت و ده پوات، من ده زانم که خویشم شهرمن و
 ترسفرکم، به لام نه و له منیش خراتره. خیزانه که ی بریتییه له ژنیک و س
 مندال، گوره که یان کړپکه ده قارو ده ق له بابی ده چیت، وه کو نه و
 باریکو بنیس و نابووته. ژنه که ی پیده چیت رږی له رږان جوانکیله
 بسووی، نیستاش پیوه دیاره، وه دک دلتین مزگه وت روخواوه، لی
 میحرابی ماوه. نه م ژنه داماره هینده شړپوش و شړلې به پیاو به زه یی
 پییدا دیتته وه. وه کو بیستورمه پاره یه کیان له خاوه ن مالکه که قهرز
 کربوه، ونه ریش زږیان ده گله دا تونده، رهفتارویه رځوردی له گه لیاندا
 نا دؤستانه یه. وه کو بیستورمه گورشیکوف هه ندی گپوگرفتې هه ن که
 برونه ته مایه ی بیکاری نه و...

مه سه له که شکات و شکاتکاری و په یگیری دادفانیه، پیده چیت ته حقیقی
 کارگتپی له سهر بی، ئیدی من نازانم. به لام ده توانم بی چهندو چوون نه مه
 بلیم که هه ژان - خودایا چهند هه ژان!

ژورره کیان هه میسه کړوکپه، نه وه نده کپو پیده نگه له تر وایه که سی
 نیدا نازی. ته تانته منال کانیش ده نگیان لیوه نایه، گویت له ده نگبان
 ناییت. هه رگیز نابینی نه م منالانه هه راو زه ناو راکه راک بکن، ونه رهش
 نیشانه په کی خراپه.

به رێكه‌وت ئێواره‌یه‌ك به‌ به‌ر ده‌رگای ژۆره‌كه‌ياندا ره‌ت بووم. ماله‌كه‌مان به‌ پێچه‌وانه‌ی هه‌موو كاتێكه‌وه‌ كپو بێده‌نگ بوو، گویم له‌ ئاهوناڵه‌، گریانێکی كپ بوو، ئه‌وجا بوو به‌ هه‌نسك و چیه‌، ئه‌مجار بووه‌وه‌ به‌ گریان. ده‌تگوت هه‌موویان له‌ ژۆره‌وه‌ ده‌گرین، به‌لام به‌ ده‌نگێکی نزم و به‌زه‌یی ئه‌نگیزی ئه‌وتق كه‌ جه‌رگ و دلم له‌ سویدا بوو به‌ بریان، ویه‌ درێژایی شه‌وه‌كه‌ دیمه‌ن و وینه‌ی ئه‌و كلۆلانه‌ به‌رۆکی خه‌یالی به‌ر نه‌دام و نه‌متوانی وه‌كو پێویست بخه‌وم. ئیدی به‌ دوعا دۆسته‌ ئازیزه‌كه‌م، قشتیه‌كه‌م فارینكا! به‌پێی توانا ژیا‌نی خۆم بۆ باس كردوویت. به‌ درێژایی رۆژه‌كه‌ جگه‌ له‌ تق بیرم له‌ هیچ نه‌كردوه‌ته‌وه‌.

دلم بۆ وه‌زعی تق ژان ده‌كات ئازیزه‌كه‌م. چه‌یا ته‌كه‌م من ده‌زانم كه‌ پلته‌یه‌کی گه‌رمه‌ت نیه‌ له‌ به‌ری بكه‌ی. ناخ له‌ ده‌ستی به‌هاری پوترسبۆرگ! داخ له‌ ده‌ستی باسڕیشکی پوترسبۆرگ! ئه‌مانه‌ من ده‌كوژن **فارینكا!** ئه‌م كه‌ش و هه‌وایه‌، ئه‌م تۆف و هه‌شومه‌یه‌ ته‌حه‌مول ناكری، خواوه‌ند له‌ شه‌پی ئه‌م كه‌ش و هه‌وا به‌مان بپاریزی! چه‌یا ته‌كه‌م، روچه‌كه‌م، ئازیزه‌كه‌م سه‌باره‌ت به‌ نامه‌كانم لێم مه‌گره‌ كه‌ قه‌لم و ئینشایه‌کی لاوازو شپه‌زه‌و پهرێشانم هه‌یه‌. فارینكا گیان، شێوازی نووسینم زۆر خراپه‌، شێوازی نووسینم هه‌ر نیه‌. خۆزگه‌ تۆزێك فێره‌ نووسین ده‌بووم! من هه‌رچیه‌كم به‌ زه‌ینا بێ ده‌یخه‌مه‌ سه‌ر كاغه‌ز... و هیچ مه‌رامێكم نیه‌ ته‌نیا ئه‌وه‌ نه‌بی كه‌مێك خه‌می تق بپه‌رێنمه‌وه‌.

ناخ ئه‌گه‌ر كه‌مێك خه‌زێنه‌واریم هه‌بوایه‌، هه‌موو شتێك فره‌قی ده‌كرد. لێ له‌ كوێ ده‌متوانی بخوینم؟... له‌ره‌ هه‌ژارتر بووم كه‌ بتوانم بخوینم.

نۆستنی هه‌میشه‌یی و نه‌مه‌كدارت... ماکار و دیولشكین

به رژيم ناغای ماکار ئالكسیوفیچ

۴/۲۵

فهرۆ (شاشای) دۆتعامم بیینی! که ریزکه و تیکی ترسناک و ناخوش بوو! داماره ئه ویش به ره و پوکانه وه و مردن ده چیت! له چه ند لایه که وه م زانیوه که (ئانا فیودوروفنا) هیتشتا لیم ده پرسیت و تاقییم ده کات. پیم وایه به نیاز نیه ده ست له عه زاب و چه وسانه وه ی من هالبگریت. گرابه ده لیت ناماده یه بمبوریت، رابردوو وه موو شتیک له بیر بکات و به خۆی بیت بۆ دیدهنیم.

ده لیت که تۆ به هیچ جۆری خزمی من نیت، ئه و خزمی نزیکتری منه، و تۆ هه قت نیه ده ست له کاروباری خانه واده یی ئیمه وه ربده ییت و شهرمه زاری و شوریه یه بۆ من که به خیر و کۆمه کی تۆ ده ژیم...

پیم ده لیت که من چاکه ی ئه وم له بیر کردوه، و ده لیت ئه و من و دایکمی که خه ریک بووه له برسانا بمیرین له فه وتان و مردن زرگار کردوه، به درژیایی دوو سال و نیو دالده ی داوین و نانی داوین و خۆی له پیناری ئیمه دا ماندوو کردوه و سه رپه رشتی کردووین، و هه روه ها چاپۆرشی له و پاره یه ش کردوه که قه رزاری بڕوین. و تاقه قسه یه کی خیزی ده ره ق به دایکم نه گوته وه!

تاخ نه گه ر دایکه ئۆله گه م ده یزانی ئه مانه چییان پیکربوم! ... (ئانا فیودوروفنا ده لیت من له به رگه وجیه تی خۆم له قه م له به ختی خۆم داوه و پێشوازییم له و به خته وه ریه نه کردوه که به پیرمه وه هاتوه، و ئه و

رێگه‌یه‌کی دروستی پێ نیشانداوم، و هیچ ته‌خسیریکی له‌ رووداوه‌کانی دواتر نه‌بووه‌، و من به‌ خۆم نه‌متوانیوه‌ یان نه‌مویستوه‌ شه‌ره‌ی خۆم بپاریزم و به‌رگری لێبکهم.

خودایا نه‌دی کێ ته‌خسیرکاره‌، کێ تاوانبار بووه‌؟ ده‌لێت بیکوف هیچ خه‌تایه‌کی نه‌یه‌، له‌سه‌ره‌قه‌، هیچ پیاویک ناچیت له‌گه‌ڵ یه‌که‌م ژنیکا که‌....

زه‌ ماوه‌ند بکات. جا بۆچی نه‌مانه‌ت بۆ بنووسم؟ زۆر نه‌سته‌مه‌ بنیاده‌م گوێی له‌م تۆمه‌ت و بوختانه‌ بێ، ماکار ئالکسیوفیچ!
من نازانم ئیستا چ به‌لایه‌که‌م به‌سه‌ردا دێت.

له‌ ترسا نازام ده‌له‌رزێ، ده‌گرم و ده‌لۆزێتم. ئه‌م نامه‌یه‌م به‌ دوو دانه‌ سه‌عات بۆ تۆ نووسیوه‌. وام ه‌زده‌کرد که‌ ئه‌م ژنه‌ به‌ لای که‌مه‌وه‌ ئیعتراف به‌ وه‌له‌ و خه‌تایانه‌ ده‌کات که‌ ده‌ره‌ق به‌ من کردوونی، که‌چی له‌ جیاتی ئه‌وه‌ چۆن ره‌فتار ده‌کات! جا تویی نه‌و خولایه‌ نیکه‌ران مه‌به‌، خۆت عه‌زاب مه‌ده‌ هاوڕێگه‌م، ئه‌ی تاقه‌ هاوڕێی دڵسۆزم! فیدورا عاده‌تییه‌تی شت گه‌وره‌ ده‌کاته‌وه‌:

من نه‌خۆش نیم، دوینی که‌ بۆ رێپه‌رهمی یادی مه‌رگی دایکم چووم بۆ ئۆلکوتز، که‌مێک سه‌ره‌ام بوو و تروشی په‌سیرو بڕوم. به‌راست بۆ له‌گه‌ڵما نه‌هاتی؟ خۆ پێم گوته‌بوی چه‌ز ده‌که‌م له‌گه‌ڵما بێی. شاخ دایکه‌، دایکه‌ کلۆله‌که‌م، خۆزیا ده‌توانی له‌ گه‌ڕه‌که‌ت بێیته‌ ده‌ریز ده‌تبینی چهبیان لێکردوم! ...

۵/۲۰

تازیزه کم فارینکا!

وا چەند هیښووه ترییه کت بۆ ده نیرم.

ده لاین خواردنی تری بۆ که سیك تازه له نه خۆشی ههستا بیته وه باشه،
دكتوران بۆ شكاندن تینویه تی بۆ نه خۆشانی ده نووسن، جا تۆ ته نیا بۆ
شكاندن تینویه تی بیخۆ، قشتیه که م نه و رۆژه گوشت ههزت له گۆله
باخه، بۆیه وا چەند چلایکت بۆ ده نیرم. تازیزه که م ههز له خواردن
ده که ی، ئیشتیات ههیه؟

نه مه زۆر زه روویه. به ههه حال سوپاس بۆ خوا که نه خۆشیه که ت ته واو
بوو، وخه م و په ژاره مان به ره و ته واو بوونی یه که جاره کی ده چیت. هه قه
ههه شرکهانه بۆتری بهر ده رگاری خوا بین!

سه بارهت به کتیه کان، تا ئیستا هه چیانم بۆ پهیدا نه کراوه. ده لاین له م
ماله ی ئیمه دا کتیه کی باش ههیه و به شتوازیکی به رزو جوان نووسراوه،
گوایه کتیه کی زۆر خۆشه، من خۆم نه م خۆیندوه ته وه، به لام لایره
هه موو ههه تاریفی ده که ن، قه ولیان داوه که بۆمی بنیرن.

به لام ده ی خۆینیه ته وه؟ چونکه تۆ له م جۆره شتانه دا به ئاسانی نایه یته
ره دا، یانی رازیکردنی زه وق و سه لیه ی تۆ ئاسان نیه. من ده زانم
قشتیه که م تۆ کتیه ی شیعرته ده وین، ئاهو ناله ی ئاشقان و غه زه لت
گه ره که - زۆر چاکه، به دلی تۆ ده که م، کتیه ی شیعرته بۆ پهیدا ده که م،
هه رچیت گه ره که بۆ بۆتی پهیدا ده که م، له شوینیک دا ده فته رۆکم بیینی
پیره له چامه و مۆزان.

سه‌بارەت بە خۆم، تەندروستیم باشە، تکیە نیگەرانی من مەبە، خەمی
 مننە نییە. باوەڕ بە فیدورا مەکە، هەرچیەکی سه‌بارەت بە من بۆ
 گێڕاویتەو راست نیە، پێی بێی درۆت کرد، بوختانی بۆ دەکەیت... من
 هەرگیز بە بیرما نەهاتوو. پلێتێ تازە کەم بفروشم، ئاخێر تۆ خۆت حوکم
 بدە، بۆچی دەبێ کاری وا بکەم؟

وێکە دەتێن بەر زوووانە بێی چل رۆبێل پاداشتم دەدەنێ، ئیدی بۆ دەبێ
 بچم پالێتۆکەم بفروشم؟ گۆی بەم قسانە مەدە، نیگەرانی مەبە قشتیلەکەم،
 فیدورا جێی باوەڕ نیە، زۆر رەش بینە، هەموو شتێک بە رەشبینی
 دەبینێ. کاروبارمان زۆر باش دەبێت کۆترەکەم! هەر یەو مەرجێ تۆ زوو
 چاک ببیتەو، دەبێ بە زووترین کات چاک ببیتەو، گۆیت لێمە
 فروشتەگەم، نابێ ئەم پیرەمێردە خەفەتبار بکەیت.

کێ پێی گوتووێت من لاواز بووم؟ درۆیە، ئەمە بوختانە، تەندروستیم زۆر
 چاکە، وێڵەندە قەڵەو بووم شەرم لە خۆم دەکەم، هەر کاتێ برسیم بێ
 تێرو پێ دەخۆم، زۆر شادو بە کەیفم، لە هیچم کەم نیە، ناخەشتێ کە پێم
 لازم بێ ئەوێه کە تۆ چاک بیتەو! جاری خردا حافیز فریشتە
 چکۆلەکەم، یەک بە یەک قامکە چکۆلەکانت ماچ دەکەم.

دەرستی هەمیشەیی و دڵسۆزیت

ماکار دیوفشکەین

په راویز:

نا، نازیزه گهم نه مه چیه دووباره بۆت نووسیومه ته وه؟ نه وه
شیتیه نازیزه گهم؟ چۆن بیر له مه ده که یته وه؟ ناخر چۆن ده توانم به
به رده وامی بیه دیده نیت فریشته گهم، چۆن؟ له خۆت ده پرسم. له وه به
بتوانم شه به تاریکی، تا کهس نه مبینی بیه دیده نیت، به لام له م
وه رزه دا کوا شه، دنیا که متر تارک ده بیت.. ده زانی فریشته چکۆله گهم
به دریزی نه کاتهی نه خوش بووی هر به دیارته وه بووم به جیم
نه هیشته وی، به تایبه تی نه کاتهی بیهوش بووی، تا ئیستاش نازانم چۆن
توانیم نه م کاره بکه م. پاشان وام به باش زانی نه مه دیده نیت، چونکه
خه لکی که وتبوونه مقومقوو قسه و باسان. ته نانه له پاشمله شمان
هه ندی قسان ده گهن. من باوه پم به تیریزا هیه، چونکه که سیک
سرقایم نه یی نازیزه. به لام من خۆم خۆت ده گهم به هه که م
فریشته گهم، نه گهر رۆزی بیت و هه موو شتیک ده رباره ی په یوه ندی ئیمه
بزانن چ روو ده دات؟ چ بیریک ده که نه وه و چ ده لێن؟ که واته ورت به رز
بی نازیزه گهم، خۆت راگره تا دووباره چاک ده بیت وه، هه نگه ته گبیریک
ده که یز له ده ریی ماله که به کدی ده بینین.

7/1

تازيترين تازيزم، ماكار تالكسيوفيم،

زۆرۈم ھەز دەکرد لە چاگەى ئەو ھەموو زەحمەتى كە لە پىتتاوى مندا كىشاوتەو، لە جىيانى ئەو ھەموو مېھرو مەحبەت و خۇشەويستىيەى دەرھەق بە من ھەتە كارىكى باشى بە دلى تۆ بگەم، تا سەرەنجام بپيارم داو لە ساتىكى بىكارىدا، كۆمەدىەكەم گەپامو دەفتەرى بىرەوەرەكەنم دۇزىيەو كە وا بۆ تۆى دەنىرم. ئەمە دەفتەرى بىرەوەرى سەردەمانىكى خۇشى ژيانى منە.

نۆز جار پرسىياري ژيانى رابردوت، پرسىياري **دايگىم**، و پاكرؤفسكى، پرسىياري ئو زهمانهى كه له مالى ئانا فيودورؤفنا بوم، كردوه، پرسىياري گيروگرفتو كلؤيه كانى ئو دوايانەت كردوم، و نۆز به تاسه وه بوى بى خوئىننه وهى ئم دهفتهرى بيره وه ريانە، كه مه گەر هەر خوا بزائى بزجى بىرم له وه كرىووه ته وه هەندى ساتى پچر پچرى ژيانى تيا تۆمار بكەم، كه دانيام به م دهفتهرچه يه نۆز شادو خوشحال دەميت و قەمويه تيت دەشكىتى.

به لام سه باره ت به خوم، خورنده وهی زوری خه مبار کردم، له تل وایه
له زه مانوه که دوا بیچی نه م ده فترجه به م نویسیره تا نیستا دوو
شه ونده له عامرم روییشتوره. نه و شتانه ی له م ده فترده تا تومار کراون،
له کانی جیاوازا نویسران، خودا حافیز ماکار تالکسیروفتا ! نیستا
هست به خه مباریه کی توفدو بیزاریه کی ترسناک ده که م، و بیخه ری
کاله م بیده کات، به راستی نه هاهه تکی تاقه تمهره !

**

((١))

چوارده سالان بووم که بابم مرد. قوناغی مندلیه تیم خوشترین قوناغی ژیانم بووه. قوناغی مندالیه تیم لیتره نه بووه، له شوینتیکی زور دور، له دیتات، له باوهشی سروشت دا دهستی پیگردووه. بابم چاودیری مولکیکی گهره می (ب) بوو له ده فیری (ت)، نیمه له دییه که له دییه گانی میردا ده ژیان، ژیانمان له و دییه دا هییدی و هیمن و خوش بوو...

من نه کاتانه کچوله به کی بزوی لاسار بووم، هه موو کاریکم نه وه بوو به نیر مه زراو جه نگه لو باخه کاندایسویمه وه. کهس هه قی به سه ره وه نه بووم.

بابم دایمه ی خوا سه رقالی کاروکاسیی بوو، و دایکم کاروباری مالی له عزیه بوو. کهس ته علیمی دانه ده دام، بۆ خۆ ئازادی ئازاد بووم، زقریش به وه خۆشحال بووم. هه ندیجار ریته که وت له به یانی زووه وه له مال و ده ده ده که وتم به ره و نه ستیل، یان لیتره وارودارستان، یان مه زراکان، یان دروینه وانه کان غارم ده دا، و هیچ گویم له وه نه بوو که هه تاوی گهرم ده مستوتینی، وترسی نه وه شم نه بوو که له گوندی دور بکه ومه وه، ریگه ون ده کام، یان دپکه زی به لاقو له ته رما بچه قی یان جله کانم بدپیت. هه لبه ته که بۆ مال ده که پامه وه سه رزه نشتیان ده کردم، به لام گویم نه ده دایه.

پیم رابه نه گهر پیویستی کردبا هه هه موو قه مه نم له و گونده دا رابویرم و هه رگیز بوو پیم له وینده نه چوویا ده ری و هه ره له وی مابامه وه بوایستی

شادو به‌خته‌وه‌ر ده‌بووم، به‌لام رێكه‌وت وابوو كه ده‌بوايه هه‌ر به‌ منداڵی
ئهو مێرگوزاره جوانه‌ی زێدم به‌جی بێلم. دواژه سالان بووم كه بێ
پوترسبۆرگ بارمان كرد. ئیستاش كه بیرم ده‌كه‌وتیه‌وه به‌ چ خه‌م و
په‌زاریه‌یه‌كه‌وه خۆمان بۆ سه‌فه‌ر ئاماده‌ كرد، سویم ده‌چێته‌ دلێوه!

مه‌گه‌ر هه‌ر خوا بزانی به‌ده‌م مالاوایه‌وه له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌ دڵما
شیرین بوون، چه‌ند گریام، ئیستاش بیرمه‌ چاو به‌ گریان خۆم به‌ كه‌ردنی
بابم دا هه‌لواسی و تكام لێده‌كرد با ماوه‌یه‌کی تریش له‌ گوندی وه‌مینین،
بابه‌ لێم توپه‌ بوو، دایكه‌ ده‌ستی به‌ گریان كرد، وتیی **كه‌یانفدم** كه
چارمان ناچاره‌و ده‌بی بار بکه‌ین و ئیش و کاره‌كه‌ی بابه‌ واده‌خوایی. میره‌
پیره‌كه‌ (ب) مرد بوو، میرانگرو هه‌قداران، ئه‌و گرێبه‌سته‌ی نێوان بابو
میریان هه‌لوه‌ شاندبووه‌وه. تۆزێكمان پاره‌و پول هه‌بوو كه به‌ ده‌ستی
هه‌ندێ خه‌لکی سانپوترسبۆرگه‌وه بوو، بابه‌ لای دانا بوون. جا به‌و
ئومێده‌ی كه له‌ گه‌روگرفتی دارایی بکه‌ه‌سین، بابه‌ لێپراپوو كه باشتروایه
بۆ ئه‌وینده‌ر، بۆ پایته‌خت بار بکه‌ین. هه‌موو ئه‌مانه‌م له‌ دایكه‌وه‌ زانی،
ئیدی له‌ كه‌ناری رویاری نفا، له‌ پوترسبۆرگ دا گه‌رساینه‌وه‌ر تا مردنی
بابم هه‌ر له‌وینده‌ر مایه‌نه‌وه‌.

هه‌رچیم ده‌كربوده‌كوشا ده‌گه‌ڵ ژبانی تازه‌ماندا رانه‌ده‌هاتم، زۆرم به‌لاوه
زه‌حه‌مت بوو!

پایز بوو كه بێ پوترسبۆرگ بارمان كرد، ئه‌و رۆژه‌ی كه گونده‌كه‌مان
به‌جێهێشت رۆژێکی زۆر خۆش بوو، دنیا گه‌رم و هه‌تا بوو، کاری دروینه‌
به‌رم و كۆنایی ده‌چوو، گیشه‌ی گه‌ره‌ی گه‌م له‌ خه‌رمانچا پاندا كه‌له‌كه‌
كرابوو، و پزلی مه‌لان به‌ قاقیژ به‌ قاسماندا ده‌سپرانه‌وه‌، هه‌موو شتێك

خۆش و گەش بوو، شادی لى ھەلەدەقولا، لى ھەرکە ھاتىنە پوترسبۆرگ
 رووبەپووى باران و تۆف و سەرمای پايزو تەمومژو، سىان و قوپو لیتە
 بسووين، رووبەپووى خەلکانىكى تازە بووينەو ە بە ھەلەداوان شەقام و
 جادەکانيان دەبېرى، ھەموو گرژو پەست، خەمین و توپە ! ھەر چۆنى بوو
 گىرساينەو، ئىستاش لە بیرمە ھەموومان ناپەحەت و شپىرژە لە یەكبىنە
 دەھاتن و دەجووین، ھەولمان دەدا شویتە تازەکەمان رۆك بخەین.

بابه له مال‌وه نه‌بوو، دایک‌ش نه‌یده په‌رژا سه‌ری خړی بخوړننې، ومن به ته‌واوه‌تی فه‌رامؤش کرابووم. به‌یانی شه‌وی یه‌که‌می مال‌ه تازه‌که‌مان به خه‌مینې له خه‌و رابووم. په‌نجه‌ره‌کانمان ده‌یان‌پوانیه‌ه سارنکی زه‌رد. شه‌قامه‌که هه‌میشه‌په‌له‌سیان و قو‌پو لیته‌بوو، خه‌ل‌کاننکی نؤر‌که‌می پتو‌ه‌بوو، وه‌میشه‌خو‌یان له‌جلو به‌رگی‌که‌رمه‌وه‌پتچا‌بوو، چونکه‌دنیا نؤر‌سارد‌بوو. بی‌زاری و بیتاقه‌تی بالی به‌سه‌ر مال‌ه‌که‌ماندا کی‌شا‌بوو، وگاله‌مان بیتده‌کړین.

هیچ که سرکارو خزم و ناسیاریکی نزیکمان نه‌بوو، باوکه به‌ینی ده‌گه‌ل (نانافیودورفتا) دا باش نه‌بوو. (بپی قهرزی له‌سر باوکه بوو). زورجار خه‌لکانیک به کاریک‌ره سریان ده‌داین، به‌لام نه‌مانه دایمی خرا له حالی گیتنگ‌شه و مامه‌لو قهرقه‌شه‌دا برون. بابه له دوی مهر دیدارنکیان، په‌ستو نرپه ده‌بوو، و به سه‌عاتان به ژورره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، رووی گورژ ده‌کرد، برزکانی ویک دینایه‌وه، قوپو قه‌پی ده‌کردو زاری له زاری کس نه‌ده‌گه‌را. له و کاتانه‌دا، دایک‌ش پرگیشی نه‌ده‌کرد قسه‌ی ده‌گه‌ل بکاتو زاری کلبل ده‌دا. منیش کتیبیکم به ده‌سته‌وه ده‌گرت و له

سووچیکا کزکۆله‌م ده‌کردو خۆم ده‌کرد به‌مشکی تۆپیوو بچووکتێن
جۆله‌م نه‌ده‌کرد تا سه‌رنجی که‌س رانه‌کێشم.

دوای سی‌هه‌یقان له‌هاقتمان بۆ پوترسبۆرگ ناردیانمه‌ قوتابخانه‌یه‌کی
کێژانی شه‌وانه‌پۆژی. له‌سه‌ره‌تا‌دا که‌که‌وتبوومه‌ ناو نه‌و غه‌ریبانه
هه‌ستم به‌ ناخۆشی و نامۆیه‌کی زۆر ده‌کرد!

هه‌موو شتی‌ک له‌به‌ر چاوم ساردوسپو دژمنانه‌ بوو، داده‌کان و مامۆستا‌کان
به‌ردوام هه‌ر هاواریان ده‌کرد، قوتابی‌ه‌کان ته‌شه‌ریان لێ‌ده‌دام و پێم
پێ‌ده‌که‌نین، منیش له‌و به‌ینه‌دا کێوی و له‌خۆم غه‌ریبی. که‌شوینیکی
و شک و ناخۆش بوو!

هه‌موو شتی‌ک لێ‌ره‌دا ته‌رتیب و هه‌ختی خۆی هه‌بوو، خواردن هاوێش و
ده‌سته‌جه‌می بوو، مامۆستا‌کان و شک و ناخۆش. له‌سه‌ره‌تاوه‌ هه‌موو نه‌م
شتانه‌م یه‌جگار له‌گیان ناخۆش بوو، مایه‌ی عه‌زایی روحم بوون. وام
لێ‌هات نه‌مه‌ده‌توانی ب‌خه‌وم. شه‌و تا به‌یانی ده‌گرێام، جا شه‌وانی
دوو‌دورقۆ ساردو سپو تا‌قه‌ت‌به‌ر هه‌ر نه‌ده‌په‌رانه‌وه‌.

ئێواران، کاتی کچۆله‌کان به‌ده‌نگی به‌رز وانه‌کانیان ده‌ور ده‌کرده‌وه‌ یان
ئه‌زه‌ریان ده‌کرد، من به‌ دیار ده‌رسی زمانی فه‌ره‌نسی‌ه‌وه‌ داده‌نیستم و
زاتم نه‌ده‌کرد بچووکتێن جۆله‌ بکه‌م و بیرم بۆ جێیه‌کی دی ده‌نێی، بیرم
ده‌چرووه‌ به‌ماله‌ چکۆله‌که‌مان، بۆ لای باب، بۆ لای دلیکه‌، بۆ لای
بیره‌دایه‌ته‌که‌م و بۆ لای نه‌و نه‌قل و حیکایه‌ته‌ جوانانه‌ی نه‌و
ده‌یگێرانه‌وه‌... ئا، که‌هه‌ستم به‌خه‌مباری ده‌کرد!

جارى واهه بوو ماوه يه كى زۆر به وپه پى خۆشه ويستى بىرم له تورده مات ترين شتى ماله وه ده كرده وه زۆر لام شيرين ده بوو. خه ونم به ماله وه ده بينى، بىرم ده كرده وه: چەند خۆش ده بوو ئىستا له ماله وه بوايم! له ژوره كچۆله كه ماندا، له پالى پيره سه ماوه، ده گەل كه سوكاره كه مدا دانىشتام! دايكم ماچ باران كرده او توند توند باوه شم پيدا كرده...

ئيدى به و جۆره ده چومه ژىرى و نه و جا له شهريى دا به كرى ده گريامو فرميسكه كانم ده خوارده وه نه مده هيشت دهنگى گريان وه هه نسكم ده ريجيت. نه و وشانهى فيريشى بوو بووم له بىرم ده چوونه وه... قەت نه مده توانى دهرسى رۆژى ئاينده ئاماده بكەم، شه و خه وم به مامۆستا، داده كان، و كچۆله كانه وه ده بينى، به دريژايى شه و له خه وما دهرسو وانە كانم ده ور ده كرده وه، كه چى به يانى هيچيم له بىر نه ده ما. سزا ده درام، له سەر نه ژوقيان رايانده گرتم، نه نيا يەك ژمه خواردينان ده دامى. چەند كچۆله يه كى مه لولو داماو بووم.

كچۆله كان (قوتابيه كان) له سه ره تاوه گلته يان پيده كردم، كه ده ورم ده كرده وه هه لپانده دا به هه له مدا به رن، كه به ريز بق نان خواردن يان چا خواردنه وه ده رويشتين نوقورچيان ليده گرتم، بى نه وهى هيچ گوناه و خه تايەك بكەم له لای خانم به رپوه به ر بۆيان تيده چاندم و شكاتيان ليده كردم. له لايەكى تره وه هه ستم به چ به هشتيك ده كرد كاتى كه شه رى شه موان داپه نه كم به دووما ده مات تا بق مالم به رپته وه! كه باوه شم پيدا ده كرد خهريك بوو له خۆشيا خه فه بيم...

چەند پيره ژنېكى باش بوو!

جله‌کانی له‌بەر ده‌کردم، پێلاوه‌کانی له‌ پێ ده‌کردم، جوان ده‌ی
 پێچامه‌وه تا سه‌رمام نه‌بێت، که ده‌که‌وتینه ری له‌گه‌ڵ مندا ده‌ری
 نه‌ده‌برد، نه‌ده‌توانی به‌پێی مندا بگات، من له‌یه‌کبینه‌چه‌نهم لێده‌داو
 قسه‌م بۆ ده‌کرد، و هه‌موو شته‌کانم یه‌ک به‌یه‌ک بۆ ده‌گێڕایه‌وه. شادو
 خۆشحال له‌گه‌ڵیا ده‌گه‌ییشه‌وه مال، و به‌جۆری باوه‌شم به‌یه‌ک به‌
 یه‌کی که‌سوکاره‌م دا ده‌کردو ماچم ده‌کردن له‌تق وایه‌ ده‌دانه‌ سال لێیان
 دوور بووم. ئیدی قسه‌و پرسیارو حیکایه‌ت، ده‌ستی پێده‌کرد، سلاوم له‌
 هه‌موویان ده‌کرد، قاقا پێده‌که‌نیم، به‌ ژووره‌که‌دا رام ده‌کرد، هه‌لبه‌زو
 دابه‌زم ده‌کرد.

بایم ده‌ریاره‌ی وانه‌کانم و مامۆستاکانم پرسیارێ جدیدی لێده‌کردم،
 ده‌ریاره‌ی ئه‌وه‌ی که‌ ناخۆ له‌ زمانی فه‌ره‌نسی دا پێشکه‌وتووم یان
 نا، ده‌ریاره‌ی رێزمانی زمانی فه‌ره‌نسی (دانانی لۆمۆند)... هه‌موومان له‌و
 جۆره‌ ئێوارانه‌دا خۆشحال و شادومان بووین. ئێستاش که‌ ئه‌و
 بیره‌وه‌ریانه‌م بیرده‌که‌ونه‌وه، هه‌ست به‌خۆشی ده‌که‌م.

ئه‌وپه‌ڕی هه‌ولم ده‌دا له‌ ده‌رسه‌کاندا ده‌ریچم تا بارکه‌ خۆشحال بێت.
 ده‌مببینی، هه‌رچه‌نده‌ زۆر ده‌ستگرت بوو، درێفی له‌مه‌سره‌فی مندا
 نه‌ده‌کرد، درا پولی گه‌رفانی خه‌رجی من ده‌کرد. رۆژبه‌ رۆژ گه‌رتو مۆنتر
 ده‌بوو، بێتاقه‌ت و توپه‌تر ده‌بوو، ته‌بیعه‌ت و مجیزی به‌ته‌واوته‌ی تێک
 چوو، کارو کاسبیه‌کی باشی نه‌بوو، قه‌زی زیاتری له‌سه‌ر که‌له‌که‌ ده‌بوو.

دایکه‌ ده‌ترسا بگه‌ڕی، نه‌یده‌وێرا فه‌زه‌ بکات نه‌یادا باوکه‌ توپه‌ بکات، ئیدی
 رۆژی نه‌یووه‌ نه‌خۆشی پێوه‌ ده‌رکه‌وت، رۆژبه‌ رۆژ لاوازتر ده‌بوو رۆژ
 خراپ ده‌که‌زکی، و به‌ قاشکرا دیار بوو چ ده‌رێکبیه‌تی. جا که‌ له‌

قوتابخانه‌ی شه‌وانه‌ریژیم ده‌هاتمه‌وه تا سهردانی که سوکارم بکه‌م، روو به رووی شه‌م سیم‌ا غه‌مگینه‌وه ده‌بوومه‌وه، دایکم ئارام به شه‌سپایی بۆ خۆی ده‌گریا، و بایم توپه‌وه ترپۆ بوو.

ئیدی سهرزه‌نشست و گازانده ده‌ستی پێده‌کرد. بایم ده‌ی بۆلاند که من نه‌بووم به‌ مایه‌ی دلخۆشی و ته‌سه‌لای شه‌وه، ده‌یگوت شه‌وان، دایه‌و بایه‌، له به‌رخاتری شه‌وه، ههر بۆ شه‌وه‌ی بخوینی و فیڕ بی، خۆیان له‌ بچووکترین شت بیه‌ش کردوه، که چی من فیڕی شه‌وه نه‌بووم به‌ فه‌ره‌نسی قسان بکه‌م!

به‌ کورتیه‌که‌ی خه‌تای هه‌موو شکست و نه‌گه‌یه‌کانی خۆی به‌ ملی من و دایکه‌دا ده‌دا. **فازانم** چۆن ده‌یتوانی شه‌وه‌موو عه‌زابه‌ی دایکم بدات؟ که هه‌ندیجار ده‌مروانییه‌ سیمای دایکم دلم بۆی ده‌هاته ژان و سوێ: گوناکانی سیس بوو بوون، چاوه‌کانی به‌ قولا چوو بوون، و ده‌موچاری ره‌نگی سیلاری لی نیشتبوو.

بایه‌ هه‌ی له‌ هه‌مووان زیاتر سهرزه‌نشست ده‌کردو به‌ خه‌تاباری ده‌زانیم. هه‌وه‌لجار له‌ شتی بچووک‌وه ده‌ستی پێده‌کردو پاشان خوا ده‌یزانی به‌ چی کۆتایی ده‌هات و ده‌برایه‌وه، هه‌ندیجار نه‌مه‌دزانی چ شتێک شه‌وه‌نده‌ی نرپه‌ ده‌کرد، خه‌تاباریم چی بوو؟ ده‌یگوت من ناتوانم به‌ فه‌ره‌نسی قسه‌ بکه‌م.

فه‌ره‌نسی فیڕنایم، که‌له‌ پوچ و گه‌وجم، خانم، به‌پۆه‌به‌ری قوتابخانه‌که‌مان گه‌وج و گۆی به‌ ته‌رییت و په‌روه‌رده‌مان نادات، شه‌وه‌ واته‌ بایه‌ له‌ کار ده‌گه‌ریت و کاری ده‌ست ناکه‌وی، و کتییی ریژمان (دانانی لوموند) به‌ که‌لک نابێت، و کتییه‌که‌ی زابولسکی زۆر له‌ و باشته‌وه‌ و شه‌وان

(مالباته‌که) به خۆپایی ئه‌و هه‌موو مه‌سه‌ره‌فهیان له‌ خۆیئندنی من کرد بوو،
و من کێژێکی بێ هه‌ستم، و ئێم له‌ به‌رد ره‌قه‌تره... به‌پاستیش من
ئه‌وپه‌پی هه‌وێم ده‌دا له‌ ده‌سه‌کاندا باش بم و زمانه‌که‌ فێر ببم، که‌چی
باوکه‌ هه‌ر منی به‌ سه‌رچاوه‌ی هه‌موو کلێولی و به‌دبه‌ختیه‌کانی خێزانه‌که‌
ده‌زانی!

هه‌موو خه‌تا‌کانی ده‌خسته‌ هه‌لی من! به‌لام ئه‌مانه‌ به‌و مانایه‌ نه‌بوون که
بایم منی خۆش نه‌ده‌ویست: هه‌م دایکه‌و هه‌م منی زۆر خۆش ده‌ویست، له
پێناوی ئێمه‌دا ده‌ژیا.

به‌لام ئیدی ئه‌و به‌لایه‌ی به‌سه‌ر هاتبوو!

نیگه‌رانی و خه‌مو په‌ژاره‌و شکست باوکه‌ی داماوێان له‌ راده‌به‌ده‌ر عه‌زاب
ده‌دا، به‌ره‌ به‌ره‌ تووشی به‌دگومانی و واز وازی بوو، زوو توپه‌ ده‌بوو، زۆر
جا ده‌گه‌یه‌ به‌ ئه‌وپه‌پی ناویمیدی.

وای لێهات سه‌لامه‌تی و نه‌ندروستی خۆیشی پشت گوێ ده‌خست، رۆژێک
سه‌رمای بوو، وه‌ پێ نه‌خۆش که‌وت و له‌ جێدا که‌وت، نه‌خۆشیه‌که‌ی
دریژه‌ی نه‌کێشا، هه‌ینده‌ له‌ پێو له‌ ناکاودا مرد که‌ تا چه‌ندین رۆژ له
سوێاندان گێژر کاس **قاگامان** له‌ خۆ نه‌بوو، دایکه‌ به‌ جۆری ئاسا بوو،
ترسی ئه‌وه‌م لێهاتبوو ئه‌فلی تێک چوو بێت.

هه‌ر که‌ باوکه‌ مرد، ئیدی سه‌روکه‌له‌ی خاوه‌ن قه‌رزان په‌یدا بوو،
ده‌تگوت له‌ عارییه‌وه‌ هه‌لده‌قولێن، وه‌کو سیلاو، به‌ کومه‌ل به‌ سه‌رماندا
ده‌پژان، ناچار بووین دارو نه‌دارمان به‌وان بده‌ین، **ناچار** بووین خانووه‌
چکوله‌که‌شمان، که‌ بایم به‌ شه‌ش مانگی‌ک پاش بارکردنمان بۆ
پوتوسبۆرگ، له‌ قه‌راخ رووباری ئه‌قا که‌ی بووی، یفرۆشین. ئیدی ئازانم

چون ته گېږی کاروباره کانی ترمان کرد، به لام بی سوکنه و بی مه نوا
 ماینه وه، ته نانه ت نانی رۆژانه مان نه بوو، دایکم زۆر نه خوش بوو، رۆژ به
 رۆژ که سیره تر ده بوو، مه حال بوو خواردنیکې باشی بدهینی تا گوړیکې
 وه به ردا بیته وه و نه مری، شتی کمان نه بوو له برسیه تی رزگارمان بکات...
 دنیامان لی بوو بووه **دۆزه خ**. من تازه پیم نابوو چوارده سالییه وه،
 له و کاته دا بوو، که نانافیدوروفنا هاته دیده نیمان، به رده وام ده یگوت که
 نه و مولکی هیه و خزمایه تی له گه لمان هیه. دایکه ش ده یگوت راسته
 نانافیدوروفنا خزمعانه، به لام خزمیکې دور. تا باب له ژيانا بوو،
 نانافیدوروفنا هرگیز سهردانی نه کرد بویین.

به لام که نیستا ماتبوو، چاوانی ته ژی روندک بوون، و گوتی زۆر
 په رۆشو خه مباری نیمه یه، شهریک و هاویه شی خه م و وه زعی ناله باری
 نیمه یه، و هروها گوتی گوايه باوکم سه به بکاری هه موو نه و وه زعه
 بووه:

ده یویست له ناستیکې بالاتر له دهرامه تی خوی بژی، به راست و به چه پا
 قه رزی کردبوو، و له راده به دهر باوه پی به تواناو هیزی تاییه تی خوی
 هه بووه. گوتی زۆر خه ز ده کات زیاترو باشرمان بناسیت، و پیشنیازی
 کرد که کۆنه زامان له بیر بکه یین، کاتی دایکه پیتی گوت که هیچ کاتی
 ههستی خراپ و دژمنانه ی به رانه به به و نه بووه، ههنگی نانا فیدوروفنا به
 دهسته سهره که ی فرمی سک کانی سپی، نه وسا دایکه ی ده گه ل خۆدا بز
 کلنسا یرو نه وسا رای سپارد که رۆره سمیکې نه زیه تباری و نوژ بزی نه
 ((پهاوه نازیزه)) بگپین (هه به شیوه یه نیوی باوکه ی ده برد).
 فیدی به و شیوه پر ویقارو ریزه ده گه ل دایکم دا ناشت بووه وه.

ئانا فیدوروفنا، دواى وه‌عزو ئیرشادیکی زۆر، و دواى زنجیره‌یه‌ك راویۆچوون و ئامۆژگاری، وه‌زعو حالى خراپ و ناله‌بارى ئێمه‌ى بۆ به‌رجه‌سته کردین، وه‌زعو حالى بى سهرپه‌رشتمان، وه‌زعو حالى پڕ ناویمیدی و له چاره نه‌هاتوومانی هینایه به‌رچار، ئه‌وسا خوێکی کردین خۆی گوته‌نى بچینه لای ئه‌و له مالى ئه‌ودا به‌میینه‌وه. دایکه سوپاسی کرد، به‌لام تا ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌ر دوو دل بوو، نه‌یده‌توانی بریار بدات، به‌لام هه‌چ چاره‌یه‌کی تر نه‌بوو، و ئه‌مه تاقه چاره بوو، سه‌ره‌نجام گوته به‌مه‌نونه‌وه پێشنیازه‌که‌ی ئانا فیدوروفنا قه‌بوول ده‌که‌ین.

هه‌شتاش ئه‌و به‌یانیه‌م له بیره که له که‌تاری پوترسبۆرگه‌وه بۆ گه‌ڕه‌كو دوپگه‌ی فاسیلیوئسکی گواستمانه‌وه، به‌یانیه‌کی پایزی هه‌تاوی زۆر سارد بوو.

دایکه ده‌گه‌ڕا، و من هه‌ستم به‌خه‌مباریه‌کی ترسناک ده‌کرد، هه‌ستم ده‌کرد دل‌م خه‌ریکه شه‌ق ده‌بات... به‌پاستی رۆژگارێکی خه‌مناک و ترسناک بوو.

((٢))

له هه‌ره‌له‌وه، که هه‌شتا من و دایکه ده‌گه‌ڵ ئه‌م ماله نازه‌یه‌ماندا رانه‌هاتبوین، هه‌ردووکه‌مان ژيانمان له‌لای ئانا فیدوروفنا، به‌ئهموونیکی غه‌ریب و هه‌ندێ ناخه‌ژش و خه‌مناک ده‌بینی. ئانا فیدوروفنا، له خاوه‌ره‌که‌دا که می خۆی بوو له ریزی شه‌شه‌مدا ده‌ژیا. خاوه‌ره‌که‌ بیرتی بوو له پێنج ژوور، ئانا فیدوروفنا، ساشای ئه‌نعامی من له سێ ژووریاندا بوو.

ساشا کچول په کی هه تیوی بی ډاکو باب بوو، وټانافیدوروفنا هینابویه لای خړی و به خپو ده کړد. ټیمه ش له ژورې چواره مدا ده ژباين، ژورده کي دی که به تهنیشت ژورده کي ټیمه وه بوو، به کرئ بوو، ټانافیدوروفنا به کرئ دابووی به خویندکاریکی (قوتابی زانکو) هه ژار به نیوی پاکروفسکی. ټانافیدوروفنا خوش ده ژیا، وه زغو حالی له وه باشتو بوو که ټیمه وټانامان ده کړد، به لام سه چاره ی دارایی ټانافیدوروفنا خویا نه بوو وه کو هر هه موو نه و کارانه ی تری که هه میسه مژولو سه رقلیان بوو، به رده وام له هاتوچرډا بوو، رڼی چهندين جار به گالیسکه یان به پیاده له مال وه دهرده که وت. به لام چیده کړدو خه ریکی چی بوو، هه وگیز نه مزانی و سه رم لئی دهرنه کړد. ناشنایانی زڼو هه مجزی هه بوو. خه لکانیکی زڼو ده هاتنه دیده نی، مه گه هر خوا بزانی چ که سانیک بوون، وه میسه بڼ کار ده هاتنو ته نیا په ک دوو ده قیقه گیر ده بوون.

هر کاتې زهنگی دهرگای هه وشه لئی دابا ډایکسه ده بیرمه ژورده که مانه وه. ټانافیدوروفنا هه میسه له م کاره ی دایکه په ستو توپه ده بوو، وه میسه ده یگوت ټیمه زڼو مه غروړین، له وه زغو حالی خڅمان مه غروړترین، و نه گه رشتیکیشمان هه بووایه پیوه بنازین هر نه یسه، نیدی به سه عاتان له م جڼره قسانه ی دهرکړو زاری لیک نه ده تا. نه و کاتاته له م گله یی و ترمه تی مه غروړو بوونه حالی نه ده بووم، به لام نه مژ قبی ده گم، یان به لای که موره ده توانم مه زنده ی نه وه لی بده م که بڼچی دایکم به ر له وه ی رازی بی بچینه لای ټانافیدوروفنا نه یده توانی

بېزار بدات و نه‌وه‌نده دوو دل بوو. ئانا فیدوروڤنا ژنیکى خراپ بوو، هه‌میشه نازارى ده‌داين.

تا ئیستاش هن له نه‌پېنیه تېنگه‌یشتم که بۆچى خولکى کردین که بېژین لای نه‌و بژین. له هه‌وه‌له‌وه تا راده‌یه‌ک له‌گه‌لماندا باش بوو، لى پاشان که زانى بى ده‌ره‌تان و داماوین و هېچ شوینى شک نابه‌ین که بېژین، هه‌نگى سیمای راسته‌قینه‌ی خۆى ئاشکرا کرد. پاشان له‌گه‌ل مندا زۆر نه‌رم و میهره‌بان بوو، به‌لام میهره‌بانیه‌کى سوای ریا نامیز بوو. له هه‌وه‌له‌وه منیش وه‌کو دایکم نازارو عه‌زابیکى زۆرم کیشا.

ئانا فیدوروڤنا هه‌میشه تانه‌ی لیده‌داين، بریندارى ده‌کردین، له هه‌موو بۆنه‌یه‌کدا منه‌تى نه‌وه‌ی به‌سه‌را ده‌کردین که چاکه‌ی له‌گه‌لماندا کردوه، به‌زه‌ی پیماندا هاتوه‌ته‌وه. که به هه‌ریسه‌و بیگانانى ده‌ناساندین ده‌یگوت که ئېمه‌ خزمانى هه‌ژارو بى دالده‌ی نه‌وین:

بیوه‌ژنیکى دامارو کچۆله‌یه‌کى هه‌تیو که له رووى به‌زه‌ی ئینسانى و له رای مه‌سیح دا له ماله‌که‌یدا په‌ناى داو. له‌سه‌ر خوانى نان خواردن پارووه‌کانى ده‌ژماردین، ته‌گه‌ر تانیشمان نه‌خواردبا. هه‌ر له ته‌شه‌رى خۆى نه‌ده‌که‌وت:

ده‌یگوت له هه‌نبار نه‌ر خولکه‌دا که ده‌مانکات، لرووت و پروت ده‌که‌ین و خوارنه‌کى نه‌رمان به دل نه‌وه به شایسته‌ی خۆمانى نازانین و ناشوکرى ده‌که‌ین، ده‌یگوت: "ناتوانى جگه له‌وه‌ی هه‌یه‌تى شتیکى نرمان ده‌رخوارد بدات، به خۆیشى خۆزى خوازه‌ خواردنى باشت‌ر بخواه".

هه‌میشه وه‌خندى له بابه‌ ده‌گرت، ده‌یگوت خۆى له خالکى تر به زیاتر زانیره، وىستویه‌تى له خه‌لکى باشت‌ر بیت، بۆیه خرا له بالى داوه، ژنو

مندالەکی بی هیچ دەرامەتێک ماوێهتەو، خۆ ئەگەر بەخت یاریان نەبای
 ئەم ژنە، ئەم خزمە چاکە کارو میهرەبان و دلایا مەسیحی روخە فریامان
 نەکەوتبا، تا ئیستا لە سوچی شەقامێکا لە برسا مردبوون... جا چ
 قسەیهکی نەدەکرد!

قسەکانی چەند بە نازار بوون ئەوەندەش قێزەون بوون. دایکە
 هەمیشەى خوا دەگریا، تەندروستی رۆژ بە رۆژ خراپتر دەبوو.

دیاریبوو کە بەرەو تەوانەو و فەوتان دەچوو، سەرباری ئەمەش
 هەردوو کەمان لە بەیانیەو تا ئیوارێ کارمان دەکرد، لە دەریی مالهەو
 تاقیبی تەقەل و درومانمان دەکرد، خەیاتانمان رادەسپارد درومانمان
 بدەنێ، ئەمە هەرگیز بە دلای ئانافیبوورفنا نەبوو، هەمیشە دەیگوت خۆ
 مالهەکی پیشانگای جل و بەرگ نیە.

بەلام خۆ دەبوايە شتێکمان هەبوايە لەبەری بکەین، دەبوايە پارەو
 پولیکمان بۆ رۆژانی رەش، بۆ تەنگانەیهکی لەناکاو پاشەکەوت بکەدایە،
 خۆ دەبوايە پارەیهکی خۆمان هەبێت، ئیدی بە گۆڕەوی توانا
 پاشەکەوتمان دەکرد، بەو ئومێدەى رۆژێ لە رۆژان بتوانین لیترە بار
 بکەین و لە شوێنێکی تردا بگێرسێنەو.

بەلام دایکە بەم کارە زیاتر کەسێرە دەبوو، رۆژ بە رۆژ لاوازتر دەبوو:
 نەخۆشیەکی وەک خۆرە دەیخواردو خێراتر بەرەو گۆڕی دەبرد. هەموو
 ئەمانەم دەبینی، هەستم پێدەکرد، پێیانەو دەتلامەو و نازارم
 دەچاشت!

هەرمەموو ئەمانە بە بەرچاوما رەت دەبوون! روویان دەدا! رۆژان
 تێدەپەڕین، هەموو رۆژەکان کۆپی یەکتەر بوون. لە گۆرەگێڕیهکی

ته‌واودا ده‌ژیاين، ده‌تگوت له‌ شار داب‌پراوين، به‌شيك له‌ شار نين.
ئانافيدوروفنا كه‌ هه‌ستی كرد ده‌سه‌لاتداری ته‌واوه‌ كه‌س هه‌فرکی نيه‌،
هه‌ندى هيتور بووه‌وه‌.

كه‌س زاتى نه‌ده‌كرد له‌ رووى دا بوه‌ستى.

راپه‌ويك ژووره‌كه‌ى ئيمه‌ى له‌ ژووره‌كانى نه‌و جيا ده‌كرده‌وه‌، وه‌كو
پيشتر گوتم پوكروفسكى له‌ ژووره‌كه‌ى ته‌نيشت ئيمه‌ ده‌ژيا.

پوكروفسكى ده‌رسى فهره‌نسى و ئه‌لمانى و ميژوو و جوگرافياى به‌ ساشا
ده‌وته‌وه‌، ئانافيدوروفنا گوته‌نى "هه‌موو زانسته‌كان" ى پى ده‌گوته‌وه‌، و
له‌ برى نه‌وه‌ كرتيان لى نه‌ده‌سه‌ندو خواردنيان به‌ خورپاي ده‌دايه‌. ساشا
هه‌ر چه‌نده‌ لاسارو بزىو بوو، به‌لام كيژوله‌يه‌كى زۆر زرينگ بوو...

ئه‌و كاتانه‌ سيانزه‌ سالان بوو. رۆژيك ئانافيدوروفنا به‌ دايكه‌ى گوتبوو وا
چاكه‌ منيش لاي پوكروفسكى بخوينم، چونكه‌ نه‌وى له‌ قوتابخانه‌ى
شه‌وانه‌رۆژى خويند بوم، كه‌م بوو. دايكه‌ش به‌ خۆشيه‌وه‌ قه‌بولى
كردبوو، يه‌ك سالى خشت ده‌گه‌ل ساشادا لاي پوكروفسكى ده‌رسم
خويند. پوكروفسكى كه‌تجيكى زۆر هه‌ژار بوو.

كه‌سيكى نه‌خۆشوله‌ش به‌ بار بوو، بۆيه‌ ته‌يده‌توانى به‌ به‌رده‌وامى و
ريك و پيكى له‌سه‌ر خويندن به‌رده‌وام بى، كه‌ پيمان ده‌گرت "خويندكار"
هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ بوو ده‌مان له‌سه‌ره‌وه‌ ناوه‌ راهاتبوو، ژيانتيكى هه‌ژاراته‌ى
گۆشه‌گيرانه‌ى كپوكپ ده‌ژيا، قه‌ت ده‌نگيك له‌ ژووره‌كه‌يه‌وه‌ نه‌ده‌هات.

رواله‌نبيكى هه‌ندى سه‌يرو غه‌ريبى هه‌بوو، زۆر خوارو خيچ وى ده‌كرد،
ساودر سه‌ر سالارى ده‌كرد، زۆريش شه‌رم بوو، هينده‌ سه‌ير قسه‌ى

ده کرد که من له سهره تادا گهر سه یرم کردبا نه مده توانی جله وی
پیکه نینی خو بگرم.

ساشا، همیشه سهری ده کرده سهری و پیتی راده بوارد، به تاییه تی نه و
کاتانه ی که دهرسی ده و ته وه. له گه ل نه مه شا به جگار هه ستیار بوو،
خراپ هه لده چوو، زوو زویر ده بوو، توپه ده بوو، له سهر بچوو کترین شت
توپه ده بوو، و جله وی خو ی له ده ست ده داو هاواری به سه رماندا ده کردو
له لای که سوکاره که مان شکاتی لیده کردین، دهرسه که ی به نیوه چلی
به جیده میشت و ده خزیه ژووره که ی خو یه وه. به لام نه گهر که یفی قنج
بوایه، داده نیشت و رۆژ تا نیواری سهری به سهر کتیباندا شوپ ده کرده وه و
خهریکی خویندنه وه ده بوو.

کتیپیکی زوری هه بوون، جا کتیبی گرانبه هاو ده گمن و نایاب. له چه ند
شوینیکی تریشدا به پاره دهرسی ده گوته وه، هه رکه کرکی که ی
وهرده گرت، خیرا ده چوو ده ری و کتیبانی ده کپی، به تیپه پ بوونی رۆژ
له نزدیکتره وه و باشترو زیاترم ناسی، تا بلتی میهره بان و به پیز بوو، له
عه مراتما که سی له و باشترم نه بین بوو. دایکم زوری ریز ده گرت،
سهره نجام هه لیه ته له دوا ی دایکم — بوو به باشتترین دۆست و هاویرم.

هه ره لجار، هه رچه نده بوو بیوم به کیژلیکی گه و ره و ته واو، گوئی به
گوئی ساشا هه ر بق که یف توپه م ده کرد. هه ندیجار، من و ساشای
دو تمام، به سه عاتان پیکه وه داده نیشتین و بیرمان ده خسته کار تا
ریگه یه ک بدو زینه وه که به پۆکروفسکی رابویرین و ده هری و توپه ی بکه یین.
کانی که توپه ده بوو به راستی پیکه نیناوی ده بوو، و نه مه مان زور به لاوه
خۆش بوو.

(ئىستا كه بىرم ده‌كه‌ويته‌وه به پاستى شه‌رمه‌زار ده‌بم). جارتيكان له‌سه‌ر بابەتيك هينده‌مان سه‌ر كرده سه‌رى چاوانى ته‌ژى رۆندك بوون، خه‌ريك بوو بگري، به ئاشكرا گويمان ليپوو له بن ليوانه‌وه ده‌يگوت "مندالانى لاسار".

كه گويم له‌و قسه‌يه‌ى بوو ته‌ريق بوومه‌وه، هه‌ستم به شه‌رمه‌زاري كرد، دلم گوشر او به‌زه‌ييم پيدا هاته‌وه. بىرم ديت كه ده‌م و چاو م سوور هه‌لگه‌پا، به چاوانى پر فرميسگه‌وه لتي پارامه‌وه كه زویر نه‌بيت و سوعبه‌تو لاساريه قۆره‌كانمان به هه‌ند نه‌گري، به لام نه‌ر كتيبه‌كه‌ى داخست و ده‌رسه‌كه‌ى به نيوه‌چلي به جيه‌پشت و خۆى به ژوره‌كه‌يدا كرد. به دريژايى نه‌و رۆژه به‌ده‌م عه‌زايى په‌شيمانىيه‌وه تلامه‌وه. كه بىرم له‌وه ده‌كرده‌وه ئيمه‌ى منال، به ره‌فتارى زيرى خۆمان نه‌ومان گه‌ياند بووه راده‌ى گريان، زۆرم به‌لاوه گران بوو. ياني چاره‌پوانى نه‌و فرميسكانه بووين...

به ته‌ما بووين نه‌و فرميسكانه بدبين... نه‌وه‌مان ده‌ويست، تاخه‌يه‌كه‌ى توانى بوومان توپه‌ى بكه‌ين، جله‌وى سه‌برى له ده‌ست ده‌ريئين، ياني ناچارمان كردبوو، نه‌م پياره هه‌زاره كۆله‌مان ناچار كرد كه رۆژگارى ره‌شى خۆى بىر بكه‌ويته‌وه. به دريژايى شه‌و له داخ و خه‌فه‌ت و نيكه‌راني و په‌شيمانيدا خه‌رم لینه‌كه‌وت. ده‌لجن عه‌زايى ويژدان و په‌شيمانى سوكنايى به روح، و دل و ده‌روون ده‌به‌خشيت..

وانبه، به پيچه‌وانه‌وه، قازانم چۆن... سه‌ريارى شه‌م نيكه‌رانبه‌م هه‌ستم ده‌كرد غه‌روورم بىرندار كرا بوو. له‌بەرم گران بوو به چاوى متدالانك ته‌ماشام بكات، من نه‌و كاتانه پاتزه سالان بىروم، له‌و رۆژه به نواوه به

خەيال خۆم ئەشكەنجە دەدا، ھەزاران جۆرە نەخشەم دەكێشا تا نۆرپینی پوكروفسكى سەبارەت بە خۆم بگۆیم. بەلام تازە گێژۆدەى شەرم و شورەییەكى بە درێژا بوو بوم:

بەو ھەزەو ھالەم ھەھىج کارىکم لە دەست نەدەھات و تەنیا خۆم بە دنیای خەون و خەيالان دەسپارد (و ھەر خوا دەزانى چ خەيالانىکم لێدەدا!) بەلام چیتەر شان بە شانى ساشا گالتم پێنەدەکرد. پوكروفسكى-ش ئیتەر لە دەستمان قەلس نەدەبوو، لى ئەمە ئەو غەورۆدەى منى رازى نەدەکرد. جا ئیستا پتویستە چەند وشەيەك سەبارەت بە غەربترین و عەجیبترین و کلۆلترین كەسێك كە لە زيانما دیتوو مە بلێم.

من ئیستا باسى ئەو دەكەم، واتە رێك لەم كاتەدا كە ئەم بیرە ھەریانە دەنووسم باسى ئەو دەكەم. چونكە تا ئیستا بە ھىج جۆرى گویم پى نەدا بوو، و سەرنجى رانەكێشا بوم- بەلام ئیستا و لە پرا، ھەموو شتیكى پەيوەست بە پوكروفسكى، سەرنجم رادەكێشیت. ھەندىچار سەرو سەكوتى پیرەمێردىكى وردیلەى كورتە بالای، پۆپ سپی، شەپۆشى، سەرپۆتەلاك تۆزاوى، بى نموودى، دەست و پى سپی لە مالاكەماندا پەیدا دەبوو- بە كورتیەكەى پیاویلگى گەلەك غەریب بوو. ھەر كەسێك دیبای بەكسەر دەیزانى شەرم لە شتىك دەكات، وا دەھاتە بەرچاو بارىكى قورس بەسەر ویزدانبەرە مێت، بۆیە خۆى گرمۆلە دەكرد تا كەس نەى بینى، ئەداو ئەتواری ئەو نەدە سەیرو سەمەرە بوو كە ھەر كەسێك دیبای گومانى ئەو دەى لێدەكرد كە ئەقلى پارسەنگى دەوى.

ئەم پیرەمێردە هەندێجار دەگەیە ماله‌کە ی ئێمە، لە راپەرەوه‌که‌داو لەبەر
 دەرگا شوشەییەکه‌ دەوێستاو، زاتی نەدەکرد وەژوور بکەوێ. ئەگەر
 دیبای بەکێک لە ئێمە —ساشا یان من، یان بەکێک لە خزمەتکارەکان که
 زانیبای دەگەڵی میهره‌بانە، بەویدا رەت دەبین— یەکسەر دەستیکی
 دەجولاندو بۆلای خۆیی گاز دەکردین، و بە دەست دەکوتە ئاماژە
 کردنی جۆراوجۆر، تەنیا کاتی که‌ سەرنەکت بۆ لەقاندباو خولکت کردبا
 وەژوور بکەوێ —که‌ نیشانەیه‌کی قەراردادی بوو که‌ میوان و بیگانه‌ لە مال
 نیو بۆی هەیه‌ وەژوور بکەوێ— قەفیا نەو کاته‌، کابرای پیرەمێرد بە
 نەسپایی دەرگای دەکردەوه‌، و بزە ی خۆشی دەکوتە سەر لیوان، و لە
 خۆشیدا دەستەکانی لێک دەسورون و یەکرێست لەسەر نووکی پێ بەرەو
 ژوورەکه‌ ی پوکروفسکی دەچوو.

ئەم پیاره‌ باوکی پوکروفسکی بوو. پاشان تۆل و تەفسیلی سەربوری ئەم
 پیرەمێره‌ بەلەنگازەم زانی. سەر زەمانی لە شوێنێکا کارمەندی دەوله‌ت
 بوو، چونکه‌ گەرچو بێ تواناو، بێ شەخسبەت بوو، ئیدی تا کۆتایی
 لەسەر بچووکتێن وەزیفە ی دایەرەکه‌ ی ماوێتەوه‌. لە پاش مەرگی
 ژنەکه‌ ی (دایکی ئەم خۆبێدکاری حازرێه‌، پوکروفسکی) که‌ وێووتە بیری
 نەوه‌ ی ژنی دروهم‌ بێنی، وکیژە یازرگانێکی بچووکی خواستبوو، ژنە
 تازەکه‌ ی ماله‌که‌ ی ژێرو ژوور کردبوو، هەمووانی لە زەواق نابوو و ژبانی
 لی حەرام کردبوون، هەموو شتێکی خستوو و ژێرکێفی خۆی. هەنگی
 ئەم خۆبێدکارە ی لەمەڕ خۆمان، پوکروفسکی، مەدائیکی دەسالان بوو،
 یارە ژنەکه‌ ی زۆری برغزاندرۆه‌.

لې چاره نووس رووی خوښی به پوکروفسکی نیشان داوه، بیکوف گه وړه مولکدار که جاران بابی پوکروفسکی ناسی بوو، گرتبوییه ژیر بالی خوی، خاوه نداری کردبوو، چاودتیری و خاوه نداری نه منداله له نه ستر ده گریټ و ده یخاته قوتا بخانه یه کی شه وانه رژی (شه وانه رژی به و قوتا بخانانه ده گوتی که قوتا بی هم تیايدا ده خوینی و هم له وی دده ویتنه وه و ده خوی، وهرگنې).

بیکوف نه مندله ی دالده دا، چونکه داکي ره حمتیشی دهناسی. دایکی بهر له شووکردن، له ساوپه نای نانا فیدوروفنادا بووه، وهر نه ویش پوکروفسکی کارمندی بڼ دوی بووه وه به شوی دابوو، ناغای بیکوف، دوستو ناشنای گیانی به گیانی نانافیدوروفنا، هر به پیاوړتی و له رووی دلاواییه پینچ هزار رژی وهر کجیازی بووکی دابوو، که س نازانیت نه پاره یه کپوه چوه، من نه سهریوردهم له نانافیدوروفناوه زانیوه.. پوکروفسکی خویندکار هرگیز نه زنی نه ده کرد باسی مالباته کی خوی بکات. ده لنین دایکی یه جگار خشیک و جوان بووه، و پیم سهره که شافره تیکی و اقایل بووه شوو به که سیکي و بودله بکات...

نه ژنه له هره تی لاویدا، چوار سال دوی شووکردنه کی مردوه، نیدی پوکروفسکی قوتا بخانه ی شه وانه رژی نه و او کردوه و چوه ته ناماده می و پاشان چوه ته زانستگه. به لام ناغای بیکوف که به بهرده و می هاتوچزی پوترسیوړگی کردوه، ده سته رداری نه بووه.

پوکروفسکی له بهر نه خړشی نه ی توانیوه له سهر خویندنه کی له زانستگه بهرده وام بڼ. ههنگی ناغای بیکوف به نانافیدوروفنا ی

ناساندووه به جددی رایسپاردووه که ناگای لیتی بی، ئیدی به مجۆره، **پوکروفسکی** لاو وه‌کو به‌کێک له خزمان له‌م ماله‌دا دالده‌درا، خواردنو خوتنی خۆپایی بوو، به‌و مه‌رجه‌ی له‌ بری نه‌مه هه‌ر ده‌رسیکی پتویست به‌ ساشا بلێته‌وه، پوکروفسکی پیریش به‌ ده‌ستی ژنه‌که‌یه‌وه حالی بی‌ حال بوو، نه‌قلی له‌ ده‌ست دابوو، په‌نای وه‌به‌ر خراپترین کار برد بوو، زۆریه‌ی کات مه‌ست بوو، **ژنه‌که‌ی** لیتی ده‌دا، ده‌ری ده‌کرد، ناچاری ده‌کرد له‌ موبه‌قه‌که‌دا بنوێت، وای کۆنترۆل کردبوو که نه‌ک هه‌ر به‌ لێدانی توند مه‌منون بوو به‌ لکو بی‌ گله‌یی و گازانده به‌ هه‌موو جۆره عه‌زاییک رازی بوو. ئه‌وی راستی بی‌ زۆر پیر نه‌بوو، به‌ لام ئه‌و خه‌وه خراپه‌ی، ئه‌و ئالوده‌بوونه‌ی به‌و ده‌ردی پیریه‌ی بردبوو. تاقه‌ نیشانه‌ی هه‌ست و سۆزی مرقفانی له‌م پیاوه‌دا ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌ بی‌ سنووره‌ بوو که ده‌ره‌ق به‌ کوپه‌که‌ی هه‌ی بوو.

خه‌لکی ده‌یانگوت پوکروفسکی لاو به‌موو له‌ دایکی لای نه‌داوه، سێرێکن و کراون به‌ دوو له‌ ته‌وه. تۆ بلێی یادو بیره‌وه‌ری ژنی به‌که‌می، که زۆری ده‌گه‌ل مبه‌ره‌بان و باش بوو، وای له‌م پیره‌مێره زهره‌ان و نه‌پتوسه‌ کردی، نه‌وه‌نده **خۆشه‌ویستی** کوپه‌که‌ی له‌ دڵه‌؟ پیره‌مێر، سه‌ری زمان و بێنی زمانی کوپه‌که‌ی بوو، باسی هه‌یج شتیکی نه‌ده‌کرد، کوپه‌که‌ی نه‌بی، هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک بی‌ یواردن دروچار ده‌هاته‌ دیدنه‌ی. زاتی نه‌ده‌کرد له‌ دووچار زیاتر بی‌ت، چونکه‌ پوکروفسکی لاو تاقه‌تی نه‌م دیدارانه‌ی بایی نه‌بوو.

گه‌وره‌ترین و خراپترین خه‌تار عه‌ییبی نه‌م لاوه، نه‌مه‌ بور که حورمه‌تی بابی نه‌ده‌گرت. هه‌لبه‌ ته‌ ده‌بی نه‌مه‌ش بلێم که کابرای پیره‌مێره نه‌دیجار

به هیچ جزئی تهحه مول نه ده کړا. بۇ نمونه لاپره سه نیه کی زوری ده کړد،
یان به قسه و پرسپاری سواووپوای وپینه ناسا، کوپه کی له کارو
خویندنه وه ده کړد، یان هندیچار به مهستی و سه رخوشی ده هات بۇ لای.
کوپه کی مه ولیدا به ره به ره عاده ت و خووه خراپه کانی پی تهرک بکات،
بۇ نمونه نه و هه موو چه نه بازییه بی مانایه ی، نه و هه موو فوزولیه ت و
لاپره سه نیه ی، سه ره نجام پیره میږد گه ییه قۇناغیک که له هه موو شتیکدا
گوپالی کوپه کی ده کړد، وه کو نه وه ی کوپه کی خیفزان بی، نیدی به
بی ئیزنی کره کی زاتی نه ده کړد زار هه لئینی.

پیره میږی به له نگاز له باسو ستایشی "تینکا" کی کوپه ی به
وناوه نیو ده برد (تیر نه ده بوو. هه ر کاتی که ده هاته بیده نی، نیگه ران و
شهرمن ده هاته به رچاو، رهنگه له بهر نه وه بوو بی که دلتیا نه بووه
له وه ی کوپه کی به گهرمی پیشوازی بکات. ماوه به ک نه م پی و نه و پتی
ده کړد که ره ژوریکه وی یان نا، نه گه به ریکه وت من له وی بولیم،
نزیکه ی چاره که سه عاتیک، بیست ده قیقه به کیری دینام و له
کوپه کی ده پرسى:

چ ده کا؟ ته ندروستی چونه؟ باری ده روونی چونه؟ **قایا** به ته مای کاریکی
جدیه؟ حالی حازر چ ده کات؟ سه رقالی خویندنه وه ی جدیه یان نا، ثایا
ده نورسنت یان نقومی راسان و بیرکړدنه وه یه؟ کاتی که به ته واده تی
دلثیام ده کړد، هه نگى پیره میږ پریاری ده داو وه ژورده که وت و زږ به
ته سپایی و بی که مترین سه داو به پاریزه وه ده رگای ژورده کی
ده کړد وه، سه ری ده برده ژورده وه، که بیلیبا کوپه کی توپه نیو
نامازه ی ده کانی وه ژوریکه وی، هه نگى به هیمنی وه ژورده که وت،

پالتۆکی دادەکەند، شەپقەکی دادەکەند - شەپقەکی هەمیشە چرچ و لۆچ و لە چەندین لاوە کۆن بوو و قەراخەکانی سوا بوو - و هەربووکێانی بێ هیچ خشپەیک بە عەلاگەکەو هەڵدەواسی، هەنگی بە پارێزێکی نۆرەو لە گۆشەیکدا.

لەسەر کورسییەک دادەنیشست و چاوی دەبریبە کوپەکی و تەمەشای بچووکترین جەم جۆلی دەکرد تا بزانی پتەنکای نازیزی لە چ حالەتیکی دەرونیادیە، ئەگەر بە ئاستەم بیتاقەت بوابێ، پیرەمێرەستی پێدەکرد، یەكسەر لەسەر کورسییەکی هەڵدەستا و **دەیکۆت**: "پتەنکا، لە دەروە بووم و پیاوێکی نۆرم کرد، خەریک بووم بە ئێرەدا رەت دەبووم، گۆتم با لادەم و پشووێک بدەم." ئەوسا کۆکەپ پالتۆو کلاوێکی هەڵدەگرت، بە نەسپایی دەرگاکی دەکردەو و بۆ ئەوێ خەم و پەژارە دلی لە کوپەکی وەشێرت، بزیەکی دەستکردی بۆ دەکرێ بە بێدەنگی دەپۆی.

بەلام **فەگەر** کوپە رووی خۆشی بە بابی نیشاندابا، پیرەمێر لە خۆشیا لە پێستی خۆی نەدەهێری. ئەم شادی و خۆشییە لە چاوەکانیا پرشنکی دەدا، لە هەلس و گەوتیا، لە سیمایدا رەنگی دەدایەو. ئەگەر کوپەکی قسەیک پێ گرتبا، پیرەمێر لەسەر کورسییەکی ناخێزێکی بۆ دەکرد و بە دەنگێکی ئارام و گۆرپاڵانە وەلامی دەدایەو، بە دەنگێکی پڕ لە ریزو حورمەت، و هەمیشە هەولی دەدا وەلامەکی یەجگار پڕ نازاکەت بۆ و قسەکانی هەلبژاردەین، کە بە پاسەنی نۆر پێکەنیناوی دەهاتە بەرچار.

فەم پیاوێ نۆر بۆ دەم و پل بوو، نایەد زانی قسان بکات، ئێدی و شەوی لێ دەچوو نە قاتی و دەکۆتە مینگە مینگو دەپەشزکا و لە ئەنجامدا بە

جۆری تۆرپ ده بوو که نه یده زانی دهستی له کوئی دابنی، چی له خۆی بکات، و بۆ ماوه یه کی زۆر له ژێر لیوانه وه ورته ورتیکی نامه فهومی ده کرد، وه کو بیهوئی نه وه لاهمی داویه تیوه راست بکاته وه.

نه گهر به پێچهوانه وه توانیبای **وه لاهمی** له بار بداته وه، پیره میتر خۆی قیت ده کرده وه، ئیله که کهی، بۆینباخه کهی، و پالاته کهی ریک ده خسته وه و جۆره متمانه یه کی به خۆی په یدا ده کرد و ههستی به کهرامه تی خۆی ده کرد. جار جارێ هیندهی جورته په یدا ده کرد که به نه سپایی و به هیمنی له سه ر کورسیه کهی هه لده ستا، له دۆلابی کتێبه کان نزیک ده بووه وه و هه ر وا به ریکه وته کی کتێبکی ده ردینا، و هه ر له جیوه خواو راسان په ره گرافیکه هه لده بژاردو به دهنگی به رز دهستی به خویندنه وهی ده کرد.

ئه م کارانه ی به رووله تیکی هیدی و هیمن نه انجام ده دا، وه ک بلتی بۆی هه به و ریی پیدراوه هه مور کانتیک ته سه پوف به کتێبه کانی کوپه که یه وه بکات، وه ک بلتی ره فقاری میهره بانانه ی کوپه که ی ده گه لیا، ئاساییه و ماهیه ی سه رسامی نه. به لام جارێکیان به ریکه وت دیتم که پوکروفسکی تکای لیکرد ده ست له کتێبه کانی نه دات، نه و پیره میتره به له نگازه چتو شپۆزه بوو و په شۆکا.

سه ری لی شتیوا، تهرپه بوو، شه ژاو کتێبه که ی سه روخوار خسته وه جینگه ی خۆی، ریستی چاکی بکاته وه، وه ری گێپا، نه مجاره یان به روپشت دابنا: پشتی کتێبه که ی کرده دیواره که، بزه یه کی کرد، سوور هه لگه پا، نه یده زانی چۆن نه م ناوانه گه ربه یی راست بکاته وه.

پوکروفسکی به نەرمونیانی و ئامۆزگاریه‌کانی توانی خووه به‌ده‌کان به باوکی تەرك بکات، ئەگەر سێ جاری دوا به دواى یەك به هوشیاری دیتبای، وەست نەبوايه، جاری سێیه‌م كه پیره‌مێرد هه‌تبايه دیدەنى، له کاتی رۆیشتنیا دراویکی بیست و پێنج کۆبیکی یان نیو رۆیلی ده‌خسته ده‌ستیوه. هه‌ندیجار، جووته پیللۆیک، بۆینباخیک، یا ئیله‌کێکی بز ده‌کری.

بریا پیره‌مێرت ده‌بینی چۆن به جلکه تازه‌کانیه‌وه وه‌گو تاوس خۆی ده‌نواند. هه‌ندیجار ده‌هاته ژووره‌که‌ی ئیمه‌ش، هه‌ندیجار کێک و پسکیت یان سیوی بۆ من و ساشا دینا، و به درێژایی وه‌خته‌که هه‌ر باسی پتنگای ئازیزی ده‌کرد.

داواى لێده‌کردین به جدی ده‌رس بخوینین، گوێپایه‌لی قسه‌کانی بین، سوودی لێوه‌ریگیرین، و ده‌یگوت پتنگا کوێکی باشه، نموونه‌یه، ئەمه جگه له‌وه‌ی كه رۆشنه‌یرو خوینه‌وارێکی چاکه. به‌ده‌م ئەم قسانه‌وه، به چاری چه‌پ، و به شێوه‌یه‌کی کۆمیکى سه‌یره‌وه چاویکی لێداده‌گرتین، ئیمه‌ش خۆمان پێ نه‌ده‌گیراو له‌به‌ره‌ده‌م خویدا له قاقای پێکه‌نینمان ده‌دا، دایکم زۆری خۆشه‌ده‌یست. لێ پیره‌مێر زۆری رق له ئانا فیدوروڤنا بوو، هه‌ر چه‌نده له روى خۆیا ملکه‌چ و بێده‌نگ و گوێپایه‌ل، خۆی ده‌کرد به مشکى تزیپو، ده‌بوو به ماستی مه‌یوو.

زۆری نه‌برد كه وازم له ده‌رس خویندنێ لای پوکروفسکی هێنا، نه‌و به چاری مندلێکه‌وه، به چاوی کچۆله‌یه‌کی لاساری بزۆ، ته‌ماشای ده‌کردم، من و ساشای له ئای یه‌ك ته‌رازوو دانه‌نا، نه‌رهم زۆر له‌به‌ر گران بوو، چونکه به‌لای خۆمه‌ره هه‌موو هه‌ولێر ته‌قه‌لایه‌کم نه‌ره‌یوو که شوێنه‌وارێ

رهفتاری رابردوومی له دلدا بسپرمه وه، که چی به مە ی نه ده زانی. ئیدی رۆژ به رۆژ پتر له مه توپه ده بووم، وام لێهات جگه له کاتی دهرسه کان، تاقه قسه یه کم له گالیا نه ده کرد، زاتم نه بوو بیدوینم، که بمیدیا ده موچاوم سوور هه لده گه را، شپه رزه ده بووم، ده په شوکام، هه نگێ ده چوومه ژووره که م و له سوچینکا کزکۆله م ده کردو له داخا ده گریام.

نه مه ده زانی هه موو نه مه به کوێ ده گه یی و چۆن ده که وته وه، نه گه ر هه لومه رچینکی سه یر نه هاتبایه پیشی و له یه کتری نزیک ی نه کردبایه وه. شه وێک، دایکم له جه م ئانا فیدو روونا بوو، به پێدزه که خۆم به ژووره که ی پوکروفسکی دا کرد.

ده مزانی که له **هال** نیه، نازانم بۆچی هات به سه رما که سه رینکی ژووره که ی بده م، هه رچه نده سالتیک زیاتر بوو که دراوستی دیوار به دیوار بووین، به لام هه رگیز بۆ ساته وه ختیکیش نه چوو بوومه ژووره که ی.

که چی نه مجاره دلم به جۆرێ لینی ده دا، ده مگوت هه ر ئیستا سینمه شەق ده کات و دینه ده ری. به کونجکاوی و فزولیه تینکی فره وه روانیمه ده وره یه رم. که لوپه لو شمه کی نیو ژووره که ی پوکروفسکی کۆن و شرپ بوو، هه مووی درا بوو به یه کا، پاک و خاوین نه بوو، هه ر سیپالینکی له سوچینکا که رتبوو. پێنج دۆلابی گه وره ی کتییی هه بوو که به دیواره که وه ی داکونی بوون. سه ری مینز کورسیه کانی پڕ یوون له کاغه ز! سه یری هه ر لایه کت کرده هه ر کتیب و کاغه ز بوو!

له پڕ فکرۆکه یه کی سه یرم به سه ردا هات و له هه مان کاتدا هه ستینکی خه م نامبزی توپه هات سه واپای داگرتم: وام به خه یالدا هات که به دۆستایه تی

من رازی نابیت و دلی پر له خۆشه‌ویستی من، گرینگیه‌کی ئه‌وتۆی بۆ ئه‌و نیه .

ئهو که سێکی خۆینه‌وارو وۆشنیر بوو، من کێژکی گه‌وج بووم و هیچم نه‌ده‌زانی و ته‌نانه‌ت تاقه‌ کتیبیکم نه‌خویندبووه‌وه .. هه‌نگی نیگایه‌کی پر له به‌غیلی و تاسه‌م بپیه‌ ره‌فه‌ دوورودریژه‌ پر له کتیبه‌کان. کۆمه‌له هه‌ستکی جیاواژ، خه‌مینی، نا ئومیدی، وجۆره‌ توپه‌یه‌کم تی وپوکا بوو. له‌ پر خۆزیایه‌کم که‌وته‌ دل که هه‌موو کتیبه‌کانی بخوینمه‌وه، دوا به‌ یه‌کیان بخوینمه‌وه و ئه‌م کاره‌ به‌ زووترین کات بکه‌م، ویه‌کسه‌ریش بپاری خۆم دا، ره‌نگه‌ له‌و کاته‌دا به‌و خه‌یاله‌ بوو بووم که نه‌گه‌ر هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی ئه‌و ده‌یزانین، بزاتم، زیاترم بایه‌خ به‌داتی و به‌ شایسته‌ی خۆشه‌ویستی خۆیم بزانی، بۆیه‌ خێرا خۆم گه‌یاند به‌که‌مین ره‌فه‌، به‌په‌له‌و بێ بیرکردنه‌وه‌ یه‌که‌مین کتیبم که‌وته‌ به‌رچاو ده‌ره‌منا، کتیبیکێ تۆزلوی بوو، سوور هه‌لگه‌پام، به‌ ترس و له‌رزوه‌ کتیبه‌ دزیاره‌که‌م بۆ ژوره‌که‌ی خۆم برد لێ پام هه‌ر ئه‌ر شه‌ره‌، دوا ئه‌وه‌ی دایکم ده‌نوێ، له‌ به‌ر چا چکۆله‌که‌مان ببخوینمه‌وه .

به‌لام کاتی به‌ په‌له‌ خۆم گه‌یاند هه‌و ژوره‌که‌مان، تووشی نا ئومیدییه‌کم فره‌ بووم، که به‌له‌ز پیره‌کتیبیم کرده‌وه، سه‌یرم کرد بریتییه‌ له‌ کزنه‌ کتیبیکێ نیمچه‌ زریزی مۆریانه‌ خواردوو، و به‌ زمانی لاتینییه‌ .

ئیدی یه‌کسه‌ر گه‌راند هه‌وه، رێک له‌و ده‌مه‌دا که خه‌ریک بووم کتیبه‌که‌ بخه‌مه‌وه‌ جینگه‌ی خزی، له‌ راپه‌وه‌که‌وه‌ ده‌نگیکم به‌ر گوێ کات، وپاشان تریه‌ی پێی که‌سێک هات که نزیک ده‌بره‌وه‌ .

به په له كه وتمه خځ كښه گه بڅمه وه به يني كښه كاني دى وله شويڼه كى خځى داي بڼه وه، به لام شويڼى كښى به له ننگاز، كه له ريزى كښه كاني تر دا، به له وهى دهرى بڼم خځى له خځيدا ته ننگ بوو، ئيستا له نه جامى گوشارى كښه كاني تر دا پر بوو بووه وه و كښه كاني تر شويڼه كيان گرڼو و جى نه ده بووه وه. نه مده توانى به تږيزى بڅمه وه شويڼى به كمى، بږيه به هم مو هږو توانامه وه كښه كاني ترم پالدا تا جى بكمه وه. نه و بزماره ژه ننگه كى كه دږلابه كى به ديواره كوه داكوتى بوو، وه كو بږى چاوه تږى پالڼك بى، به كسر قرتا. پيره دږلاب به لادا هات، وه مو كښه كان به خش و هږ، به نږو ژوره كدا په رتو بلاو بوونه وه. له م كاته دا دهرگا كرايه وه و پوكروفسكى وه ژوره كوت.

پښوښته نه وه ش بلڼم كه تهحه مولى نه ده كرد كه س ده ست له شته كاني بدات. جا واوه يلا به حالى كه سڼك زاتى كردها په نجه يه ك به كښه كانيه وه بدات!

جا به م حساب و پښوښته به پښوښته به رچاوى خځ كه وه خځى نه وه موو كښه م - بچووك و گوره، نه ستوورو ته نك - بينى به و شيوه يه له دږلابه كوه داپږان و به ژيتر ميږو كورسى و ناو ژوره كدا په رش و بلاو بوونه وه، چ ترسيكم لى نښت، ويستم ه لښم. به لام تازه درهنگ بوو بوو.

له دلى خځدا گوتم: "نه واو، هم موو شتيك نه واو! قوپم بځ خځ گرته وه، مالريزان يووم! كه وجيهه تى و لاساږيم كردووه به گلغه مى منالان، ئيږى مندالتيكى ده سالانم، به پراستى كچوله يه كى كه رجم! كه رجيكي كه رره!"

پوکروفسکی زۆر توپه بوو، هاواریکرد: "هر له‌مهم کهم بوو، نه‌مه‌ت ده‌ویست! شهرم له خۆت ناکه‌ی نه‌م ره‌فتارانه ده‌که‌ی؟".

که‌ی ئاقل ده‌بی؟" به‌په‌له‌که‌وته کۆکردنه‌وه‌ی گتیه‌گان، منیش دانه‌ویمه‌وه که یارمه‌تی بده‌م. به‌لام جاریکی دی هاواری کرد: "پێویست ناکات، پێویست ناکات! هه‌ق نه‌یه پێ بخه‌یته شوینیک که ریت پێ نه‌درایی".

به‌لام که هه‌لوێستی ملکه‌چانه‌ی منی بیینی، تۆزیک هێور بووه‌وه، به‌تۆن و سه‌دایه‌کی مامۆستایانه‌ی نامۆژگاری نامێزه‌وه گوتی: "باشه به ته‌مای که‌ی ئاقل بی، یانی نه‌مه ئیشه تۆ ده‌یکه‌ی؟ که‌ی ده‌گۆپێی؟ خۆ تۆ منداڵ نیت، تۆ نیستا که‌چه چکۆله‌که‌ی جاران نیت، ته‌مه‌نت پانزه‌ ساله!".

وه‌ک نه‌وه‌ی بیه‌وی دلتیا بێت که من ئیتیر منداڵ نیم. نیگایه‌کی کردم و ده‌موچاوی سوور هه‌لکه‌پا. هه‌وه‌لجار لێی حالی نه‌بووم، له‌به‌رده‌میا وه‌ستا بووم و هابم و هه‌یران سه‌یرم ده‌کرد. هه‌ستا، به‌شه‌رمیکه‌وه لێم هاته پێشی، زۆر شه‌پزه‌وه‌به‌شکاو بوو، له‌بێن لیوانه‌وه‌که‌وته قسان، دیار بوو له شتیک په‌شیمان و ده‌یویست عوزخواییم بۆ بێنیته‌وه، پێده‌چوو له‌وه په‌شیمان بێ که تازه‌بزی ده‌رکه‌رتبوو که من کیزێکی گه‌وره‌وه نه‌وام. ئیدی یه‌کسه‌رتبگه‌بیشتم.

به‌خۆیشم نه‌مزانی له‌و ساته‌دا چیم به‌سه‌ر هات، شله‌ژام. کۆنترۆلی خزم له‌ده‌ست دا، ده‌موچاوم سوور هه‌لکه‌پا، له‌پوکروفسکی زیاتر سوور هه‌لکه‌پام، ده‌ستم به‌ده‌مر چاره‌وه‌گرت و به‌غار له‌ژووره‌که وه‌ده‌رکه‌رتم.

نہ مدد زانی ڇ بکھم، له شهرما خڙم له کوی قایم بکھم. هه موو شته کان به لایه کو نه وی له ژوره کیدا غافلگیری کردبووم به لایه ک! ماوه ی سی دانه رڼی خشت نه مدد توانی ته مه شای بکھم. هر کاتی بیبام، به جوی سور هه لده گه رام له وه بوو بکهمه گویان، بیروخه یالاتی گه وچانه وپیکنه نین نامیز به رڼی میښکی به نه دده دام. یه کیک له و بیرو خه یاله سهیرانه نه مه بوو که بچم بڼ لای و رڼو رهوان دان به هه موو شتیکدا بنه م، وه موو شتیکي بڼ باس بکهم، قه ناعه تی پی بکهم که وه کو گچوله یه کی گه وچ ره فتارم نه کردوه، به لکو نیازم پاک بووه.

نیدی نیمچه بریاریکم دا که نه م کاره بکهم، به لام شوکر بڼ خوا، خڙم به ختم زاتم نه کردو له دوا ساتدا ژوان بوومه وه. تو بیر بکوه نه گه و نه م کاره م بگردایه چه ند گه وچ و که وده ن ده هاتمه به رچاو! ... نیستاش که نه و ساتانه م وه بیردینه وه هه ست به شهرم و شوپه ییه کی گه وره ده کم. دوا ی نه وه به چه ند رڼی دایکم زور خراب نه خوښ که وت. دوو رڼو له جیدا که وت، و شه وی ستیهم تایه کی گه رمی لښهاتو که وت به بزیکاندن و وړینه.

شه وی پښور تا به یانی به دیارییه وه بووم و چاوم لیک نه نا، چاودیریم ده کرد، تاوم ده دایه و ده رمانه کانمان له کاتی خویدا ده دایه، به لام شه وی بووم له په لوېز که وتیروم. هه ندی جار خه و به سه رما زال ده بوو، به رچاوم تاریک ده بوو. سه رم گیز ده بوو، خه ریک بوو له ماندرویه تیدا ده که وتم. هه موو جارو ک تاو فاله ی کزی دایکم بیداری ده کردمه وه، ریک به ره له وه ی خه و بمباته وه، راده په یریم، چاوم هه لدینا و هر نوای ساتیک

هه‌مدیس خاو ده‌بوومه‌وه ده‌که‌وتمه وه‌نه‌وز. نازانم بیرم نایه‌ت، بۆ
چهند ساتنیک چاوم چووه خه‌ویان نا.

به‌لام ده‌زانم له‌و چهند ساته‌ خیرایه‌دا، له‌و چهند ساته‌ی زۆرانبازی
نیوان خه‌وو بیداریه‌دا خه‌ویکی سامناکم بیینی، خه‌ویکی دیو ئاسا بایی
به‌سه‌ر مێشکو زه‌بیینی شه‌که‌تمدا کێشا. به‌ترسیکی زۆره‌وه چاوم هه‌لتنا.
ژووره‌که‌ نقومی تاریکی تاریکی بوو. ناگری چراکه‌ له‌ گیانه‌للادا بوو،
خه‌ریک بوو ده‌کوژایه‌وه، له‌ پڕ هه‌موو ژووره‌که‌ غه‌رقی روناکی بوو، و
دوای تۆژنیک به‌ ته‌واوه‌تی کوژایه‌وه. نازانم بۆچی، به‌لام ترسیکی گه‌وره‌م
لێنیشته‌. ئه‌و خه‌ونه‌ ترسناکه‌ خه‌یالی پهرێشان کردم، له‌ ترسا دڵم
ده‌گوشترا... له‌سه‌ر کورسیه‌که‌م رابه‌پرم، هاوارم کرد، ترسیکی نادیار
ده‌ستی نابوو به‌یخه‌ریک بوو ده‌خه‌نکام. رێک له‌م ده‌مه‌دا ده‌رگا
کرایه‌وه‌و پڕکروفه‌سکی وه‌ژوورکه‌وت.

هه‌ر ئه‌وه‌م وه‌بیردێته‌وه کاتی وه‌هۆش هاته‌وه‌، بازوری گۆقوووم. له‌سه‌ر
کورسیه‌کی دانیشاندنم، په‌رداخێ ئاری دامی و پرسیار بارانی کردم. نازانم
چ وه‌لامیکیم ده‌دایه‌وه. به‌لام ده‌زانم ده‌ستی گرتیبووم و ده‌یگوت:

"تۆش نه‌خه‌شیت، تۆش زۆر نه‌خه‌شیت، تات هه‌یه‌ خه‌ریکه‌ خۆت
ده‌فه‌وتینی، ده‌بی ئاگاداری خۆت بی، ئاگات له‌ ته‌ندروستیت بیت،
مبێشکی خۆت مێور بکه‌ره‌ راکشی، بکه‌وه‌، من دوو سه‌عاتی دی بیدارت
ده‌که‌مه‌ره‌. هه‌ول ده‌ که‌میک ئیسراحه‌ت بکه‌ی... راکشی، پیت ده‌لیم
راکشی!"

که‌نم کردی هه‌ر وتی و وتی، رنه‌یه‌شت میچ ئیعترازیک بگرم.

ماندوویه تی زه یفی لی سهند بووم، له ماندوویه تیدا چاوم هه لئه ده هاتو، له سر قه نه فکه نیمچه په لکه و تنیک، پالکه وتم، به تما بووم ته نیا بۆ نیو سه عاتیک بخه وم، که چی تا به یانی خه وتم. پوکروفسکی تا نه و کاته ی ده بوايه ده رمان به دایکم بده م، هه لی نه ستاندم.

نه و رۆژه پشوویه کم دا، بۆ شه وه که ی، که خۆم ناماده ده کرد به دیار دایکه وه دانیشم و لیبرا بوم که نه مجاره یان به هیچ جۆری نه خه وم، ریک له م کاته دا له ده رگای ژوره که مان درا، سه عات یازده بوو، ده رگام کرده وه، پوکروفسکی بوو. گوته: "نه گه راوا به ته نه ی و بیکار دانیشیت، تا قه تت ده چیت. نه م گتییه م بۆ هیناوی تا بیخوینیت وه و بی تا قه ت نه ی و کاته که ت لی به سر بچیت.. کتیبه که م لیوه رگرت، له یادم نیه ناوینشانه که ی چی بوو، پیم وایه هه ر نه شم کرده وه، هه رچه نده تا به یانیش نه خه وتم. حاله تیک ی ده روونی سه یر خه وی زپاند بووم، نه مده توانی له یه ک شویندا به ند بیم. زۆرجار له سر کورسیه که م هه لده ستام و به نیو ژوره که دا پیاسه م ده کرد. جۆره شادیه کی قوول له سه راپام نیشته بوو. نه م ناوردانه وه هه لویسته ی پوکروفسکی - م به جگار له لا خۆش بوو. هه ستم به شانازی ده کرد که به و شیوه یه له خه می مندایه و نه و نه زیه تی له پیناوی مندا کیشاوه. به درێژایی شه وه که هه ر بیرم کردروه ته وه و زنده خه رنایم هه لیه ستروه.

پوکروفسکی نه و شه ره ثیر نه هاته وه، ده مزانی که نایه ته وه، بیرم له سبای شه ر ده کرده وه که ده شیت چی رویدات...

شه وی دواپی، کاته که هه موو خه لکی خانروه که خه ونبوون، پوکروفسکی ده رکه ی ژوره که ی خۆی کرده وه، هه ر له بهر ده رگا که وه

که‌وته قسه کردن له‌گه‌لما، ئیستا هیچ قسه‌یه‌کم له‌و قسانه له‌ بیر نه‌ماوه. نه‌ه‌نده‌م بیر ماوه که زۆر شپ‌رزه‌ بجوم، شه‌رمم ده‌کرد، له‌ خۆم بێزار بجوم و خودا خودام بوو قسه‌کانمان زوو ته‌واو بیت، هه‌رچه‌نده له‌ کانگای دله‌وه تابه‌زۆی نه‌وه بجوم و له‌ به‌یانی زووه‌وه خه‌وم به‌و گفتوگۆیه‌وه ده‌بینی و له‌ دلی خۆدا پرسیارو وه‌لامی پیشوه‌ختم بۆ ئاماده ده‌کرد...

دۆستایه‌تی ئیمه له‌و شه‌وه‌وه ده‌ستی پێکرد.

ئیدی به‌ درێژایی ماوه‌ی نه‌خۆشیه‌که‌ی دایکم، هه‌موو شه‌وی چه‌ند سه‌عاتیکمان پێکه‌وه راده‌بوارد. به‌ره به‌ره به‌سه‌ر شه‌رمیه‌که‌ی خۆم دا زāl بجوم، هه‌رچه‌نده دوا‌ی هه‌ر گفتوگۆیه‌که‌ ده‌گه‌ل پوکروفسکی دا، جۆره نا‌ره‌زاییه‌کی ده‌روونیم لا دروست ده‌بوو، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا به‌ شادیه‌کی په‌نامه‌کیانه‌و خۆ و یستانه‌وه ده‌مبینی که له‌به‌ر خاتری من کتێبه‌ بێنازه‌کانی نه‌رامۆش کردوه.

وۆژیک، به‌ رێکه‌وت و به‌ده‌م سو‌عه‌ته‌وه گفتوگۆیه‌که‌مان هاته‌ سه‌ر دا‌پوخانی بۆلابه‌که‌و دا‌پژان و په‌رت‌بوونی کتێبه‌کانی ناوی. ساتیکی غه‌ریب بوو، به‌ راشکاوی و راستگۆییه‌کی له‌ راده‌به‌ده‌ر واداریان کردم، هه‌موو حه‌قیقه‌ته‌کانی پێ بلێم... و ئیعترا‌ف ته‌واوی بۆ بکه‌م: ئیعترا‌فم بۆ کرد که ده‌مو‌یست بخوێنمه‌وه، خۆم رۆشن‌بیر بکه‌م... و زۆرم له‌به‌ر گران بوو که به‌ مندا‌لم بزانی، و وه‌کو کچۆله‌یه‌کی مندا‌ل مامه‌له‌م له‌ ته‌کدا بکۆت...

جاریکی دی ده‌یلێمه‌وه که له‌ باریکی ده‌روونی سه‌یردا بجوم، **دلم** نه‌رم بوو، **فرمبمک** زابوره‌ چاوانم هیچ شتی‌کم لێی نه‌شاده‌وه، هه‌موو شتی‌کم، هه‌موو شتی‌کم بۆ گێ‌پایه‌وه. بۆم گێ‌پایه‌وه که حه‌زم لێهه‌تی، خۆشم ده‌وی، چر به‌ دل حه‌زه‌که‌م له‌گه‌ل نه‌رنا بژیم، و باری سه‌ر شانی

سووک بگه‌م، هانی بده‌م، پشتیوانی لئی‌که‌م. نیگایه‌کی غه‌ریبی کردم، هم شهرمنانه بوو، هم پپر له‌ه‌یرمان و حیره‌ت، و زمانی چووه‌کلیله و تاقه‌قسه‌یه‌کی نه‌کرد. له‌پپر هه‌ستم به‌په‌ژاره‌یه‌کی قوول و خه‌میکی گه‌وره‌کرد.

هه‌ستم ده‌کرد لیم‌تیئاگات، و له‌وه‌یه‌له‌ دلی‌خویدا گلته‌م پی‌بکات، له‌پپر وه‌کو منداڵ له‌هۆپژنی گریانم دا، فرمی‌سکم وه‌کو بارانی بوهار دابارین، و نه‌متوانی‌جله‌وی‌خۆم بگرم،... پوکروفسکی هه‌ردوو ده‌ستی‌گرتو ماچ بارانی‌کردن، باوه‌شی‌پیدا‌کردم و به‌سینگی‌خۆیه‌وه‌ی‌نووساندم. به‌قسه‌ی‌خۆش و زمانی‌شیرین‌که‌وته‌دلدانه‌وه‌م، ئه‌ویش زۆر هه‌لچور بوو.

له‌بیرم‌نیه‌چی‌پی‌گوتم، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م له‌بیره‌که‌هه‌م ده‌گریام هه‌م‌پێده‌که‌نیم، ده‌مرچاوم‌سوور هه‌لگه‌پا، و له‌خۆشیا نه‌مده‌توانی‌تاقه‌قسه‌یه‌ک بگه‌م.

وێ‌پای‌ئهم هه‌موو سۆزو گودازه‌ی‌خۆم، سه‌یرم کرد پوکروفسکی هه‌شتا هه‌ر هه‌ندیک سه‌رسامه‌و شهرم ده‌کات. وا ده‌هاته به‌رچاو که‌ناقوانی‌سه‌ر له‌م هه‌موو جۆش و خه‌وش و سۆزو گودازه‌کو‌ت و پهری‌من ده‌ریکات، سه‌ر له‌م ئه‌شفه‌ئاگرینه‌ی‌من سه‌باره‌ت به‌خۆی‌ده‌ریکات، پێده‌چووله‌سه‌ره‌تاوه‌حه‌به‌سا‌بی، به‌لام پاشان‌حه‌په‌سان و دوو‌دلیه‌که‌ی‌ره‌وايه‌ره‌، به‌هه‌مان‌ساده‌یی‌و راشکاری به‌هه‌مان‌میه‌ره‌بانی‌و خۆشه‌ویستی‌ره‌لامی‌نامه‌وه‌، وه‌کو‌ناره‌ی‌دۆستی‌دلسۆزی‌من‌بی، وه‌کو‌ئه‌وه‌ی‌برای‌هه‌قم‌بی.

دلم کرایه‌وه، هه‌ستم به خۆشی و شادییه‌کی گه‌وره کرد! هه‌ست و نه‌ستی
خۆم لێ نه‌شارده‌وه، هه‌یچم لێ نه‌شارده‌وه، جله‌وی خۆم بۆ به‌ردا،
نه‌ویش نه‌مه‌ی به‌ چاوی خۆی ده‌بینی، رۆژ له‌ دوا‌ی رۆژ پتر دلبه‌ندم
ده‌بوو.

ئه‌وی راستی بێ، نازانم له‌ وشه‌ و ژوانانه‌دا، له‌و سه‌عاته‌ شیرین و عه‌زاب
نامێزانده‌دا که‌ پێکه‌وه، له‌ به‌ر روناکی له‌ رۆژی مۆمی به‌رده‌م
به‌یکه‌ره‌که‌دا، به‌ دیار دایکه‌ به‌ له‌نگازو نه‌خۆشه‌که‌مه‌وه ده‌مان برده‌ سه‌ر
باسی چیمان بۆ یه‌کتر ده‌کرد...

جا هه‌یج ما باسی نه‌که‌ین؟ هه‌ر شتی‌که‌مان به‌ خه‌یالدا به‌اتابیه‌ باس‌مان
ده‌کرد، هه‌ر شتی‌که‌مان به‌ دلدا به‌اتابیه‌ ده‌رمان ده‌بپی، و زاری خۆمان
گومرگ نه‌ده‌کرد- تا راده‌یه‌کی رۆژ شاد بووین... زه‌مانێکی خه‌مناک و
خۆش بوو، له‌ هه‌مان کاتدا هه‌م شاد و هه‌م خه‌مناک بوو! نێستاش که‌
ئه‌و کاتانه‌م بیر ده‌که‌ونه‌وه هه‌ست هه‌م به‌ شادی و هه‌م به‌ خه‌م ده‌که‌م.

بیره‌وه‌ری، چ شیرین و چ نال، هه‌میشه‌ سه‌رچاوه‌ی عه‌زایی، به‌لای
که‌مه‌وه بۆ من وایه، به‌لام نه‌تانه‌ت ئه‌م عه‌زابه‌ش شیرین و خۆشه‌. کاتی
که‌ دلی بنیاده‌م پڕه، نه‌خۆشه، له‌ رهنج و عه‌زابدا، و خه‌مبار، ئه‌و
کاتانه‌ بیره‌وه‌ری ده‌ی بوژنیتیه‌وه، ته‌پو تازهی ده‌کاته‌وه، وه‌کو ئه‌و
دلێه خواترانه‌ی که‌ شه‌وی پاش رۆژی‌کی گه‌رم ده‌که‌وتیه‌ سه‌ر شه‌و
گه‌رانه‌ی که‌ هه‌تاری نرنیدی درا فیره‌پی ژاکاندویه‌تی، ده‌یان بوژنیتیه‌وه
پارلویان ده‌کات.

دایگم به‌ره‌ به‌ره‌ چاک بووه‌وه، به‌لام هه‌یشناش شه‌رانه‌ به‌ دیاریه‌وه
داده‌نیشتم. پوکروفسکی زه‌رجار کتییی بۆ دینام، هه‌وه‌لجار هه‌ریز

نه و هم ده خوینده وه تا خه و نه مباته وه، به لام دواتر زؤر به تاسه و
تاهه زریبیه وه ده مغویندنه وه. له پر دنیا به شتم بق ناشکرا بوو که
پیشتر نه مده زانین یان ناشنایان نه بووم. خویندنه وه دنیا به هزرو
ههستی تازه ی له ناخما ته قانده وه که له هه موو لایه که وه له دل و زهینم
ده وپوکان.

جا تا تاسه ی کزوتر زلکردنی هه م هزده تازانه م زیاتر ده بوو، ناخه م پتر
ده ها پز او نه و هه ست و هزانم له لا جوانترو شیرینتر ده بوو، و روحی
ژیرو ژووو ده وله مهنتر ده کردم، له ناکاودلو له چاو تروکانیکا طیان پر
ده کردم و ده سته بر داری هه موو شتیکی تر ده بووم. ناشوبیتیکی سه یرو
غهریب له بوونم ده وپوکا. به لام نه م هیز شه روحی و ده رونیانه،
نه یانده توانی به ته واره تی به لانسیم تیک بدهن. زیاتر وه کو خون و بوون،
و هه نه مهش فریام که وت.

که دایکم چاک بوو وه، نیدی شه و ژوان و گفتوگریه دووو درژو دوو
قزلیه کانمان برآ. هیشتا ش ناو به ناو هه ندی قسه ی بی سه روبه رو سواوو
بی ناوه پز کمان ده کرد ز به لام من هه زم ده کرد بایه خی تاییه تیان بده می و
مانای په نامه کیان بق بدژمه وه و له زه تم له م کاره و هه ده گرت. ژیانم پپرو
هه نگ بوو، خر شحال و تاسووده بروم، شادی و له زه تیکی نارام له
روحمه ره سه ری ده کرد. چنده هه فته یه که به م شیوه یه بوری...

روژنیگ پوکروفسکی پپر هاته دیدنه نیمان. ماوه یه کی زؤر قسه ی خوشی
بق کردین، له جاران زیاتر خوشحال و به که یفو سویره قسه بوو، ژیان
لی هه لده نولا، بیوچان بنده که نی، به شیوازی تاییه نی خوی
شخی و سوعبه تی ده کرد. نه نجام رازی نه م که یفخوشیه ی بق ناشکرا

کردین و گوتی دواى یه كه هه‌فته‌ی خشت، جه‌ژنی له دایك بوونی پتنگایه و به‌و بۆنه‌یه‌وه دیته دیدنه‌ی **گوره‌كه‌ی**، و ئیله‌كێكى نوێ له‌به‌ر ده‌كات و ژنه‌كه‌شى قه‌ولى داوه‌تى جووتی پێلاوی تازه‌ی بۆ بكریت. به‌ كورتیه‌كه‌ی، پیره‌مێرد له‌ كه‌یفان له‌ پێستی خۆی نه‌ده‌هێوری، شادی لێده‌چۆرا، هه‌ر شتیكى به‌ هه‌روه‌یه‌كه‌ی یالدا به‌هاتبویه‌ بۆ گومرگ ده‌ری ده‌په‌راند.

جه‌ژنی له دایك بوونی! بیرۆكه‌ی جه‌ژنی له دایكبوونی ئه‌و، ئارامی له‌به‌ر به‌ی بووم، بوو بوو به‌ خه‌یالاتی شه‌و و یۆزم. لێبرام هه‌ر چۆنی بووه، به‌ پێشكه‌ش كردنی دیاریه‌ك دۆستایه‌تیه‌كه‌م ده‌گه‌ڵ پوكروفسكیدا تازه بگه‌مه‌وه. به‌لام چ دیاریه‌ك؟ نه‌تجافم بپیارم دا كێبێی بۆ به‌رم. ده‌مزانى حه‌زى له دوا چاپى كۆ به‌ره‌مه‌كانى پوشكینه، لێبرام بۆی بكرم. سى رۆبێلكم هه‌بوو، له‌ كارى ته‌قه‌ڵ و درومانان پاشه‌كه‌وتم كردبوو. بۆیه‌م پاشه‌كه‌وتنكردبوو كه ده‌سته‌ جلكێكى بۆ خۆم پێ بكرم.

زوو به‌ زوو ئاشپه‌زه‌ پیره‌كه‌مان، ماترینام ئارد كه **سوواخی** نرخى كۆ به‌ره‌مه‌كانى پوشكینم بۆ بكات. ئه‌فسوس!

نرخى هه‌ر یازده‌ به‌رگه‌كه‌ی، به‌ جزو به‌نده‌كه‌یه‌وه، به‌لای كه‌مه‌وه بیکرده‌ شه‌ست رۆیل. ئه‌م پاره‌یه‌ له‌ كوێ بێتم؟ ئۆرم بێر كرده‌وه، به‌لام هه‌یچ چاره‌یه‌كم نه‌دۆزییه‌وه. نه‌مه‌وه‌یست داوا له‌ دایكم بگه‌م. مه‌لێته‌ ته‌گه‌ر داوام لێكردبا كۆمه‌كى ده‌كردم، به‌لام له‌و حاڵه‌دا هه‌موو خه‌لكى خانروه‌كه‌ به‌ چیرۆكى ئه‌م دیاریه‌ی قه‌مه‌یان ده‌زانى، وه‌نگی دیاریه‌كه‌ ده‌كه‌وته‌ برى ئه‌و ده‌رسانه‌ی كه‌ پێ هاره‌ی سالیكى خشت پێ دایروم. حه‌زم ده‌كرد به‌ خۆم، و بۆ ئه‌وه‌ی كه‌س پێی بزانى، دیاریه‌كى پێشكه‌ش

بکهم. سه بارهت به و وهخت و ماندوو بوونه ی به منه وه کیشا بووی ده مویت هتا هتا به هر مه منوون و منه تباری بم، و هیچ شتیکی له بری نه وه نه ده من ته نیا دوستایه تی و خوشه ویستیم نه بی. نه انجام ریگه ی کم بۆزیه وه که له م ناسته نگه ده ریچم.

ده مزانی لای هندی له و دوکاندارانه ی که له ژیر قهنته ره ی گوستینی دا کتییی کزنیان ده فروشت، هه ندیجار ده شیت به که میک مامه له کردن و سه ردا، به نیوه قیمهت کتییان بکپی، کتییی ده سستی دووه م، که به ناستم به کار ماتبوون و هر تازه بوون. بۆیه لیبرام له نزیکترین ده رفه تا بپژم بۆ نه ویتنده رو سه ریکی **کتییی فروشیه گانی** ده سستی دووه م بده م. هر بۆ سبه ی نه ده رفه تم بۆ ره خسا، هه م ئانافیدور و فناو هه م خۆمان پیوستمان به کپینی هه ندی شت بوو. دایکم هه ندی ماندوو بوو و تاقه تی نه بوو بچی بۆ بازارو بیانکریت، ئانافیدور و فناش له خۆش شانسی مندا ته مبه لی گرتبووی، بۆیه بازارپ کردنه که به ملی مندا هاتو، منیش ده گه ل ماترینادا له مال ره ده رکه وتم.

به ختم یار بوو، و ژۆر زوو ده وره به کی ته وای کی بۆ به ره گانی پۆشکینم دۆزیه وه که جزو به ندیکی ژۆر باش کرابوو. که وتمه مامه له ده گه ل یارۆی فروشیاردا، هه ره لجار دوا ی نریکی به جگار زۆری کرد، زیاتر له نریکی کتییی تازه. پاشان دوا ی مامه له و چه نه یه کی ژۆر، دوا ی ماندوو بوونیکی فره، دوا ی نه وه ی چه ندین جار وام نواند که نامه ی ژو **ده رۆم**، توانیم نریه که ی به یارۆی فروشیار دایگرم نه انجام هاته سه ر ده رۆیلی زیو.

که سه ودلو مامه له و چه نه چه نه کم لا خۆش بوو! ماترینای به له نگاز سه ری له ره ده رت ده کرد بۆ چی نه م گهرمه مامه له یه ده که م بۆچی

هاتوره به سه‌رما ئەم هه‌موو کتێبه بکرم. به‌لام ئەفسوس! هه‌موو داراییه‌که‌ی من ته‌نیا سی رۆبلی کاغه‌زی بوو، و یارۆی فرۆشیارش ئاماده نه‌بوو له‌دوا نرخێ خۆی بێته‌ خوارتر. ئیدی زۆری لێ پاراموه، زۆرم سویند و ئایه‌تان به‌ گژاکرد، و نه‌نجام که‌وتمه‌ رێ که‌ به‌رقم. که‌مێک دلی نه‌رم بوو، به‌لام ته‌نیا دوو رۆبڵ و نیو هاته‌ خوارێ، و سویندی خوارد که‌ چونکه‌ ئافره‌تێکی باشم بۆیه‌ به‌و نرخه‌م ده‌دات، ده‌نا به‌م نرخه‌ به‌ هه‌چکه‌ستێکی تری نادات. ئیستا ته‌نیا دوو رۆبڵ و نیویم که‌م بوو! خه‌ریک بوو له‌ داخا ده‌ست به‌ گریان بکه‌م. به‌لام له‌ پڕێکا شانسیکی چاوه‌پوان نه‌کراو فریام که‌وت.

چهند شه‌قاویک له‌ولای ئێمه‌وه، پوکروفسکی پیرم به‌ دیار مێزی کتێفرۆشێکی تره‌وه‌ بینی، چوار پێنج کتێفرۆش ده‌وریان دابوو و به‌ سه‌رداو مامه‌له‌ گێژو کاسیان کردبوو، و بارییان به‌ ئه‌قڵه‌ سووکه‌که‌ی ده‌کرد، هه‌ر یه‌که‌یان به‌ جۆرێ ستایشی کالای خۆی بۆ ده‌کرد. مه‌گه‌ر هه‌ر خوا زانیبای چ کتێبێکیان بۆ هه‌ڵده‌داو ئه‌ویش ده‌یویست چ کتێبێک بکڕێت!

پیره‌مبیری به‌ له‌نگاز له‌ ناوه‌ندیاندا حابیر ما‌بوو و نه‌یده‌زانی وه‌لامی کیه‌یه‌یان بداته‌وه‌ و باره‌پ به‌ کێیان بکات و نه‌یده‌زانی چی له‌و هه‌موو کتێبه‌ بکات که‌ پێریان نیشانداده‌. چووم بۆ لای و لێم پرسى چ ده‌کات لێره‌. به‌ دیتنی من گه‌شابه‌ره‌، زۆر خوشحاله‌ بوو! .. زۆری خوشده‌ویستم، ره‌نگه‌ به‌ قه‌د پهنکای کۆپی خزشی ویستبم.

وه‌لامی دامه‌ره‌: "گه‌ره‌ که‌مه‌ کتێبان بکرم لهرئارا ئالکسیوفنا. خه‌ریکه‌ چه‌ند کتێبێک بۆ پهنکای کڕم ده‌کرم. چرنگه‌ جه‌ژنی له‌ دایکبوونه‌که‌ی

نزيك بوهه ته وه، و به خوت ده زانسی زوری هه ز له کتیبه، کتیب
ده په رستی، بویه هاتووم کتیبی بؤ بکړم...

پیره مېر، خوی له خویدا به شېوازیکې پیکه نیناوی قسانی ده کرد،
نیستاش که ته ولو شپړه بوو بوو، هینده ی دی پیکه نیناوی تر ده یواند.
نرخى هر کتیبیکې ده پرسى له یه ک، یا دوو، یا سى رږلی زیو که متر
نه بوو، وای لېهاتبو نه یده ویا نرخى کتیبه گه وړه کان بېرسیت، ته نیا
نیگایه کی عه زده تباری ده کردن، به قامکان په پړه کانی هه لده دانه وه، و به
ده ستیه وه ده گرتن و نه مدیو و نه دیوکی ده کردن و له جیبی خویان دای
ده نانه وه. له بن لیوانه وه ده یگوت: "نا، نا، زور گران، به لکو شتیکى دی
بدوزمه وه." و ههنگى له نیر نامیلکه و کتیبانی موسیقاده، له نیر به یازو
سلناماندا ده گړا، هم بابته کتیبانه که به بار هه لدرابونه وه هه موویان
هه رزان بوون.

پیم گوت: - یانى ده ته ویئ هم شتانه بکړی؟ ته مانه گه نده، به کک
نایه.

وه لاسی دایه وه:

- نا، نا، له مانه ناکړم. بنواړه نه وینده، کتیبی چکرله ی جوانی

لییه! بزانه چه ند جوان!

هم قسافه ی هینده زه بوونانه و میواش و خه مبارانه له زار هاتنه ده ری، له
دلی خزا گوتم هر نیستقا له داخا ده که ویتنه گریان، چونکه نه کتیبه
جوانانه هه موویان فره گران بوون. ته نانه ت فرمیسیکی شم بیی که به
گرنا سیمه له و چرچه له کانیا هات و به سر که پوه سووړه که یدا داپړا. لیم
پرسى چه ندی پاره پییه. به له نگاره پارچه رږژنامه یه کی چرچ و لوجی له

به پکی ده رهیتا که پاره کانی تیوه پتچا بوو، وگوتی: "ته مه شا، نه مه مه موو پاره که مه. یه ک نیو رۆبلی، بیست و پتچ کۆپیکیه ک، و بایی بیست و پتچ کۆپیکیه کش دراوی ورده ی مسی".

به په له به ره و لای نه و فرۆشیارم راکتشا که مامه له ی به ره مه کانی پوشکینم له گه ل کردبوو. پتچ گوت: "نم یازده کتنبه هر مه مووی بایی سی و دوو رۆبل و نیوی کاغه زییه، من سی رۆبلم پتیه، نه گه ر تۆ دوو رۆبل و نیوه که ی بده ی، ده یکرپن و به ناوی هر دوو کمانه وه پتچکهش به پتنکای ده که ی". پیره میتدی به له نگاز خه ریک بوو له خوشیا شیت بی، مه موو پاره که ی هه لپشته سه ر میزی کابرا، وه ویش کتنبخانه هاو به شه که مانی دایه. پیره میتدی میره بان هه ندی له کتنبه کانی ته پاندنه گیرفانه کانی وه، هه ندیکی تروانی فانه بن هه نگلی وه وانی تری به ده سته وه گرتن، و به ره و مالی بردنه وه به لینی دامی که سه یینی هر مه موویان به دزیه وه له گه ل خۆیدا بیینی.

پاش نیوه پۆی سه یینی هات بق دیدنه ی کوچه که ی. وه کو عاده تی هه میشه یی فزیکه ی سه عاتیک له لای مایه ره، وپاشان وه کو هه موو جارێک هاته دیدنه ی ئیمه و به سه رو پۆته لاکیکی پتچکه نیناوی رازو مه ته ل ئامیزه وه له ته نیشته منه وه دانیشته. هه وه لجار به ده م بزه وه که ونه هه لگۆرینی ده سته کانی، زۆر به خفتارو شاد بوو به وه ی که نه ینبیه کی پتیه، نه وجا گوتی هه موو کتنبه کانی به دزیه وه، بی نه وه ی بیلێ که سیک پتیی بزانی، هیناوه بق مالی ئیمه و داوونی به ماتریشار، ماتریشا له سرچیکه موبه قه که دا شارو نیاره. پاش نه ره باسه که مان هاته سه ر نه و جه رتی له دایک بورنه ی که چاوه نزیی بووین، پیره میتدی ماوه یه ک باسی

نه وهی کرد که چۆن دیاریه که مان پیشکesh بکهین، تا زیاتر به تانی نهو
 بابه ته دا ده چوو، زیاتم بۆ روون ده بووه وه که شتیکی له دلدايه،
 ناتوانی، زات ناکات، و ناویری بیدرکینی. منیش به بیدهنگی چاوه پوانم
 ده کرد. نهو شادیه په نهانه، نهو نارامی و ئاسوده ییهی که من به ئاسانی
 له نه داو نه تواریا ده مبینی، له سهرو سیمایدا ده مخوینده وه، له تروکانی
 چاوی چه پیا بۆم درده که وت، به ره به ره ئاوا بوو. سات به سات بی
 ئوقره ترو بی تاقهت تر ده بوو، نه فحاش نه یوانی له وهی پتر خوی بگریت.
 به شهرمه وه به دهنگیکی نزم گوتی:

- گوئی بگره فرارا ئالکسیوفنا... ده زانی چیه فرارا
 ئالکسیوفنا؟...

پیره میژدهی به له نگاز ته واو پهریشان و شپزه بوو بوو:

- ته مه شاکه: "که جه ژنی له دایکبونه که ی هات، تر ده دانهی له
 کتیبه کان بده به، مه به ستم نه مه یه به نیوی خۆته وه پیشکeshی
 بکه، ههنگی منیش بهرگی یازده یه می ده ده می. به جیا، به
 ناوی خۆمه وه پیشکeshی ده که م. یانی بهو شیوه یه تر دیاری
 خۆتی ده ده یینی، و منیش دیاریی خۆمی ده ده می."

له م کاته دا پیره میژده ته واو شه پۆکاو زمانی چووه کلپه و بیدهنگ بوو.
 نیگایه کی خیرام کردی، به شهرم و شهرمه زاری و ناسه وه چاوه پوانی
 قریری من بوو.

پیتم گوت:

- باشه بزچی دۆوان بوو ته وه که به هاو به شی دیاریه که مانی
 پیشکesh بکهین، زاکار پترو فینچ؟.

- چونکه، فرقارا ئالكسیوفنا... چونکه.. مه‌به‌ستم نه‌مه‌یه...
من.. چونکه..

خۆلاسه، پیره‌مێر ته‌واو شله‌زا، ده‌موچاوی سوور هه‌لگه‌پا، زمانی که‌وته
ته‌ته‌له، نه‌یتوانی رسته‌که‌ی ته‌واو بکات یا هیچ قسه‌یه‌کی تر بکات.
نه‌نجام که‌وته روونکردنه‌وه‌ی هه‌به‌سته‌که‌ی:

ده‌زانی چۆن؟ ده‌زانی فرقارا ئالكسیوفنا، من هه‌ندیجار لاساری ده‌که‌م...
یانی هه‌ز ده‌که‌م نه‌وه‌ بزانی که‌ من هه‌میشه سه‌رسه‌ختی ده‌که‌م،...
رینگه‌ی نادروست ده‌گرم... هه‌میشه زیده‌روویی ده‌که‌م... شتیك ده‌که‌م
که‌ پێویست نیه بیکه‌م.. له‌ مه‌به‌ستم تی گه‌یشتی؟... هه‌ندی رۆژ دنیا
زۆر سارد ده‌بی‌ت، منیش خه‌میکی زۆر دام ده‌گریت.. یانی خه‌میکی
کو‌ت‌وپ‌ر به‌روکم ده‌گریت، هه‌ر نه‌وه‌نده‌م خۆشه‌ شتیکی ناخۆشم بی‌ته
پیشی، ئیدی خۆم پی کۆنترۆل نا‌کری،.. له‌ ری ده‌رده‌چم.. و هه‌ندیجار
یه‌ک دوو پێکی زیاده‌ ده‌خۆمه‌وه. پتنگا پێی ناخۆش ده‌بی، فرقارا
ئالكسیوفنا، تو‌په‌ ده‌بی‌ت، قسه‌ی سووک و زیرم پی ده‌لیت، لۆمه‌م
ده‌کات، هاوارم به‌سه‌ردا ده‌کات، نامۆزگاریم ده‌کات که‌ ده‌بی چۆن
وه‌فتار بکه‌م...

بۆیه ده‌مه‌وی به‌م دیاریه نه‌وه‌ی بۆ به‌سه‌لمیتم که‌ خۆم چاک کردوه، و
رینگای بروستم گرتوه‌ته‌ به‌ر. ده‌مه‌وی نه‌وه‌ی پیشان بده‌م که‌ هه‌ندی
پاره‌م پاشه‌که‌وت کرسوه نا کتیبیکی بۆ بکرم، ده‌مه‌وی بۆی به‌سه‌لمیتم
که‌ ماره‌یه‌کی زۆره‌ خه‌ریکی پاشه‌که‌رتم نه‌وجا نه‌م پاره‌یه‌م کو
کردوه‌ته‌وه‌و نه‌م کتیبه‌م پی کریوه، چونکه‌ من جگه‌ له‌و پاره‌یه‌ی که
ناو به‌ ناو پتنگا وێنده‌دات. هیچی قهرم نیه، به‌ خۆبشی نه‌مه‌ ده‌زان،

ئىدى بۆي دەردەكەي چى بە و پارەيە دەكەم كە ئەو دەمداتى،
تېدەگات كە ئەم كارەم لەبەر خاترى ئەو كىدووە.

ئۆدەم بە زەيى بە پىرەمىرا ھاتەو. ساتىك لە فەكران راجووم. ھىشتا ھەر
بە نىگەرانى سەيرى دەكردم.
گوتى:

- گوتى بىگەرە زاكار پتروفىتچ، تۆ ھەر يازدە بەرگەكەي بدەيە.

- ھەر ھەموي! ھەموو كىتەبەكان؟ ھەموو كىتەبەكانى بىدەم؟

- بەلى، ھەر ھەموي.

- يانى مەن بىدەم؟

- بەلى، تۆ بىدەيە.

- يانى دىيارى مەن مەن؟ بە ناوي خۆمەو؟

- بەلى، دىيارى تۆ بىت، بە ناوي خۆتەو.

پىم وابو ئۆد بە روونى مەبەستى خۆم پى گوت، بەلام پىرەمىر تا
ماوۋىيەكى ئۆد لە مەبەستم ھالى نەبو، دواي كەمىك بىر كىرەنەو
سەرسامى گوتى:

- بەلى، ئەمە ئۆد باشە، بەراستى باشە... ئەدى تۆ قورقارا

ئالگسىوڤنا.... لەم ھالەدا چى دەكەي؟

- ھىچ، ھىچى نادەم؟

پىرەمىرد، لەپەر بە دەنگىكى قوس ئامىزەو ھاواري كىد:

- چى؟ تۆ ھىچ دىيارىك بە پىتەكا نادەي؟ ھەز ناكەي ھىچى

بدەمىتى؟

پیره‌مێرد یه‌جگار سه‌رسام و ناپه‌حه‌ت بوو، هه‌ستم کرد ئاماده‌یه‌ پێش‌نیازه‌که‌ی خۆی ر‌ه‌ت ب‌کاته‌وه‌، تا منیش ب‌توانم دیا‌ریه‌ک پێش‌که‌ش به‌ کۆپه‌که‌ی ب‌که‌م. که‌ دلێکی میره‌بانی هه‌بوو!

نیدی دل‌نیام کرد که‌ منیش **خۆش‌حال** ده‌بم شتێک پێش‌که‌ش به‌ پتن‌کا ب‌که‌م، به‌لام نامه‌وی ئه‌و، که‌ بابی پتن‌کایه‌، له‌ پێش‌که‌ش‌کردنی ئه‌م دیا‌ریه‌ بێه‌ش ب‌که‌م. گوتم: "ئه‌گه‌ر کۆپه‌که‌ت به‌م دیا‌ریه‌ **خۆش‌حال** ببیت، و تۆ دل‌خۆش ببیت، هه‌نگی منیش شاد و **خۆش‌حال** ده‌بم چونکه‌ ئه‌وسا له‌ ناخی دل‌ه‌وه‌ هه‌ستده‌که‌م که‌ منیش دیا‌ریه‌کم پێش‌که‌ش کردوه‌". پیره‌مێر به‌م قسانه‌ی من ته‌واو ئاسووده‌ بوو، ئارامی گرت. دوو دانه‌ سه‌عاتی دیکه‌ش له‌ جه‌م ئێمه‌ مایه‌وه‌. به‌لام له‌م ماوه‌یه‌دا جیتی به‌ خۆ نه‌ده‌گرت، هه‌له‌ده‌ستا ده‌جولا، ئێره‌و ئه‌وی ده‌کرد، له‌ یه‌ک‌بینه‌ قسه‌ی ده‌کرد، یاری مندالانه‌ی ده‌گه‌ڵ ساشادا ده‌کرد، به‌ دزیه‌وه‌ منی ماچ ده‌کرد، نو‌ق‌ورچی له‌ باس‌کم ده‌گرت، له‌پشته‌وه‌ زمانی له‌ ئانا‌فیدورو‌فنا ده‌ربێنا و گالته‌ی پێده‌کرد. نیدی له‌ ئه‌تجامدا ئانا‌فیدورو‌فنا پولێکی پێوه‌نا و ده‌ری کرد. به‌ کورتی پیره‌مێر یه‌جگار **خۆش‌حال** بوو، له‌وه‌ ناچرو به‌ عه‌مراتی ئه‌وه‌نده‌ **خۆش‌حال** بووی.

رق‌زی جه‌ژنی له‌ دایک‌برونی پوک‌روفسکی، پیره‌مێرێک له‌ سه‌عات یازده‌ی ته‌واودا، یه‌ک‌پێ له‌ کلێساوه‌ ها‌تبوو، پالانتیه‌کی جوان پینه‌کرولی له‌به‌ر بوو، هه‌روه‌ها وه‌ک‌ر به‌لێنی دایوو ئیله‌کێکی نازده‌ی له‌به‌ر دایوو، وج‌روتی بێلاوی نو‌یی له‌ پێدا بوو، کومه‌لێک کتیبی وه‌ین هه‌ردوو هه‌نگلی دایوو.

ئێمه‌ هه‌موومان له‌وه‌ده‌مه‌دا له‌ لای ئانا‌فیدورو‌فنا بووین، له‌ ئوروی میوان ر‌ۆبێش‌ت‌بروین و ناوه‌مان ده‌خوارد‌وه‌ (یه‌ک شه‌مه‌ بوو). وا بێژام پیره‌مێر

به باسی پۆشکین که کهله شاعیرێکی نایابه دهستی به قسان کرد. به لام له پڕ سه ره داوی قسانی له دهست بهر بوو وشپهزه بوو و بابه ته که ی گۆپی و هاته سه ر باسی نه وه ی که چه ند پتویسته هه مووان ره فتارو ئاکاری باشمان هه بیته و نه وه ی ره فتاری باش نه بی و ریگی دروست نه گری چ به لایه کی به سه ر دیت.

و مه به سته نه وه بوو نه گه ر که سێک ره فتاری دروست نه بیته، ده بی بزانی ریگی گومرایی گرتوه و خووی خراپ بنیاده م به ره و هه لدیر ده بات، و ته ناته چه ند نمونه یه کی کاره ساتاوی په ند ئامیز زیاده پۆیی باده نقشبشی گنپایه وه به وه کوتایی به قسه کانی هینا که ماوه یه که ره فتاری خۆی چاک کردوه و ره فتاری ئیستای نمونه ییه. ته ناته باسی نه وه شی کرد که پیشتریش په ی به دروستی ئاموزگاریه کانی کۆپه کی کردبوو، و ده میکه نه مه ی بۆ ده رکه وتوه و قسه کانی وه کو گواره له گری کردوه و ئیستا به کرده وه، نه که به قسه، باده نقشی ته رک کردوه، به لگه ش نه مه یه که ماوه یه کی زۆر پاره ی پاشه که وت کردوه، نه مجا توانیویه تی نه م کتیبانه به بیاری بۆ کۆپه کی بگه یته.

که گویم له قسه کانی پیره میزد ده بوو، زۆر به زه حمه ت جه له وی پێکه نین و گریانی خۆم پێ ده گیرا. زۆر چاک ده یزانی له کاتی پتویستدا چۆن درۆ بکات! کتیبه کانیان بۆ زۆره که ی پرکوفسکی بریو له سه ر ره فه یه کیان دافان، پرکوفسکی یه کسه ر نه م مه ته له ی هه له ینا. پیره میزبان ده وه ت کرد که نیوه رۆژه له گه ل ئیمه دا یخوات. هه موومان نه و رۆژه یه جگه ر شاد به که بف برین، دوا ی فرائین، ده ستمان به کوئکان کرد، ساشا و من لاساری و بزۆبه کی زۆرمان کرد. پرکوفسکی ده گه ل مند، به لوتفو

میهره‌بان بوو، وچەند جارێک هه‌ولی دا دەرڤەت بێتێ و بە تەنیا قسان دەگەڵ مندا بکات، بە‌لام من ئەو دەرڤەتەم بۆ نە‌پە‌خساند. ئەو رۆژه خۆشترین رۆژی سەرانشەری هەر چوار دە‌سالەکی تە‌مەنم بوو. ئێستا دە‌گە‌مە سەر بیرە‌وه‌ریە تال‌ و‌ خە‌مینە‌کان. ئیدی لیرە‌وه چیرۆکی رۆژه رە‌شە‌کانم دە‌ست پێ‌دە‌کات. رە‌نگە هەر لە‌بەر ئە‌مە‌ش بێ‌ کە قە‌لە‌مە‌کەم خاو دە‌بێتە‌وه، جە‌نە دە‌بە‌ستێ، لە‌ تۆ وایە نایە‌وی ل‌ه‌وه‌ی پتر بنووسم. هە‌لبە‌تە هەر ئە‌وه‌ش واداری کردم بە‌وه‌موو سۆز و گودازە‌وه، بە‌وه‌موو تاسە‌بارییە‌وه ئە‌وه‌موو وردە‌کاریە بێ‌پە‌وه‌یه‌ی ژیا‌نی بێ‌ بایە‌خم ل‌ه‌و رۆژانە‌دا کە تیا شاد بووم، یاد بکە‌مه‌وه بە‌ قە‌لە‌م و وشە‌ی بسپێ‌رم. ئەو رۆژه خۆشانه زۆر کورت بوون، نوای ئە‌وه نۆ‌ره‌ی رۆژگاری خە‌م و پە‌ژارە‌هات، رۆژگاری رە‌ش و شرووم، مە‌گەر هەر خوا بیزانی کە ئە‌م خە‌م و پە‌ژارە‌یه بە‌ کوێ دە‌گات و کە‌ی تە‌راو دە‌بێت نە‌گە‌تێ و رۆژ رە‌شی من بە‌ نە‌خۆشکە‌وتن و مردنی پۆ‌کروفسکی دە‌ستی پێ‌کرد. دوو مانگی‌ک پاش ئە‌و درا واریقا تانە‌ی گێ‌پامە‌وه تە‌خۆش کە‌وت و لە‌ جێ‌دا کە‌وت.

لەر یە‌ک دوو مانگی‌ی دراییدا هه‌ولی و تە‌قە‌لایە‌کی زۆری دا، زۆری خۆ مان‌دوو کرد کە ژیا‌نتێک بۆ خۆی دا‌بین بکات، چونکە رە‌زە‌و حا‌لی خراپ و ناجێ‌گیر بوو، پێ‌ش‌م‌نیا‌زی ئە‌وه‌یان بۆ کرد کە ل‌ه‌ شوێ‌نێ‌کدا بێ‌ی بە‌ مامۆستا، بە‌لام ل‌ە‌م کارە بێ‌زار بوو. لە‌بەر نە‌خۆشی و ناله‌باری تە‌ندروستی‌شی نە‌بە‌توانی ل‌ه‌ سەر هێ‌چ کارێ‌کی دە‌ولە‌تی دا‌بە‌ه‌زی، خۆ تە‌گەر داش‌مە‌زایە، دە‌بوا‌یە مارە‌یه‌کی زۆر چا‌وه‌روانی کرد‌با تا یە‌کە‌م قیستی موو‌چه‌کە‌ی رە‌ی‌گرت.

به کورتی پوکروفسکی رووی ده کرده هر لایه ک جوابیان ده کرد، به ره به ره وری به رداو مجبزی تیک چوو، رۆژ به رۆژ باری تندرستی خرابتر ده بوو، به لام نهو گوئی به سه لامه تی و تندرستی خلی نه ده دا. پایز هات. هه موو رۆژی به پلتن تنکه که یوه وه ده رده که وت تا به دواي کارا بگه پ، به لگو له شوینیکدا کاریک بدۆزیته وه تۆزئ وه زعی باش ببی، دیاره نه م گه پانه بیته وده به زۆری نازار ده دا. پیلاره کانی پر ده بوون له ئاو. له بهر باران ته پر ده بوو، و به ته پییه بۆ مال ده گه پایه وه، تا رۆژیک ناچار له جینگدا که وت، نهو که وتنه ی که وت ئیدی هلته ستایه وه... له ناوه پاستی پایزدا، بهر له کوتایی تۆکتۆ بهر گیانی سپارد.

ده توانم بلیم به درژیایی ماوه ی نه خۆشیه که ی، ژووره که یم چۆل نه کرد، چاودیری و پرستاریم ده کرد، زۆرشه و تا به یانی به دیاریه وه نه ده خه وتم. زۆر جار و پیتنه ی ده کرد، مه گه هر خوا زانیای باسی چیده کرد. باسی نهو کاره ی ده کرد که به دوویا ده گه پ، باسی کتیه کانی، باسی من، باسی باوکی...

به مه دا هه ندی شتم ده رباره ی نه پیتییه گانی ژیا نی بۆ ده رکه وت که تا نهو کاته ته ک هر لییان بی ناگا بووم، به لکر مه زنده شم بۆیان نه ده چوو. له سه ره تای نه خۆشیه که یدا، هه موو خه لکی ماله که زۆر به غه ریپی ته مه شای منیان ده کرد، ئانا فیدوروفنا که ته مه شای ده کردم سه ری ناره زایی با ده دا، به لام من چاوم دانه ده خست، ریک چاوم ده به ره دوو چاوی هر که سیك سه یری کردبام، بۆیه چیتر که س له سه ر نه وه ی په رۆشی پوکروفسکی بووم و پرستاریم ده کرد لووت و پوونی لیتنه ده کردم. به تاییه تی دایکم.

هه‌ندی‌جار پوکروفسکی ده‌یناسیمه‌وه، به‌لام زۆر به‌که‌می ده‌یناسیمه‌وه. زۆریه‌ی کات بیهۆش بوو. هه‌ندی شه‌و به‌خه‌یاڵ گفتوگۆیه‌کی دوورو درێژی ده‌گه‌ڵ که‌سی‌کدا ده‌کرد. قسه‌کانی پوون نه‌بوون، ده‌نگی که‌ ده‌تگوت له‌ بنه‌بانی نه‌شکه‌وته‌وه‌ی دی، که‌ له‌ ژووره‌چکۆله‌که‌دا ده‌نگی ده‌دایه‌وه، ده‌تگوت ده‌نگدانه‌وه‌ی نێو گۆڤه‌. له‌و ساتانه‌دا هه‌ستم به‌ ترس ده‌کرد. به‌تایبه‌تی له‌ دوا شه‌ردا وه‌کو شیتی لی‌هاتبوو، دوو‌چاری نازاریکی بی‌ په‌زا بوو بوو، ئاهو ناله‌که‌ی روحی نازار ده‌دام. هه‌موو نه‌وانه‌ی له‌ ماله‌که‌دا بوون ترسیان لی‌ نیشتبوو. ته‌نانه‌ت ئانا‌فیدورو‌فتاش له‌ خوا ده‌پاراپه‌وه‌ ره‌حمی پێدا بکات و به‌زوترین کات بۆ خۆیی به‌ریته‌وه‌ . دکتۆریکیان بانگ کرد. دکتۆره‌که‌ گوتی نه‌خۆشه‌که‌ تا به‌یانی ده‌مریت.

پوکروفسکی پێو، هه‌موو شه‌وه‌که‌ی له‌پاره‌وه‌که‌دا وله‌به‌ر ده‌رگای ژووری کوپه‌که‌ی به‌سه‌ربرد، هه‌ر له‌ویدا پایه‌خێکیان بۆ پاخست. هه‌ر سا‌نا ساتی خۆی به‌ ژووری کوپه‌که‌یدا ده‌کرد. دیمه‌نی کوپه‌که‌ی به‌و حاله‌وه‌ به‌پاستی سامناک بوو. به‌ جۆری له‌ ژۆر یاری خه‌م و په‌ژاره‌دا داغان بوو بوو، له‌ تۆ رایه‌ به‌نج بروه‌و هه‌موو هه‌ست و هۆشی له‌ ده‌ست داوه‌ . سه‌ری له‌ ترسا ده‌له‌ری. نازای به‌ده‌نی ده‌له‌ری و لی‌وی ده‌جولا‌ر له‌ به‌رخۆیه‌وه‌ شتی ده‌گرت و ده‌گوته‌وه‌.. له‌ دلی خۆدا گرتم په‌نگه‌ له‌ داخانا شی‌ت بیی.

فۆکی په‌ره‌به‌یان، پێره‌مێرد که‌ خه‌م و عه‌زاب گیانه‌سه‌ری کرد بوو له‌سه‌ر هه‌مان کۆته‌ پای‌خ خه‌وی لیکه‌وت، خه‌وێک له‌تۆ رایه‌ مردیره‌ .

له نټوان سعات هوت وه شتی به یانیدا، ناوړینگ و گیانه لای
کوړه که ی دهستی پټکرد، بابیم بیدار کړده وه. پوکروفسکی له وساته دا به
ته واوړتی وه هژش هاتېووه وه، خوا حافیزی له هم موومان کړد. شتیکی
زړر سه یرېوو! نه مده توانی بگریم، به لام روح نه نجن نه نجن ده بوو.

به لام دواساته کانی ته منی بڼ من گوره ترین عه زابو نه شکه نجه بوون.
پوکروفسکی به زمانی له گرچوی په یتا په یتا شتیکی له من داوا ده کړد،
منیش هرچیم ده کړو ده کوشا لیتی حالی نه ده بووم. نه مده زانی چی
گه ره که. خه ریک بوو له داخو که سهردا دلم شقی ده بږد. پوکروفسکی
یه که دانه سعاتی ته واو به دم گیانه لالوه، بی قهراری کړد، بیهوده
به دوری شتیکی ده گه را، و ده یویست به ده سته سار دوسره کانی و
به تامازه نه و شته له من بگه یه نی، به لام بیهوده. نه و جا به ده نگیکی
خه فهی نامه فهم کومه لیک وشه ی نا روونی وت که هم مدیس نه متوانی
بزانم چی ده وی و گه ره کیه چی به من بلیت. هم مو نه وانم، که له مال وه
بوون، هینانه دیاری، ناوم بڼ راگرت به لکو بیخوانه وه، تاقه کار دانه وه ی
نه وه بوو که به خه مټکی قوړله وه سه ری باده دا.

نه نجام له مه بهستی حالی بووم. داوا ی لیکده کړدم په رده ی په نجه ره که
لا بدهم و نا که کانی بکه مه وه، پنده چوو بیه وی دوا نیگای تیشکی زړر
بکات، نیگای هم جیهانه ی خوا بکات، ته مه شای خزر بکات. په رده که م
لادایه لاره، به لام تیشکی مه تاو زړر کزور ه رنگ زه ریو خه مین بوو، وه ک
ژیانی روو له ژاکان و ه لوه ریښی هم پیاوه به له تگازه روو له مردنه. دنیا
مه تاو نه بوو، هور به ری ناسمانی گرتیوو. ته مومز هم مو لایه کی قه نی
بوو، چ ناسمانیکی به باران و ته لڅ و تاریکو خه مین بوو! چل پاوگی

باران به چوارچێوه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌دا ده‌هاته خوارێ و ئاوێکی پیس و سارد به‌ شووشه‌که‌یدا داده‌چۆرا. هه‌موو شتێک ته‌لخ و تاریک و مایه‌ی بێزاری بوو. روناکی کزی خۆر به‌ حال ده‌هاته ژووره‌وه‌ و نه‌یده‌توانی له‌رزۆکی چرا چکۆله‌که‌ی به‌رده‌م په‌یکه‌ره‌که‌ی مه‌سیح وه‌شێژێ. پوکروفسکی، به‌ده‌م ئاوێلکه‌دانه‌وه‌، نیگایه‌کی پڕ خه‌می منی کردو سه‌رێکی له‌قاندو دوای چرکه‌یه‌ک گیانی سپارد.

ئانافیدوروفنا ئه‌رکی رێوره‌سمی جه‌نازه‌ی له‌ فه‌ستۆی خۆی گرت. ساده‌ترین و هه‌رزانه‌ترین تابووتی کپێ و گالیسکه‌یه‌کی بچوکی به‌کری گرت. ئانافیدوروفنا بۆ ئه‌وه‌ی قه‌ره‌به‌ویی ئه‌و مه‌سه‌ره‌فانه‌ی خۆی بکاته‌وه‌، ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌موو کتێب و شته‌کانی دیکه‌ی مرده‌وه‌که‌دا گرت. پیره‌مێرد، له‌گه‌ڵیا به‌شه‌په‌هات، کردی به‌ قه‌رقه‌شه‌و ده‌نگه‌ ده‌نگ، چه‌ندی توانی کتێبانێ لێ سه‌نده‌وه‌، و هه‌مووی ته‌پاندنه‌ گیرفانه‌کانیه‌وه‌، ته‌نانه‌ت ژماره‌یه‌کیشی لێ خستنه‌ ناو کلاوه‌که‌یه‌وه‌، سێ دانه‌ رۆژی ته‌واو لێی نه‌بووه‌وه‌، ده‌هات و ده‌پۆیی و کتێبی ده‌بربو ته‌نانه‌ت ئه‌و رۆژه‌ش که‌ ده‌بوا بۆ کلێسا به‌روات دلی نه‌ده‌هات کتێبه‌کان به‌جێ بێت.

به‌ درێژایی ئه‌و رۆژانه‌ کزومات و بێهۆش و هه‌واس بوو، گێل و حۆلو خه‌مین و غه‌ریب به‌ ده‌وری تابووته‌که‌دا ده‌سوورپایه‌وه‌، جاری چه‌پکه‌ گۆلی سه‌ر تابووته‌که‌ی رۆک ده‌خسته‌وه‌، جاری مۆمه‌کانی داده‌گیرساند بان شویته‌کانی ده‌گۆڕین و جاری ده‌یکۆژاندنه‌وه‌. خویا بوو که‌ نیگه‌ران و بێ هه‌واس و په‌رنه‌رازه‌ بیره‌. دایکم و ئانافیدوروفنا هیچیان له‌ رێپه‌ر سه‌می نوێژی مرده‌وا، له‌ کلێسا ئاماده‌ نه‌بون، دایکم له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌خۆش بوو،

به لّام ئانافیدوروفنا، هه رچه نده خۆی ئاماده کرد بوو که بێت، به لّام له دوا سانددا ده گه لّ پیره میترّا بوو به شه پی، بۆیه نه هات.

تەفیا من و پیره میترّد له رۆپه سمی نوێژی مردووا ئاماده بووین. له گهرمهی رۆپه سمه که دا جۆره خه م و ترسیک سه راپای داگرتم، ده تگوت پێشبینی قه و ماویکی ناخۆش ده گهم، له کلێسا که دا به تۆبزی خۆم به سه ر پێوه گرته بوو. ئه نجام سه ری تابووته که یان نایه وه، بزماریان لێدا، و خستیانه پشتی عه ره بانه یه که وه عه ره بانچه که به له ز که و ته ری. هه ر نا کۆتایی شه قامه که به گه لّ گالیسه که که که و تم، چونکه گالیسه که که له نه سه که یه وه ژهنده هه لیکرده چوار تاله، پیره میتر، به ده نگي به رز ده گریاو به دوی گالیسه که که دا غاری ده دا، گوپی را کردنه که ی ده یکرده کارێک که گریانه که ی پچر پچر بی. شه بقه که ی له سه ری که و تبه و، و بۆ وه ی له گالیسه که که دوا نه که و ی، نه که پابووه وه هه لی بگرته وه.

باران سه رو پۆته لاکی ته پ ده کرد، و کزه بایه کی ساوه به ده موچاویا ده چزاو قووسبانی سه ر شه قامه که ی به ده موچاویا ده پژاند. به لّام پیره میتر هه سستی به هه یج نه ده کرد، به ده م گریانه وه له م دیوی گالیسه که که بۆ ئه و دیوی غاری ده دا.

چمک داویننی پالتر شه ره تالکێشه که ی وه کو دوو بالی بانده به ده م بایه که وه سه مایان ده کرد، هه ر کتێب بوو له گیرفانه کانیه وه ده رده مه پی ده که و ته سه ر زه و ی، به لّام کتێبیکی ئه ستووری، توند به هه ر دوو که ده ستان گرته بوو، هه ر له خنکاوتک ده چوو په لاماری به له می رزگار بوون یادت، رۆبواوانی سه ر رینگه که کلاره کانیا ن له سه ر داده گرتو

نیشانه‌ی چه‌لبیایان ده‌کیشا. ژماره‌یه‌کی دی ده‌وه‌ستان و به سه‌رسامی ده‌یان‌پوانیه پیره‌میری به‌له‌نگاز، هه‌ر سا ناساتی کتیبیک له به‌پکی پیره‌میر به‌ر ده‌بووه‌وه ده‌که‌وته قوڤو چلپاوی سه‌ر جاده‌که. خه‌لکه‌که رایانده‌گرتو له که‌وتنی کتیبه‌کان ناگاداریان ده‌کرده‌وه، پیره‌میر هه‌لی ده‌گرتنه‌وه دیسان به غار دوی تابوته‌که ده‌که‌وته‌وه. له گوشه‌یه‌کی شه‌قامه‌که‌وه پیره‌ژنیک‌کی هه‌زاری سوالکه‌ر ناسا، پی به پی ئه‌وه به غاردان دوی تابوته‌که که‌وت.

قه‌فیا ئه‌م دوو که‌سه‌ی به دواوه بوو. نه‌نجام گالیسه‌که پیچی کرده‌وه له چاوم ون بوو. من بق مال گه‌پامه‌وه، هه‌ر که گه‌یشتمه‌وه به دل‌یک‌کی یه‌جگار خه‌مین‌وه باره‌شم به دایکه‌دا کرد، تا هیزم تیا بوو به خۆمه‌وه قه‌س‌اند، ماچ بارانم کرد، و بارانی گریانم دای کرد، هینه‌ده به‌ترسو له‌رزوه ده‌مگوشی به خۆمه‌وه، وه ئه‌وه‌ی به‌وه‌ی دوا نازیزو دۆستی ئه‌م دنیا‌یه‌م توند له نامیز بگرم و نه‌یه‌لم مه‌رگ ئه‌ویشم لی بفرین. به‌لام مه‌رگ له ئیستاره به‌سه‌ر سه‌ری دایکه به‌له‌نگازه‌که‌دا ده‌سووپیه‌وه.

۱/۱۱

سهبار هت به پياسه و گه پانه کي دويټيمان له دورگه کاندا، زږد منه تباري
تږم ماکار تالکسيو فيچ!، نازانم چؤن و به چ زمانیک سوپاست بکه م؟
ناو وه وای دورگه کان چهند دلگيرو خؤش بوو، چهند سروشفتيکي سه وړو
جوان بوو! له ميژ بوو سه وړه زارانم نه بيني بوو. به دريژايي ماوه ي
نه خؤشيبه که م هر بيرم له مردن ده کرده وه و پيم و ابوو هر گم مسؤگه وه.
جا به خؤت بيری لي بکوره که دويټي، له و گه شته دا چ هستيکم له لا
پهيدا بوو! ليم مه گره که دويټي نه و ننده خه مگين بووم، نه لهه قی زږد
زږد خؤش حال بووم. هه ستم به تاسوده ييه کي زږد ده کرد. به لام نازانم
بؤچی هه ميشه له م ساته خؤشانه ي ژياندا هه ست به جؤره خه مينيبه ک
ده که م، هه ميشه گريان ده مگرئ و ده که و مه گريان، گوي مه ده يه که
توژنک گويام. به خؤشم نازانم بؤچی هه نديجار ده گريم.

به ته ييه هت زږد هه ستيارم، زږو مه لده چم، کول و کو فانيکي سه ير ناوټه ي
هه سته کانه. رهنگه کزوماتي که شر هه واکه، وسامالي تاسمان و بؤلي و
زه رده په پي نيواري، و نارامي تاسؤ، هه هه مو پټکه وه ده وريان له مه دا
هه بويي...

نازانم... به لام دويټي له وه زړو حليکا بووم که هه مو شتيک له بهر
چارم خه متاک يرو، دلم به ډاډه يه ک پريرو، نه گهر نه گريابام، شه قی
ده يرد. به لام بؤچی نه م شتانه بق تو بنروسم؟ نه م شته ناخؤشانه، نه م
شتانه چهند ناخؤش و پي تازانم، گيژانه ره شيان ناخؤشتر و به نازارتړه.

به‌لام ره‌نگه تۆ له من بگه‌ی، له هه‌مان کاتدا هه‌م شادو هه‌م خه‌مبار
بووم! به‌لێ، به‌پاستی تۆ بنیاده‌میکی باش و میهره‌بانی ما‌کار
ئالکسیوفنا!

دوینی هه‌میشه ده‌تپوانیه چاوانی هه‌ن تا هه‌سته‌کانم له چاوانما
بخوێنینه‌وه، و به‌شوق و شادی من ده‌گه‌شایته‌وه. هه‌ر بپه‌ دره‌ختیکی
بچووکمان دیبا، به‌هه‌ر پێه‌کدا نشیو بووینایه‌وه، لای هه‌ر گۆماویک
وه‌ستا باین.

تۆ ده‌که‌وتیه پێشه‌وه و نیگای چاوانی منت ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌
مولک و زه‌وه‌ی و زاری خۆتام بگێڕی و جوانی ئه‌و مولکانه‌م پێ نیشان
ده‌دیت و خه‌می دلمیان پێ بپه‌وینیه‌وه، و وادارم بگه‌ی دلبه‌ندیان بێم.
هه‌ر هه‌موو ئه‌مه ئه‌وه ده‌سه‌لمینی که تۆ دلۆ ده‌رونیکی باشت هه‌یه
ما‌کار ئالکسیوفیچ. له‌به‌ر ئه‌وه زۆرم خۆش ده‌ویی. جاری خودا‌حافیز.
ئه‌م‌ڕێش نه‌خۆشم. دوینی پێیه‌کانم ته‌ر بوون و سه‌رمام پوره. فیدوراش
نه‌خۆشه، هه‌ر دوو‌رکمان نه‌خۆشین.
له بیرم مه‌که، زوو زوو سه‌رم ده‌ه.

ئالکسیوف

ب. د

۶/۱۲

نازیزه که م فرلارا نالکسیوئنا

فریشته که م، من له دلی خۇدا به تەمای ئەو بوم، گەشتە دوو
قۆلیه که ی ئەو رۆژە مان به دوپگەکانا به چامەیه کی دورو دریز وەسف
بکی، که چی سەیر دە که م تەنیا یەک لاپەرە ی بچوکت به پەخشان
نووسیوه.

بۆیه ئەمە دڵم چونکە ئەو ی نووسیوتە بە پاستی که م، بە لام شتیکی
یە جگار جوان، یە جگار نایاب نووسیوه! نامە که تە هەموو شتیکی له خۆ
گرتووه، هەموو شتیکی تیا یە: وەسفی سروشت کردووه، دیمەنی
جۆراوجۆری گوندت وێنە گرتووه، و گوزارشنت له شەریفترین هەست و
سۆز کردووه، چا هیچ شتیک ماره ئەم نامە کورتە له خۆی نەگرتی؟
بە پاستی هەموو شتیکت رۆز به جوانی وەسف کردووه.

من ئەو یە هەر یە م نیه. چەند لاپەرە پان به خەتە خوارو خێچە که م رهش
بکه موه، مەر هیچ دەرناییت، خۆم تاقیکردووه تەو، تواناو به هەری
وەسفکردنی هیچ شتیکم نیه.

دزست نازیزه که م، له نامە که تا دەلێی، من بنیاده میکی دڵ و دەروون
پاکم، که سیکی شیر پاکم، دڵرەشیم له زات و مەزە با نیه، ناتوانم ئازار به
عەبدەل یە شەر بکه یە تەو ره حمەت و جوانی خوا وەکو چۆن له تەبیعه تدا

به‌رجه‌سته‌یه، به‌و ئاوايه ده‌ببینم، و تا حه‌ز بکە‌ی له هه‌موو جۆره ستایشێکت هه‌لکێشام.

به‌لێ، هه‌موو ئەمانه راستن **فازیزه‌که‌م**، هه‌ر هه‌مووی راستی راسته، به‌ راستی من به هه‌مان شیوه‌م که تۆ ده‌لێی، به‌ خۆیشم ئەمه ده‌زانم، به‌لام کاتی ئه‌و بابته‌ شتانه‌ی که تۆ ده‌ینووسیت، ده‌خوینمه‌وه، به‌ده‌ست خۆم نیه دلم ناسک ده‌بیتتوه، پاشان بیره‌وه‌ری و هه‌زی خه‌مناک به‌سه‌رما داده‌بارێت.

کۆی بگه‌ قشتیه‌که‌م، حه‌ز ده‌که‌م شتیکت بۆ بگێرمه‌وه. وه‌ختێ که له کاری ده‌وله‌تی دامه‌زرام، ته‌مه‌ن له هه‌ڤده سالێ پتر نه‌بوو، یانی نزیکه‌ی سی دانه‌ ساله له خه‌مه‌تدام، یانی ده‌توانم بوای ماوه‌یه‌کی دی ئاهه‌نگی سییه‌مین سالیادی دامه‌زرانم له‌م کاره بگێرم. خوا ده‌زانێ له‌و ماوه‌یه‌دا چه‌ندم جلکی ره‌سمی درپوه!

ئیدی گه‌وره‌ برووم، چوومه‌ ته‌مه‌نه‌وه، فێری جدیه‌ت وه‌ولێ و کۆشش برووم، ئاقل برووم، و فێری خه‌لک ناسین برووم. ژیاوم، ده‌توانم بلێم به‌ راستی له‌م دنیا به‌دا ژیاوم، دنیا م دیتووه، ته‌نانه‌ت سه‌رده‌مانێ ده‌یانویست کاندیدم بکه‌ن و ناوم بده‌ن به‌ به‌رپرسان تا نیشانه‌و میدالم بده‌ن.

له‌گه‌یه‌ یاره‌پم پێ نه‌کە‌ی، به‌لام دله‌یا به‌ که‌ درۆت ده‌گه‌ل ناکه‌م، نه‌دی بۆ نه‌برۆ؟

خه‌لکانی به‌د نه‌ با نه‌یشت، ریه‌که‌یان کووه‌وه به‌ خه‌ری، من لێتی ناشارمه‌وه دۆسته‌ مبه‌ره‌یا نه‌که‌م، که‌ پیاویکی داخراوم، نه‌خوینه‌وارم، بێگومان مێ نه‌قلم، به‌لام دلی منیش وه‌کو دلی هه‌ر که‌سێکی تهره‌.

دهزانی په کټک له وڅه لکه به دا نه چی دهرهق به من کرد؟ شهرم دی بیگپر مه وه — هله به ته دهرسیت بډچی نهو کاره ی کرد؟
بډیه نهو کاره ی کرد چونکه من که سټکی ساده و ساکارو بی وهی و
هیدی و هیمن و میره بان بووم! نیدی نه مه ی پی قووت نه ده چوو، ده بوايه
باجی نه مه بدهم.

نیدی که و ته جنیو پیدانم. هه وه تجارینی گوتی: "تق و او، وای ماکار
نالکسیوفیچ" پاشان گوتی: "له وهی پتر چاوه پنی چ شتیکی دی له ماکار
نالکسیوفیچ ده کری!" له بوايیدا گوتی: "نیدی نه وه ماکار
نالکسیوفیچو به شهرت!

هه زارو یک نړینی له ژیر سهر دایه!" ده بیینی نازیزه کهم، ده بیینی چی
ده گه ل کردم؟ هه میشه وه موو خه تاو کهم و کورپه که به ملی ماکار
نالکسیوفیچ دا ده هینرا.

نیدی ناوی ماکار نالکسیوفیچ له سهرانسری دایه ره دا بوو به ویدی
سهر زاران. هر به ورنده ش وازیان نه هیئا که کردیانم به بنیشته خوشه ی
ژیر دانان، هر به ورنده وه نه وستان که ناویان کردم به هاوتای جوین،
گیریان به پیلاره کانمه وه، به جلکه ره سمیه که مه وه، به سهرو چاومه وه،
به قرمه وه، به سبمامه وه به ست، هیچ په کټک له مانه یان به دل نه بوو،
وده بوايه هه مروی به دلی شهوان بگوړم. نه م که پرو به زمه، نه م به لایه
هه موو رقرژیکی خوا، هر حوت رقرژی هه فته که دوپاره ده بووه وه.

نه دجام راهاتم، چونکه من ده توانم خرم ده گه ل هه موو شتیکیدا رابینم،
چونکه من که سټکی لا شهرم، که سټکی ساده و خاکیم، به لام بډچی نهو
به زمه یان پیده کردم، بډچی گه پریان پیده کردم؟ زیانم بق که سی هه بوو؟

پله و پایەى كه سەم داگرتبوو؟ راپۆرتەم لە كەس دابوو؟ پاداشتی بە
نەهەقم وەرگرتبوو؟ زیادەكەرتی خۆپاییم داوا كرد بوو؟ بوختانم بۆ كەس
كرد بوو؟ ئەوپەڕى بێ وێژدانیه گەر گومانى وا لە من بكریت. یانى لە
كه سێكى وەكو من دەوه‌شێتەوه شتى وابكه‌م؟

تۆ به‌ خۆت حوكم بدە **ئازیزەگەم**. ئایا ئەو جۆره كارانه لە من
دەوه‌شێتەوه؟ ئەدى بۆچى ئەم هەموو هیژشه ناپه‌وايەم دەكه‌نه سەر؟..
كه‌چى تۆ من به‌ بنیاده‌مێكى شایسته و پیاویكى به‌ریژ دەزانى، تۆ سەد
قاتى هەموو ئەو خەلكانه باشتري قشتیله‌كه‌م. جا با لە خۆ پیرسین كه
باشترین ئەركو سوخته‌تى بنیاده‌مان چیه؟ دوێنى یفستانى ئیفانوفیچ لە
گفتوگۆیه‌كى تایبه‌تى دا پێى گوتم گه‌وره‌ترین سوخته‌ت و ئەركى
بنیاده‌مان ئەوه‌یه‌ بزانیت چۆن یەك دنیا پاره‌ كۆبكاته‌وه.

به‌ سوچه‌ته‌وه ئەوه‌ى **گوت** (دەزانم به‌ سوچه‌ته‌وه ئەوه‌ى گوت) به‌لام
ئەو په‌نده‌ى پێویسته‌ لە قسه‌كه‌ى ئەوه‌وه هه‌ڵپنجری، ئەمه‌یه‌ كه‌ مرۆڤ
لەسه‌رۆتى فیڤرى ئەوه‌ بێى نه‌بێت به‌ بار به‌سه‌ر خەلكى تیره‌وه، وەمن
یه‌كێكم له‌وانه‌ى كه‌ بارنیم به‌سه‌ر هیچكه‌سێكه‌وه ! ئەو پاروه‌ فانه‌ى كه‌
ده‌یخۆم به‌ ره‌نجى شانى خۆم په‌یدای ده‌كه‌م. راسته‌ كه‌ پاروه‌ نایێكم،
رووت، زنجارنانى وشكه‌و هیچى تر، به‌لام به‌ ئاره‌قه‌ى نێو چه‌وانو
ره‌نجى شانى خۆم په‌یدای ده‌كه‌م، و بێ منه‌ت و به‌ حه‌لالی و سه‌ربه‌رزى
ده‌یخۆم. ئیدى له‌وه‌ى پتر چیان له‌ بابایه‌كى وەكو من ده‌وێ؟

هه‌ن ده‌زانم **نقیسكاری** (نوسخه‌بودارى) شورلیكى شایسته‌ نیه، به‌لام
له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا، من شانازى به‌ كاره‌كه‌مه‌وه ده‌كه‌م، نانى خۆم به‌

ناره قه ی نئو چه وان په یدا ده که م، ئایا نفیسککاری خه تابه، گوناچه؟
گلته م پتده که ن، قاقا پتده که نن.

"بابایه کی روونوسکاره... کاتبیکی مشک ئاسایه ته نیا نه وه ده زانی
قه والو سه نه دان روونوس بکاته وه..." باشه فهم کاره هیچ شه رمیکی
تیا به، کاریکی بی ئاپروونه یه؟ ده ست خه تم زځر روونه، خه تم خڅشه،
خه لکی خوا خوا یانه بیبین، سه رځکیش زځر لئی رازیه، گرینگترین قه والو
دیگومینتی خڅی ده داته من که بڅی روونوس بکه م.

راسته من شتوازی نه ده بیم نیه، له و رووه وه سفری سفرم، نه فره تی خوا
له شتوازی بی، هر له بهر نه مه شه له کاره که مدا هیچ پله و پاییه کم په یدا
نه کړیوه، هر بڅیه ئیستاش به م ساده یی، و بی هیچ رازانه وه و
جوانکاریه که نامه بل تر ده نورسم، هیچ وشه بازیه که ناکه م، شته که چرن
به دلندا دی و هه سستی پی ده که م، به و ئاوا به ده ری ده بڅم... هه مور
نه مانه ده زانم.

باشه نه گه هه مور که سیک نووسه ر یوايه و بڅی شتی خڅی
نومسبایه، هه نگي کی کاری روونوسی و کاتبی ده کرد؟

من نه و پرسیاره له تر ده که م و تکیه وه لامم بده وه و پیم بلی من له سه ر
هه قم یان نا؟ من ده زانم نه مړوکه پتویستیان پتیه، ناتوانن ده سته و دارم
بجن، ئیدی بڅچی ده بی خه لکی به بی هل سه ر بکه نه سه ر بنیاده میکی
ئاپرومه ندو به قسه ی تړه هات و پرچ قه لسی بکه ن؟

زځر چاکه، مادامیکی لیکچورنیک له نئوان من و مشکدا ده بینن با هر به
مشکم یزانن! به لام نه م مشکه پتویسته، نه م مشکه سوودی خڅی هه به، و

ئەم مشكە پاداشت و كرى وەر دە گرىت، كهواتە مشكىكى باشە... من مشكىكى لەو جۆرەم! ..

جا دۆستە ئازىزە كەم لەوێ پتر باسى ئەم بابەتە ناكەم... بپورە بە دەستى خۆم نەبوو هەندى دريژدا دپريم كرد. بە هەرحال بە تەما نەبووم ئەمەت بۆ بنووسم، ئىدى تۆزىك گەرم بووم! بە هەرحال خۆشە پياو ناو بە ناو خۆى بە سەر بكا تەو. بە دوعا دۆستە ئازىزە كەم، كۆترە بارىكە كەم، تەسەلەبخش و فەينكى دلە كەم، بېگومان سەرت دە دەم، قەولت دە دەمى كە سەرت دە دەم نورى چاوانم... جا تا ديم دلته نگ مە بە. كەتیبەكت بۆ دینم، جارى بە دوعا ئارینكا.

نۆستى مېھرە بان وەلسۆزەت

ماكار بېغوشكەن

۶/۲۰

ساكار ئالكسىر ئىچى رىزدارو ئازىز.

بە پەلە ئەم نامە يەت بۆ دەنوووسم، چونكە كارى خەلكىم لە لايە، دەبى
زوو تەواوى بگەم و بىدەمەو دەستى خاوەنى. گوى بگريه بزانه چيت پس
دەلیم:

دەرفەتى سەودايەكى باش ھەلگەوتوو. فېدورا دەلئيت ناسياوئىكى
دەستە جلكىكى رەسىمى كارمەندانى دەولەتى ھەيو دەيەوى
بىفرۆشئيت، ھەر نفت و نوئيە، لەگەل بىجامەيك و ئىلەكتىك
شەپقەيەكدا، ھەر ھەمووى بە پارەيەكى ھەرزان ھەراچ كىردو. باشە
بۆچى تۆ ئايكپيت؟

خۆ ئىمتا وەزەت خراپ نى، و تۆزە پارەيەكئىشت پاشەكەوت كىردو،
بە خۆت پئيت گوتم. ئىدى رەزىلى مەكە، رەزىلى بەسە، ھەمو ئەم
جلكانە بۆ تۆ پئيوستى. تەمەشايەكى خۆت بگە، تەمەشايەكى جەلەكانت
بگە، شەوشە پئيو بوون. يەكپارچە پىنەن، شەرم ناكەى؟

ھىچ جلىكى نازەت لە بەردا نى. من دەزانم پالتقى رەسمى نازەت نى،
ھەرچەندە خۆت دەلئىي ھەتە، خودا دەزانى چيت لىكرىدو، پالتقى
نازەكەت بۆ كوى بردو، لە كويت فرۆشتوو! وەرە مەردى چاك بەر بە
قەسم بگە، ئەم جلكانە بگريه. لەبەر خاترى من بىكپە، ئەگەر مەنت خۆش
دەوى، ھىچ لئى مەرەستەو بىكپە.

چەند کراسیتکت بە دیاری بۆ ناردووم، بەلام تۆ بۆچی بەو شیوەیە مالی خۆت وێران دەکەیت ماکار ئالکسیوفیچ، تۆ خۆت نابووت دەکەیت، بێگومان ئەو کراسانە پارەیەکێ زۆریان تیچوو، بۆچی ئەو هەموو پارەیە لە پێناوی مندا خەرج دەکەیت؟

بەپاستی **پیاوێکی** دەستبلاوی، چەند هەزرت لە دەستبلاوی بێهودەییە! من پێویستم بەم کراسانە نەبوو، هەر هەموویان زیادن، من زۆر چاک دەزانم کە تۆ خۆشتەوێم، دلتیای دلتیام، زەرپەیک گومانم لەو نە، بۆیە پێویست ناکات بە دیاری و سەوقاتی ئەمەم بیر بخەیتەو.

بەپاستی قەبول کرینی ئەو دیاریانەم لەبەر گرانه، **چوونکە** دەزانم چەند لەسەر تۆ دەکەوێ. یەک جار پێت دەتێم واز لەم کارە بێنە، تێم دەکەیت؟ تکتات لێدەکەم، لێت دەپارێیمەو واز لەم کارە بێنە. ماکار ئالکسیوفیچ، داوات لێ کردووم پاشماوەی یاداشتەکانم بۆ بنێرم، هەز دەکەیت ئەم یاداشتە تەولو بکەم. من خۆیشم نازانم چۆن توانی بووم ئەوە نەدەیت کە بۆم ناردبووی بنورسم! بەلام نێستا بە خۆما پاناپەرمووم بگەرێمەو و باسی رابردووی خۆم بکەم، تەنانەت هەز ناکەم بیریش لەم رابردووە بکەمەو، دەمەوێ فەرمۆشی بکەم، من لەو رابردووی و بێرەو دریانە، لە هەر هەموویان دەترسم، خۆ باسی **دایکە** کلۆلەکەم، کە کێژە بێ نەواکەیت لە نێو ئەم ئەرمیمەناتەدا بەجێبێشت، بۆ من لە هەر شتێکی دیکە بە ئازارنرە. کە بیر لەو شتانە بکەمەرە دلم خۆی دەدەلێنێ. هەر هەموو ئەم بێرەو دریانە هێشتا لە یادگەیت مندا ژندوون، وە پەرزەم هەر بیریان لێ بکەمەرە چ جایی کە جەوێ وێکیان بخەم و بیان فووسەرە، هەموو

ئەم رووداوا نە تەنیا یەك سلیان بەسەرا تێپەریوە، بە خۆیشت هەموویان دەزانیت.

با باسی ئانافیدوروفنات بۆ بکەم، بەوەم تاوانبار دەکات کە سێلە و پێ نەزانم، هەرگیز ئەو تۆمەتە ی قەبول نیه کە شەریکە تاوانی بیکۆف بوو. داوام لێدەکات بچمەوێ لەگەڵ ئەو و لە ماله‌کە ی ئەودا بژیم. دەلێت من بە پیتاکو سەدەقە دەژیم، دەلێت من کەوتوومەتە سەر هەلگیرێکی هەزار بە هەزار، و رێگە ی گومراپیم گرتووێتە بەر.

بەلێن دەدات ئەگەر بگەڕێمەوێ جەم ئەو، بە خۆی قسان دەگەڵ ئاڤای بیکۆف دەکات و هەموو کاروبارەکان راست دەکاتەوێ و ناچار ی دەکات قەرەبوری هەموو هەلەکانی دەرەق بە من، بکات. دەلێت ئاڤای بیکۆف ئامادە یە جیازیەکم بدات.

با بۆ خۆی بێ، حەز دەکەم وەلامی نەدەمەوێ! من لێرە خوشحالم، لەگەڵ تۆ، لەگەڵ فیدورای میهرەباندا خوشحالم. کە دڵسۆزیەکی دەرەق بە من، دایەنە پێرەکم وە یاد دێنێتەوێ.

هەرچەندە تۆ لە خزمە دوورەکانی منی، بەلام تۆ بە زەبری ناو و ئابرووت دەمپارێزیت. بەلام ئەواتە، من مەعدەنەکیان دەناسم، دەزانم لە چ قوماشیکن، هەول دەدەم، ئەگەر بتوانم لە هزرو بیرەوێری خۆمیان بسپرمەوێ. لەوێ پتر چیان لە من گەرەکە؟ کە میان پێکردم؟ فیدورا دەلێت هەر هەموو ئەمانە قسە ی رووتو و لە ئەجامدا بێزار دەبن و وازم لێدێنن. لە خوام گەرەکە قسەکی فیدورا راست دەریچێ.

۶/۲۱

کۆتره‌که‌م، ژیکه‌له‌که‌م!

ده‌مه‌وێ ئاههات بۆ بنووسم، به‌لام نازانم له‌ کۆپۆه ده‌ست پێیکه‌م.
 یانی سه‌یر نه‌یه که ئێستا ئێمه نه‌وه‌نده له‌ یه‌کتره‌وه نه‌زیکین، به‌مجۆره
 ده‌ژین؟! بۆیه ئه‌مه ده‌لێم چونکه هیچ کاتێ، به‌عه‌مراتم نه‌وه‌نده شادو
 دلخۆش نه‌بووم. له‌ تۆ وایه‌ خودا مال‌و مندال‌و خانه‌واده‌یه‌کی پێی به
 خشیویم!

نازیزه‌که‌م، رۆڵه‌که‌م، کچۆله‌ جوانه‌که‌م، ئه‌و قسانه‌ چیه‌ ده‌ریاره‌ی ئه‌و
 چوار کراسه‌ی که بۆم ئاردبوویت ده‌یکه‌یت؟ تۆ پێویستت پێیانه‌، من
 نه‌مه‌م له‌ فیدورا ده‌ره‌یناوه‌.

من ئه‌و کاتانه‌ شادم که بترانم دلی تۆ خۆش بکه‌م، ئاره‌زووه‌کانی تۆ
 بێنمه‌ دی، جا له‌م خۆشیه‌ بێ به‌شم مه‌که‌، خه‌ه‌باروم مه‌که‌، عاجزم مه‌که‌،
 هیچ خوته‌ و بۆله‌یه‌ک مه‌که‌، له‌عه‌مراتم ئه‌م خۆشیه‌م به‌خۆوه‌ نه‌بینیوه‌،
 ئێستا هه‌ست به‌ ژیان ده‌که‌م. هه‌ستده‌که‌م دوو چه‌نانه‌ ده‌ژیم، چونکه‌ تۆ
 له‌ نه‌زیکێ منا ئاکنجیت، وئه‌مه زۆرم شادو دلخۆش ده‌کات، ئێستا منیش
 ناسیاو و ئاشنايانم هه‌ب، هاترچۆم هه‌یه، ئه‌مۆی یه‌کێک له‌ کرێ نشینانی
 ماله‌که‌، (راتا‌زاییف) ده‌عه‌وتی چا خواردن‌وه‌ی کردم، راتا‌زاییف هه‌مان
 ئه‌و فه‌رماتبه‌ره‌به‌ که شه‌و کۆپێ ئه‌ده‌یی ساز ده‌کات. ئه‌مشه‌و کۆپێکی
 ئه‌ده‌یی ساز ده‌کات، بریاره‌ کۆوه‌یین و باسی کارین ئه‌ده‌بی بکه‌ین.

جا ئىمە ئىستا ئاوا رادەبۇيرىن! جارى بە دوعا، من ئەمانەم بى ھىچ
مەبەستىكى تايىبەتى بۇ نووسىيوت، تەنيا بۇ ئەوھم نووسىيوتون كە بزائىت
چەند وەزعو حالەم باشە. تەندروستىم باشە. ئازىزەكەم بە تىرىزات
گوتىبوو كە پىويستت بە تۆزىك ئاورىشمە بۇ گولدۆزىيەكانت، بۆتى دەكېم
قشتىلەكەم، ئاورىشمە بۇ دەكېم. بەشانازىيەو سبەينى ئەم ئاواتەت
دېنمە دى، ئەم داوايەت جىبەجى دەكەم، من دەزانم ئەو شتانە لە كوئ
دەفرىشن. جارى خودا ئاگادارت بى.

دوستى دىلشوزت

ماكار سىرەشكىن

پێویسته ئاگادارت بکه‌مه‌وه خانمی هه‌ره ئازیز که به‌لایه‌کی که‌وره له
ماله‌که‌ماندا روویداوه، به‌پاستی قه‌وماویکی خه‌مناکه!

ئه‌م به‌یانیه، ده‌رووبه‌ری سه‌عات پینچ کوپه‌ چکوله‌که‌ی خات گورشکوف
قه‌زاو به‌لای تۆی برد، نازانم به‌ چ نه‌خۆشیه‌ک مرد، تیفق بوویان
نه‌خۆشیه‌کی دی، چوومه‌ هائی گورشکوف، که خه‌لکیکی کلۆل و داماون،
مه‌گر خوا به‌ خۆی بزانی به‌ چ هه‌ژاریه‌ک ده‌ژین، چه‌ند نه‌بوون، هه‌ر
هه‌موویان له‌ یه‌ک ژوورا ده‌ژین، هه‌ر بق پاداشتنی ئابوو به‌ په‌رده‌یه‌کی
ساده‌ کره‌ویانه به‌ بوو به‌شه‌وه. پێشوه‌خته تابووتیکی چکوله‌یان په‌یدا
کردبوو- تابووتیکی زۆر ساده به‌لام جوان:

به‌ هازری کره‌بوویان، کوپه‌که‌یان ده‌ سالان بوو، زۆریان دل پێ خۆش
بوو، هیوا به‌کی زۆریان پیتی هه‌بوو.

به‌پاستی پیاو به‌دیتنیان خه‌مبار ده‌بێت فارینکا گیان! دایکه‌که‌ ناگری،
به‌لام هه‌ر که‌سیک بیدینی هه‌ست ده‌کات چه‌ند خه‌مگینه، چه‌ند داماوه‌.
ره‌نگه‌ به‌ مردنی ئه‌م کوپه‌یزگه‌یه ناخۆرتکیان لێ که‌م بوو بپته‌وه، به‌لام
درر مندالی دیکه‌شیمان هه‌یه، مندالیکی به‌ر مه‌که‌و کچۆله‌یه‌کی شه‌ش
سالان یان که‌می گه‌وره‌تر.

چ له‌وه ناخۆشته‌ر هندالێگ بیینی، مندالی خۆت، پارچه‌یه‌ک له‌ جه‌رگت،
به‌ده‌م ئازاره‌وه بقلیتته‌وه و نه‌توانی هیچی یز بکه‌ی. بابه‌که‌ی له‌سه‌ر

کورسیه کی شه قو شپ دانیشتبوو، جلیکی شپو شه پړیوو چلکنی له بهر دا بوو، له جی خړی نه ده بزوت، به لام خوږ خوږ روندک به رومۀ تیا ده هاته خوارئ.

نیدی له ویه له داخ و که سردا بووې، یان له ویه ته نیا خووی پټوه گرتیو بی- چاوه کانی کزو پرورش دایمه هویان کړدبوو. چ پیاوړکی به حیایو حورمه تو غریبه! که قسه ی ده که لدا ده که ی سوږ مه لده که پئ، ده په شکی و دهمی ده که ویتۀ ته ته له و نازانی چ بلی. کچه چکوله که یان مات و خه مبار به دیار تابووته که وه دانه وی بووه وه و حایرو سه رگه ردان و به سته زمان له فکران پاچوو بوو!

فارینکای شازیم، ده زانی که مندا لان ده بینم له فکران پاچوون، دلم ده گورئ؟ دیمه نیکی به جگار خه مناکه!

بوو که له یه کی له په رږ کون چیکراو له به رده میا که وتبوو، به لام کچوله که که می پټنه ده کړد، مات و بی جولۀ له و گډپه وه ستا بوو، ویه کټک له قامکه چکوله کانی له زاری پا کړد بوو. خاوه ن مالۀ که نوقولیکی دایه، نوقوله کی وهرگرت به لام نه یخوارد. دیمه نیکی خه مناکه فارینکا گیان، وا نیه؟

ماکار دیولشکین

٦/٢٥

ماکار ئالکسیوفیتچی تانیزم

کتیبه‌که‌ت بۆ ده‌نێرمه‌وه، کتیییکی یه‌جگار بۆ که‌ک بوو، شایسته‌ی
ئه‌وه‌ نیه‌ په‌رەکانیشی هه‌لبه‌ده‌یت‌وه. بنیاده‌م شه‌رم ده‌کات هه‌ر به‌
ده‌سته‌وه‌ی بگرێ. ئه‌م گه‌نجه‌ به‌ نرخه‌ت له‌ کوێ په‌یدا کردوه؟
به‌بۆ سووعه‌ت ئایا به‌پاستی چه‌زت له‌م جوړه‌ کتیبانه‌یه‌ ماکار
ئالکسیوفنا؟ ماوه‌یه‌ک له‌مه‌پێش قه‌ولیان داوه‌تی کتیییکم بۆ خویندنه‌وه
بۆ بیتن. ئه‌گه‌ر چه‌ز بکه‌ی به‌ ئامه‌نه‌ت ده‌نده‌می. به‌لام جاری خودا
حافیز. به‌ پاستی ماوه‌م نیه‌ له‌وه‌ی پترت بۆ بنوسم.

ق. د.

راست دهوی من ئەم کتێبه تۆرە هاتەم نەخویندبوو، قشتیلەکم. تەنیا چاویکم بە چەند دێرێکیا خشانوو خۆش هاتە بەرچاوم، تەنیا بۆ پێکەنین و سەرگەرمی نوسراوە، بۆ ئەوێ خەلکی بخاتە پێکەنین. لە دلی خۆدا گوتم: رەنگە فارنیکاش هەزێ لێبکات بۆیە کریم و بۆم ناردیت. بەلام قەیدی نیە، راتازاییف بەلێنی داومەتێ کتێبانی ئەدەبی جەدیم بە نامەنات بەداتی، هەنگێ تۆش کتێبی باشت دەبن ژیکەلەکم.

راتازاییف شارەزای ئەدەبە، زۆر بەلەدە، بە خۆیشی ئەهلی قەلەمە، دەنوسیت. نووسەرە. قەلەمێکی زۆر چالاکێ هەیە، جا چ شێوازێکی جوانی هەیە، دەروایەکی لە شێواز، بەسەر هەر وشەیە کدا زائە، بۆ هەر وشەیە ک شێوازێکی هەیە، شتێکە ئەقڵ قەبولی ناکات. هەر پستەییکی سادەیی بەدەینی، تەنانەت پستەیی بازاپی و سواویش، لەو بابەتە پستەو وشانەیی کە من بۆ نمونە هەندێجار بە فالدونی و تیریزیان دەلێم، دەتوانی شێوازێکی یەجگار جوانی بە بەردا بکات.

منیش دەچمە شەو و کەرە ئەدەبیەکانی، ئێمە قلیان دەکێشین و ئەویش شتمان بۆ دەخویند، هەندێجار پێنج دانە سەعات لەسەر خویندناوە بەردەوام دەبێت و ئێمە گرێ دەگیرن. ئەدەبیات نیە، ئاھەنگی پەیفانە! بەجگار بەلەزەت، قرەخۆش، جەوان ئەمما جوان! وەکو گولان، وێک میناکی گولستانە، دەتوانی لە هەر لایەریکیا چەپکە گۆلێک بچنی! بە

خۆیشی تا بلایی پیاویکی ناسک و میهره‌بان و خۆشه‌ویست و سه‌نگینه. من له به‌رده‌م نه‌ودا چیم، ها؟ هیچ.

ئه‌و پیاویکی به‌ ناو ده‌نگه، من چیم؟ من له چا و نه‌ودا هیچ نیم، هه‌ر هیچ نیم، که‌چی له‌گه‌ل که‌سیکی وه‌کو منیش دا هه‌ر خۆش‌ره‌فتار و میهره‌بانه. من هه‌ندی شتی بۆ ده‌نوسمه‌وه. به‌لام فارینکا وا خه‌یاڵ نه‌که‌ی بۆیه‌م ده‌گه‌ل میهره‌بانه چونکه ئه‌و شتانه‌ی بۆ ده‌نوسمه‌وه. هه‌رگیز باوه‌ر به‌و جۆره ده‌مگۆر بانگه‌شانه مه‌که فارینکا گیان. باوه‌ر به‌و ده‌مگۆر غه‌ره‌زنامیزانه مه‌که! نا، نا، من ئه‌م کاره به‌ ویستی خۆم ده‌که‌م، که‌س زۆدی لێنه‌کردووم، بۆیه ئه‌م کاره ده‌که‌م تا ئلی خۆش بکه‌م، ئه‌ویش بۆیه ده‌گه‌لم میهره‌بانه تا دلم خۆش بکات. دانیابه له‌مه. پیاویکی باشه، زۆر میهره‌بانه، و نووسه‌ریکی بێ هاوتایه.

ئه‌ده‌بیات شتیکی سه‌یره فارینکا گیان، شتیکی یه‌جگار سه‌یرو جوانه، من پێڕێ له‌ جه‌م ئه‌م پیاوانه ئه‌مه‌م که‌شف کرد. ئه‌ده‌بیات شتیکی قووله!

ئلی بنیاده‌م به‌هه‌یز ده‌کات، و ده‌ی به‌رز ده‌کاته‌وه، ئه‌قلی ده‌وله‌مه‌ند ده‌کات، سه‌یقای ده‌کاته‌وه، زۆر شتی قه‌یر ده‌کات. هه‌ر نامیلکه‌یه‌کی ئه‌مانه پهره له‌ شتی سه‌یرو جوان و نازاره. چه‌ند جوان و به‌رز دارێژدارن! ئه‌ده‌بیات تابلۆیه، یانی تابلۆ ئاوێنه‌یه، ده‌ره‌پوینی هه‌ست و سه‌وزه، ره‌خنه‌یه‌کی ناسکی ناسکه، وانیه‌ی په‌ند و ئامۆژگاریه، راستکه‌ره‌یه‌ی ره‌وشت و ئاکاره، به‌لگه‌نامه‌یه.

هه‌ر هه‌موو ئه‌م شتانه له‌وانه‌وه، له‌ نه‌یو ئه‌واندا قه‌یربووم. جا پرست و په‌وان پیت دێجم فارینکا گیان، که‌ وه‌ختی له‌ نه‌یو ئه‌وانا داده‌نیشم و

گوئ دہ گرم (که وهکو نه وانیش قلیانیک ده کیشم) و ده بینم باسی بابہ تی
جؤراو جؤر ده کهن، له پر ههست به نیکه رانی، به شپرزہ بییه کی زؤر
ده کهم، ههست به شهرمو شورہ بییه کی فره ده کهم.

خه لکی وهکو من و تو له و جؤره کؤپو نیوه ندهدا ته نیا نه وه مان له
دهست دی قوپو قه پ بیده نگ بین.

له و جؤره کؤرپانه دا ههست ده کهم که سیکی که وده نم، شهرم له خؤ
ده کهم، به دریزایی شه و میشکم ده خه مه کار تا به لکو منیش وشه یه ک،
نیو وشه بیلز مه وه له باسو خواسه کانداه شداریه ک بکه م، به لام وشه م
لی ده چنه قاتی و به دهسته و نایه ن!

ته نانه ت نه و کاره شم له دهست نایه ت! ئیدی له و ساتانه دا دلم به خؤ
ده سووتی فارینکا گیان، دلم به خؤ ده سووتی چونکه من له ئاستی
نه واندا نیم، وه ک ده لاین به که له ش گهره و به نه قل بجووکم.

بق نمونه کاتی دهست به تالیم به چی به سهر ده به م؟ ده خه وم، که بی
نه قلم، له کاتیکا ده توانم له جیاتی نه و هه موو خه وه زیاده یه، خؤم به
شتیکی باشه وه مژول بکه م، بق نمونه ده توانم دانیشم و شتیک بنووسم.

نه مه هه م بق خؤم خؤشه وه م بق خه لکی تریش خؤشه. خؤزیا ده تزانسی
نه و نووسه رانه بی چاوتی بن، له بری نووسینه کانیا ن چه ند وهرده گرن،
به نورسین چیان ده سته ده کوی! هه لگیان بی یاخو! بق نمونه
ته مه شای نه م واتازلیفه بکه !

چ پاره و پولیکی زؤری ده سته ده کوی! نووسینی یه ک لاپه رهی چاپی
چه ندی رهخت ده وی؟ ده توانی زؤی پینج دانه لاپه ران بنووسیت، بؤی
گیترامه وه که له بری هه ر لاپه ریه ک سی سه د رؤیل وهرده گریت. که

حیکایه‌تییکی کۆمیدی یان رووداوێکی سه‌یر داده‌پێژێته‌وه پێنج سه‌د
رۆبلی له بری وه‌رده‌گیریت... بگره هه‌ندێجار هه‌زار رۆبلیش وه‌رده‌گرێ،
به‌لام ئه‌م حاله‌ته زۆر که‌مه...

تۆ له‌مباریه‌وه چ ده‌قی فرقارا ئالکسیوفنا؟ ئه‌مه هه‌موو شتێک نیه...
ته‌سه‌ور بکه، ده‌فته‌ریکی چـگۆله‌ی هه‌یه که شه‌یره‌کانی تیا
نووسیه‌ته‌وه، هه‌لبه‌ته چامه‌ درێژه‌کانیشی تیا نیه، داوای هه‌وت هه‌زار
رۆبلی لێده‌کات!

جا بزانه! ئه‌مه پاره‌یه نه‌ گه‌ته، یه‌ك ته‌لاری گه‌وره‌ی پسی دێ، ده‌لێت
ئاماده‌ن پێنج هه‌زار رۆبلی بده‌ن، به‌لام نایدا. ویستم قه‌ناعه‌تی پسی
بکه‌م و بێته ره‌دايه، پێم گوت: "برا پێنج هه‌زار رۆبلی که‌ له‌و کلاوچیا نه
وه‌ریگره، وه‌ریگره، پێیان رابوێره، پێنج هه‌زار رۆبلی پاره‌یه نه‌ گه‌ته!
که‌چی گوتی: نا، هه‌وت هه‌زارم ده‌وی، ئاقیبه‌ت نه‌و کلاوچیا نه‌وت
هه‌زاره‌که هه‌ر ده‌ده‌ن."
ئه‌له‌قه‌ی پیاوێکی زرينکه.

قشته‌یه‌که‌م مادامێکی هاتومه‌ته سه‌ر باسی نه‌و، کتێبیکی هه‌یه به
ناوێشان "ئیبانی ئیئالیایی" بزچی په‌ره‌گرافیکت له‌و کتێبه بو
نه‌نوسمه‌ره؟ په‌ره‌گرافه‌که به‌مجۆره‌یه، بیه‌خوینه‌وه و پاشان خۆت حوکم
ده‌:

".... فلانیمیر ده‌له‌ری، سۆزۆ که‌که‌له‌و خولیاکانی ناخی شیتانه
خۆشابه‌ور، خۆیتی هاتمه‌وره جێش...

هاواری کرد: "کۆتتیس، کۆتتیس! تۆ راده‌ی ئه‌م سۆزۆ گودازه نرسناکه
نازانای، تۆ راده‌ی سه‌وداسه‌ری شیتانه‌ی من نازانای، نا، نا، خه‌رنه‌کانم

درۆم ده گەل ناکەن، من ناشقی تۆم، دلپەندی تۆم، من شیتانە،
کتیویانە، هۆشیانە، سەوداسەرانی عاشقی تۆم! خوینی دەمارەکانی
مێردەکەت ناتوانی پشکۆی ئەم ئەشقی شیتانە و پێ خروشی من
دابەڕکێتێتەو! کۆسپ و وردە لەمپەران ناتوان بەری ئەو شەپۆلە
خروشاوانە بگرن کە لایان هێناوەتە لەرزەو لە گەڕانەو نایەن، هەروەها
ناتوان ئەو ناگرە دۆزەخیی کە بەر بووەتە دلم و دەروونی شەکەت و
تینووم، دابەڕکێتێتەو. ناخ زینایدا، ناخ زینایدا!..

کۆنتیس، سەری خستە سەر شانی و لە بن لیوانەو گوتی:
"فلادیمیر!

سمیلسیکی بەوپەڕی جۆش و خروش و شادیەو هەواری کرد:
"زینایدا!"

لە کانگای دلەو هەناسەپەکی هەلکێشا، ناگرێک بەر بوو مێجرابی
ئەشقی، و سینەی ئەم قوربانییە بێ نەوایانەی هێناوە لەرزە.
کۆنتیس کە بە دەم لەزەتی ئەشقیو، سینەی بەرزو نزم دەبوو،
چاوانی پڕشنگیان دەدا، و گۆناکانی سوور هەلەگەپان، لە بن لیوانەو
گوتی:

— فلادیمیر!...

زەماوەندیکی قازە و سامناک گەیی بوو لوتکەی خۆی.

نوازی نیو سەعاتیک، کۆنتی پێر، خۆی بە ژووری نووستنی هەوسەرەکیدا
کرد. بە ئەوازشەو دەستیکی بە گۆنای کۆنتیس دا هێناو گوتی: "زۆر
چاکە مامزەکەم، چۆنە ئێستا لەبەر خاتری میوانە ئازیزەکەمان
سەماوەری لی دەم بدە؟"

ها قشتیله‌کم ئیستا چ ده‌لی، رات چیه؟ راسته که مێک گۆساختی تێدایه.. ئەمه شتێک نیه بشاردرێته‌وه، به‌لام قسه‌یه‌کی جوانه، به‌ شێوازیکی شیرین نووسراوه! ئیدی شتی جوان، جوانه و نکۆلی لێ ناکرێت. نه‌گەر رێگه‌م بده‌ی په‌ره‌گرافیکێ بچوکی دیکه‌شت له‌ چیرۆکی (ئیرماک و زوله‌یخا) وه‌ بۆ ده‌نوسمه‌وه.

پوخته‌ی چیرۆکه‌که‌ ئەمه‌یه‌ که (ئیرماک) ی قۆزاق، فُهو پیاوه‌ هۆفیه‌ ترسناکه‌ وه‌ختێ سێبیریای گرت، ئاشقی زوله‌یخا بوو، زوله‌یخا کێژی (کوچوم) ی تزاری سێبیریایه‌ که ئیرماک به‌ بێلی گرتوویه‌تی. ئەم رووداوه‌ می سه‌رده‌می ئیفانی سامناکه‌، که خۆت باشتری ده‌زانی. ئەمه‌ ده‌قی گفتوگۆی نیوان ئیرماک و زوله‌یخایه‌:

"باشه‌ زوله‌یخا تۆ منت خۆ ده‌وی؟ پێم بێی که خۆشت ده‌ویم...

زوله‌یخا له‌ بن لیوانه‌وه‌ گوتی: "خۆشیم ده‌ویی ئیرماک.

"سوپاس و ستایش بۆ تۆ ئە ئاسمان! من به‌خته‌وه‌رو شادم!.. هه‌موو شتیکت پێ به‌خشییم، هه‌موو خه‌ون و ئاواته‌کانی ده‌ی لاسارمت هێتایه‌ دی، له‌ هه‌رزه‌کاریمه‌وه‌ تا ئیستا هه‌ر خه‌ون و ئاواتێکم هه‌بووه‌، هێناته‌دی. که‌واته‌ ئە ئه‌ستێره‌ی به‌خت، هه‌ر تۆ بووی منت بۆ ئێره‌ بکێش کرد، که‌واته‌ له‌به‌ر ئەمه‌ بوو منت بۆ ئەم شڕینه‌ دووره‌، بۆ ئەوه‌یوی سنووران بکێش کرد. کارێکی ره‌ها ده‌که‌م هه‌موو خه‌لکی دلبه‌ندی زوله‌یخای ئازیزم بێن، و هه‌یج پیاویک، هه‌یج یه‌کێک له‌ ئەهریمه‌نانه‌ زات نه‌که‌ن و نه‌وێرن لۆمه‌م بکه‌ن، تۆمه‌ تبارم بکه‌ن! شاه‌ بریا ده‌ياتتوانی وازی ئازاره‌کانی روحی ناسکی هه‌لێتن، و ئەو شیعره‌ نایابه‌یان ده‌بینی که له‌ هه‌ر قورمبسکیکی زوله‌یخای مندا په‌نهاته‌! شاه‌...

لیمگوڤی با به ماچ ئەم فرمیتسکەت بوسرم، لیمگه‌پئی با ئەم فرمیتسکە موبارەکەت بنۆشم، ئەم فرمیتسکە خوابیەت... ئەی کچی ئاسمان..
زوله‌یخا گوتی:

ئیرماک خەلکی شەپانین، خەلکی زالمەن، دوامان دەکەون تا ئازارمان بدەن، ئەم کارە ی ئیمە قەبول ناکەن، مەحکوممان دەکەن، ئیرماکی ئاسازبۆم! ئاخەر کچیکی بێنەوا کە لە زاگە ی خۆیدا، لە نێو بەرو بەستەلەکی سیبریادا پەرەردەوگەورە بوویۆو کە جگە لە ژێر خێوەتەکی بابی هەرگیز لە شوێنێکی دیدا نەژیابی، دەتوانی لەم جیهانە ساردو سڕو بێ گیان و خۆپەرستە ی ئێوەدا چ بکات؟ خەلکی لە من حالی نابن ئەی خۆشەویستی من، ئەی شۆرە سوارەکی خەون و خەیاالی من! ئەی ئەشوق و ئەفینی من!

چاوانی ئیرماک بە شێوەیەکی ترسناک ئەبلەق بوون، هاواری کرد:
"هەنگی شمشیرەکی قوزاق لە کێلان دەربێت و بەسەر سەریانەووە دەگەڵێنی..
جا تۆ بیهێنە بەر چاری خۆت **قاروینکا** گیان، وەختی ئیرماک بەکوشتنی

زوله‌یخا بزانی چەند نیگەرەن دەبیۆو چۆن دەهاپوژی!
پیرەمیری نابینا، کوچوم، لە ژێر پەرە ی تاریکی شەودا، لە غیابی ئیرماک دا، بە دزییەرە خزی بە سەرپەرەدەکەیدا دەکات و گۆشاوگۆش کێژەکی خزی سەر دەبڕێت، تا بەمە جەزەبە یەکی گورچوپێ لە ئیرماک بدات، کە ببنایی چاوان و تەخت و قاجەکی لی داگیر کردبوو.

ئیرماک، لە حەلێکا بە دەم توڕە بوونیکی شیتانەووە، خەنجەرە پۆلاینەکی لە هەسانی جابوویی دەدا هاواری کرد:

"دهنگی له هه‌ساندانی پۆلا چەند خۆشه! حەزم له خۆینه، حەزم له خۆینه! ده‌بێ هەر هه‌موویان بکۆژم، ده‌بێ سه‌ریان له لاشه‌ جیا بکه‌مه‌وه، ده‌بێ تاقو‌وبریان بکه‌م، ده‌بێ پارچه‌ پارچه‌یان بکه‌م!"

نیرماک، دوا‌ی هه‌موو ئەم کارانه‌ که ده‌بینی به‌بێ زوله‌یخای مه‌حبوبه‌ی هه‌لناکات، خۆی ده‌خاته رووباری ئیرتیش و ده‌خنکی و چیرۆکه‌ که به‌وه کۆتایی دیت.

جا ئیستا ئەم په‌ره‌گرافه‌ کورت‌ه‌ش بخۆینه‌وه. ئەمه‌ نموونه‌یه‌که‌ له شینوایی وه‌سفی کۆمیک‌ی که‌ ته‌نیا به‌ مه‌به‌سته‌ نووسراوه‌ خه‌لکی بینیتته‌ پێکه‌نین: "تێوه‌ی ئیفان پروکوفیو‌فیچ ژلتوپوزوف (ترسنۆک) ده‌ناسن؟ مه‌به‌ستم هه‌مان ئیفان پروکوفیو‌فیچه‌ که‌ لاقی پروکۆن ئیفانوفیو‌فیچی گه‌ست. ئیفان پروکوفیو‌فیچ بنیاده‌مێکی تونده‌ ته‌بیعه‌ته‌، زوو تو‌په‌ ده‌بیت، به‌لام کۆمه‌لێک به‌هه‌رو سوخته‌تی چاکی ده‌گه‌مه‌نیشی هه‌یه‌، له‌لایه‌کی تهره‌وه‌ پروکۆن ئیفانوفیو‌فیچ ئاشفی خواردنی ترپوکه‌ په‌شه‌و مه‌نگرینه‌. ئەمه‌ ئه‌و کاتانه‌ که‌ هه‌شتا دله‌بندی پلاگیا ئانتونوفنا بوو... به‌لام ره‌نگه‌ تێوه‌ پلاگیا ئانتونوفنا نه‌ناسن! هه‌مان ئه‌و ژنه‌یه‌ که‌ هه‌میشه‌ ته‌نوره‌که‌ی به‌رو پشت له‌به‌ر ده‌کات...."

به‌راستی پێکه‌نیناوه‌ی فارینکا گیان، ته‌نزکی جوانه‌، که‌ ئەم په‌ره‌گرافی بۆ ده‌خۆیندینه‌وه‌، له‌به‌ر پێکه‌نین خۆمان پێته‌ده‌گیرا، راسته‌ گه‌نجیکی هه‌ندێ بێ ئه‌قڵه‌، خوا هه‌یدایه‌تی بدا!.. فارینکا گیان من دان به‌وه‌دا ده‌نم که‌ هەر چه‌ندی ئەم چیرۆکه‌ که‌مێک مه‌کروونه‌، ره‌هه‌ندی که‌م‌کشوفه‌، هه‌وه‌سکارانه‌یه‌، به‌لام بێ وه‌به‌ر هه‌یج نیشانه‌یه‌کی لیبرالیزم بێ سه‌رویه‌ری تێدا نه‌یه‌. یانی هه‌یج نیازو نه‌تێکی خراپی تێدا نه‌یه‌. نه‌وه‌ش

بزانه څارینکا گیان که راتازایف پیاوړکی خاکې و بې فیزو هه وایه، هر
بویه ش نووسه ریځکی زړر ره سڼ وچاکه، وه کو نووسه رانی دی نیه.

ده زانی هه نندېجار بیرۍ که یه کی سه یرم به میښکدا دیت: باشه چ ده بې
نه گه ر منیش، به لې منیش، ده ست به نووسینی شتیک بکه م؟ یانی چی
دو؟ بې نمونه وای دابنې رږژیک، کوتوپر کتیبیک به م سه رناره که وته
کتیبخانه کانه وه: "هوزانه کانی ماکار نیوفشکین"، هه نگې تو چ ده لینی
فریشته چکرله که م؟

رات چی ده بې؟

چون بیرې لیده که یه وه؟

نه گه ر بېچوونی منت ده وې فریشته که م، نه وې راستی بی، هر که
کتیبه که م بلار بویه تهره، نیدی رووم نه ده هات پی به بولواړی نیفسکی
دا بنه مو خوم نیشانی خه لکی بده م. چونکه هه موو که سیک ناماره بیان
ده کړدمې: "ته ماشا، ماشا وه شاعرو نووسه ر نیوفشکینه، به لې
خویه تی." نه گه ر نه مه روویدا، چیم له پتلاوه کانم بکړدایه؟ جا
قشیتله که م ده بې نه ووت عارز بکه م که پتلاوه کانم هه میسه یه کپارچه
پینه ن.

زړبه ی کات بنه کانبان هه لته قبه وه دهمیان کړدوه تهره و زړر ناشیرین و
مه کړوفن. باشه وه ختی خه لکی بدینن نووسه ره که یان، نیوفشکین،
جوړتی پتلاړی شری پینه پېناوی له پتدایه چ ده لېن؟ خو نه گه ر
کوتیتیک بان دوتیرې یان هه ر خانمیکې دیکه به مه بزانی، هه نگې چ
دو؟ له ویه نه م کزیتیه نه م پېناوه هه ر نه بېنی، چونکه نه وندده ی
من یزائم کزنیسان گوې به پتلاړی خه لکی ناده ن، به تاییه تی پتلاړی

هه‌مانه‌رانی چکوله‌ی ده‌ولت (چونکه چی زۆره پێتلاو زۆره، دنیا پره له پێتلاوی هه‌مه‌ جوو)، به‌لام بێگومان خه‌لکانی دی بۆی ده‌گێرنه‌وه که پێتلاوه‌کانم پینه‌ پیناوین.

هه‌ر دۆسته‌کانی خۆم خیانه‌تم لی ده‌که‌ن، له‌سه‌رووی هه‌موویانه‌وه راتازاییف.. راتازاییف له‌ پێش هه‌موو که‌سیکه‌وه لێم ده‌کات به‌ قاو... زۆرجار هاتوچۆی کۆنتییس ده‌کات و بۆ هه‌موو میوانداریه‌کانی ئه‌و ده‌عوه‌ت و بانگه‌ێشت ده‌کریته‌.. و ده‌لێت هه‌ر کاتی بیه‌وی ده‌توانی وه‌کو یه‌کیک له‌ خانه‌واده‌که‌یان سه‌ری بدات. ده‌لێت کۆنتییس به‌راستی ناسکه‌ ژنه، شاره‌زای ئه‌ده‌به، و ژنیکی ژنانه‌ی ته‌واو عه‌یاره، ئه‌م راتازاییفه‌ش نمونه‌یه‌کی به‌جگار سه‌یره!.

ئیدی باسی ئه‌م بابته‌ به‌سه: هه‌ر هه‌موو ئه‌م شتانه‌ت بۆ سووعبه‌ت و سه‌رگه‌رمی بۆ ده‌نورسهم فوریشته چکوله‌که‌م... بۆیه ئه‌مانه‌ت بۆ ده‌نورسهم تا تۆزێک سه‌رگه‌رم و مژولت بکه‌م. خودا حافیز کۆتره‌که‌م!

ئه‌گه‌ر ئه‌مجاره‌ نامه‌که‌م تۆزێک درێژه، می ئه‌وه‌یه که ئه‌مێزیم خۆشه. هه‌موومان پێکه‌وه له‌ ژوره‌که‌ی راتازاییف شیومان خواردو جوو شه‌رابێک ده‌ستاو ده‌ستی ده‌کرد که ره‌نگه‌ تۆ به‌ عه‌مرات تامت نه‌کردبی (ده‌زانی ئه‌مانه‌ چه‌ند سووعبه‌تچی و شه‌هلی که‌یف و خه‌نه‌کن، فوریشت که‌م!..)

باشه‌ بۆچی ئه‌مانه‌ بۆ تۆ بگێرمه‌ره؟ ئومیده‌وارم خراپ لێم حاالی نه‌بی فاروینکا، من هه‌موو ئه‌مانه‌ت بۆ خۆشی بۆ ده‌نورسهم. خه‌مت نه‌بی کتێبیانت بۆ ده‌تێرم، دلغایه‌ یۆتی ده‌نێرم. ئێمه‌ لێره کتێبی‌یکمان له‌لایه‌ به‌ ناوینیشمانی (په‌ل دوکوو) که‌ ده‌ستاو ده‌ست ده‌کات، به‌لام من ئه‌م

رۆمانەت بۆ نانئیرم ئازیزەگەم، نا، نا بە کەلکی تۆ نایەت، شایستەى ئەو
نیه تۆ بیخوینیتەو.

دەلێن ھەموو رەخنەگرانی پوترسبۆرگی بێزارو توپە کردووە، ھەموویان
لێی ناپازین. دەگەڵ ئەم نامەیەدا پاکەتێ شیریینیت بۆ دەنئیرم، پاکەتێکی
نیو کیلویی، ئەمەم بە تاییەتی بۆ کپیویت، بیخۆ، نۆشی گیانی بکە
ئازیزەگەم.

ھەرچاری دانەپەکت لێ نایە زارت یادی من بکەو. بە یادی منەو بیخۆ.
بەلام ناگات لێ بێ مۆمژەکانت نەجووی، بیان مژە، دەنا دانت دێشن.
رەنگە زیاتر ھەز لە شەریەتی میوہ بکە؟ بۆم بنووسە کە زیاتر ھەز
لە کام جۆریانە. ئیدی چاری خودا حافیز، مەسیح دەست بە بالئەوہ بگرێ
کۆترەگەم.

نۆستی مەمیشە نلستۆزت

ماکار سیوفشکین

فیدورا ده‌لێت نه‌گه‌ر من به‌وێ خه‌لکانێک هه‌ن که به‌ جدی له‌ خه‌می
مندان و ده‌توانن کارێکی وه‌کو مامۆستایه‌تی، مامۆستای مالان-م بۆ
په‌یدا بکه‌ن. تۆ چ ده‌لێی دۆستی ئازیزم؟

به‌ بۆچوونی تۆ نه‌م کاره‌ بکه‌م یان نا؟ هه‌لبه‌ته‌ نه‌گه‌ر نه‌م کاره‌ بکه‌م
چیتر نابم به‌ بار به‌ سه‌ر شانی تۆوه‌، وه‌هه‌ش ده‌چیت کارێکی باش بێ و
کرێکه‌شی که‌م نه‌بێت.

به‌لام له‌لایه‌کیشه‌وه‌ که‌مێک ده‌قوسم بچم له‌گه‌ڵ خه‌لکانێکی بێگانه‌دا
دابنیشم. نه‌مانه‌ مالباتیکی شارستانین. نه‌گه‌ر بکه‌ونه‌ پرس و جۆ له
وه‌زوع و حاله‌م بپرسن، چیان وه‌لام بده‌مه‌وه‌؟

ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ من که‌سیکی زۆر شه‌رمز و دووره‌ په‌ریزم، هه‌ز
ده‌که‌م هه‌تا هه‌تایه‌ له‌و مه‌رزو بۆیه‌دا به‌یتم که‌ ماوه‌یه‌کی زۆری تیا زیام.
مرۆڤ له‌ زاگه‌ و ژینگه‌ی خۆیدا، چه‌ند ناخۆشی و ده‌رده‌ سه‌ریشی تیا
دیقبێ، هه‌ست به‌ جۆره‌ ئاسووده‌یه‌که‌ ده‌کات. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی نه‌و
ماله‌ له‌ لادیه‌کی دووره‌ ده‌ستا ده‌ژین، و هه‌ر خوا ده‌زانی چ کارێکم پێ
ده‌سپێن و چ کارێکیان لێم ده‌وێ!

له‌وه‌ به‌ نه‌نیا نه‌رکی سه‌ره‌رشته‌ی و خه‌مه‌تکاری هه‌ندالانم پێ بسپێرن.
له‌وه‌ش ناچێ جێی متمانه‌ یه‌، له‌ ماوه‌ی درو ساڵا سێ جار مامۆستای
مendaleکانیان گه‌ڕایه‌، جا تازانم ئامۆژگاری تۆ چیه‌ ماکار ئالکسیوئیی؟

تکایه بڼوچوونی خۆتم پئی بلئی، ئەم کاره بکه م یان نا؟.. ئەوه بڼوچی قهت سه ریکم ناده ی؟

مه گه ر به ریکه وت جار لیک ده رگام لی بکه یه وه. جگه له یه ک شه مموانی کلێسا، مه گه ر به ریکه وت یه کدی بدینین! به پراستی که سیکی دووره په ریزو گۆشه گیری! کوت و مت وه کو منی، باشه من خزمت نیم؟
تو منت خوش ناوی، ماکار ئالکسیوفیچ، زۆر جار که به تهنی ده بم،
خه میکی گه و ره دام ده گری. هه ندیجار به تاییه تی کاتی بولیلی ئیواری،
کاتی زه رده په رو خۆرنشین، هه ست ده که م له م جیهانه دا ته نیای ته نیام.

فیدورا بۆ کپینی هه ندیک شت چووه ته ده ری، منیش به ته نیا دانیشتروم و په ت بۆ خه وون و خه یالان شل ده که م: ده که ومه یادی رۆژانی رابردو، رۆژانی شادی و رۆژانی پر خه م و جه خار، هه موو شتیگ له به ر چاوم زندو ده بیته وه، له تو وایه بیره وه ریهاکان له نیو ته م و مژیکه وه سه ره تاتکیم ده گه ل ده که ن، به خه یال سیمما ناشناکان ده بینم (هه ندیجار وا ده زانم به پراستی ده یان بینم)، به تاییه تی سیمای دایکم، له هه موو سیمماکانی دی پتری ده بینم... خه ونیکی یه جگار زۆر ده بینم!

هه ست ده که م ته ندروستیم باش نیه، یه جگار لاوازو بی هیژ بووم. بۆ نمونه ئەم به یانیه که له خه و پابووم هه ستم به ئازارنکی سه یر کرد، زۆر خراپ ده کۆکم. ئەم کۆکه یه له هه موو شتیگ خراپتره!

هه سته ده که م، بگره ده زانم که به و زوانه ده همرم، کئی خۆی ده کات به خاوه نی جه نازه که م، کئی به ره و گۆرستان به پیم ده کات و به خاکم ده سپیژی؟ کئی بۆم ده گری؟

خۆ له‌وه‌شه له شوێنێکی بێگانه‌دا، له غوریه‌تا، له سوچی مالتیکی بێگانه، له نێو خه‌لکانێکی بێگانه‌دا به‌رم... ئام خودایا! ئهم ژيانه‌ چه‌ند پڕ جه‌خاوخامناکه! ماکار ئالکسیوفیچ! بۆچی ئهم هه‌موو شیرینی و نووله‌م بۆ ده‌نییری دۆستی نازیزم، تاکه‌ی نوول بارانم ده‌که‌ی؟ ئاخ‌ر ئهم هه‌موو پاره‌یه له کوێ دێنی. دۆستی نازیزم، ئاگات له پاره‌کانت بێ، پاشه‌که‌وت بکه، تویی توخودا ده‌ست به پاره‌وه بگره، به خۆپایی به فیرۆی مه‌ده!

ما‌فوروکه‌یه‌کم چنیوه، قازمه‌ لی بوومه‌ته‌وه، فیدورا خه‌ریکه ده‌یفروشت: بایی په‌نجا رۆبلی کاغه‌زیه. ئهمه‌ نرخیکێ زۆر باشه، باوه‌رم نه‌ده‌کرد که‌س نه‌و نرخه‌ی بداتی. سێ رۆبلی زیو ده‌ده‌م به فیدورا، و به باقیه‌که‌شی ده‌ستێک جلك، ده‌ستێک جلكی ساده، به‌لام گه‌رم که له سه‌رمام بپارێزی، بۆ خۆم ده‌درۆم. ئیله‌کی‌کیش بۆ تۆ ده‌درۆم، قوماشیکێ باش هه‌لده‌بژێرم و به ده‌ستی خۆم بۆتی ده‌درۆم.

فیدورا کتێبی (هیکایه‌ته‌کانی ئیفان بیلکین)ی بۆ هێناوم، و بۆتی ده‌نی‌رم گه‌ر هه‌زت لی بوو بیخوینه‌وه. به‌لام تکایه ئاگات له کتێبه‌که‌ بێ، خه‌ت به ژێر دێره‌کانیا مه‌کێشه، و زۆریش لای خۆت دوا‌ی مه‌خه، چونکه‌ می خۆم نیه. ئهم کتێبه له نووسینی پوشکینه. دوو سال له‌مه‌پێش ئهم هی‌کاته‌تانم له‌گه‌ڵ دایکما خوێندوه‌ته‌وه، که ئیستا بۆ جاری دووه‌م خوێندمه‌وه زۆر خه‌مبار بووم. ئه‌گه‌ر کتێبی ترت له‌لا هه‌یه بۆمی بنێره، به‌لام تکایه له‌و کتێبانه‌ نا که له راتازایی‌فت وه‌رگرتوون، نه‌وانه‌م بۆ مه‌نێره، چوکه له‌وه‌یه کتێبه‌کانی خۆیت به ئه‌مانه‌ت بداتی، ئه‌گه‌ر تا

ئىستا كىتېپكى بىلا كوردېتەو. نازانم چۆن زەوق لەو نووسىنە
توپەھاتانەى ئەو وەردەگرى ماكار ئالكسيوفىچ؟
بەپاستى نووسىنەكانى سواوو پواوو بازارپى و توپەھاتن... جارى خودا
حافىز! بەپاستى زۆرم چەنەبازى كرد، ئاسمان و رىسمان لىك دروون. كە
خەمبارىم خەزم لىيە ئەرزو ئاسمان لىك بدرووم... ئەمە جۆرە دەواو
دەرمانيكە، يەكسەر ھەست دەكەم ھالەم باشتەر دەبىت، بەتايىبەتى ئەگەر
توانىم ئەو شتەنە ھەلپىزم كە لەسەر دىلم بوون بە گرى. بە دوعا دوستو
ھاوپىم، خودا حافىز.

دلىستوت

.. د.

٦/٢٨

فرقارا ئالكسیروفنای نازیزم

به‌پاستی به‌خۆپایی خۆت نه‌زیه‌ت ده‌ده‌ی، که ده‌ستبه‌رداری نه‌مه
ده‌بیت؟

شه‌روم له‌خۆت ناکه‌ی؟ به‌سه‌ فریشته‌ چکۆله‌که‌م، که‌نگی ئاقل ده‌بیت؟
چۆن رینگه‌ به‌م بیرانه‌ ده‌ده‌ی به‌رۆکی میشتک بگرن؟

تۆ نه‌خۆش نیت روچه‌که‌م، هه‌رگیز نه‌خۆش نیت، له‌ گوێزی ساغ
ساغتری، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ تۆ وه‌کو گولان ده‌که‌شیینه‌وه‌، شکوفه‌ ده‌که‌ی،
راسته‌ تۆزی بێ ره‌نگی، به‌لام وێپای نه‌وه‌ش وه‌کو گولان ده‌پشکویت.

نیدی ئه‌م خه‌ون و خه‌یالانه‌ت له‌ چیه‌؟

واز له‌ توپه‌هاتانه‌ بینه‌ کۆتره‌که‌م، چیتر بیرى لێ مه‌که‌وه‌، نیدی ئه‌م
قسانه‌ به‌سه‌! چاو له‌ من بکه‌ نازیزه‌که‌م، بزانه‌ قه‌ت رێ به‌و خه‌یالاته‌نه‌
ده‌ده‌م؟

من نالیم تۆ خۆت بیلێ نازیزه‌که‌م. من ئاگاداری خۆم میندی و هه‌مین
ده‌ژیم، باش ده‌خه‌وم، ته‌ندروستیم نۆر باشه‌، نۆر به‌ که‌یفو به‌ ده‌ماخم،
هه‌ر که‌سێ ده‌مبینێ دلێ ده‌کرێته‌وه‌. به‌سه‌ نازیزه‌که‌م، به‌سه‌، شه‌رم له‌
خۆت بکه‌.

ئه‌م خه‌یالاته‌ له‌ بیر بکه‌. من ده‌تناسم، ده‌مارت ده‌ناسم، ده‌زانم چیت به‌
میشتکا تێده‌په‌پێ کچۆله‌که‌م:

له گه ل بچووکترین شتا، له گه ل که مترین ناریشه دا ئیدی خه ونو خه یال ده تباته وه، و خیرا خه م سه رو دلت ده گری. تویی توخودا ده ست له م کاره مه لگره، له بهر خاتری من... ده ست له م کاره مه لگره.. سه باره ت به کارکردن له مالی بیگانان، هرگیز. نا، نا، مه حاله! نه م بیره میچه چیه داویه له که لاته؟

نه خاسمه له شوینتیکی دووره ده ست، له گوندیک؟ دوور لیره! نا، کچه که م، نا، من رازی نابم، به هه موو توانامه وه دژی نه م نه خشه یه ده وه ستم. ناماده م کونه پلنویه که م بفروشم و به توی کراسنیک بسورپمه وه نه یه لم تو ناتاجی هیچ شتیک بی.

نا فارینکا، نا، من تو ده ناسم. نه مه بیریکی پوچه، که وجیتیه! بیریکی شیتانه یه! بیگومان نه مه ته گبیری فیدورایه، که ژنیکه گه وچه، بیگومان نه و که ره نه م بیرانه ی خستووته میتشکته وه.

تو هیشتا فیدورات نه ناسیوه، ده یناسیت گیانه که م؟

باوه ر به یه ک قسه ی مه که... ژنه دتهاتیه کی گه وچه، که وچو شرپنده یه، چی به ده ما بی ده یلی، دیقی مه رگی به میرده که ی کردو هه والیه گۆپی کرد. ناشیت باسی خراپی و ناهه مواری ژيانی ئیستامانی بو کردبیت و دلی ته نگ کردبیت؟ نا، نا، کوتره که م، قشتیله که م، مه حاله!

ناخر نه گه ر تو برۆی من چی بکه م، چیم به سه ر دیت، چ شتیکم بو ده میتته وه له م ژياندا بیکه م؟ نا فارینکا گیان، نا، نه گیانه که م، نه م بیره له که لاته ده ریکه. تو که ده گه ل ئیمه دای له چیت که مه؟

چ که موکوپیه کت هیه؟ بوونی تو سه رچاوه ی شادی ئیمه یه، سه رچاوه یه کی له بن نه هاتوو، ئیمه زلرمان خوش ده ویی، توش به بی

ئیمه هه‌لناکە: کەواتە هیدى و ئارام لە شوینى خۆت بژی، خەياتى خۆت بکە یان بخوینەوه، خۆ ئەگەر حەز دەکەى واز لە خەياتیه‌کەش بێنە، خەياتى بکەى یان نا فەرق ناکات... بە‌لام لە‌گە‌ڵ ئیمەدا وە‌مێنە، لە‌گە‌ڵ ئیمەدا بژی. باشە هەر بێر لە‌وه بکەوه ژيان لێره بە‌بێ تۆ چۆن دە‌بێ! ئاخ‌ر ئیمه بۆ کوێ بپۆین، بۆ کام لا سەر هه‌لبگرین؟

بە‌تە‌مام چە‌ند کتێبێکت بۆ بێنم، و پاشان دواى ماوه‌یه‌ک پێکە‌وه دە‌چینه‌ گە‌شت و گە‌هان. بە‌لام ئارینکا گیان، بە‌سه‌ به‌س، واز لە‌وه‌ پەرۆه و نه‌خشانه بێنە، تۆزێ هۆش و نه‌قل بێنە‌وه بە‌ر خۆت و نه‌م بپۆکە تۆ‌په‌هاتانه تو‌پ‌ده‌!

بە‌زۆ‌ترین کات دیمه دیدە‌نیت. بە‌لام ریم ده‌ به‌ با رێک و راست پێت بڵێم ئە‌وه‌ی ده‌رباره‌ی راتازاییف ده‌ی‌لێی دروست نیه‌! من ده‌زانم کە‌ پیاویکی رو‌شن‌بیر نیم، خویندە‌م ته‌واو نه‌کردوه، کە‌چه‌ سیواتیکم هه‌یه‌ یان نیه‌. به‌ هەر حال نامە‌وێ باسی خۆم بکە‌م، باسی راتازاییف ده‌کە‌م، بم‌ب‌و‌وره‌ من له‌سه‌رمه‌ به‌رگه‌ی لێیکە‌م، تۆ که‌یفی خۆته، ئه‌وه‌ پیاوه‌ دۆستی منه‌، بۆیه‌ دا‌کوکی لێ ده‌کە‌م، ده‌بێ تاي نه‌و بگرم. نووسه‌ریکی زۆر زۆر باشه‌. من ده‌گە‌ڵ بۆ‌چ‌و‌ونه‌کانی تۆدا نیم، ناتوانم ده‌گە‌ڵ نه‌و داوه‌ریه‌ی تۆدا بم. شیوازیکی جوان، گول ئاسا، ناسک، پڕ وێنه‌، و ته‌ژی مانای هه‌یه‌. به‌پاستی نووسه‌ریکی گه‌وره‌یه‌!

ئارینکا گیان ره‌نگه‌ به‌بێ تاقه‌تی نووسینه‌کانیت خویندبیت‌وه، یان له‌ کاتی خویندنه‌وه‌یاندا حه‌واست په‌رت و ب‌لا‌وی‌و‌ویی، به‌ دل نه‌ت خویندب‌ه‌وه‌، یان مجیزت ته‌واو نه‌بووه‌، یان له‌وه‌یه‌ له‌و ده‌مه‌دا له‌ فیدورا په‌ست بوویی، یان له‌و کاته‌دا رووداویکی ناگه‌وارا مژولی کردب‌ی، هه‌قه‌

جاریکی دی، به جددی بیانخوینیته وه، کاتی که شادو به ده ماخی،
مجبزت خوښه، دلت خوښه، بڼ نمونه کاتی که شیرینه کت له ده مدایه،
مژمه بیه کت به ده مه وه، له ساتنکی وادا نه و پهره گرافانه دووباره
بخوینیته وه.

من نکولی له وه ناکه م که (که سیش ناتوانی نکولی بکات) که نووسه رانی
له و باشتر هه ن، نووسه رانی زځر له و باشتر هه ن. به لām نه وان به پتی پایه و
شوره تی خوښان و راتازاییف-ش به پتی خوښ، نه وان زځر باش ده نووسن،
وراتازاییف-ش باش ده نووسیت. راتازاییف له وان جیا به، ریبازی تایه تی
خوښ هه به، به شیوانی خوښ ده نووسیت. هه رچیه که ده نووسیت باشی
ده نووسیت. جاری خودا حافیز فارینکا گیان، ناتوانم له وه ی پتر له سهری
بپځم، ده بی په له بکه م، کارم هه ن. به لām تکات لیده که م فارینکا گیان،
لایت ده پاپڼمه وه بلنده جوانه که م، ناگات له خوښ بی، خه فته مه خوښ،
سینگت فراوان بی، دلی خوښ بده وه خودا پشت و په نات بی.

هوپتی دلسوزو نه مه کدارت

ماکار دیوشکین.

په راویز: سوپاس بڼ نه و کتیبه ی بڼت نار دووم نازیزه که م، مادامیکي تر
مه زت لیبه پوشکین-ش ده خوینمه وه. به لایت ده ده می که نه مشه و
دیمه دیدنه ییت.

ئا، هاوێم، نا، من ناتوانم بێم شێوهیه له‌گه‌ڵ ئێوه‌دا بژیم، باریم به‌سه‌ر ئێوه‌وه، من بیرێ خۆم کردووه‌ته‌وه.

گه‌ییومه‌ته‌ ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی ده‌ستبه‌رداریبونی ئه‌م کاره‌ باشه‌ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه. خۆ ئه‌م کاره‌ هه‌ر هه‌یج نه‌بی نانی رۆژانه‌م دابینه‌کات. هه‌موو هه‌ولێکی خۆم ده‌خه‌مه‌ کار که‌ شایسته‌ی میهره‌بانی و خۆشه‌ویستی ئه‌و خه‌لکه‌ بێگانه‌یه‌ بێ، بگره‌ نه‌گه‌ر پێویستی کرد هه‌ولده‌ده‌م ته‌بیعه‌تی خۆشیم بگۆڕم. راسته‌ زۆر زه‌حمه‌ت و ئه‌سته‌مه‌ مرۆڤ له‌ نێو بێگاناندا بژی و چاوی له‌ زه‌حمه‌ت و میهره‌مه‌حه‌به‌تی ئه‌وان بێت، و ناچار هه‌ستی راسته‌قینه‌ی خۆ سنووردار بکات یان بشارێته‌وه، به‌لام خودا خۆی کۆمه‌کم ده‌کات.

خۆ نابێ وناکرێ هه‌تا هه‌تایه‌ هه‌ر سه‌ریاروگرشه‌گیرو دووره‌ په‌ریزیم، من پێشتریش ئه‌م ئه‌زمونه‌م دیتووه. له‌ بیرمه‌ کاتی که‌ منداڵ بووم.

وده‌چوومه‌ قوتابخانه‌ی شه‌وانه‌رۆژی، که‌ یه‌ك شه‌موان بۆ ماڵ ده‌هاتمه‌وه، به‌ درێژایی رۆژه‌، له‌ ده‌ورییه‌ری ماله‌وه، هه‌ر خه‌ریکی جرت و فرت و هه‌لبه‌زو دابه‌ز بووم. هه‌ندێجار دایکم سه‌رزه‌نشستی ده‌کردم، به‌لام من گوێم نه‌ ده‌دایه‌:

دایکم پێ له‌ شادمانی بوو و رۆحم له‌ خۆشی و که‌یفان پرشنگی ده‌داو ده‌دره‌وشایه‌وه، له‌ که‌یف و خۆشیان له‌ پێستی خۆم نه‌ده‌هێوریم. که‌

ئىتوارە دادەھات، خەمىكى قورس وگوشىندە سەرۈ دلى دەگىرتىم، چونكى دەبۈايە لە سەعات ئۆدا بى قوتابخانە شەوانە پۆزىيەكەم بگەپىمەۋە، لە قوتابخانەدا ھەموو شىتەك سارد، نامۆ، وشك و ناخۇش بوو، و بەپۆيەبەرى قوتابخانەكە رۆژانى دوو شەممان پەست و بى تاقەت بوو، رەفتارى دەگەلەدا توندو وشك بوو، لە داخا ئىلم دەھاتە ژان، چاۋم پىدەبوون لە فرمىسك، خىرا خۆم بە پەنايەكدا دەگىردو بە تەنياۋ بە كىرى دەكەوتە رونك ھەلپشتىن، فرمىسكە كانم لەۋانى دى دەشاردەۋە تا ۋا نەزانن لەبەر تەمەلى دەگىرىم. ئەلەھەقى گىرانەكەم ھىچ پەيۋەندىيەكى بەدەرس و دەۋرەۋە نەبوو..

ئىدى پاشان دەگەل قوتابخانەدا راھاتم، بە رادەيەك ۋاھاتىم، دۋايى كە ۋەختى ئەۋە ھات ئەۋ قوتابخانەيە بەجى بىلەم خودا ھافىزى لە ھەفالىەكانم بگەم دەستم بە گىران كرد.

زۆر ھەلەيە لەۋەى پىتر بارىم بەسەر ئىۋە، ھەردوۋىكتانەۋە. ئەمەم زۆر لەبەر گرانە، بۆيە بە بى پەردە ئەمەت پى دىلەيم، چونكى بەۋە راھاتووم كە ھىچت لىنەشارمەۋە. بۆچى لات ۋايە من فەيدورا نايىنم كە لەگەل گەردى بەيانىدا رادەبىۋ تا ھەوت نىۋەشەۋ جىلشۇرى دەكەت؟

ھەر چەندە ئىسكە پىرەكانى پىۋىستىيان بە ئىسراھەت وپشۋە، چما پىت ۋايە من قۇ نايىنم چۆن لەبەر خاتىرى من مالى خۆت وپىران دەكەى، ۋدۋا كىرپىكى بەپىكت بى من خەرج دەكەى؟ دەرەمەتى كەسىكى ۋەكو تو ئەمەى تيا نابى دوستى ئازىز! ..

تۆ له نامه‌که‌دا بۆت نووسیوم ئاماده‌ی دوا شتی خۆت بفروشیبت تا من نه‌که‌ومه ئاسته‌نگو ئاتاجی هیچ شتی‌ک نه‌بم. باوه‌ر به قسه‌کانت ده‌که‌م، ده‌زانم چه‌ند دلاواو میهره‌بانی، ده‌زانم هه‌موو پیاوه‌تی‌ه‌کت له ده‌ست دی: به‌لام ئه‌مانه قسه‌ن و بی‌ بیر کردنه‌وه ده‌یانکه‌ی. تۆ ئیستا بپۆکه‌یه‌ک پاره‌ت هه‌یه که چاوه‌پوانی نه‌بووی، ئه‌ویش ئه‌و تۆزه پاداشته‌یه که پێیان داری، ئه‌دی دوا‌ی ئه‌وه چ ده‌که‌ی؟

به خۆت ده‌زانی که من هه‌میشه نه‌خۆشم، ناتوانم وه‌کو تۆ کاربکه‌م، که خۆزگه بمتوانیبا کاربکه‌م.

ئه‌مه جگه له‌وه‌ی که هه‌موو کاتی کار ده‌ست ناکه‌وی. ئیدی وه‌کو ده‌بینی ئه‌وه وه‌زعو حاله‌که‌یه، گه‌ره‌کته چی بکه‌م؟ لی‌ره ده‌بم به چی؟ یانی ده‌ته‌وی ده‌سته‌و ئه‌ژنۆ لی‌ی دانیشم، ومات وخه‌مبار ته‌ماشای ئی‌وه‌ی نازیز بکه‌م که کار ده‌که‌ن؟ ئایا من به‌م حاله‌مه‌وه ده‌توانم زه‌په‌یه‌ک پیاوه‌تی و خۆشه‌ویستی ئی‌وه بده‌مه‌وه؟ باشه بۆچی ده‌بی‌ و ته‌سه‌ور بکه‌ی که تۆ به‌بی‌ من هه‌لناکه‌ی هاو‌پیم؟ ناخر من چ خه‌یریکم بۆ تۆ هه‌بووه؟ چ چاکه‌یه‌کم له‌گه‌ڵ کردوویت؟ راسته من له کانگه‌ی ده‌له‌وه پابه‌ندی تۆم، راسته زۆر زۆرم خۆش ده‌وی‌ی، به‌لام چاره‌نووسی من، خه‌مین وشوومه! من ته‌نیا ده‌توانم خۆشم بو‌ی، هیچی ترم له ده‌ست نایه‌ت، و ناتوانم چاکه‌و پیاوه‌تی تۆ بده‌مه‌وه. هه‌ول مه‌ده ژێوانم بکه‌یه‌وه، باش بیر له قسه‌کانم بکه‌وه و دوا بۆچوونی خۆت پێ بلی، چاوه‌پوانی وه‌لامی تۆم...

۷/۱

شیتیه فارینکا، شیتیه، هر هه موو نه مه شیتیه کی ته واره !
پیار هر که بئ ساتی لیت غافل ده بی، نازانم چ که لکه له یه کت ده که ویتیه
سه ر: نه مه دروست نیه، ونه وه خراپه ! ...

هتد به لام من ده زانم هر هه موو نه م قسانه پووچن، نه مه شیتیه. ناخر
تو چیت گهره که، چ گله یه کت له نئمه هه یه؟ لیره له چیت که مه
نازیزه که م؟

ناخر بلی بزانه له چیت گهره ! تو نئمهت خووش ده وی، و نئمه تومان
خوشده وی، یانی هه موومان به یه کتر رازین و خوشحالین:

له وهی زیاتر چیت گهره که؟ ناخر ده ته وی له و غه ریبا یه تیه، له نئو نه و
بیگانان دا چ بکه ی؟ من دلنیا م که تو نازانی بیگانه یانی چی! وه ره له
من بیرسه .

من بیگانه ده ناسم نازیزه که م، ده ماری ده ناسم، من نه وه م به سه ر
هاتوو که نانی بیگانه بخرم.. بیگانه نامه ردن، نا پیاون نازیزه که م،
له وه خو پیرتن دله چکوله که ی تو ته هه مولیان بکات، به خوته و بۆله، به
سه رزه نشت و گازنده، به نیگای هه قاره ت نامیز زوخاوه سکت ده کن.

تو لیره، لای نئمه ناسووده و دلپه هه تی، له هیلانه یه کی چکوله دای دوور
له هر ناسیوو وه یه ک. نه گهر بپۆی وه کو نه وه یه لاقیک یان ده ستیکیان
له ده ست دابی، نه گهر بپۆی وه کو نه وه یه زیانمان له گه ل خوتا به ری.

ئاخر ئېمە بەبى تۆ چ بکهين، چۆن ھەلبەكەين؟ منى پېرەمىردى کلۆل بۆ
تۆ چ بکهيم؟ تۆ پېت وایە ھېچ پېويستیپە کمان بە تۆ نیه؟

ئەم قەسەپە چپە، تۆ بە کەلکی ئېمە نایە؟ نا، ھارینکا گیان نا، تۆ بە
خۆت ھەگەم بە و بزانە چۆن تۆ بە کەلکی ئېمە نایە؟ چۆن دەتوانیز
دەسبەردارى تۆ بین؟

تۆ بېرپەرى پىشتى ھى ھارینکا گیان، دەزانى بوونى تۆ چ خۆشحالیکە
بۆ من! ... بۆ نمونە لەم ساتە وەختەدا کە بېر لە تۆ دەگەمەو، دلم
یەجگار خۆش دەبى.

ھەندىچار کاتى نامەت بۆ دەنوسم و ھەمو ھەست و نەستى خۆمى تیا
دەردەپریم، و وەلامىكى تیرۆ تەسەل و شایستەم لە تۆو پێدەگاتەو،
ئەمە کەمە؟ یان ھەندىچار جەلکت بۆ دەکېم، شەپقەتەکت بۆ دەنیرم،
ھەندىچار تۆ داواى شىتیک دەکەى و من بۆتى دەکېم یان ئەنجامى
دەدەم...

. نیدی چۆن دھلىی کە تۆ بە کەلکی من نایە، ھېچ سوودىگت یۆ من
نیە؟ ئاخر من بەم سەرى پېریپە بە تاقي تەنیا چیم پێدەکری، بە کەلکی
چى دیم، چیم بەسەر دیت؟ رەنگە تا ئیستا بېرت لەمە نەکردبیتەو
ھارینکا گیان!

دەبى بېرىک لەمەش بکەیتەو، پېويستە لە خۆت بېرسیت: "لە داواى من
چى بەسەر ئەم پېرەمىردە دیت؟" من ھۆگرى تۆ بووم نازیزەکەم. ئەگەر
تۆ نەبى چ بەلایەکم بەسەر دیت؟ دەچم خۆم دەخەمە روبارى نىفاووە
ھەموو شىتیک کۆتایى دیت و دەبېرتەو، بەلى، ھارینکا بە جدی ئەو کارە
دەکەم، ئاخر بەبى تۆ من چى بکهيم؟

شاخ فارینکا، فارینکا حیاته کهم، روحه کهم، عزیزه کهم، وا دیاره ده ته وی به و زوانه گالیسکه یه کی مردووان به ره و گزپستانی (فولکوفو)م به ریت، و ته نیا پیره ژنیکی نه گبه تی گه دای شپو شپریو دوی جه نازه کهم بکه وی، و چند پیاویک چند ده مه خاکه نازیک گلم به سهردا بکه و لیتی بدن بزلن و جه نازه کهم به ته نی له ویندهر بمینی... نه مه تاوانه، کاریکی دزیوه، نه مه ی تو ده لیتی و ده یکه ی تاوانه، کاریکی نابه جییه فارینکای دله کهم... خودا شایه ده کاریکی ناپه سنده، تاوانه!...

وا کتیه که ت بژ ده نیرمه وه کچوله کهم، فارینکای حیاته کهم، نه گه ر بۆچوونی منت له باره ی نه م حیکایه تانه وه گه ره که کچوله کهم، نه وا دلنیات ده کهم له عه مراتم کتیبی وا جوانم نه خویندووه ته وه، له هه موو ته مه نما کتیبی وا سه یرم نه خویندووه ته وه، بۆیه له خۆم ده پرسم، چۆن تاکو نهو به م گیلییه تیه ژیاوم، که پیاویکی که لله پووک بووم!.. خوا نه قل به نه ولادم بدات!...

چ کاریکم کردووه؟ له کام کتیه وه هاتووم؟ مه به ستم نه مه یه که هیچ شتی نازانم حیاته کهم، هه ر هیچ شتی نازانم، به بی پهرده پیت ده لیم فارینکا گیان: به راستی که سیک نه خوینده وارو بی سه وادم.

تا ئیستا هه ندی شتی زۆر که مم خویندووه ته وه، نه وه نده که مه له نرخه نه بوودایه، وه کو نه وه یه هیچ نه خویندبیته وه. نه مانه م خویندووه ته وه:

(ناکارو وینه ی پیاویک)، کتیبیکی چاگه، قووله، (کورپزگی زهنگ ژهن) و (قورینگه کانی ئیپیکۆس) نه وه نده م خویندووه ته وه و ته وار، ئاو بیته و ده ست بشو، له ژیاوما هیچ شتیکی ترم نه خویندووه ته وه، ئیستا له خویندنه وه ی (به پیره به ری ویستگه) ی ئاو نه و کتیه بوومه وه که تو بژت

نارد بوم، جا فارینکا گیان پټویسته دان بهو حقیقه تا بنهم که : سهیره
پیاو عه‌مریک له‌م جیهانه‌دا به‌سه‌ر به‌ری و نه‌زانی کتیبیک له‌ بن ده‌ستیا
هه‌یه که هه‌موو ژیاانی به‌وپه‌پی ساده‌یی، به‌هه‌مان ساده‌یی و ئاسانی
گۆرانیه‌ک بگێرته‌وه !

پیاو که ده‌ست به‌خوێندنه‌وه‌ی ئهم جۆره چیسوگه ده‌کات به‌ره به‌ره
زۆر شتی بیر ده‌که‌ویته‌وه، زۆر شتی له‌یادگه‌دا زندوو ده‌بیته‌وه، و
نه‌وه‌ی تا ئیستا به‌لایه‌وه ئالۆزو نا مه‌فهوم بووه، بۆی روون ده‌بیته‌وه،
تیی ده‌گات، لێی حالێ ده‌بیته‌.

هه‌لبه‌ته هه‌یه‌کی دیکه‌ش هه‌یه که ئهم کتیبی تۆی نه‌وه‌نده له‌لا شیرین
کره‌بوم: هه‌ندیک کتیبیان هه‌ن هه‌رچه‌نده به‌نرخن، گه‌وره‌ن، به‌لام بۆ
پیاوی وه‌کو من قورس، هه‌رچه‌ند هه‌ول بدات لێیان تێناگات، سه‌ریان
لێده‌رناکات، چونکه زۆر قوولن...

بۆ نمونه نه‌مه‌شای من بکه، من که‌سیکی زه‌ین کوێرم، هه‌ر به‌ته‌بیعه‌ت
زه‌ین کوێرم... له‌به‌ر نه‌وه ناتوانم کتیبی گه‌وره‌و قورس وه‌خوێنم...
به‌لام سه‌باره‌ت به‌م کتیبی که تۆ بۆت ناردبوم، که ده‌مخوێنده‌وه،
ده‌تگرت به‌خۆم نووسی بوم.

وێک وه‌کو نه‌وه وابوو نه‌زیرم کردبێ، له‌تۆ وابه‌ نووسه‌ره‌که‌ی باسی
دلی من ده‌کات.

هه‌رچی له‌دلی مندايه به‌ردی، وله‌هه‌موو رویه‌که‌ره‌و وه‌کو خۆی بۆ
خه‌لکی باس ده‌کات: به‌لێ ئهم کتیبه، کتیبیکی ئاوه‌ابه، تا حه‌زیکه‌ی
ساده‌یه... له‌وه‌یه منبیش پمتوانیابه شتی واهی بنوسم، باشه‌ بۆچی
منبیش شتیکی وانهنوسم؟

منیش هه مان ئه و هه ستانهم هه یه، ده قاو ده ق هه مان ئه و هه ستانه ی که له م کتیبه دا وه سف کراون، وه ندیجار ریڅ خۆم له هه مان پتگه وه لویستی سامسون فیرین-ی کلۆل دا ده بینمه وه... زۆریه مان وه کو سامسون فیرینین.. خه لکانیکی میهره بان و کلۆل! نه له هه قی کاکی دانهر لپهاتوانه و زیره کانه ئه م کتیبه ی نووسیوه!

فازیزه گه م کاتئ ئه و دیمه نه م ده خوینده وه که ئه م کلۆله داماره به ده بخته، له داخ و خه فته دا، هینده ی ده خواره وه تا ناگای له خۆی نه ده ماو، به دریزایی رۆژ خۆی به ژیر پۆستینه که یدا ده کردو به سه ره خه مه تاله کانی کړ ده که وت، خه ریک بوو فرمیسک له چاوانم داباری.. داماره هه ولده دا به گریان و به خواردنه وه، به شیوه یه که کاتئ خه م له خۆی دوور بخاته وه، به سه ری قۆلی چاکه ته چلکنه که ی، فرمیسکه کانی ده سپرت و هه میشه له بیرى به رخۆله گوم بووه که یدا، له بیرى دونیا شای کیژیدایه!

ئیدی ئه مه خودی ژيانه! جارێکی دی بپخوینه وه، خودی ژيانه، کتیبیکی زندوه، کوتومت، خودی ژيانه..

من به چاری خۆم ئه و شتانه م نیتوه، ده وریه رمان پره له هه مان خه لکان و هه مان شتان. هیچ دوور مه پۆ، ته مه شای تیریزا بکه، یه کتیکه له و نمونانه. یان ئه م کارمه نده داماره ی که له هه مان خانووی ئیمه کرئ نشینه.. ئه ویش بۆ خۆی سامسون فیرینکه به ناوێکی تره وه: گۆرشکۆف، ئه مه چاره نووسی هاویه شی هه موو خه لکییه نازیزه گه م، ئه م به لایه له گینه به سه ره هه موومان بی، له وه یه به سه ره منا بیت...

ته‌نانه‌ت له‌وه‌یه به‌سه‌ر کۆنتیتیکی لوتبه‌رزنی ئاکنجی بولوا‌ری نیفسکی یان که‌ناری رووباری نیفاش دا‌بی‌ت، دوور نیه دوو‌چاری هه‌مان چاره‌نوس ببی، به‌لام ره‌نگه به جۆریکی دی ده‌ریکه‌وی، چونکه نه‌و خه‌ل‌گانه‌ش به شیوا‌زی خۆیان ده‌ژین، به‌لام له‌گینه نه‌و جۆره خه‌ل‌کش هه‌مان شتی لی بقه‌ومی، هه‌مان به‌لای به‌سه‌ر بی‌ت...

له‌وه‌یه هه‌مان به‌لا به‌سه‌ر منیشدا بی‌ت. به‌لی ئاوا‌یه نازیزه‌که‌م، که‌چی تۆ که‌ره‌که‌ت به‌یوت و ئی‌مه به‌جی بی‌لی، هه‌ست نا‌کی فارینیکا گیان، له‌وه‌یه تووشی گونا‌ه بیم؟

تۆ خه‌ریکه من و خۆتیش به‌ره‌و نا‌بووتی، به‌ره‌و فه‌وتان ده‌به‌ی، ئاه نازیزه‌که‌م توبی توخودا ئه‌م بیره یاخه‌یگه‌ریان له‌ می‌شکی خۆت ده‌ریکه‌و به‌ خوت و خۆپایی ئازارم مه‌ده.

تۆ پێم نا‌ئێی با‌ئنده چکۆله‌که‌م، تۆیه‌ک که‌ می‌شتا په‌ه‌و‌بالت ده‌رنه‌کردوه، چۆن چۆنی چا‌و‌بیری خۆت ده‌که‌ی؟

چۆن خۆت له‌ گه‌رمایی ده‌پاری‌زی؟ چۆن له‌ هه‌نبه‌ر شه‌پێ شه‌په‌نگیزان دا‌کوکی له‌ خۆت ده‌که‌ی؟ وا‌ز بی‌نه فارینیکا گیان، ئا‌قل به‌ ئا‌قل، چیت گوی له‌و ئامۆزگاریه بی‌ مانایانه مه‌گه‌ره، که‌ گوی‌تی پی‌ ده‌نا‌خن، گوی به‌و قسه‌ نپه‌ه‌مانانه مه‌ده که‌ له‌ پاشم‌لی ئی‌مه بۆ‌تی ده‌که‌ن. جا‌ریکی دی کتێبه‌که‌ت به‌خۆته‌وه، نه‌م‌جاره به‌ وردیه‌کی زیاتر به‌یخۆته‌وه، زۆر شتی لێ‌وه‌ فێر ده‌بی‌ت، و خه‌می دلت ده‌په‌و‌ینێته‌وه...

باسی (به‌پێ‌وه‌به‌ری وێ‌سنگه‌)م بق‌ راتا‌زاییف کرد. گرتی نه‌وانه نه‌ه‌ییاتی کۆن، رۆژگاریان به‌سه‌ر چۆره، نه‌ر با‌وی ئه‌ر کتێبیانه‌یه که‌ پهن له‌ وێ‌نه‌و وه‌س‌لو رو‌ن‌ک‌رنه‌وه‌ی چۆ‌وار جۆر.

پیاو راست بلن به باشی له مه به سستی حالی نه بووم، و نه مزانی باسی چ شتیک دهکات.

له نه نجامدا گوتی پوشکین نووسه ریکی باش بووه و سه نگو ناویانگیکی فره ی به روسیای پیروز به خشیوه، و هندی شتی گشتی دیکه شی ده رپاره گوت. به لن فارینکا گیان، کتیبیکي یه جگار باشه، زوریاشه، جارتیکی دیکه بیخوینه وه، به لام به وردی بیخوینه وه. به گوئی من بکه، به گویم بکه و دلی پیړه میتری به له نگارو داماو خوش بکه. خوا ملت خوش بکات، و پاداشتی به خیرت بداته وه نازیزه که م، بیگومان خودا جه زای به خیرت ده داته وه.

دوستی دلسترت

ماکار سیولشکین

ئەمۆ فیدورا پانزە رۆبلی زیوی بۆ هێنام. ئەم بەلەنگازە چەند خوشحال بوو کە سێ رۆبلم لەو پارەیه دایە !

بەپەلە ئەم نامەیەت بۆ دەنووسم. خەریکم ئێلەگیکت بۆ دەدرۆم، قوماشیکی زۆر چاکە، زەردیکی گۆل وردە. کتێبیکت بۆ دەنێرم پێرە لە چیرۆکی هەمە جۆر.

هەندیکم لەم چیرۆکانە خویندووەتەو، چیرۆکیکی تیاپە بە ناوێشانى (پلۆت)، حەزەدەکەم ئەو چیرۆکە بخوینیتەو. دەیبینم سووری لەسەر ئەرەى کە پێکەوێ بچین بۆ شانۆ، چوونە شافۆ پارەیه‌کی زۆری نارێ؟ مەگەر بلیتی کورسی پارەوێکان بکڕین..

لە میژۆ نەچوو مەتە شانۆ. تەنانەت لە میرم نەماوێ دواچوونم کەى بوو. تاقە شتێ کە نیکەران و دوویدم دەکات ئەمەیه کە نەیا زۆر گران بوەسنی: تەنیا خەمى ئەرەمە. فیدورا هەر سەر با دەدات و دلێت کە تۆ خەرجیت لە دەرامەت زیاترە، هەلبەتە ئەمە راستە، شتیکە هەن بە چارێ خۆم دەیبینم، بۆ نموونە ئەو هەموو مەسەرەقەى کە بۆ منى دەکەى! .. ماوێم ئاگادار بە ئەمە کێشەر سەرپەشەت بۆ دروست نەکات. فیدورا بە ئامازە و کێناپە پێى گرتووم کە دەنگریەك مەیه گواپە تۆرخانى خاوەن ماله‌کە لەسەر دراوەوتنى کرتى ژێرەکەت نەرقەشەنان بورە. من زۆر نیکەراتى

تۆم. جاری خودا حافیز، کاریکی به په له م هیه ده بی فریای بکهوم:
ده مه وی نه واری کلاوه کهم بگورم.

په راویز: ده زانی وام به بیرا هاتووه که **هه گه** و بپوین بو شاتو، کلاوه
چکوله کهم له سر بکهوم و شاله ره شه کهم بدهم به شانما. چونه به لاتووه،
پیټ وایه لیم جوانی؟

... ده‌گه‌پیمه‌وه سه‌ر باسه‌که‌ی دوینیم، باسی **رابردووی خۆم**.
 به‌لێ ئازیزه‌که‌م، منیش نه‌و زه‌مانه‌، شیتایه‌تی خۆم کردووه‌. هه‌ر له
 خۆوه شیت و شه‌یدای نه‌و خانمه‌ نه‌کته‌ره بوو بووم.
 نه‌مه‌یان هه‌ر نه‌یسه‌، نه‌وه‌ی که زۆر سه‌یر بوو من هه‌رگیز نه‌وم نه‌بینی
 بوو، و ته‌نیا تاقه‌ جارێک چوو بوومه‌ شانتۆ، وکه‌چی شیت و شه‌یدای نه‌و ژنه
 بوو بووم و نیله‌نیل له‌ ناگری نه‌شقیدا ده‌سووتام.
 له‌و رۆژگارهدا پینچ لای خۆین گه‌رم و پڕ جۆش دراوسێی دیوار به
 دیوارم بوون. تیکه‌لاویم له‌گه‌لدا په‌یداکردن، له‌ راستیدا نه‌مه‌توانی هاو
 چۆیان نه‌که‌م، وێرایی نه‌وه‌ش به‌پێی توانا هه‌ولم ده‌دا، به‌پێزو حورمه‌ته‌وه
 تۆزێک خۆمیان لێ دورو بگرم، هه‌لبه‌ته‌ بۆ نه‌وه‌ی له‌وان دوا نه‌که‌رم، له
 هه‌موو شتێکدا چاوم لێده‌کردن و به‌ گه‌لیان ده‌که‌وتم.
 دایمه‌ی خوا باسی ئه‌م خانمه‌ نه‌کته‌ره‌یان بۆ ده‌کردم!
 هه‌ر شۆرێک که ده‌رگای شانتۆ ده‌کرایه‌وه هه‌ر **هه‌موویان**، بێ نه‌وه‌ی
 پارهی نان و ئاویان هه‌بێ، ده‌چوون بۆ شانتۆ، بلیتی پاره‌ویان ده‌که‌ری، و
 له‌ بالکۆندا داده‌نیشتم و ده‌که‌رتنه‌ چه‌پله‌ لێدان و فیکو هه‌ر بۆ ئه‌م خانمه
 نه‌کته‌ره‌، و ده‌کر نه‌وه‌ی ده‌سقیان لێوه‌شابی، و به‌رده‌وام به‌ فاری نه‌م
 نه‌کته‌ره‌وه هه‌واییان ده‌که‌شا!

که دهشگه پانه وه بۆ مال، ئیدی خه و نه بوو، به درێژایی شه و هر باس باسی ئه م نه کتاره بوو، هر که سه و به جۆری ناوی ده برد، هه موویان به نه شقی خۆیان ده زانی، ئیدی منیشیان خسته سه رکه لکه له، من له و رۆژگاردا له هه پهرتی لاویدا بووم و به خۆیشم نازانم چۆن ئیواره یه که به گه لیان که وتووم، کاتیک به خۆم زانی له بالکونی چواره مداو ده گه ل نه واندا له شانۆم. ته نیا سوچیکی بچوکی په رده که م لیه «یار بوو، به لام گویم له هه موو شتیک ده بوو.

ئه م نه کتاره چکۆله یه ئه له هقی ده نگیکی خۆشی هه بوو، ده نگیکی ناسک و خۆش له تۆ وایه که ناری یه و ده خوینێ!

هر هه موومان میناکی شیتان چه پله مان ده کوتاو به ده نگي بهرز هورمان ده کیشا. ته نانه ت تووشی کیشه ش بووین و یه کیکیان له هۆله که وه ده رناین.

من که گه یشته وه مالی وه کو سه رخۆش وابووم! قه نیا تاقه رۆبلیکی زیوم له به رکا مابوو، هیشتا ده دانه رۆژیشم بۆ وه رگرتنی موچه مابوو.

ده زانی به م حاله شه وه چیم کرد حه یاته که م؟ ساره زی، بهر له وه ی بۆ دایه ره بۆم، خۆم به موغازه یه کی عه تر فرۆشیدا کرد، و دارو نه داری خۆم دا به شووشه یه که عه ترو سابوونیکی بۆدخۆش.

ئیتستاشی ده گه ل بۆ نازانم بۆچی نه و کاره م کرد. نه و رۆژه ته نانه ت فراهینشم نه خوارد، به رده وام به ژیر په نجه ره ی ماله که ی نه ودا ده هاتم و ده چووم.

مالی له بولواری نیفسکی بوو، ئاپارتمانیک بوو له قاتی چواره م.

به په‌له بۆ ماله‌كه‌ى خۆم چوومه‌وه، ئيسراحه‌تێكى يه‌ك دوو سه‌عاتيم
كردو دووباره بۆ بولواى نفيسكى گه‌رامه‌وه، كه‌وتمه‌وه پياسه به ژێر
په‌نجهره‌ى ماله‌كه‌ى نه‌ودا. تا يه‌ك مانگ و نيوى خشت نه‌مه كارو
كرده‌وه‌ى هه‌موو رژێكم بوو.

كون به كون دواى خانم نه‌كتهر ده‌كه‌وتيم، ده‌گه‌رام كام گاليسكه شيك و
جوان بوايه، كام عه‌ره‌بانچيه به مه‌زنه‌نده‌ى من خيرا‌تر بوايه به كرێم
ده‌گرتو دواى خانم نه‌كتهر بگه‌وه، به به‌ر په‌نجهره‌ى ماله‌كه‌يدا تێپه‌ره
به‌لكو سه‌رنجى بۆ خۆم پاكيشم و دلى به ده‌ست بێنم، خۆم خسته سه‌ر
ساجى عه‌لى، تا بينه قاقام له قه‌رزا نوقوم بوو، و نه‌نجام له‌م كاره ماندوو
بووم و دلم تۆرا!

نه‌مه‌شا فارينكا گيان چۆن نه‌كتهرێكى شافۆ ده‌توانى پياوێكى سه‌لارو
سه‌نگين بخاته هه‌له‌كه سه‌ما. به‌لام من نه‌وساكه هه‌رزه‌كار بووم.
هه‌رزه‌كارێكى چكۆله! ..

۷/۸

خانمى زهر ئازيز فرقارا ئالكسيوفنا.

بەپەلە ئەو كىتەپتە بۇ دەنئىرمەۋە كە شەش مانگ بە ئەمانەت بۆت ناردېبوم.

ھەروەھا بەپەلە بۇچوونو باۋەپى خۇمت سەبارەت بەو كىتەپ بۇ دەنووسم. ھەق نىيە ئازىزەكەم، ھەق نىيە تۇ من بخەيە ئەم گىژاۋەۋە.

رېم بدە باپىت بلىم كە خۇداى بەرزو بالا، ھەر خۇى چارەنووسى ھەموو كەسىك لەم دىنپايەدا دىبارى دەكات. ھەر ئەۋە كە فلان دەكات بە جەنەپالو فېسار بە فەرمانبەر كارمەندىكى چكۆلەى گومناۋى دەۋلەتى.

ئەمە ويستى خۇدايە. ويستى خۇدايە كە فلان فەرماندار بىو فېسار فەرمانو دەستورى **فەو** لە عاردى نەداتو بەپادەيەك گويپايەلو فەرمانبەر بىو تەنانەت نەۋىرى لە بن ليۋانىشەۋە گلەيى و گازاندەيەك بىكات. ھەموو شىتەك بە گويىرى تۈاناو بەھرەو لياقەتى بە شەران قەلەمى لىدراۋە، ھەر كەسە تۈاناو لياقەتى شىتەكى ھەيە، كەسىك تۈاناي لە شىتەك دا ھەيە، وكەسىكى دى تۈاناي لە شىتەكى تردا ھەيە، بەلام ئەم تۈاناو بەھرانە خۇدادانىن.

من ئىستا نىزىكەى سى دانە سالە لە خزمەتى فەرمېدام. بە باشترىن شىۋە كارى خۇم ئەنجامداۋە، كەس ناتۈانى لەم روۋەۋە گلەيم لىيكات، و رەفتارو ھەلسوكەۋىم سەنگىن بوۋە، ھېچ رەفتارىكى خراپم نەبوۋە. نە ئالودەى بادە بوومو نە خۇم لە ھەپاۋ ھەنگامەى سياست

هه‌لقورتاندووه. من ده‌زانم كه وه‌كو هاوولاتیك، كه‌م‌وكوپى خۆم هه‌یه، به‌لام هه‌ندى سوخته‌توخه‌سله‌تى باشیشم هه‌یه.

به‌پرسانم وێسزم ده‌گرن، ته‌نانه‌ت خودى چه‌زده‌تى سه‌رۆكیش له‌ كاروكرده‌وى من رازییه، نه‌گه‌رچى تانه‌وو هه‌یج لوتفیکى تاییه‌تى ده‌ره‌ق به‌ من نه‌کردووه، به‌لام ده‌زانم، له‌ کارى من رازیه، من سه‌رم له‌م کاره‌دا سپى کردووه، وتا نئىستا هه‌له‌یه‌كى گه‌وره‌ى نه‌وتۆم نه‌کردووه مایه‌ى گله‌یی و گازانده‌ بى، راسته هه‌ندى ورده هه‌له‌م لى سادر بوون، به‌لام كه‌س هه‌یه ورده هه‌له‌ى نه‌بى؟ به‌نده‌ى بى عه‌یب نیه، هه‌موو كه‌س ورده هه‌له‌ى هه‌یه، ته‌نانه‌ت تۆش نازیزه‌كه‌م!

به‌لام هه‌یج كاتێك گوناخ یان هه‌له‌یه‌كى گه‌وره‌م لى سادر نه‌بووه، وه‌كو سه‌رپێچى له‌ رۆژم، یان شێواندنێ سیسته‌مى گشتى. نا، هه‌رگیز کارى وام لى نه‌وه‌شاه‌وته‌وه‌و كه‌س نه‌بووه رۆژێ له‌ رۆژان بتوانى شتى وام بداته پال...

ته‌نانه‌ت له‌زگ بوو میدالیكیش وه‌ریگرم. جا هه‌ن ئه‌م قسانه‌ بۆچى بۆ تۆ بکه‌م، به‌چى ده‌چێ؟ ده‌بوايه تۆ به‌ خۆت وه‌كو وێژدان، وه‌كو واقیع نه‌وت بزانیايه، و خودا خۆى ئه‌مه‌ى له‌ چاره‌ نووسیووم، ئه‌گه‌ر تۆ بته‌وى رۆژێ له‌ رۆژان له‌ باره‌ى منه‌وه بنووسیت، ده‌بى هه‌موو رووداوه‌كان بزانى.

نا، من چاوه‌پوانى نه‌وه‌م له‌ تۆ نه‌ده‌کرد، قشیله‌كه‌م، نا، فارینكا گیان! من چاوه‌پوانى نه‌وه‌م نه‌ده‌کرد، به‌ تاییه‌تى له‌ تۆ.

چ فه‌رتنه‌و ئاژاوه‌یه‌كه‌! یانى پیاو بۆى نیه له‌ سوچیک، ئیدى نه‌و سوچه هه‌ر چیه‌كه‌ هه‌ر چۆنێك بى، كه‌و كه‌و بى سه‌روسه‌دا بژى، یانى

پیاو ناتوانی وه کو دټین "بی لیل کردنی ناوی دراوسپنیکه ی" بڼ خوی
 بڼی و کاری به کاری که سه وه نه بی، وخه لکی نازاری نه دهن و خو له
 کاروباری هه لنه قورتینن و سه ر به کونج و لانه که یدا نه که ن و جاسووسی به
 سه ره وه نه که ن و بزنان له خه لوه تگه و کونجه که یدا چ ده گوزهری؟

بزنان ناخو ټیله کی تازه ی هه یه یان نا، نایا جلکی ته وای له به ره یان نا،
 چه کمه ی هه یه یان نا، وقه یانی چه کمه کانی چونه، چی ده خوات، چی
 ده خواته وه، چ ده ټیک کړی ده کاته وه و ده نو سیتته وه..

ناخر خه لکی هه قیان چیه فازیزه که م، که من له و شوینانه دا شوسته کان
 نا هه موارین و سه لبه ند نه کراون، له سه ر نووکی پټیان ده پډم تا بنی
 پټلاوه که م نه سوویت؟ بڼچی ده بی نوو سه ریک بنووسیت فلانه که س
 ته نانه ت پاره ی تاقه چایه کی نیه بیخواته وه؟ یانی چا نه وه نده شتیکی
 زه روریه پیاو بیخواته وه؟

هه گهر من چاو ده برمه ده می خه لکی تا بزنام چی ده خوڼ؟ تا نیستا
 نه م بی حورمه تیه م به هیچ که سټک کړدوه؟ نا، فارینکا گیان، شهرمه
 نازاری خه لکانیک بده ین که هیچ خرابه یه کیان بڼ نه بووین، گوئی بگره
 فرخارا نالکسیوفنا، با نمونه یه کی تر ت بڼ بینمه وه: من کار ده که م، ره نج
 ده دم، به دل و گیان کار ده که م، سه رانم لیم رازین، ریزم ده گرن
 (بمانه وی و نه مانه وی ریزم ده گرن، گومان له مه دا نیه)، که چی له ولاره
 یه کیق قوت ده بیتته وه له پیاو ده بی به مووی لووت و به خوت و خوپایی،
 ناوم ده زپڼی و ده مکات به نوکته ی سه رزاران.

راسته منیش هه ندیجار پالتویه کی فوی به رادان ده دم یان جووتی
 پټلاوی تازه ده کړم و هیندم که یف پټیان دی، که له خو شیاندا تا به یانی

ناخه‌وم، و له كه‌یفاندا له‌پێستی خۆم ناهێورم، به راستی شتیکی خۆشه
 پیاو جووتی پێتلاوی تازە‌ی له پێدا بێ. به‌راستی به‌له‌زه‌ته. لیتی
 ناشارمه‌وه، من هه‌ستم به‌مه‌ كرده‌وه، ئه‌مه دروست وه‌سف كراوه!
 به‌لام پێم سه‌یره چۆن فیدورا فیدوروئێج-ی به‌رپرسمان ریتی داوه ئه‌م
 جۆره كتیبه‌ بلامووبێته‌وه، ئه‌مه غه‌فله‌ته، چونكه ئه‌م كتیبه‌ لێدانه
 له‌ویش.

واسته كه فیدور فیدوروئێج، فه‌رمانبه‌ریکی پایه‌ به‌رزه، به‌لام هێشتا
 گه‌نجه، هه‌ندیچار هه‌ز ده‌كات هاوارمان به‌سه‌ردا بكات. یانی بۆچی نابێ
 هاوار بكات؟ بۆچی نابێ له‌ كاتی پێویستدا هاوارمان به‌سه‌ردا بكات و
 سه‌رزه‌نشتمان بكات؟

هه‌ر بۆ راگرتنی هه‌یه‌تی دایه‌ره‌كه‌و چاوترساندنی كارمه‌نده‌كان ئه‌م
 كاره بكات، هه‌قی خۆیه‌تی ئه‌مه بكات.

ده‌بێ خه‌لكه‌ ته‌مبێ بكات، سه‌رزه‌نشتمان بكات، چونكه - هه‌ر به‌ینی
 خۆمان بێ.

ئێمه‌ی كارمه‌ندان ئه‌گه‌ر چاومان ئی سوور نه‌كرێته‌وه، ئه‌گه‌ر ترسمان نه‌بێ
 هیچ كارێك ناكه‌ین.

هه‌ر كه‌سه‌و خه‌می خۆیه‌تی، جگه‌ له‌ پێشكه‌وتنی خۆی بێر له‌ هیچ
 شتیکی دی ناكاته‌وه. ده‌یه‌وی لێره‌و له‌وی ئاماژه‌ی بكریت، ستایشی
 بكری، به‌لام كه‌ نۆره‌ش دێته‌ سه‌ر كار، تا ده‌توانی خۆی ده‌دزێته‌وه. جا
 چونكه كارمه‌ندان پله‌و پایه‌ی جیاوازیان هه‌یه، هه‌ندیکیان له‌ هه‌ندیکیان
 گه‌وره‌ترن، بۆیه هیچ سه‌یرنیه هه‌ر پله‌و پایه‌یه‌ك به‌ زمانی تایبه‌تی

سەرزەنىشت بگرى، تەبىئەت و سىرۇشتى كاروبارەكان وا دەخوازى!
ئەگىنا دىنيا دەشىۋى، ئادارى بەسەر پادارىەو نامىنى گىانەكەم.

ژيانى كۆمەلەيتى وەستاۋەتە سەر ئەو مەرزو چوارچىۋانەى ئىمە بۇ
يەكترى دادەنەين، ئەگەر وا نەبى دىياى دەشىۋى و ئادارى بەسەر
پادارىەو نامىنى. زەبت و رەبت و زاكونى لە ھىچ شىۋىنى نامىنى. بۇيە
پىم سەيرە كە چۇن فىودور فىودوروفىچ رىگە دەدا ئەم نامىلەكە تەوس
ئامىزە، ئەم نامىلەكە ھەيا بەرەيە بەو ئاسانىە بلار بىيئەو.

نازانم چى ئەم نووسەرەى ھانداۋە كە ئەم شتانە بنووسىت؟ ئاخىر ئەمە
بە كەلكى چى دى؟ پىت وايە كەسىك كە ئەم چىرۆكە وەخوئىنى،
پىلتۇيەكى تازەم بۇ دەنئىرى؟ يان جووتى پىللاۋى تازەم بۇ دەكپىت؟
نەخىر فارىنكا گىيان، ئەو كەسە تەنبا چىرۆكەكە دەخوئىنئىتەو و پاشان
خا خاۋەيتى پاشماۋەكەى بلار بىيئەو.

پىاو ھەلدەدات تا دەتوانى خۇى دورە پەرىز بگرى، خۇى بچووك
بكاتەو، ئەوپەى ھەلېدات نەبىتە مايەى سەرنجى ھىچكەسىك، لە ھىچ
شۋىنئىكەو خۇى نىشانى كەس نەدات، تا بە خوتۇخۇپاى نەبى بە
بنىشتە خۇشەى ژىر دانى خەلكى، خەلكى واى لېھاتوۋە خۇ لە ھەموو
كاروبارىكى ژيانى تايىتەو گىشتى بەشەر ھەلدەقورتىن، كاتى بەخۇ
دەزانى ھەموو ورو درشتىكى ژانانت، بى ھىچ شەرم و شۋەبىەك، دور
لە ھەر نەزاكەت و ئەدەبىيەك، بە ناۋى ئەدەبىياتەو خراۋەتە ئەو كۆپەو
كەتوۋەتە سەرزارى خەلكى و بوۋى بە مايەى پىكەنەن و تەوس و توانجى
خەلكى! دەتكەن بە پىكەنەنك!

پیاو ناوێری له هیچ کونیکه‌وه خۆی نیشان بدات، چونکه هه‌موو شتیکی هینده به‌وردی خراوه‌ته‌کتیبه‌وه که خه‌لکی هه‌ر له‌ری‌وه‌له‌ریکردنیا ده‌ی ناسنه‌وه.

خۆ به‌لای که‌مه‌وه یارۆی نووسه‌ر ده‌بایه له‌کۆتایی چیرۆکه‌که‌یدا هه‌ندی ده‌ست سووک بکات.

نووسه‌ر ده‌یتوانی بۆ نمونه‌کاتی که‌قاره‌مانی چیرۆکه‌که‌له‌لایه‌ن هاوێکانیه‌وه‌کاغه‌ز باران ده‌کری، ئه‌وه‌شی بگوتبایه، که‌ئه‌م پیاوه‌ مرقفیکی سه‌لارو ئابرومه‌نده، هاوولاتیه‌کی باشه، شایسته‌ی ئه‌وه‌نیه‌که‌له‌لایه‌ن هاوکاره‌کانیه‌وه به‌و جۆره‌ره‌فتاری ده‌گه‌ل بکری.

ده‌بایه بیگوتایه گوێپایه‌ل‌و‌فرمانبه‌رداری سه‌رانی خۆی بووه (نووسه‌ر ده‌یتوانی لێره‌دا نمونه‌یه‌کی باش بێنێته‌وه).

و به‌عه‌مراتی که‌سی ئازار نه‌داوه، باوه‌پی به‌خودا هه‌بووه‌و که‌مردوشه (مادامیکی نووسه‌ر هه‌ر سوور بووه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بيمرینی).

هه‌موو خه‌لکی بۆی به‌داخ بوون و بۆی گریان، هه‌لبه‌ته‌باشتر وابوو ئه‌م کلۆله‌نه‌مرینی، به‌لکو کاریکی کردبا که پلۆکه‌ی بدۆزێته‌وه، یان فیدۆر فیدۆروفیچ بانگی کردبا.. نا... ئه‌وه‌چ ده‌لێم؟

هه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه ئه‌و ئه‌فسه‌ره (جه‌نه‌رال) دوا‌ی ئه‌وه‌ی په‌ی به‌گوێپایه‌لی و خه‌مه‌نگواری ئه‌و ده‌برد بانگی کردبا بۆ دایه‌ره‌که‌ی و پله‌و پایه‌ی دابایه‌و مووچه‌که‌ی بۆ زیاد کردبا. هه‌نگی هه‌موو شتی که‌به‌باشی ده‌بپایه‌وه‌و پیاو خراپ به‌سزای خۆی ده‌گه‌یی و پیاوی باش پاداشتی خۆی وه‌رده‌گرت، هاوه‌له‌کانیشی خه‌جالت ده‌بوون و ته‌ریق ده‌بوونه‌وه.

ئه‌گه‌ر من ئه‌م چیرۆکه‌م نووسیبوایه، به‌و جۆره‌م ده‌نوسی.

ئاخر ئەم چىزىگە بە كەلكى چى دىت، چ سوودىكى ھەيە؟ چ جوانىيەكى
ناوازدەى تىايە؟ تەنيا وارىقاتىكى سواوى پواوى نەگبەتى و بەدبەختى
ژيانى رۆژانەى گىپراوۋەتەو!

نازانم ئازىزەگەم چۆن بە بىرتا ھاتوۋوۋە ئەم كىتپە بۆ من بىئىرى؟ ئەمە
بە غەرزەوۋە نووسراوۋە ھارىنكا گىيان، چىرۆكىكى ناواقىيە، چونكە
كارمەندى لەو جۆرە نىو نابىت. نا، نا... لىپراوم سكالای لەسەر قەيد
بىكەم ھارىنكا، سكالای لەسەر قەيد دەكەم.

خىزمەتكارى دىلسۆزىت

ماكار سىولەشكىن

کارو نامه‌کانی ئەم دوا‌ییەت نیگەرانی و پەشیویان کردووم.
باش بوو لەو دوا‌ییەدا فیدورا هەموو شتیکی بۆ گێڕامەوه. هەموو شتی‌کم
لەوه‌وه زانی.

بۆچی بەم راده‌یه خۆت نقومی نا ئومێدی کردبووه و خۆت بە گێژاو
سپاردبووه، پێم نالێی ماکار ئالکسیوفیچ؟
بەلگه‌و بیانوه‌كانت قه‌ناعه‌تیان پێ نه‌کردووم، نه‌ هه‌قم بوو كه‌ نه‌وسا‌كه
سوور بووم له‌سه‌ر نه‌وه‌ی نه‌و كاره‌ باشه‌ی كه‌ بۆیان پێشنیاز كردبووم،
قه‌بول بکه‌م؟

پێت وا نیه‌ هه‌ق به‌ من بوو؟ به‌پاستی دوا ره‌فتارت نیگه‌رانی کردووم. كه‌
دانیات ده‌کردم نه‌وه‌ی بۆ منی خه‌رج ده‌که‌یت له‌و پاشه‌که‌وتانه‌یه‌ كه‌ بۆ
ته‌نگانه‌ت هه‌لگرتوون، هه‌ستم ده‌کرد چه‌ند قه‌زارباری تۆم...

به‌لام ئێستا بۆم ده‌رکه‌وتوووه‌ كه‌ هیچ پاشه‌که‌وتنێک نه‌کردوووه‌ نه‌بووه‌.
كه‌ له‌لاوه‌ به‌ وه‌زعی ناله‌بازی دارایی من زانیوه‌ به‌زه‌بیت پێدا
هاتومه‌ته‌وه‌و به‌رپارت داوه‌ مووچه‌ی چه‌ند مانگێک پێشوه‌خته‌و وه‌کو
سلفه‌ وه‌ریگری‌تو له‌و پاره‌یه‌ یارمه‌تی من بده‌یت. و ته‌نانه‌ت کاتی‌ که‌
نه‌خۆش بووم، جل و به‌رگی خۆت بۆ فرۆشتووم.

كه‌ ئێستا ئەم راستیانه‌م بۆ ده‌رکه‌وتوووه‌، زۆرم له‌به‌ر گرانه‌، نه‌وه‌نده‌م له‌
لا ناخۆشه‌ نازانم چۆنی لێك بده‌مه‌وه‌، نازانم چی بڵێم. ناخ، ماکار
ئالکسیوفیچ! تۆ ده‌بوا‌یه‌ له‌ چوارچێوه‌ی نه‌و چا‌کانه‌ی كه‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌

دەر هەق بە منت کردبوون دەر نه چیت، ئەو چاگانە ی که زاده ی سۆز
مەحەبەتی خزمایەتی بوون، و پارە کانت بە و شتە نا پتویستانە ی دوا یی،
لە پای مندا بە فەرێق نە دا با.

ماکار ئالکسیوفنا تۆ خیانهتت بە دۆستایە تیمان گەردوو، چونکە
راستیت لێ شار دۆمە تەو. جا ئیستا که دەبینم دوا پارەو پولاتان بۆ من
داو بە جل و بەرگی جوان، شیرینی و گەران و پیاسە، و بلیتی شانۆ
دیاری و کتێبان، هەست بە پەشیمانیەکی زۆر عەزایی ویزدان دەکەم
(چونکە من هەموو ئەو شتەنەم لە تۆ قەبۆل کردوو، بێ ئەوێ وەزەو
حالی تۆ پەچاو بکەم). هەموو ئەو کارانە ی که تۆ بۆ شادی و دلخوشتی
منت کردوون، ئیستا لێم بوو بە عەزاب و جۆرە پەشیمانیەکی بێهودە ی
لە دل و دەروونم دروست کردوو.

دەمیکە خەمەن و نا ئومێد دەتبینم، هەرچەندە لە دلی خۆدا دەترسام
رووداویکی ناخوشت بە سەر بێت، بەلام هەرگیز، بەخویش چاوە پێی ئەمە
نەبووم. ئەمە چیە؟ چۆن دەشییت بە و پادە یە خۆت بە نا ئومێدی
بەسپێرت ماکار ئالکسیوفیچ؟

ناخ ئیستا خەلکی، دۆست و ناشنا چی دڵتین؟

سەبارەت بە تۆ چ دڵتین؟ تۆیە کە من و هەموو خەلکی لەبەر
میهرەبانی و بێ فیزی و بەردەباریت ریزمان دەگرتیت، چۆن دەبێ خۆت
بخەیتە گێژا و کێشە یە کەوێ کەس تا ئیستا شتی وای لێ نە دیوی.

دەزانی کە لە فیدورام زانی گوا یە بە مەستی لە شەقاما
هەلیانگرتوویتەو و پۆلیس بۆ ملەوێ بردوویتەو چیم بە سەر هات!
باوەر بکە ئە قلم وەستا، بە جاری ئە چە پەسام. لە جێی خۆم و شک بووم!

هه‌رچهنده پێشوه‌خته چاوه‌پوانی رووداوێکی نا ئاسایی بووم، چونکه چوار رۆژ بوو نه‌چوو بووێت بۆ ده‌وام و غایب بوو بووی. باشه‌ ماکار ئالكسیوفنا هیچ بیرت له‌وه کردووه‌ ته‌وه نه‌گه‌ر به‌ر پرسه‌كانت به‌هۆی راسته‌قینه‌ی ئهم ده‌وام نه‌کردنه‌ت بزانن چ ده‌لێن؟

قۆ به‌ خۆت ده‌لێی هه‌موو خه‌لكی گالته‌ت پێده‌كه‌ن، پێت پێده‌كه‌ن؟ به‌خۆت ده‌لێی هه‌مووان به‌ دۆستایه‌تی ئێمه‌یان زانیوه‌ و ده‌رودراسێكانتان ته‌شه‌رت لێده‌ده‌ن و سه‌باره‌ت به‌ من قسه‌ی به‌ ته‌وس و توێكلان ده‌كه‌ن. تكایه‌ ماكار ئالكسیوفیچ گۆی به‌و قسانه‌ مه‌ده‌، بۆ خاتری خوا جله‌وی خۆت بگه‌ر.

من نیگه‌ران و نا‌په‌حه‌تی ئه‌و به‌رخورده‌م كه‌ ده‌گه‌ل ئه‌و نه‌فسه‌را نه‌دا بووته‌، شتیکی لا به‌لام ده‌ریاره‌ی ئه‌و به‌رخوردو ره‌فتاره‌ بیستوو.

تكایه‌ پێم بێ ئهم به‌رخورده‌ له‌سه‌ر چی بوو؟ له‌ نامه‌كه‌دا نووسیوته ترساوی به‌راشكاوی قسه‌ ده‌گه‌ل مندا بکه‌ی، له‌وه ترساوی نه‌گه‌ر پێك راست قسه‌ ده‌گه‌ل مندا بکه‌ی دۆستایه‌تی كه‌مان بشیوی و تێك بجێت.

و له‌ کاتی نه‌خۆشیه‌که‌ی مندا، زۆر ناومی‌د بووێت، چونکه‌ نه‌زانیه‌و چۆن وه‌هانه‌ی منه‌وه‌ بپێت و یارمه‌تی من بده‌یت، و ئیدی هه‌رچیت هه‌بووه‌ فرۆشتووته‌ تا بتوانی یارمه‌تی من بده‌یت و بۆ نه‌خۆشخانه‌م بیه‌ن، و ئه‌وه‌نده‌ی توانیوته‌ قه‌رزو قۆله‌ت کردووه‌، و هه‌موو رۆژێك ده‌گه‌ل خاوه‌ن خانووه‌كه‌دا ده‌مبۆله‌و قه‌رقه‌شه‌ت بووه‌.

به‌لام تۆ به‌و کاره‌ت، که راستیت له‌ هه‌ن شاریدووه‌ ته‌وه‌، زۆر خراپت کردووه‌، هه‌له‌ت کردووه‌. به‌ هه‌رحال من ئێستا هه‌موو شتیك ده‌زانم، تۆ نه‌ توێستوو من به‌ شته‌کان بزانم و هه‌ست بکه‌م که من مایه‌ی ئهم وه‌زعه‌

حاله ناله بارو نا هه نجاره‌ی تۆ بوم، به لام ئیستا ئەم رهفتاره‌ی تۆ زیاتر خه‌مباری کردووم و پتر عه‌زایم ده‌دات. هه‌موو ئەمانه په‌ریشان و نیگه‌رانم ده‌که‌ن ماکار ئالکسیوفیچ، شاه‌هاورپیکه‌م! کلۆلی په‌تایه، نه‌خۆشیه‌کی گه‌ڕویه، بۆیه ده‌بێ کلۆلان و هه‌ژاران لیکدی دور بکه‌ونه‌وه، پارێز له‌ یه‌کتر بکه‌ن، تا کلۆلیه‌که‌یان بۆ یه‌کتر نه‌چێت. من کویره‌وه‌ری و کلۆلیه‌کم به‌سه‌ر تۆ هه‌تاوه که به‌ عه‌مرات له‌ ژیا‌نی هه‌ژارانه و گۆشه‌گیری خۆتا نه‌ت دیتبوو. هه‌ر هه‌موو ئەمانه عه‌زایم ده‌ده‌ن و خه‌ریکه له‌ داخ و خه‌فه‌تا ده‌مرم.

تکایه‌ ریک و راست بۆم بنوسه که چیت به‌سه‌ر هاتووه و چۆن ئەو رهفتاره‌ت کردووه. نه‌گه‌ر ده‌کریت دلنیا و ئاسووده‌م بکه‌.

هه‌لبه‌ته من له‌ خۆپه‌رسیت‌وه‌ داوا‌ی ئاسووده‌یی له‌ تۆ ناکه‌م، به‌ لکو له‌ رووی دۆستایه‌تیه‌وه، له‌ رووی دلسۆزی و خه‌مخۆریه‌وه، له‌ رووی خۆشه‌ویستی تۆوه ئەم داوا‌یه ده‌که‌م، که هه‌یج شتێک ناتوانی له‌ لاپه‌ره‌ی دل‌میا به‌سپێته‌وه. چاوه‌پوانی وه‌لامی تۆم. ماکار ئالکسیوفیچ تۆ هه‌شتا من باش ناناسیت.

هاورپیک دلسۆزو راسته‌قیفه

فرقارا دو‌پروسیلوانا.

نۆرباشه، ئیستا گه هه‌موو شتیك ته‌واو بووه و شته‌كان به‌ره‌به‌ره ره‌وتی جارانی خۆ وه‌رده‌گرنه‌وه، منیش ئه‌مه به تۆ دڵیتم هه‌یاته‌که‌م:
تۆ خه‌می نه‌وته که خه‌لکی چ گومانێکم لێده‌که‌ن و چم ده‌رباره دڵین،
بۆیه به‌په‌له و به‌پاشکاوێ پێت ده‌لێم فراراً ئالكسیوفنا، من قه‌درو
حورمه‌تی خۆم له هه‌موو شتیکی بیکه‌ی ئه‌م دنیا، به‌لاوه گرنگتره.
جا سه‌رباری هه‌موو نه‌و به‌دبه‌ختیه‌ی به‌سه‌رم هات و نه‌و گێژنه‌نگو
گێژاوه‌ی تێی که‌وتووم، هه‌ز ده‌که‌م ئاگادارت بکه‌م که هیچ به‌کێک له
به‌رپرسه‌کانم هیچیان ده‌رباره‌ی ئه‌م واریقته نه‌زانیه‌و نه‌گه‌ری نه‌وه‌ش
له ئارادا نه‌ی رۆژی له رۆژان پێی بزائن، بۆیه وه‌کو جاری جاران به‌ریزو
حورمه‌ته‌وه ره‌فتارم ده‌گه‌ڵ ده‌که‌ن.

من ته‌نیا له یه‌ك شت ده‌ترسم: له دوو زمانی، له بوختان و ئیفتیرا.
راسته‌ خاوه‌ن خانووه‌که‌مان شه‌پی پێ ده‌فرۆشتم، قه‌ه‌قه‌ی ده‌کرد،
به‌لام له‌وه‌تای به‌ کۆمه‌کی نه‌و ده‌ رۆیله‌ی تۆ بۆت ناردم، هه‌ندی له
قه‌رزه‌کانیم داوه‌ته‌وه، ئه‌ویش هیۆریبووه‌ته‌وه و مه‌گه‌ر له بن لیوانه‌وه
خوته‌خوتێك بکات.

ده‌رباره‌ی خه‌لکه‌که‌ی تر، هیچ گه‌یه‌که‌م له ده‌ستیان نه‌ی، ئا‌کارو
ره‌فتاریان له‌گه‌ڵدا باشه. تا داوا‌ی قه‌رزیان لێ نه‌که‌ی، هه‌قیان
به‌سه‌رتنه‌وه نه‌ی.

له کۆتایی دا چه زده کهم نه وه بزانی که نه و ریزو حورمه تهی تو له منی ده نهی، به نرخترین شتی نه م دنیا بهیه و بو نه م وه زو و حاله پهریشانهی ئیستای من مایه ی ته سه لایه .

شو کو بو خوا نه و هه ورو هه لایه په وییه وه، په گه مین جه زه به ی نه م کاره ساته له چاو خویا به سه لامه تی تیپه پی. و به وه ت لیک نه دایه وه که من دۆست و هاوڕێیه کی درۆزن و خۆپه رست بم ته نیا له بهر نه وه چه زم کردوه له نزیکسی من وه مینی و بو هیچ شوینیکی دی نه پۆی چونکه توانای نووری تۆم نه بووه و تۆم وه کو فریشته به کی چکوله ی خۆم خوش ده ی.

من ئیستا به وپه پی جدیه ت که پاومه ته وه سه ر کارو به باشترین شیوه هه موو نه رکیکی رۆژانه ی خۆم نه نجام ده دم. ته نانه ت (ئوستاف ئیفانوفیچ) ش که دۆینی به لایا په تبووم تاقه وشه به کی له دم ده رنه هات.

لێتی ناشارمه وه نازیزه کهم، که قه رزه کان و شپوشه پڕپۆی جلّه کانم زۆرم نازار ده دن، بیتاقه تم ده کن، به لام نه مه ش هیچ نیه، تکتات لیده کهم نازیزه کهم خه فته به مه مه خز. فارینکا نیو رۆبلی دیکه ت بو ناریدوم، به پاستی نه م په نجا کوپیکه وه کو خه نه ریکه به دلدا کرابی.

تۆ ته مه شا، شته کان چۆن ئاوه ژوو بووه ته وه ! ئیستا من کۆمه کی تۆ ناکم، که پیره میژیکی گه وچ و که وده نم...

به لکو قو، تۆی هه تیوی به له نگازی بیته وا، به هانای منه وه دیی و یارمه تیم ده ده ی! ده بی مه منونی فیدورا بین که توانی هه ندی پاره په یدا بکات. من به ش به حالی خۆم ئیستا هیچ ئومیدیکم له و باره یه وه نیه، هیچ

شتیك شك نابەم، هەر كاتیك دەرگای ئومید كرایه‌وه، هه‌نگی نامەت بۆ
دە‌نووسم و له‌ هه‌موو شتیكت ئاگادار ده‌كه‌م.

به‌لام دادوی‌داد له‌ ده‌ست به‌د زمانی و بوختان، هه‌یج نامكوژی دوو زمانی
نه‌بی‌ت.

خودا حافیز فریشتە چكۆله‌كه‌م. ده‌سته جوانه‌كانت ماچ ده‌كه‌م،
هیوادارم زوو چاك بیته‌وه. له‌وه‌ی پەرت بۆ ناووسم، چونكه‌ په‌له‌مه‌،
ده‌بی‌ بپۆم بۆ سه‌ركاره‌كه‌م، ده‌مه‌وی‌ به‌ كرده‌وه هه‌له‌و كه‌م و كوپی‌ه‌كانم
په‌ بكه‌مه‌وه، به‌لكو له‌ دایه‌ره‌ غایب بوونه‌كه‌م له‌ بیر بکه‌ن. ئی‌واره‌ كه‌
هاتمه‌وه به‌ دوورو درێژی باسی هه‌موو ئه‌و واریقاتانه‌، و په‌رخوردمت
ده‌كه‌ل ئه‌فسه‌ره‌كاندا، بۆ ده‌نووسم.

له‌كه‌ل ئه‌و په‌پی دێ‌نو

خۆشه‌ویستی هاوڕێ‌ندا

ماكار سه‌له‌شكین.

۷/۲۸

ئاخ ڤارینکا. ڤارینکا، نه مجاره یان تۆ گوناھکاری! تاوان، تاوانی تۆیه!
به نامه که ت گیتۆ کاست کردووم و به لانتست تیکداوم..

نیستا، نیستا که به کاوه خۆ خۆ به قولایی دلمدا ده که م و گۆشه
په نهانه کانی دلم ده پشکنم. ده زانم که من له سه ره ق بووم، به ته واوه تی
هه ق به من بووه.

باسی مهستی په که م نا که م (واز له وه بیتنه، به سه، به سه جارێکی دی
مه چۆوه سه ری حه یاته که م!) به لکو باسی خۆشه ویستیم بۆ تۆ ده که م،
خۆشه ویستیم بۆ تۆ کارێکی شیتانه نه بووه، هه رگیز شیتانه نه بووه.

تۆ هه موو شتی که له مباره یه وه نازانی فوخته که م. نه گه ر بترانیبا بۆچی
نه م رووداوه رویدا، بۆچی من هه یچ چارێکم نه بوو جگه له دل به ندی تۆ،
ره نگه نه و قسانه ت نه کردبا یه. هه موو نه و قسه مه نتیقی و ئامۆزگارییه
نه قلانیانه ی بۆ منی ده که ی، قسه ی نه قلی تۆن، دلنیام قسه ی لنت
شتی که ی تره.

حه یاته که م من به خویشم به ته واوه تی نازانم و به باشی نایه ته وه بیرم
نه و شته ی به یینی من و نه فسه ره کان چوون رووی دا. به لام ده بی دان
به وه دا بنیم فوخته چکوله که م، که من له و کاته دا، یه جگار په ریشان
بووم، حاله حال نه بوو. به خۆت ده زانی من به درێژایی مانگی پێشوو به
حال به پێوه به ند بووم، له ئان وساتا بوو بکه وم، هه ره س بیتم.

وه‌زعێکی یه‌جگار ناله‌بارم هه‌بوو. هه‌موو شتی‌کم ده‌ته‌پانده‌ دلمه‌وه‌ نه‌ تۆم ده‌بینی و نه‌ هیچ که‌سی‌ک له‌ هاوما‌له‌کانم ده‌بینی، هه‌ولم ده‌دا که‌س نه‌مبینی، به‌لام خاوه‌ن ما‌له‌که‌ هه‌ر شاته‌شاتی بوو.

ئه‌گه‌ر ئه‌م شاته‌شاته‌و بۆ‌له‌بۆ‌له‌ی له‌ کاتی‌کی تردا بووایه‌ هه‌ر گویم نه‌ده‌دایه‌. با هه‌ر بۆ‌خۆی پێ‌سابای، هاواری کردبا. به‌لام ئه‌و یه‌که‌م هه‌یای منی برد، خه‌ج‌اله‌تی کردم، و دووه‌م نازانم چۆن به‌ هاو‌پێ‌یه‌تی و دۆ‌ستایه‌تی من و تۆی زانی بوو، پێ‌پاو پێ‌ی ما‌له‌که‌و له‌ به‌رده‌می هه‌موو هاوما‌له‌کاندا هاواری ده‌کردو ئه‌م دۆ‌ستایه‌تی‌یه‌ی ئێ‌مه‌ی له‌ قاو ده‌داو شتی وا ناشرینی ده‌گوت له‌ تاوا هه‌ر به‌نج بووم و هه‌ردوو گوێی خۆم گرت تا گویم له‌ قسه‌ قۆ‌ره‌کانی نه‌بی.

لێ‌ مه‌خابن خه‌لکه‌که‌ی دی نه‌ک هه‌ر گوێیان دانه‌خست به‌ل‌گوو تا توانیان کردیان‌ه‌وه‌ و گوێیان هه‌ل‌خست...

وام لێ‌ها‌ت گیانه‌که‌م نه‌مه‌ده‌زانی له‌ کوێی خۆم وه‌شێرم... جا فریشته‌ چکۆله‌که‌م، هه‌ر هه‌موو ئه‌م نه‌گبه‌تییه‌ جۆ‌راو جۆ‌ره‌ ترسناکانه‌ به‌سه‌رمدا که‌له‌که‌ بوو بوون و به‌ جاری له‌ په‌لوپۆ‌زیا‌ن خستبووم.

ئه‌وجا کوت‌وپێ‌ شتی‌کی سه‌یرم له‌ فیدورا بیست:

گوا‌یه‌ که‌سی‌کی خو‌پێ‌ی ها‌تووه‌ته‌ به‌رده‌رگا‌و به‌پێ‌ش‌نیاز‌ه‌ بی‌ شه‌رمانه‌کانی سوکا‌یه‌تی به‌ تۆ کردووه‌، و تانه‌و ته‌شه‌ری لێ‌داوی و دلی یه‌شاندووی، مه‌گه‌ر هه‌ر من سوێی ئه‌و تانه‌و ته‌شه‌رانه‌ بزانم، چونکه‌ به‌ خۆم به‌ سه‌رم ها‌تووه‌. له‌و ده‌مه‌دا، گیانه‌که‌م، رێک له‌و ده‌مه‌دا، په‌ست و په‌ریشان کۆ‌نترۆ‌لی خۆم له‌ ده‌ست داو ج‌له‌وم له‌ ده‌ست به‌ریوو، فارینکا گیان تۆ‌ره‌ بوونی‌کی شیتانه‌ سه‌راپای داگرت‌و به‌له‌ز له‌ مال‌ و ده‌ره‌که‌وتم.

ده مویست برۆم یه خه ی ئه و پیاوه خۆپړی و بوده له یه، ئه و بئ ناپه ووه
بگرم، نه مده زانی گهره کمه چی بکم، نه و نه ده ده زانم لپړابووم نه یه لم
که س سووکایه تی به تر بکات. فریشته چکر له کم مه گه ر خوا بزانی چه ند
خه مبار بووم!

له چ وه زعیکی ناله باردا بووم!

باران به خو پرم ده باری، قوړو چلپاو ده گه یه چرکان، رۆژتکی یه جگار
گرځو مۆن و خه مین بوو. خه ریک بوو له نیازو پریاره کم ژتوان بیمه وه و بۆ
مال بگه پرمه وه، ئیدی گیانه کم نه وه ی که نه ده بوو ببی بوو.

تووشی نیمیل بووم، مه به ستم (نیمیلین نیلیچ) له که کارمه ندی
دایه رکه ی خۆمه، نه، جاران کارمه ندی نه وی بوو، چونکه ئیستا کارمه ند
نیه، له دایه ره ده ریانکرد. نازانم ئیستا چی ده کات، دیاره لپړه و له وی به
نوی ناندا ویتله. به هر حال تووشی نه و بووم و له گه لیا که وتمه ری.
پاشان نه وه ی رووی دا رووی دا...

به لام فارینکا گیان باوه ر ناکه م تر به خویندنه وه و بیستنی نه و
نه گبه تیانه ی به سهر دۆسته که تدا هاتوون، به و کاره ساته ی لپی قه و ماوه،
به و عه زابو ره نجه ی کیشاویه تی خوشحال ببی. ئیواره ی رۆژی سییه م
نیمیلین دنه ی دام:

چوووم بۆ لای نه و نه فسه ره ی بئ ویتلی دهره ق به تر کردبوو،
نهره سه که یم له دهرگاوانی ناپارتمان که ی خۆمان وهرگرت.

نه وی راستی بئ گیانه کم، من له میژ بوو تاقیبی نه م میرده کم (بۆره
پیاو) ده کرد، ده مناسی، ماوه یه ک له هه مان ناپارتمانی ئیمه ژووری
به کری گرتبوو.. به هر حال ئیستا ده زانم که ژۆر خه تام کرد، چونکه له و

کاته‌دا که له چوونی منیان ئاگادار کردبوو، من ئاگام له خۆ نه‌بوو،
 ئاسایی نه‌بووم. جا ئارینکا گیان پێویست ناکا درۆت ده‌گه‌ڵ بکه‌م، هیچ
 له‌بیرم نیه‌ چی رووی دا، ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌م له‌بیر ماوه‌ که‌ ماله‌که‌ی جمه‌ی
 ده‌هات، پێ بوو له‌ ئه‌فسه‌ر، یا له‌وه‌یه‌ چاوانی من یه‌کی به‌ دوو بینی
 بێ...
 مه‌گه‌ر هه‌ر خوا ئه‌مه‌ بزانی... و بیرم نایه‌ت چیم گوت. به‌شه‌ره‌فم ته‌نیا

ئه‌وه‌نده‌م له‌بیره‌ نۆرم رێسا، نۆرم قسه‌ی ناشیرین و بێ تام کرد، جنیوم
 دا. هه‌نگی نه‌وانیش یه‌خه‌یان گرتو له‌ قالدیره‌کانه‌وه‌ هه‌لیاندامه‌
 خوارێ...
 نا، هه‌لیان نه‌دامه‌ خوارێ، ته‌نیا ده‌له‌کیان دام. ئیدی به‌ خۆت

پاشماوه‌که‌ی ده‌زانیت، ده‌زانیت چۆن گه‌یشتمه‌وه‌ مالی. ئه‌مه‌ هه‌موو
 رووداوه‌که‌ بوو. هه‌لبه‌ته‌ من به‌م کاره‌ خۆم سووک کرد، که‌رامه‌تی خۆم له‌
 ده‌ست دا، هه‌یه‌یه‌تی خۆم به‌فیرۆ دا. به‌لام هیچ که‌سێک به‌مه‌ی نه‌زانیه‌وه‌.
 که‌واته‌ وه‌کو ئه‌وه‌یه‌ هیچ شتێک رووی نه‌دابی.

تۆش پێت وا نیه‌ ئارینکا؟ به‌ هه‌رحال ئه‌وه‌ی من سوور ده‌یزانم ئه‌مه‌یه‌
 پار له‌دایه‌ره‌که‌ی خۆمان ئوکسننتی ئوسپیوفیج هێرشیکێ له‌و بابه‌ته‌ی
 کرده‌سه‌ر شه‌ره‌ف و هه‌یسیته‌ی شه‌خسی پێتوهر پتروفیج، به‌لام له‌ په‌ناوه‌
 ئه‌م کاره‌ی کرد، که‌س پێی نه‌زانی، برديه‌ ژوودی پاسه‌وانه‌که‌، و من له‌
 درزی ده‌رگاکه‌وه‌ سه‌یرم ده‌کردن.

ئیدی ئه‌وه‌ی کرد که‌ پێویسته‌ له‌و حاله‌تانه‌دا بکری، به‌لام به‌شێوه‌یه‌کی
 مه‌ردانه‌، چونکه‌ جگه‌ له‌ من که‌سی تر نه‌ی بینی. جا با بشی بینم؟

من هه قم چیه؟ ده که مه چی؟ مه به ستم نه مه یه که واریقانه که م بق که س نه گپرایه وه. ئیدی له وه به دواوه پیوتهر پتروفيج و ئوکسنتی ئوسپیو فيج تانه وته شهربان لیکدی نه دا.

به خۆت ده زانی، پیوتهر پتروفيج پیاویکه زۆر به خۆی ده نازی، ناووناوبانگی خۆی خۆش گهر که، بۆیه هیچی بق که س نه گپرایه وه، تا ئیستاش سلاووچاک وخۆشیان له به یندا مه یه و له بهر چاوی خه لکی ته و قه ده که ن. فارینکا گیان من لیتی فاشاره وه، ناتوانم نکۆلی له وه بکه م که زۆریان سووکایه تی پیکردم، زۆر شکامه وه، له وه ش خراوتر نه وه یه که له بهر چاوی خۆیشما شکامه وه، له بهر چاوی خۆیشم که وتم، هیچ ئیحتوباریکم نه ما. دیاره له نه زه له وه نه مه به ختی من بووه، بیگومان نه مه قه ده روچاره نووسی منه، که س نیه له م دنیا به دا بتوانی له چاره نووس هلێت، به خۆت نه مه ده زانیت.

ئیدی فارینکا گیان نه مه بوو نه و نه گبه تی و به لایانه ی به سه روم هاتن... که ده کری نه ی خۆینیته وه، تازه که هه موو شتیك پرایه وه، خۆینده وه ی بق چیه؟

فارینکا گیان، هه سته ده که م حاله زۆر باش نیه، ماندوو بیتاقه تم، خۆشی و شادیه که ی جارانه له دلدا نه ماوه. بۆیه له کۆتایی دا هه مان ریزو حورمه ت و خۆشه ویستی جارانی خۆمت بق دووپات ده که مه وه، وهه ر خزمه تکاره گوپرایه لو دلسۆزه که ی جارانه.

خزمه تکاری گوپرایه لت

ماکار سیوفشکین

٧/٢٩

میژا ماکار ئالکسیوفیچ سی نازیز:

هه‌ردوو نامه‌که‌تم خوینده‌وه، زۆرم پی‌سه‌یر بوو! گوئی بگره‌هاوپی
نازیزم، یان نه‌وه‌تا شتیکم لی ده‌شاریته‌وه‌و ته‌نیا به‌شیکی نه‌و رووداوه
ناخۆشه‌ی به‌سه‌رت هاتوو ده‌گپیت‌وه، یان هیشتا هه‌ر نیگه‌ران و
په‌ریشانی ماکار ئالکسیوفیچ... نامه‌کانت نه‌وه‌نیشان ده‌ده‌ن.. تویی
توخودا نه‌مپۆکه‌سه‌رنکم لی بده، گوئی بگره، وه‌ره‌و شیو له‌گه‌ل ئیمه‌دا
بخۆ، زۆرمان پی‌خۆش ده‌بی.

من نازانم وه‌زعت چۆنه، ئایا ده‌گه‌ل خاوه‌ن خانوو ده‌دا پێکهاتویی یان
نا، تۆ هیچم له‌مباریه‌وه‌ بۆ نانووسیت، ده‌لیتی به‌ئانقه‌ست شتیك
ده‌شاریته‌وه.

جاری به‌دوعا هاوپیتم، تگات لێده‌که‌م که‌ نه‌مپۆ بیی بۆ لامان، هه‌ر ده‌بی
بیی. باشتترین شت نه‌وه‌یه‌که‌ هه‌موو رۆژێك بییت و شیو ده‌گه‌ل ئیمه‌دا
بخۆی. فیدورا کابانیکی زۆر چاکه، ناشپه‌زه نه‌گلته. خودا حافیز.

دله‌ستزت

فرقارا دو‌یروسیلوفا

خه‌نی له خۆت دایکه‌لی، که خودا فرسه‌تی بۆ ره‌خساندوویت به چاکه چاکه بده‌یه‌وه، و سوپاسگوزاری و منه‌تباری خۆم بۆ به‌لمی‌تی.

من ئەمە دەزانم فارینکا گیان، دەزانم چەند دل میهره‌بانی، دلی فریشتەت هەیه، ئەمەم بۆ پیا نیه، بۆ ئەوهم نیه چاکەم بده‌یه‌وه. به‌لام وه‌کو جاری پیشوو ئەوهم بیرمه‌خه‌وه، ئەوهم به‌ چاوا مه‌ده‌وه که به‌سه‌ری پیری پاره‌کانم به‌ فیڕۆ ده‌ده‌م، ره‌فتاری شتیتانه ده‌که‌م. ئەگەر سووری له‌سه‌ر ئەوه‌ی هه‌لەم کردووه، خه‌تام کردووه، به‌لی هه‌لەم کرد، هه‌لەم کردووه... ئەو کاره‌ی من هه‌له‌یه...

به‌لام دۆسته چکۆله‌که‌م، دایکه‌لی.. زۆرم له‌به‌ر گرانه ئەو شتانه له‌زاری تۆوه بژنەوم. نابێ له‌م قسه‌یه‌ی من تۆپه‌ بی، لێم مه‌گره‌ دایکه‌لی، دلم ئەنجن ئەنجه، یه‌کپارچه‌ ده‌ردو ئازاره.

خه‌لکی هه‌زار به‌ ته‌بیعه‌ت هه‌لچوون، ئەمە جاری یه‌که‌م نیه که هه‌ست به‌مه ده‌که‌م. هه‌زار که‌سیکی هه‌میشه توندو به‌دگومانه، گۆشه‌نیگایه‌کی تایبه‌تی بۆ جیهان هه‌یه، به‌ دزیه‌وه ده‌پوانیته هه‌ر رێبوارێک، به‌ نیگایه‌کی نیگه‌رانو گومانای ده‌پوانیته ده‌رویه‌ر، گوێ بۆ هه‌ر وشه‌یه‌ک هه‌له‌ده‌خات: ناخۆ باسی ئەو ده‌که‌ن؟ گالته به‌ رێکردنه‌ خوارو خێچو پێکه‌نیناویه‌که‌ی ده‌که‌ن؟ ئایا ده‌یانه‌وێ هه‌سته‌کانی بخوێننه‌وه؟

له هه‌موو لایه‌که‌وه، له راست و له چه‌په‌وه به‌ر نیگای ده‌دهن، تا بیچم و سه‌رو سه‌کوتی هه‌سه‌نگینن، چونکه ده‌زانن، که خه‌لکی هه‌ژار له په‌لاسه کۆنیکیش بێ نرخته، و هه‌رگیز چاوه‌پوانی نه‌وه نیه له‌لایه‌ن خه‌لکییه‌وه رۆزی بگیری، ئیدی نه‌م نووسه‌ریان نه‌و قه‌له‌م به‌ده‌ست هه‌رچه‌ک ده‌لی و ده‌نووسیت، بۆ خۆی ده‌لیت و ده‌نووسیت! سه‌ری دای له به‌رد!

قاخ له ده‌ست نه‌و نووسه‌ره چه‌نه بازانه! ناخ له ده‌ست نه‌وانه‌ی هه‌ر خه‌ریکی کاغه‌ز ره‌شکردنه‌وه‌ن! چه‌ند له ریزکردن و رازانه‌وه‌ی ده‌سته‌واژه‌و رسته‌دا وه‌ستان، مۆفی هه‌ژار له هه‌وه‌له‌وه چۆن بووه هه‌روا ده‌بیت، و ناگۆپیت.

بۆچی نه‌م مۆفه هه‌ژاره وه‌کو خۆی ده‌مینێ و ناگۆپێ؟ چونکه به‌ بۆچوونی نه‌و خه‌لکانه، مۆفی هه‌ژار ده‌بێ له سلق روت تری، هه‌موو شتیکی به‌ به‌رچاوه‌وه بێ، هیچ نه‌پینی و شتیکی شاراوه‌ی نه‌بیت، و هیچ شان و شه‌وکه‌ت و که‌رامه‌تیکی نه‌بیت..

نه‌وه‌ی لی‌حه‌رام و قه‌ده‌غه‌یه!

تۆ ته‌مه‌شای نه‌م نمونه‌یه: ئیمیلین ماوه‌یه‌ک له‌مه پێش بۆی گێڕامه‌وه که خه‌لکانێک هه‌ره‌وه‌زی پیتاکیان بۆ کردووه، هه‌موو نه‌وانه‌ی که پیتاکیان پێداوه هه‌قی خۆیان بووه ته‌حقیقیکی نیمچه فه‌رمی بکه‌ن و که‌سایه‌تی نه‌و بناسن، نه‌پینییه‌کانی ژیا‌نی بزائن، که گوایه چاکه‌ی ده‌گه‌ل بکه‌ن و به‌ چه‌ند پولێک یارمه‌تی بده‌ن، به‌لام نه‌وه‌ی راستی بێ، نه‌و پوله‌یان له روی خێرخوانی و چاکه‌کارییه‌وه نه‌داوه، نه‌مه نرخی دیتنی کابرایه‌کی هه‌ژار بووه. کابرا نمایشی هه‌ژاری بۆ کردوون، ته‌نانه‌ت چاکه‌و

خیرخواهیش له م روزگاردها به شیوه یه کی سه یرو نا ئاسایی نه نجام
ده دری دایکه لی..

به لام رهنگه هه میشو له هه موو روزگاردها کانا نه مه وا بوویی، کی ده زانی
! جا نه مه بۆ دوو شت ده گه پشته وه، یان نه وانه نازانن چۆن چاکه بکه ن،
یان وه ستاو کزنه کارن له مه یدانه دا، نازانم نه میانه یان نه ویان.
رهنگه تق نه مه نه زانی، به لام ئیستا بیزانه ! من له هه موو شتیکیدا گتیلو
نه زانم، به لام له مه یدانه دا پسپۆرم. رهنگه لیم بیرسیت بۆچی خه لکی
هه ژار نه مه ده زانن؟

به و شیوه یه بیر ده که نه وه ؟ نه مه هه مووی نه زمونه قازیزه که م نه زمون،
چونکه هه موو شتیکی تاقی ده که نه وه .

بۆ نمونه ده زانی نه و نه جیمزاده یه ی که به لایا تی ده په پێ و ده چی بۆ
خوارنگه یه ک، له دلی خۆیدا ده لیت: "ده بی نه م کارمه نده شپۆله یه، نه م
رووته یه نه مپۆ چی بخوات.

من داوای نه فەرێک برژاو ده که م، به لام نه و رهنگه ساواری بی رۆن
بخوات".

به لام نه و هه قی چیه که من ده مه وی چی بخۆم؟
ئیدی فارینکا گیان، دایکه لی، خه لکانیکی له و جۆره هه ن، هه موو کاتی
خۆیان به و جۆره بیرکردنه وانه به سه ر ده بن.

ئیسدی نه و خه لکانه، نه و نووسه ره بی شه رم و لاسارانه، که به
شه قامه کاندا ده گه پێن و ده پێن، هه موو خه میکیان نه وه یه بزانی که ناخۆ
فلان که س وه ختی ریده کات پیتی تهخت له سه ر عاردی داده نی، یان
له سه ر نووکی پی ده پوات، هه ز ده که ن بزانی که پێلاوه کانی فلان

کارمه‌ندی بچووکى فلان دایره، دپاوه، نووکی پئی لی هاتووه ته دهره وه
یان نا. نایا قوئی چاکه ته که ی دپاوه، نانیشکی لی هاتووه ته دهره وه؟
هموو ئه م سه‌رنجانه له هزری خۆدا تۆمار ده‌که‌ن و پاشان ده‌چنه وه
مالی و چیرۆکی که له مباره‌یه وه داده‌پێژن و ئه م شته توپه‌هات و قیزه‌وانانه
چاپ و بلاوده‌که‌نه وه!

به‌وان چی که قوئی چاکه ته که م دپاوه؟

بمبوره فارینکا گیان، ئه‌گه‌ر رینگه‌م بده‌ی پئی له‌به‌په‌ی خۆ درێژتر
ده‌که‌م و ده‌لیم پیاوی هه‌ژار له‌م رووه وه هه‌مان شه‌رم و هه‌یای لایه، که
تۆ وه‌کو کیزێک له‌لاته وه هه‌ستی پێده‌که‌ی. مه‌به‌ستم ئه‌مه‌یه که - تکه‌یه
بمبوره که ئه‌م نمونه‌ قورسه‌م هه‌تایه‌وه - بێگومان تۆ هه‌ز ناکی
وله‌به‌ر چاوی هه‌لکی جله‌کانت داناکه‌نی. جا هه‌لکی هه‌ژاریش به‌هه‌مان
شپوه، هه‌ز ناکات که‌س خۆی له‌ کاروباری هه‌لقورته‌یی و بزانی چۆن
ده‌ژی. بۆیه نه‌ده‌بوو فارینکا گیان جاری پێشوو سووکایه‌تی به‌ من
بکړی و لایه‌نی ناچه‌زانی من بگیری که په‌لاماری غرووو شه‌ره‌ی من، که
پیاوێکی ئابروومه‌ندم، بدری.

ئه‌مه‌ی که له‌ دایه‌ره دانیشته‌بووم، زۆر په‌ست و ئه‌نگه‌نگ بووم، هه‌ستم
ده‌کرد زۆر بچووکم، میناکی ژێژیک چووبوومه‌ قاوغه‌که‌ی خۆم، یا وه‌کو
چۆله‌که‌یه‌کی په‌پوێ کراو هه‌لکوپما بووم.

شه‌رم له‌ بنی پێمه‌وه تا ته‌وقی سه‌رم تێم ئالا بوو، له‌ گیانی خۆم بێزار
بووم فارینکا گیان. ئاخه‌ر چۆن پیاو شه‌رم ناکات و ناپه‌شۆکی که‌ بپینی
نانیشکی له‌ قوئی دپاوی چاکه ته‌که‌یه‌وه هاتووه ته‌ ده‌ری و دوگمه‌ و
قۆپچه‌ی چاکه ته‌که‌ی به‌ ئاسته‌م به‌ داوێکه‌وه به‌نده‌و ته‌که‌ته‌کیه‌تی؟

نه مړه موو شتيك هم په شتيو په ريشان بوو، سه رميزه كه م قهره بالځو
په شتيو بوو، ده تگوت به ټانقه ست واي ليكراوه، پياو له و حاله تانه دا
ده په شوكي و وړه به ده دا.

نيدى چ بكم؟.. نه و جا ستيغان كارلوفيچ به خوى گه وټه قسان ده رياره ي
كاره كه م، هر گوتي و گوتيه وه، تا له نه نجامدا به سه رساميه هاوارنيكي
كرد: "نا، ماكار ټالكسيونيچ، پيره ميړدى به له نكاز! ..."

"نيدى پاشماوه ي قسه كه ي قوت دايه وه، ته واوى نه كرد، به لام من
يه كسه رتي گه بيشتم، به جوړي ته ريق بوومه وه كه سه ره كه چه له كه شم
سوړ ه لگه را، نه گه رچي پنده چو نه م هاواري سه رساميه هيچ نه بي و
شتيكي ره وټنه ي بي، به لام به هر حال نيگه راني كردم. خستميه گيژاوي
بیركردنه وه يه كي بي بڼه وه.

تو بلتي له دايه ره دا به واري قاته كه يان زاني؟

خودا يا ده غيل، نه گه ر پي بزائن چي بكم؟ ليتي ناشارمه وه گومانم له
يه كي كه، نه م خوانه ناس و نه شقياو مله وړانه سوزو به زه بيان له دلدا نيه!
خه به رم ليده دهن، ناشكرام ده كن، هه موو نه ينييه كاني ژيانم به پوليك
ده فروشن.. هيچ شتيك لاي نه وان ريزو حورمه ت و بايه خي نيه.

نيستا ده زانم كي لي كړدووم به قاو.

به لي، كاري راتازاييغه. به لي، كارمه نديكي دايه ره ي نيمه ده ناسيت،
دياره به دم قسانه وه به شيوه يه كي ره وټنه ي شته كي يو گيژاوه ته وه و
پيم وايه نه ویش له خويه وه هندی شتي تری پتوه ناوه و لقوپو پي
زياده ي ليتاوه. يان نه ویش له دايه ره كه ي خوي گيژاويه تيه وه و نيدى

ده‌نگۆكه له وێتده‌ره‌وه په‌په‌وه‌ته‌وه بۆ دایه‌ره‌كه‌ی خۆمان و
بلا‌وبه‌وه‌ته‌وه..

هه‌ر هه‌موو خه‌لكی خانووه‌كه‌مان به وردو درشتی ئه‌و چیرۆكه‌یان زانیوه،
و په‌نجه بۆ په‌نجه‌ره‌كه‌ی تۆ راده‌كه‌یشن، دویڤی كه هاتبووم شیو ده‌گه‌ل
ئێوه‌دا بکه‌م، هه‌موو سه‌ریان له په‌نجه‌ره‌كانیان‌وه هه‌نابوه‌ ده‌ری،
خاوه‌ن خانووه‌كه‌ گوتبووی شه‌یتانیك ده‌وروخونی منداڵیكی بێگه‌رد
ده‌دات، پاشان جینیویكی ناشیرینی به تۆ دابوو.

به‌لام هه‌ر هه‌موو ئه‌مانه له چاو نیازی نامه‌ردانه‌ی راتازاییف دا هیچ
نییه، كه به ته‌مایه من و قسۆ بخاته ناو چیرۆك ئه‌ده‌بیاته‌وه‌و
ته‌وسنامه‌یه‌کی باشمان ده‌رباره به‌وێته‌وه، به خۆی ئه‌م‌ی به من
گوتووه، و هه‌ندی له هاوما‌له شه‌ریفه‌كانیشم پێیان گوتووم. كه ئه‌م‌م
بیست چاوم په‌په‌ینه ته‌وقی سه‌رم، مێشك تێكچوو، نازام چی بێم و چی
بکه‌م. پێویست ناكات ئه‌و له خۆ به‌شارینه‌وه كه ئێمه به هه‌له‌و
گونا‌هه‌كانمان خوامان تو‌په‌ كر‌دووه ئه‌ی فریشته چ‌كۆله‌كه‌م!

پێشنیازت كر‌دبوو ك‌تیبێك بۆ بنێری، نا خۆم پێوه سه‌رگه‌رم بکه‌مو
بیتافه‌ت نه‌بم. پیف له‌م ك‌تیبه‌ ! دوا‌ی ك‌تیب به‌په‌یته‌وه ! ك‌تیب ناوی، له
ك‌تیبان بێزار بووم!

هیچی هیچ نه‌یه، هیچ نه‌رخ و با‌به‌خێکیان نه‌یه.. بریتین له‌ ك‌زما‌له
چیرۆکی نا‌ما‌قول، ك‌زما‌لیك ئه‌سه‌نه‌ی ناواقیعی!

رومان ك‌زما‌له‌ قسه‌یه‌کی قه‌زو تو‌په‌هاته، كه نووسه‌ره‌كان له‌بێ كاریدا
نووسه‌ریان‌وه‌مه‌گه‌ر هه‌ر خه‌لكی بێ ئیش و كار بیاخوێتیته‌وه ! باوه‌ر به
قسه‌كانم بکه‌ فاروقا گیان، ئه‌م نه‌سه‌نه‌م له نه‌زمه‌وه‌یه ! ئه‌زمه‌ونیکی

دوورودریژ! ئەگەر هاتوو باسی شەكسپیریشیان بۆ کردی باوەپ مەكه! -
وا دیاره له ئەدەبیات دا كەسیك بەو ناوەوه هەیە - دلتیابە كه
شەكسپیریش هیچ نەبووه، ئەویش له توپەهات توپەهاتری نووسیوه!
مەر هەموو ئەو درۆ دەلسانە له كەتیباندا كۆكراوەتەوه، بۆ گالته كردن و
تەوس كردن بەم و بەو، بە خەلكی.

دەستۆزەت

ماكار سیوفشكین

نیگه‌رانی هیچ شتیك هه‌به، به پشستیوانی خودا هه‌موو شتیك دیته‌وه
تایمی خۆی.

فیدورا دنیا‌یه‌ك كاری بۆ هه‌ردوو‌كمان، بۆ خۆم و خۆی گرتووه، زۆر
چالاكانه ده‌ستمان به‌كار كردووه.

له‌وه‌یه‌ به‌توانین هه‌موو كێشه‌و كۆسپه‌كان ته‌خت بکه‌ین، فیدورا پێی وایه
كه ئانا‌فیو‌دورفنا سووسه‌یه‌کی ئهم وه‌زع و حله‌ ناله‌باره‌ی ئهم دوا‌یه‌ی
ئێمه‌ی کردبێ.

به‌لام من ئێستا ئهمه‌م به‌لاوه‌ گرینگ نیه‌.

هه‌ستده‌كه‌م ئهم‌ڕۆكه‌ دلم خۆشه‌. گوايه‌ به‌ ته‌مای پاره‌ قه‌رز بگه‌ی!
كاری وانه‌كه‌ی ئامان! چونكه‌ قه‌رز دانه‌وه‌ی ده‌وی، هه‌نگی تووشی
گێچه‌ل و سه‌ریه‌شه‌ ده‌بی. با‌شتر وایه‌ له‌ جیاتی ئه‌وه‌ زیاتر له‌ ئێمه‌ نزیکه‌
ببیته‌وه، زوو زوو سه‌رمان بده‌ی. گوێ به‌ قسه‌ و قسه‌‌لۆکی خاوه‌ن
خانووه‌كه‌ مه‌ده‌. ده‌ریاره‌ی ناحه‌زان و به‌دخواکانی دیکه‌ت، من دلنایام كه
خۆت به‌ گومانی نابه‌جێ سپاردووه، و به‌ خوت و خێپایی خۆت ئازار
ده‌ده‌ی ماکار ئالكسیوفیجی! ئاگاداری خۆت به‌! جاری پێش‌ووش پێم
گوتیت كه‌ قسه‌كانت نیگه‌رانی و په‌ریشانیه‌کی زۆریان پێوه‌ دیاره، جاری
خودا حافیز، ئهم‌ڕۆ چاوه‌‌پوانتم. ده‌بی هه‌و بێی.

دلسۆزت

ف. د

۱/۲

فریشته ژیکله که م فرهارا نالکسیوفنا

زځم په له به، چاوه که م، روناکی ژيانم، پټ رابگه يه م که ه ندي هیواو
نومیدی تازه م له لا په یدا بووه. بڼت نووسیوم فریشته چکوله که م، که
نابی قهرز بکه م.

به لآم کوتره که م من نیستا ناتوانم به بی قهرز ه لیکه م، ژيانم به پړوه
به رم، من حال م زځر باش نیه، حال م خراپه، خځ نه گه ر خودا نه خواسته له
پړیکا تځ شتیکی خراپت به سر هات، که دوور نیه، هه نگي من چی
بکه م؟

مه به ستم نه ویه که تځ که سیکی بی جوړم و له پو لاوازی، بڼیه بڼم
نووسیوی ده بی قهرز بکه م و هیچ چاریکی دیکه م نیه و ده بی به رده وام بم
له سر ه ولی قهرز کردن.

فرهارا نالکسیوفنا، من له دایه ره دا، ریک له میزه که ی ته نیشت نیمیلین
نیفانو فیچ دا داده نیشم، نه مه نه و نیمیلینه نیه که تځ ده ینا سیت، نه مه
یه کیکی دییه، وه کو من کارمه ننده، نه وو من کونترین دوو کارمه نندی
مه موو دایه ره که ی.

نیمه کوله که ی دایه ره که ی. پیاوړکی باشه، که م دووه، دووره په ریڼو
گڅه گیره. به لآم کارامه و نه هلی کارو کاسیبه، ده ستو خه تیکی
نینگلینی زځر جوانی هیه !

پیاو هه‌ق بلی ده‌ست و خه‌تی نه‌م پیاوه له‌ رووی جوانیه‌وه هاوتای ده‌ست و خه‌تی منه. تاكو ئیستا په‌یوه‌ندیه‌کی ئه‌وتومان له‌ نیواندا نه‌بووه، له‌ سلاوو خودا حافیزی تی نه‌په‌ریوه. ئه‌گه‌ر هه‌ندیجار پێویستم به‌ قه‌له‌مه‌راش بیی ده‌چمه‌ جه‌م نه‌و: "بی زه‌حمه‌ت قه‌له‌مه‌راشه‌که‌تم بده‌یه ئیمیلین ئیفانوفیتچ". به‌ کورتیه‌که‌ی په‌یوه‌ندیمان، له‌ چوار چێوه‌ی دایه‌رده‌دا، په‌یوه‌ندی کاره‌و هیچی تر.

ئه‌مڕۆکه‌، لای به‌یانی کوت‌وهر لێی پوسیم: "ماکار ئالکسیوفیتچ چیته، نه‌م رۆژانه‌ بیروحه‌واست په‌رته‌؟" زانیم که‌ نیازی خراپ نیه‌، بۆیه‌ پێم گوت: "وه‌للا ئیمیلین ئیفانوفیتچ، حال له‌مه‌ حیکایه‌ت له‌وه‌یه‌.

"هلته‌ هه‌موو شتی‌کم بۆ نه‌گێڕایه‌وه‌. من هیچ کاتی‌ک هه‌موو شتی‌ک ناگێڕمه‌وه‌، چونکه‌ ده‌ترسم زات ناکه‌م. ته‌نیا هه‌ندی شتی لاوه‌کیم بۆ گێڕایه‌وه‌و پێم گوت بی پاره‌م... هه‌ت، گوتی: "که‌ حالته‌ وایه‌ قه‌رز بکه‌، بجۆ بۆ لای پیه‌ته‌ر پتروفیتچ، کابرایه‌که‌ قه‌رز به‌ قازانچ ده‌دا.

هن به‌ خۆم قه‌رزم لێکردوه‌وه‌، قازانچه‌که‌شی زۆر نیه‌، پێت ده‌درێته‌وه‌". فارینکا گیان که‌ گویم له‌و قسانه‌ بوو دلم داخوڕیا. له‌ دلی خۆدا گوتم، به‌لکو ره‌حمی خوا بکه‌وێته‌ دلی نه‌م پیاو چاکه‌کاره‌، دلی نه‌م پیه‌ته‌ر پتروفیتچ—له‌ نه‌رم ببیت و قه‌رزیکیش به‌ من بدات.

نیدی که‌ وئمه‌ حیسابی نه‌وه‌ی که‌ چۆن ده‌توانم قه‌رزێ خاوه‌ن خانوه‌که‌ بده‌مه‌وه‌، کۆمه‌کیکی تۆ بکه‌م، وچۆن ده‌توانم که‌مێک خۆم پۆشته‌و په‌رداخ بکه‌مه‌وه‌.

بواستی جلکه‌کانی ئیستام رووی ناو مه‌جلیسیان نیه‌.

وله دایه‌ره‌دا زۆر به خۆما ده‌شکێمه‌وه، ئەمه جگه له پێکه‌نین و
ته‌شهری خه‌لکانی به‌دخوا که خوا خوای بیانوویه‌کیانه تا به‌خه‌لکی پێ
بکه‌ن و رابوێن. ئەمانه هه‌ر نه‌یسه، ده‌توانم گوێیان نه‌ده‌م. به‌لام
له‌وه‌یه‌ هه‌زهره‌تی به‌رپرس، سه‌رۆک، هه‌ندیجار به‌لامانا تێپه‌رێ، که ئەمه
له‌گینه، چا‌خوا نه‌خواسته ئەمه رووی داو هه‌زهره‌ت به‌م جلوه‌رگه‌وه
بمیدین، قه‌وی کوێ به‌سه‌ری خۆدا بکه‌م، چونکه هه‌زهره‌ت پا‌کو خاوینی و
جلوه‌رگه‌و قیافه‌ی رۆک و پێکی له هه‌موو شتی به‌لاوه گرینگتره.

ره‌نگه هه‌یج نه‌ئیت، به‌لام من له شه‌رما ده‌بم به‌قه‌تره‌یه‌ک ئاو، ئیدی
ئەمه وه‌زعو حا‌لی منه. بۆیه زاتم وه‌به‌رخو ئاو شه‌رم و شوهره‌ییم خسته
گیرفانه دپاوه‌که‌مه‌وه و لێ‌برام بپۆم پپوته‌ر پتروفیچ بیینم، له هه‌مان
کاتدا هه‌م به‌نومێد بووم، هه‌م نیگه‌ران، به‌لام فارینکا گیان ئاواته‌که‌م
نه‌هاته‌دی! ریسه‌که‌م بووه‌وه به‌خوری! له‌وکاته‌دا مژول بوو، ده‌گه‌ل
فیدوسی ئیفانو‌ف‌یچ دا قسه‌ی ده‌کرد.

له‌لایه‌که‌وه لێی چوومه پێشه‌وه، قۆلی چا‌که‌ته‌که‌یم راکێشاو گوتم:
"پپوته‌ر پتروفیچ، پپوته‌ر پتروفیچ!" ئاو‌پی دایه‌وه و نیگای کردم، منیش
که‌وتمه باسی نه‌وه‌ی که زۆرم پپویست به‌بری سی رۆیله. هه‌وه‌لجار له
مه‌به‌ستم حا‌لی نه‌بوو، جارێکی ترو له نووکه‌وه شته‌که‌م بۆ گێ‌پ‌پایه‌وه،
ته‌نیا خه‌نده‌یه‌کی کردو هه‌یجی تری نه‌گوت.

داواکاریه‌که‌م لێی دووباره‌ کرده‌وه، هه‌نگێ گوتی: "هه‌یج بارمه‌یه‌کت
هه‌یه؟" ئەوسا گه‌‌پ‌پایه‌وه سه‌ر کاغه‌زه‌کانی به‌رده‌ستی و هه‌ر نووسی و
نووسی، بێ نه‌وه‌ی تاقه‌ نیگایه‌کی من بکات. په‌شۆ‌کام، زمانم چووه
کلێله، پاشان گوت:

"نه‌خێر جه‌نابی پیوته‌ر پتروفیچ، هیچ بارمته‌یه‌کم نیه‌.

" بۆم روون کرده‌وه هه‌ر کاتی مووچه‌که‌مم وه‌رگرت، یه‌گسه‌ر قه‌رزه‌که‌ی ده‌ده‌مه‌وه‌و، بۆ یه‌ک سات دوا‌ی ناخه‌م و نه‌وه به‌ ئه‌رکی پی‌ی‌ز ده‌زانم. له‌و ساته‌دا که‌سیک بانگی کرد، رۆیی بۆ لای. چاره‌پێم کرد، که‌ هاته‌وه‌ که‌وته دادانی قه‌له‌مه‌که‌ی، دیار بوو هه‌واسی لای من نیه‌. دیسان هه‌لمدایه‌و گوت: "پیوته‌ر پتروفیچ، هیچ چارێک نیه‌؟ هیچ ته‌گبیرێک نا‌ک‌ری؟" "هیچی نه‌گوت، وای ده‌نواند که‌ گوێی له‌ من نیه‌.

ماوه‌یه‌کی بیه‌کش به‌ دیاریه‌وه وه‌ستام. ب‌پ‌یارم دا، دوا هه‌ولی خۆم ب‌ده‌م، جارێکی دی چمکی قۆلی چاکه‌ته‌که‌یم راکێشا، مینگه‌ مینگێکی کرد که‌ هیچی لێ خالی نه‌بووم. دادانی قه‌له‌مه‌که‌ی ته‌واو کردو که‌وته‌وه نووسین، منیش به‌جێم هێشت و وه‌ده‌رکه‌وتم. ده‌بینی دایکه‌لی! رهنه‌گه‌ نه‌مانه‌ خه‌لکی به‌پ‌ی‌ز و شایسته‌ بن، به‌لام یه‌جگار خۆپه‌سندو قۆره‌ده‌ماخن، به‌لام ئێمه‌ هه‌قمان چی‌ه‌؟ بۆچی ب‌یری خۆمان به‌وانه‌وه مژول بکه‌ین، فارینکا گیان؟ ئێمه‌ له‌ چاو نه‌واندا خه‌لکی بچووکین. هه‌ر له‌ به‌ر نه‌مه‌ش نه‌م هه‌موو شته‌م بۆ نووسیوی.

که‌ شته‌که‌م بۆ ئیمیلین ئیفانوفیچ گ‌ت‌پ‌ایه‌وه سه‌ری باداو پێکه‌نی. به‌لام له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا تۆزقاله‌ هیوایه‌کی پێ به‌خشیم. نه‌م ئیمیلین ئیفانوفیچه‌ پیاویکی باشه‌، پیاویکی پیاوانه‌یه‌. به‌لێنی داومه‌تی که‌سیکی ترم پێ بناسینی.

فهم‌ پیاوه‌ی تر فارینکا، له‌ گه‌ره‌کی فیبورگ داده‌نیشیت و نه‌ویش قه‌رز به‌ سووت و قازانج ده‌دات. کارمه‌ندیکی بچووکي پله‌ چواره‌یه‌.

ئىمىلېن ئىفانوفىچ دەل ئىت ئەو پىاۋە قەرزىم دەداتتى. سىبەينى دەچىم بۇ لاي، تۇچ دېلنى فرىشتە چىكۆلەكەم؟ ھەقى خۇم نىيە؟ خۇ ئەگەر قەرز نەكەم سەرىشەو كىشەيەكى زۇرم بۇ دروست دەبىت. خاۋەن خانوۋەكە لىم بىزار بوۋە دەرم دەكات، چىتر شىۋو فرافىنم ناداتتى. باسى پىلاۋەكانم ھەر مەكە دايكەلى! چاكەتەكەم دوگمەي پىۋە نەماۋە... پىۋىستىم بە ھەموو شىتېكە! ئاخىر ئەگەر يەككە لە بەرپرسەكان بەو شېرى و شېرپىۋى ە بىدىنى چى دى؟ بىگومان توۋشى كىشە دەبىم فارىنكا، ئەۋە بۇ خۇى كارەساتىكە لە وگۇرە، بەپاستى كارەساتە.

ماكار سىۋىفسكىن

**

بیکه به خاتری خوا، تا زووه پاره‌یه‌ک قهرز بکه.

هه‌رگیز به ته‌مای ئه‌وه نه‌بووم له‌م باروبۆخه ناله‌باره‌دا داوای یارمه‌تی و
کۆمه‌ک له‌ تۆ بکه‌م. به‌لام تۆ نازانی گیرۆده‌ی چ وه‌زع و حلتیک بووم!
مه‌حاله‌ بتوانین چیت له‌م مله‌ وه‌مینین، شتیکی زۆر خراپم بۆ
پێشها‌تووه‌، ته‌سه‌ور نا‌که‌ی حا‌لی حازر چه‌ند په‌ریشان و نیگه‌ران و
په‌شیتوم!

ته‌سه‌ور بکه‌ هاو‌پێم، ئه‌م به‌یانیه‌ کابرایه‌کی بێگانه‌، نه‌ناس، پیاو‌نکی به‌
ته‌مه‌ن، بگه‌ پیر، کۆمه‌لتیک میدالۆ و نیشانه‌نی به‌ به‌رۆکه‌وه‌ بوو، ها‌ته‌
دیده‌نیمان، ها‌تنه‌که‌یم یه‌جگار به‌لا‌وه‌ سه‌یر بوو، نه‌مه‌ده‌زانی ده‌بی ئه‌م
کابرایه‌ چ کاریکی به‌ ئی‌مه‌ هه‌بی.

فیدورا، له‌و کاته‌دا بۆ شت ک‌پین چو‌و بو‌وه‌ ده‌ری، ئیدی کابرا‌گه‌م
گه‌ردی به‌ ده‌م‌پێژی پرسیاران دایگه‌رمه‌وه‌:

چۆن، چۆن ده‌ژیم، چ کارێک ده‌که‌م، ئه‌مجا بی ئه‌وه‌ی چا‌وه‌پوانی
وه‌لامی هه‌ن بی، پێی گوتم مامی ئه‌و نه‌فسه‌ره‌یه‌، و‌زۆر له‌و ره‌فتاره‌ی
بێزاره‌ که‌ به‌رانبه‌ر به‌ من کردو‌ویه‌تی و له‌لای ده‌رو‌درا‌وسێکان نا‌وی
زپاندووم، پاشان گو‌تی به‌رازایه‌که‌ی که‌سێکی هه‌رزو ئه‌قل منالانه‌و له‌
خۆباییه‌، ئه‌وجا گو‌تی هه‌ز ده‌کات بمخاته‌ ژێر بالی خۆی و نامۆزگاری
کردم که‌ گو‌ی به‌ قسه‌کانی ئه‌و خۆی‌یه‌ هه‌رزه‌یه‌ نه‌ده‌م، و‌گو‌تی وه‌کو
با‌وکێک دلی بۆ من ده‌سووتی و هه‌ستیکی با‌و‌کا‌نه‌ی به‌رانبه‌ر به‌ من هه‌یه‌ و
ناماده‌یه‌ له‌ هه‌موو شتی‌که‌دا یارمه‌تیم بدات.

دهموچاوم سوور هه لگه پاو تیا مابووم که چ وه لایمکی بده مه وه، کانتیکم زانی به تۆبزی دهستی گورقم، دهستی به گزناکاندا هیناو کوتی که کیژکی جوانم، و نهو دوو چاله ی سهر روومه ته کانم چهند لی دین (مه گهر ههر خوا بزانی چی تری گوت!) له نه جامدا ویستی ماچم بکات، بهو بیانووه ی که پیره میژکی بی وهیه (که بنیاده میکی قیزه ون بوو!) له م ساته دا فیدورا وه ژورکه وت. به هاتنه وه ی فیدورا که میک په شوکا و نه و جا دووپاتی کرده وه که له بهر نه جابه ت و پاکیم له ره فتاردا، ریزی زۆرم ده گریست و هیواداره هتافه ی پی بکه م و لیتی نه ترسم و دهستی خۆشه ویستی نه و پهرت نه که مه وه.

نه و جا فیدورای برده سوچیکه وه وه ولی دا به بیانوی سهر سهره وه بریک پاره ی بداتی. هه لبه ته فیدورا نه و پاره یه ی لی وه رنه گرت. کابرا نه انجام کابرا بهر له وه ی بروت، قسه کانی دووباره کرده وه و به لیتی دا که جاریکی دیکه ش سهر بداته وه و جووتی گواره م بۆ بیتی (پیده چوو شپه زه بووی) و نامۆژگاری کردم که بۆ ئاپارتمانیکه دیکه بگوازمه وه، و ناو نیشانی خانویه کی بۆ هه لدام ده یگوت خانویه کی زۆر چاکه و ده توانی به نیمچه به لاشیک بۆم بگری.

گوتی بۆیه منی خۆش دهوی چونکه کیژکی ئابرومه ندی پاکړه وشتم، و نامۆژگاری کردم که خۆ له لاوانی هه له و هه رزه و به دناکار دوور بگرم. له کۆتاییدا گوتی فیدورفا ده ناسیت و له سهر راسپارده ی نه و هاتووه ته دیده نیم و به خۆیشی بهو زووانه سهری ده دات. هه نگی هه موو شتیکم بۆ روون بووه وه. زۆر توپه بووم، وه کو شیت و هارم لیتات. یه که مجارم بوو

تووشی ئه‌و حاله‌ته بيم. له توپه‌بيدا ئاگام له خۆم نه‌ما بوو. به توپه‌بي به رويا هه‌لشاخيم، به ته‌واوه‌تی ته‌ريقم کرده‌وه.

فيديوراش له‌و ده‌مه‌دا به هانامه‌وه هات. ئیدی به دوو قۆلی به نیمچه ده‌ركردنێك له ماله‌كه وه‌ده‌رم نا. ئیدی هه‌ردووكمان قه‌ناعه‌تمان كرد كه **هه‌هه** ئۆینی فيدوروفنايه، ده‌نا ئه‌و له كوێ ئیمه ده‌ناسیت!.

جا ئیستا ماكار ئالكسیوفیچ، تكات لێده‌كه‌م فریامان بكه‌وه، یارمه‌تی‌مان بده. تۆبی توخوا به‌م حاله‌وه به ته‌نیا جێمان مه‌هێله! شتێك پاره، با كه‌میش بێ قه‌رز بكه، چونكه ئیمه پاره‌ی گواسته‌وه‌مان نیه، مه‌حالیشه چیت له‌م ئاپارتماندا هه‌لبكه‌ین. فيديوراش هه‌مان بۆچوونی هه‌یه.

به‌لای كه‌مه‌وه بیست و پینج رۆبلمان پێویسته. هه‌ن ئه‌و پاره‌یه‌ت ده‌ده‌مه‌وه، كار ده‌كه‌مو ئه‌و پاره‌یه ده‌ربینم.

فيدورا له‌م چه‌ند رۆژدا كاری زیاتر ده‌گرێ، خه‌می زۆری قازانچ و سووتی قه‌رزكه‌ت نه‌بێ، ئیمه ده‌توانین بیده‌ینه‌وه، هه‌موو مه‌رجێك قه‌بول بكه. من ئه‌م پاره‌یه‌ت بۆ ده‌گێرمه‌وه، توبي ئه‌و خوايه فریامان بكه‌وه، پشتمان تی مه‌كه.

زۆرم له‌به‌ر گرانه كه له‌م هه‌لومه‌رجه‌دا، له‌م ته‌نگانه‌یه‌دا كه خۆت تیی كه‌وتویی، زه‌حمه‌ت ده‌ده‌م. به‌لام تۆ تاقه‌ هیوامی، له‌ تۆ زیاتر كه‌س شك نابم. به‌ دوعا ماكار ئالكسیوفیچ، بیرێك له‌ حاله‌م بكه‌وه، فریام بكه‌وه، خودا سه‌ركه‌وتووت بكات و پاداشت بداته‌وه!.

نم جه زره به چاوه پوان نه کراوانه، به پاسی وریو خاشیان کردووم!
نم نسیبه ت و به لا ترسناکانه دل و روحیان ویران کردووم! نم میملانه،
نم هه زره پیرانه ی که شهرم له سهری سپی خو ناکه، هه تر خو مبارو
لته نگ ناکه، نه ی فریشته قشقیله که م، به لکو منیش به داخو که سهره وه
ده کوئن، دیقی مه رگم پی ده که ن، به ته واوه تی ده مغه ویتین.

جا نه و میملانه به ناواتی خو ده که ن، دلنیات ده که م به مرانی خو
ده که ن! تو به خو ت ده زانی هن مردنی خو مم پی خوشتره له وه ی که
نه توانم وه کو پیویست یارمه تی تو بده م! نه گه نه توانم به هاناته وه بیم،
فریات

بکه وم، نه مه بۆ من هاوتای مردنه فارینکا گیان، مردنی ته واوه تی، مردنی
راسته قینه. خو نه گه یارمه تیشت بده م، هه نگ، بالنده چکوله که م، له
شه قه ی بال ده ده ی و ده پزی بۆ دوور، وه کو بالنده یه که بایه قوش و
سیسار که که چه لان که مارویان دابی و به نیازی خواردنی بن، ده فپی و
میملانه چکوله که ت به جیدیللی. نه مه م زور له لا نه سته مه دایکه لی، ناخ
فارینکا، ترش بی ره حمی، نه م بی ره حمیه ت له پای چی؟

نه مه چ نه قلنکه بۆ تو؟

چه وساندوویانیته وه، سووکایه تیان پیکردووی، سه رباره ی نه وه ش،
بالنده چکوله که م، خه فته ده خزی و گله یی له خو ت ده که ی که گوايه،
زه حمه تی من ده ده ی. پاشان به لئین ده ده ی که نه وه نده کار بکه ی تا

قەرزەکان بەدەیتەوه، دیاره ئەم بېریاره، بەو جەسته بێ جۆرم و لاوازه‌تەوه، بەو لەش بەباریه‌تەوه، هەر بۆ ئەوهی قەرزەکان لە کاتی خۆیدا بەدەیتەوه، وەکو ئەوهیه بە کردەوه خۆت بکوژی.

فارینکا گیان تۆ هیچ بیرت لەو قسانە‌ی خۆت کردووه‌تەوه؟

بۆچی دەبێ خۆت بە دیار تەقلۆ درومانه‌وه پیر بکە‌ی، خۆت ماندوو بکە‌ی، روحی خۆت بەو شتانه‌وه عەزاب بەدە‌ی، و چاوه جوانه‌کانت ماندوو بکە‌یت، و هیندە‌ی دی خۆت نه‌خۆش بخە‌ی؟

فارینکا گیان، تەمەشا کۆتره‌که‌م، راسته‌ من به‌ که‌لکی هیچ نایه‌م، به‌لام به‌ هه‌رحال، هه‌ول دده‌م شتێکت بۆ بکه‌م! هه‌موو ئەم کۆسپ و کێشانه‌ ته‌خت ده‌که‌م، دوا‌ی ده‌وام کاریکی دی ده‌گرم، کتێب بۆ نووسه‌ران ده‌نووسمه‌وه، به‌ خۆم ده‌چمه‌ لایان، ناچاریان ده‌که‌م کارم بەدە‌نی، ئەوانیش پێویستیان به‌ خه‌لکانی ده‌ستوخه‌ت خۆشه‌ که‌ به‌ره‌مه‌کانیان بۆ بنووسیتەوه.

به‌لام نایه‌لم تۆ خۆت بکوژی، هه‌رگیز رازی نابم ئەم پڕۆژه‌یه‌ت جێبه‌جێ بکە‌ی، ئەگەر مردووم ئەو پاره‌یه‌ قەرز ده‌که‌م فۆڕشته‌ چکۆله‌که‌م. بۆت نووسیووم که‌ گوێ به‌ زۆری سووته‌که‌ نه‌ده‌م و قەرزەکه‌ بکه‌م. نا، من گوێ به‌ زۆری سووته‌که‌ ناده‌م قشتیله‌که‌م، ئێستا له‌ هیچ ناترسم، باکم له‌ هیچ نیه‌، داوا‌ی چل دانه‌ رۆبلی ئەسکه‌ناس ده‌که‌م، ئەمە پاره‌یه‌کی زۆر نیه‌ فارینکا گیان، وا نیه‌؟ تۆ چ ده‌لێ‌ی؟ پێت وایه‌ به‌و ئاسانیه‌ چل رۆبلم به‌ قەرز بەدە‌نی؟ بلێ‌ی هه‌ر وا زوو به‌ زوو متمانه‌م پێیکه‌ن؟ ناخۆ ده‌توانم، مه‌به‌ستم ئەوه‌یه‌ تۆ پێت وایه‌ ده‌توانم به‌م قه‌دو قه‌لافات و جل و به‌رگه‌وه متمانه‌یان به‌ ده‌ست بێ‌نم؟

ئايا ئەۋەي بەم شېۋە دىمەنەۋە بىدىنى، خوشى پىما دىت؟ بىۋاستى
كە ئو پىرسىارە لە خۇ دەكەم، جۆرە ترسىڭم لىدە نىشىت، پىياۋ راست
بلى ھەست بە جۆرە ترسىڭى نەخۇشەنە دەكەم!

جا لەم چل رۇيلە بىست و پىنچ دانەى بىز تۇ دادەنەم **قارىنگا گىسان**،
ئەۋجا دوو رۇيلى زىۋىشى لىدە دەم بە خاۋەن خانوۋەكە. باقىەكەشى بىز
خۇزم، بىز پىۋىستىيەكانى خۇزم خەرج دەكەم. ھەلبەتە ھەقە، ۋىگرە
زەرۋىشە زىاتر بە خاۋەن خانوۋەكە بدەم، بەلام تۇ خۇت حىساب بىكە،
دايكەلى، حىسابى ھەموو پىۋىستىيەكانى مەن بىكە، ئەۋجا دەزانى مەھالە
بىتوانم لە دوو رۇيلى زىو، پىترى بدەمى.

ھەر ماقوللىش نىيە ئەمە بىكەم، باشتر ۋايە باسى نەكەين. جۋوتى پىئالو بە
رۇيلىكى زىو دەكەم، ھەر ئاكرى مەن سەبەنى بەم پىئالو شىرەنەۋە بىز
دايەرە بىچم، لەۋەيە ھەر بەرگەش نەگەن. پىۋىستىم بە بۇينباخىكىشە،
يەك سالى پەبەقە ئەم بۇينباخەم لە ملە، كۈنى كۈن بوۋە، بەلام چونكە
تۇ بەلىنت داۋمەتى لە بەر كۆشەكەى خۇت نەك بۇينباخىك بەلكو
ئىلەكىكىشم بۇ دروست بىكەى، ئىدى پىۋىست بەۋە ئاكاكات بىر لە كرىنى
بۇينباخى تازە بىكەمەۋە.

بەم حىسابە دەم بە خاۋەنى جۋوتى پىئالوۋى نوۋىۋ بۇينباخىكى تازە.
ئىستىبا با بىيىنە سەر مەسەلەى دوگمەكان ئازىزەكەم، پىم ۋايە تۇش
لەگەل مىندابى كە بىنيادەم ئاتۋانى جلى بى دوگمە لەبەر بىكات. پىتر لە
نىۋەى دوگمەى جىلەكانم كەۋتوون! كە بىر لەۋە دەكەمەۋە ئەگەر
ھەزرىتى سەۋك بەم جىلانەۋە بىدىنى، دەبى چ بلى!

له‌رزم لێدێ. هه‌رچه‌نده‌ من گویم له‌ قسه‌کانی نابێت، چونکه‌ له‌م
حاله‌ته‌دا من ده‌مرم، به‌لێ یه‌کسه‌رده‌مرم، له‌ شه‌رم و شه‌رمه‌زاریدا
ده‌مرم!

شاه‌ فارینیا گیان! دوا‌ی هه‌موو ئه‌م مه‌سه‌ره‌فانه، سێ رۆڵم بۆ
ده‌می‌نێته‌وه، ئه‌م سێ رۆڵه‌ش خه‌رجی پێویستییه‌کانی ترم ده‌که‌م و نیو
کیلۆ تووتنی‌شی لێده‌که‌رم، چونکه‌ فریشته‌ قشتیله‌که‌م من به‌بێ
جگه‌ره‌کێشان هه‌لناکه‌م، و ئه‌وه‌ تۆ رۆژی ته‌واوه‌ بۆ تاقه‌ جارێک سه‌بیل
له‌ زار نه‌ناوه‌.

خۆ ده‌متوانی، بێ ئه‌وه‌ی به‌ تۆ بلی‌م توتن بکه‌رم، به‌لام هه‌نگێ هه‌ستم به‌
گوناح ده‌کرد. یانی تۆ به‌م کوێره‌وه‌ریه‌ بژی و ئه‌م هه‌موو ره‌نجه‌
بده‌یت، و خۆت له‌ هه‌موو شتێک مه‌حرۆم بکه‌یت و من بچم زیاده‌ مه‌سه‌ره‌ف
بکه‌م؟

بۆیه‌ ئه‌مه‌م پێگوتیت تا گیرۆده‌ی عه‌زایی وێژدان نه‌بم. جا فارینکا گیان
با رۆک و پاست پێت بلی‌م که‌ ئێستا له‌ وه‌زعو حالێکی زۆر خراپ‌دام، به‌
عه‌مراتم وه‌زعو حالێ واخراپم به‌ خۆوه‌ نه‌دیتوه‌.

خاوه‌ن خانوو که‌ ده‌مبوغزێنی، که‌س رێزم ناگرێ. له‌و په‌ڕی
ده‌ستکورتی دام، قه‌رزارم، هه‌ر قه‌رزو قه‌رز. وه‌زعو حال‌م له‌ دایه‌ره‌-
هه‌رچه‌نده‌ له‌وه‌ پێشیش فه‌رشی سووریان بۆ پانه‌ده‌خستم- زۆر خراپ‌تر
بووه‌ فارینکا گیان.

نامه‌وێ که‌س بعمدینێ، خۆم نوور ده‌گرم، به‌دزییه‌وه‌ ده‌چم بۆ دایه‌ره‌، له‌
هه‌موو که‌شێک سل ده‌که‌مه‌وه‌. تۆ تاقه‌ که‌سی که‌ ده‌توانم ده‌وێرم ئه‌م
شتانه‌ت بۆ باس بکه‌م... باشه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌م قه‌رزه‌یان نه‌دامی چ بکه‌م؟ نا..

نا.. باشتروایه فارینکا گیان بیر له مه نه که مه وه و به م بیرانه و ده ی خۆم نه پوختیم. بۆیه ش ئه م نامه یه ت بۆ ده نووسم تا بیر له مه نه که یته وه و به و جۆره بیرانه خۆت عه زاب نه ده ی.

خودایا، خودایا! له و حاله دا چمان به سه ر دئی؟ ئه گه ر ئه و قه رزه م نه ده نی چمان به سه ر دیت؟ راسته تۆ ناتوانی له و ئاپارتمان به گوازیته وه، له منه وه نزیک ده بییت... به لام.. نا.. ئه گه ر له هه وله که مدا ناکام ببه ئیدی ناتوانم ته نانه ت بۆ ماله که ی خویشم بگه ریمه وه.

له شوینیکدا خۆم ده فیه وتینم، ده مره. ئاه درێژه م به نامه که م دا. ده بی بچم ته راش بکه م. پیاو ته راش بکات باشتره، به شه خسیه ت تر ده نویسن، خودا پشت و په نامان بی! نویژی ده که م و ده که ومه پئی.

م. دیروفسکین

خۆزگه به‌و شێوه‌یه‌ی مەلت بۆ ئاڤۆمیدی نەدەدا !

به‌و جۆره‌ خۆت ئه‌زیه‌ت نەدەدا، یانی کوێره‌وه‌ری و به‌د به‌ختیه‌که‌ی
خۆمان به‌س نیه‌، تا ئه‌م عه‌زابه‌ش له‌ خۆت باریکه‌ی؟ سێ رۆبلی زیوت
بۆ ده‌نیتم، له‌وه‌ پترم له‌ توانادا نیه‌.

شته‌ هه‌ره‌ پێویسته‌کانی خۆتی پێ بکړه‌. به‌لگه‌ی بتوانی خۆت بگه‌یه‌نیته‌
سبه‌ینی. ته‌قربه‌ن هه‌چ شتێک بۆ خۆمان نه‌ماوه‌ته‌وه‌، و نازانم سبه‌ینی
چی ده‌ییت.. به‌پاستی وه‌زعێکی خه‌مناکه‌ ماکار ئالکسیوفیچی! به‌لام تۆ
خه‌م مه‌خۆ، پێویست به‌م هه‌موو خه‌مه‌ ناکات: که‌ قه‌رزت ده‌ست
نه‌که‌وتوه‌، گرینگ نیه‌ و ئیدی ئه‌وه‌ وه‌زعیه‌که‌یه‌، چاره‌یه‌.

فیدورا ده‌لێت ئه‌مه‌ کاره‌سات و لێقه‌ومانی ته‌واو نیه‌، ده‌لێت ده‌توانین
جاری تا ماوه‌یه‌کی دیکه‌ش لێره‌ وه‌مێنین، گواسته‌نه‌وه‌ش بۆ شوێنێکی
دی زۆر دادمان نادات، چونکه‌ ئه‌گه‌ر بیان‌ه‌وی له‌ هه‌ر شوێنی بێن
ده‌ماندۆزنه‌وه‌. به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا پێم باشه‌ لێره‌ به‌ڕۆین. به‌هه‌رحال
زۆر خه‌مبارو دلتنه‌نگم ده‌نا زیاترم له‌ مباره‌یه‌وه‌ بۆ ده‌نوسیت. به‌پاستی
تۆ ته‌بیه‌ه‌تیکی سه‌یرت هه‌یه‌ ماکار ئالکسیوفیچی!

زیاد له‌ پێویست خه‌می خه‌لکی هه‌لده‌گریت، هه‌ر بۆیه‌ش هه‌میشه‌ زۆر
به‌ست و غه‌مگینی. له‌ هه‌موو که‌سه‌ی غه‌مگینتری من هه‌ر هه‌موو
نامه‌کانت زۆر به‌وردی ده‌خوینمه‌وه‌، ده‌بینم له‌ هه‌ر هه‌موو یاندا ئه‌وه‌نده‌ی

نیگه رانی منی، نه و نه دی له خه می منداي، نه و نه دی له خه می خوتدا نیت.

هه موو خه لکی ده لاین که تږ پیاوړکی چاکو دلاواو میهره بانی، به لام به بږ چوونی من زیاد له پټویست میهره بانی.

جا پټم بده با دوو قسه ی دږستانه ت بږ بکه م ماکار نالکسیوفیچ. من سوپاسگوزاری تږم، دږر سوپاس بږ هه موو نه وکارانه ی که بږ منت کردوون، له مباره یه وه یه جگار منه تباری تږم. تږ به خوت ته مه شا بکه و هوکم بده:

من دږرم به لاوه ناخوښه، دواي نه و هه موو کاره ساتو به لایانه ی به سهرت هاتوون، که من به بږ ویستی خږم بوومه ته مایه ی نه وه ی به سهرت بږن، ده بینم هیشتا هه بږ من و له پټناوی مندا ده ژی، وه کو نه وه ی نه م دنیا یه جکه له من و خوښی و ناخوښی من هیچی تری تیا نه بیت. خږ نه گه ر مړوږ نه و نه دی به خه می خه لکی تره وه بی، خږی بکات به مامه خه مه ی هه موو که سټک، هه رگیز شادی و خوښی به خږیه وه نابینۍ. نه مړوږ که له دواي ده وامه وه هاتی بږ لای من و وه ژوور که وتی، دږر ترسام: ره نگ زهره، شپړزه و ناو میډ، شپړو شه پړیو، دیمه نیکی ترسناکت هه بوو.

هه ر هه موو شی له بهر نه وه بوو که ده ترسایت پټم بلتی له هه وله که تدا ریوی بووی، چونکه ده ترسایت من خه مبار و نیگه ران بېم.

به لام کاتی که دیتت من ناساییم و نیگه ران نیم، یه کسه ر سیمات گږپړاو که شایته وه ماکار نالکسیوفیچ! نه و نه دی خوت نازار مه ده ماکار نالکسیوفیچ، به و ناسانیه ش مل بږ ناو میډی مه ده، تږزی هڅشت بی،

تکات لێده‌که‌م، لێت ده‌پاړیمه‌وه. به‌ری ته‌نگانه‌ کورته‌و دنیا به‌ نومی‌د
خوراوه، خه‌مت نه‌بی هه‌موو شتێک به‌خێرو خوشی تێده‌په‌پێ. نه‌گه‌ر
هه‌ندی گه‌شبین نه‌بی، ناتوانی بژی، و خه‌می خه‌لک هه‌رگیز به‌رۆکت به‌ر
نادات. به‌ دوعا هاوێشیم، جارێکی دی تکات لێ ده‌که‌م نه‌وه‌نده‌ نیگه‌رانی
من مه‌به‌.

باشە، زۆر باشە! مادامىكى قۇئمە بە كارەسات نازانى كە من قەرزەم دەست نەكەتوۋە، ئەمە زۆر باشە. بۆيە لەسەر داۋاى تۇ دىلم ئاسوودەيەو ھىچ خەم نىە.

تەنانت خۇشخالىم بەۋەى كە ئىدى لىم دور ناكەۋىتەۋە، لەمن پىرەمىردى بىنەۋا دور ناكەۋىتەۋە، لەم مالەى ئىستاتدا دەمىنىيەۋە.

پىاۋ راست بلى كە ھەمو ئەۋ قسە جوانانەم خويىندەۋە كە لە نامەكەتدا دەربارەى من نووسىيۋوتن، وسەيرىم كىرد چەند بە باشى لە ھەست و سۆزۈ دىلسۆزى من دەرھەق بە خۇت خالى بوۋى، لە كەيف وخۇشيان لە پىستى خۇم نەدەمىۋىرىم. بۆيە ئەمە دىلم چۈنكە خۇى لەخۇيدا بەلگەيە كە تۇ چەند دىلسۆزى منى، چەند بە تەنگى دلى مەۋەى. زۆر چاكە، ھەست و سۆزۈ دىلسۆزى بەجىتى خۇى، تۇ دايكەلى، داوام لىدەكەى بە ۋرەبىم، ئەۋەندە دىناسك نەبىم.

بەلى فرىشتە قىتىلەكەم، خۇم زۆر چاك دەزانم كە دىناسكى شىتىكى باش نىە، بەلام تۇ خۇت داۋەر بە دايكەلى، ھەن سبەينى بۇ دايەرە چى لە پى بىكەم، بەكام پىلاۋەۋە بېڭم؟!؟

كىتەشەكە لىرەدايە قارىنكا.

ئاخىر ئەمە شىتىكە پىاۋ دەكوژىت، بە جارىۋىرانم دەكات، لەگەل ئەۋەشدا من خەمى خۇم نىە، خەفەت بۇ خۇم ناخۇم. من زۆر گوۋى نادەمى، دەتوانم بەۋ پەپى سەرماۋ سەھۇلبەندان، بەبى پالتۇ

وه ده‌ریکه‌وم و بئ پێتلاوه‌لبکه‌م، راسته زۆر زه‌حه‌مه‌ته، ناخۆشه، به‌لام له‌گه‌لێا رادێم و هه‌ر به‌خه‌یاڵێشدا نایه‌ت. من که‌سیکی ساکارو ساده‌م، هه‌روێشکی بچووکم. به‌لام خه‌لکی چ ده‌لێن؟ ناخه‌زانی من، ئه‌وه‌وه‌موو زمانه‌ درێژو زه‌هردارانه، که‌ من له‌ ده‌ره‌وه‌ به‌بئ پالتو بدين چ ده‌لێن؟ خۆ هه‌ر چیه‌ک بئ، بنیاده‌م له‌به‌ر خه‌لکی پالتو له‌به‌ر ده‌کات، پێتلاوه‌ له‌ پئ ده‌کات. پیاو له‌به‌ر لۆمه‌ی خه‌لکی ئه‌و شتانه‌ ده‌کات.

واته‌ من، نازیزه‌که‌م، دایکه‌ی، روچه‌که‌م، له‌به‌ر لۆمه‌ی خه‌لکی، بۆ پاراستنی ئابه‌رو ناوی خۆم پێویستم به‌ جووتی پێتلاوه‌. باوه‌ر بکه‌ فارینکا به‌م پێتلاوه‌ شپانه‌وه‌ هه‌یاو ئابه‌رو ده‌چیت.

باوه‌ر پم پئ بکه‌ قازیزه‌که‌م، من کابرایه‌کی پیری به‌ ئه‌زموم، دنیاو خه‌لکی و ژیا‌م دیوه‌، تاقیم کردوه‌ته‌وه‌. باوه‌ر به‌ قسه‌کانی من بکه‌، نه‌ک به‌وانه‌ی له‌ خۆرا کاغه‌زان په‌ش ده‌که‌نه‌وه‌ و ده‌که‌ونه‌ نوکته‌بازی و پێیان ده‌گوترئ نووسه‌رو ئه‌نیب. فارینکا گیان، بۆم نه‌گێڕایته‌وه‌ که‌ دوینی چیم به‌سه‌ر هات.

به‌ راستی زۆرم نازار چه‌شت، ئه‌و به‌یانی به‌ ئه‌ندازه‌ی یه‌ک دانه‌ سالی خشت عه‌زایم چه‌شت، و خه‌فه‌تم خوارد، هه‌ر مه‌پرسه‌ چ به‌لایه‌کم به‌سه‌ر هات، له‌ گێڕانه‌وه‌ نایه‌ت.

ئه‌مه‌ حال و هیکایه‌ته‌که‌یه‌: سپێده‌ زوو له‌ خه‌و پابوم، تا ئه‌و له‌ ماله‌وه‌ بگرم و پاشان بئ ئه‌وه‌ی دواکه‌وم، فریای ده‌وامی دایه‌ره‌ش بکه‌وم. بارانی‌ک بوو ئه‌مما باران. رێگه‌ و شه‌قامان یه‌کپارچه‌ قۆپو چلپاو بوو! پیره‌ پالتۆم له‌به‌ر هه‌لکێشاو که‌وتمه‌ رێگه‌ و به‌ شه‌قامه‌کاندا خۆم بکێش ده‌کردو له‌به‌ر خۆوه‌ ده‌مگوت و ده‌مگوتوه‌:

"خودایا، له گوناخم خوش به، وناثومیدم مه گه!" که به بهر کلیسای "ن" دا رت ده بووم، نیشاره تیکی سه لیم کیشا، له خوا پارامه وه تزیه یه کی به هه قم کرد، له دلی خۇدا بیرم له وه کرده وه که ناییت مامله ده گه ل خۇدا بکه م، من شایسته ی نه وه نیم خۇدا بدوینم.

له دنیای خۇمدا بووم، سهیری هیچ شتیکم نه ده کرد، ملی ریکه م گرتبوو بئ ناگا بووم له وه ی بق کوئ ده پۆم. شه قامه کان چۆل وکپ بوون، نه و تاک و تهرایانه ی به جاده و شه قامه کانه وه بوون، هه موو مات و مه نگ و مژول، چوو بوونه قاوغی خۇیانه وه.

هیچس سهیر نه بوو، چونکه کئ له م کاته داو له م تۆفاو بارانه دا بق پیاسه و گه پان دیته ده ری؟ تووشی دهسته یه ک کریکاری شپپۆشی پیسو چه پ ل هاتم، به ده م ریکردنه وه، بهر شانیان دام، ترسم ل نیشیت، دلم داخوړپا، که خه لکیک ی زیرو ناوؤلا بوون!

نه وی راستی بئ نه تره م بهردا، به پاده یه ک ترسم ل نیشیت، نه مده ویست هه ر بیریش له قه رزکردن بکه مه وه.

خه ریک بووم له پردی (فاسکرۆسنسکی) ده په ریمه وه که بنی تاکیک له پیلاره کانم به ربوو، خه ریک بوو به ته واو ته ی له پیلاره که ده بووه وه، ئیدی نازانم چۆن باقی ریکا که م بهی! ریک له م کاته دا (ئیرمولایف) م بین، که کارمه ندیک ی بچوکی دایه ری نیمه یه.

به ره و من ده هات.

له بهرده مندا وه ستا، پشتی راست کرده وه، نیگا په ریشان و شپه رزه کانی تیپریم، وه ک نه وه بوو داوای تۆزیک پارهم ل بکات و بچی فۆدگا که ی پی بخواته وه. له دلی خۇدا گوتم: "ها، هاوپی، فۆدگا؟ ئاخه ر لیره له کوئ

فۆدگات ده‌ست ده‌که‌وئ؟" یه‌جگار ماندوو بووم. وه‌ستام، ساته
پشوو یه‌کم دا، وکه‌وتمه‌وه پئ. له‌شتیک ده‌که‌پام می‌شکی خۆمی پتیه
مژول بکه‌م، تا که‌میک هیور بیمه‌وه و بیمه‌وه سه‌رخۆ. به‌لام بیرم به‌هیچ
کوئ پانه‌گیی. مه‌حال بوو بیرم له‌سه‌ر شتیک بگرسیتیه‌وه. به‌پاده‌یه‌که‌له
قوو چلپاودا هه‌لکشا بووم که‌شهرم له‌خۆم ده‌کرد. نه‌نجام له‌دوره‌وه
کوخیکی دارینی زهردم به‌دی کرد، که‌هه‌شتی و بالکۆنیککی له‌پیشه‌وه
بوو.

له‌دلی خۆدا گۆت: "خۆیه‌تی، هه‌مان فله‌و ماله‌یه‌که‌نیمیلین نی‌فافوئیه
بۆی وه‌سف کردووم، ماله‌که‌ی مارکۆفه." (ئه‌م مارکۆفه، ئه‌و پیاوه‌یه‌که‌
پاره‌به‌سوو ده‌دات فارینکا گیان). له‌وساته‌دا که‌میک گێژوکاس بووم،
هه‌موو شتیکم بیر چوووه‌وه. هه‌رچه‌نده‌ده‌مزانئ ئه‌مه‌ماله‌که‌ی مارکۆفه،
به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوه‌تی دلنیایم له‌ده‌رگاوانه‌که‌نزیك بوومه‌وه‌و
پرسیم: "سه‌رکار ئه‌مه‌مالی مارکۆفه؟" به‌لام ده‌رگاوانه‌که‌کابرایه‌کی بی
ئه‌ده‌ب بوو. زۆر به‌ره‌قی و زیری وه‌لامی دامه‌وه، ده‌تگوت قسه‌به‌
پاره‌یه، ده‌تگوت له‌یه‌کێک توپه‌یه، له‌بن لیوانه‌وه‌گۆتی: "مالی کتیه؟
مالی مارکۆفه." ئه‌م ده‌رگاوانانه‌چه‌ند سه‌ین، چه‌ند توپه‌و توپه‌و بی
هه‌ستن.

جا من هه‌قم به‌ده‌رگاوانه‌وه‌چه‌ی؟

هه‌رچه‌نده‌هه‌قم به‌ده‌رگاوانه‌وه‌نه‌بوو، به‌لام زۆری په‌ست کردم. پیاو
له‌هه‌ر وه‌زعو حالیککی ده‌روونیدا بی، شتیککی له‌وبابه‌ته‌ی نێته‌ری،
وه‌هه‌میشه‌هه‌ر وابوو.

سئ دانه جار به بهر ماله که دا سورامه وه، جار له جار پتر نه تهره
به رده دا، له دلی خودا گوتم: "نا، نه خیر، قهرزم ناداتی، به کم من
بابایه کی بیگانه م و نامناسیت، دووهم سه روسیامی ناچیته دله وه".

نه نجام قیروسیام کردو گوتم:

چ ده بی بابیی، من هه ولی خۆم ده دهم، کرده په شیمان نه که نه کرده
په شیمان. هه لیکه وده دیده م، خۆ نامکوژی، سیوان لیشت نه دهم هه
ده مبه ی". نه نجام لیبرام به نه سپایی ده رگا که بکه مه وه.

هه رکه دزم خسته پیره ده رگا، به لایه کی ترم لی نازل بوو: سه گیکي
چکوله ی دپ، هه یوانیکی گه وچی که وده ن، لی توپه بوو، وپیما
هه لشاخی، تاهیز له گه رویدا بوو ده وه پی، خه ریک بوو زنجیره که ی
پارچه پارچه بکات، بۆ تاقه ساتیک له هه په نه ده که وت! .. که سه گیکي
پیس بوو! ..

جا نه م ورده روودلوانه، زۆر جار پیاو ده هری ده که ن، به جۆری قه لس و
په سنی ده که ن، که له گیانی خۆی بیزاریت و به جار ی وره ی بپوخی و
نه تره به ریدات! بۆیه وه کو نیوه گیانیک خۆم وه ژوورا کرد، لیژه شا
به لایه کی دی په خانگیرم بوو. ناستانه ی ده رواز که هینده تاریک بوو،
هیچ شوینیکم نه ده بینی، له بهر ده رگای ژووره که دا، نوچیکم داو که وتم به
سه ر ژنه دیتیه که دا، به لی ژنه دیتیه که که سه تله شیریکی به ده سته وه
بوو وله ده فرانی ده کرد. سه تله که ی له ده ست که وتوو شیره که رۆا.

ژنه ی گه وچ که ته هات و هاوار: "نه وه تو کویری کابرا، نابیی چاوت له بهر
پتی خۆت بی. چده که ی لیژه مه یموون؟" وده مپژژیکی تری جنیوی سه ر
به کۆلکه ی به سه را کرد، هه نگ ی له هه پژنی گریانی داو هه ر

نەیدەبرییەو. بۆیە ئەمەت بۆ دەگێرمەو. فارینکا گیان، چونکە دايمە لەو جۆرە شۆیتانەدا، ئەو جۆرە واریقاتەم دیتە پێش.

هەردەلێی لە چارەم نووسراوە کە ئەم جۆرە رۆکەوتەم بێتە رۆ. پیرەژنیکی قژ ماش و برنج کە گوێی لە هاواری بوو، هات بەلایەو، دیار بوو خاوەن ماله، یەكسەر خۆم گەیاندى و پرسیم: "ئاغای مارکوف لێرە یە؟" گوتی: "نا." ئەوجا لە بنی پێمەو تا تۆقی سەری بەرنیگا دام، دواى تۆژێك گوتی: "مارکوفت بۆ چیە؟"

مەبەست و مەرامەکی خۆم پێگەوت... گوتم نیمیلیان نیفانوفیچ ناردوومی... هەند. "کارێکم پێی هەبوو دەمەوێ قسەى لەگەڵ بکەم". پیرەژن کێژەکی گازکرو - کچیکى گەرە بوو، پێی پەتەى بوو - گوتی: "بێژ بابت گاز بکە، لەلای کرێچەکانی قاتى سەرەوێه."

هەنگی رووی کردە من و گوتی: "فەرموو ژووری".

وێژوورکەوتم، ژووریکى باش بوو، کۆمەلێک تابلۆ بە دیوارەکانەو. هەلواسرا بوون کە هەموویان پۆرتریتی جەنەرالان بوون، قەنەفەیه‌ك و مێژنیکى خڕ، وچەند گۆلدانێک گۆلەخەنەى تیا بوو.

کە بە تەنێ لە ژووری مامەو، لە لێى خۆدا بیرم لەوێ کردەو. بۆچی یەكسەر نەپۆمەو؟ "باوەرم پێى بکە فارینکا گیان بە من بوايە پێى وەغاریو. بێم و ئەوێندەر بەجێ بێلم! لە لێى خۆدا گوتم: "ولچاکە بێژم و سەبەى بێمەو. رەنگە کەش و هەواش خۆشتر بێی."

ولچاکە سەبۆکەیه‌ك بکەم، وادیارە ئەمڕۆ لە من نیە، سەتله شیرەكەم رشت، وچارەى ئەم جەنەرالانەش، کە بە دیوارەکەو هەلواسراون گرژو مۆنە..

چاگتو وايه سبه ينى بيمه وه". خهريك بوو به ره و دهركه دهچوم كه
 بپۆم، پياويكى نه دنام ورديله قژ ماش و برنجى، چاوپكزله گيلزكه،
 كه رزيكى چلكنى پر په لى چه وري له بهر بوو، ناو قه دى به په تيك
 به ستيبوو، خوى به ژوراكردو پرسى كه بژچى هاتووم، پيم گوت ئيميليان
 ئيفانوفيج ناروومى بۆ لاي، وپتويستم به چل رزيله و هاتووم له و
 باره يه وه قسه ي دهگه ل بكم...

به لام نه يهشت قسه كم ته واو بگهم. له چاويا نه ودم خوينده وه كه هيچ
 ئوميديك نيه. گوتى: "پتويست به هيچ قسه و روونكردنه و يهك ناكات،
 پارهم نيه، ئايا هيچ بارمته يكم هه يه داي بنهم؟"

وه لام دابه وه كه هيچ بارمته يكم نيه، به لام ئيميليان ئيفانوفيج...
 خؤلاسه تيم گه ياند كه زۆرم پتويست به پاره يه.

كه گوتى له هه موو قسه كانم گرت، گوتى: "ئيميليان چى گوتوو هان
 نه گوتوو نه مه گرینگ نيه، مه سه له نه وه يه كه پارهم نيه..

مه سه له كه ته نيا بى پاره ييه و هيچى تر..." له دلى خؤمدا گوتم:
 "نه مگوت، مه زنده كه ي خؤم ده رچوو، له هه وه له وه ده مزانى كه وا ده بى.
 پيشوه خته دلم خه به رى دابوو."

ناه ئارينكا، له و ساته دا هه زم ده كرد زه وى شق بباو قوتم بدات.
 هينده م سه رما بوو بوو، لاقه كانم بوو بوون به ته خته، برپه رى پشتم
 ميتروله ده كرد. ته ماشايه كم كرد، ديتم ئه ويش قه مه شاي من ده كات
 وهك نه وه ي بلئى: "براده ر چاوه روانى چيت؟ بۆ ئارؤيت؟

به ته ماي هيچ مه به."

ئەگەر لە وه‌ز و حالێکی بیدا ئەمەم بەسەر هاتبا، لە تەریقی و شەرمەزاریدا هەر لەوێ دەمردم. کابرا لە پڕ لێی پرسیم: "ئەم پارەیت بۆ چیە؟" (ئەو پرسیارەشی لێ کردم فارینکا گیان!) بۆ ئەوەی گێلۆکە نەنوینم دەم کردەوه قسان بکەم، بەلام نەبویست هەر گۆیشم لێبگرێ، دووبارە کردەوه کە:

"نا، نا پارەم نیە. ئەگەر هەمبوايه بەسەر چاؤ". هەولمدا قەناعەتی پێبکەم، زۆرم گوت کە ئەمە پارەیه‌کی زۆر نیە، لە کاتی خۆیدا دەیدەمەوه، بگره زووتریش دەیدەمەوه، پێم گوت سوودەکەشی هەرچەند بێ دەیدەم، وسویندم بۆ خوارد کە هەر هەمووی بۆ دەگێرمەوه.

لەو ساتەدا تۆم بیر کەوتەوه فارینکا گیان، کە لە تەنگانەیه‌کدا، لە چ عەزابێکدا، تووشی چ کوێرەوهریه‌ک بوویت، ئەو نیو رۆڵەم بیرکەوتەوه کە بۆت ناردبووم. بەلام کابرا گوتی: "نا، نا، پێویست بە باسی قازانج و سووت ناکات، ئەگەر بارمته‌یه‌کیشت هەبوايه هەر نەيسه، بەلام بەبێ بارمته هەر ئەو... بە هەرحال پارەم نیە، بە زاتی خوا پارەم نیە.. دەنا خوا شایەدە حەزم دەکرد قەرزت بدەم.. " ئەم دزه بە خوت و خۆپایی، بێ هیچ شەرمێک سویندی دەخواردو خۆای بە شایەت دەگرت!.

بەلێ نازیزەکەم، ئەمە حال و حیکایەتەکە بوو، لە بیرم نیە چۆن لەوێ هاتە دەری، چۆن لە شەقامی فیبورگ پەڕیمەوه و خۆم گەیانده پردی فاسکروسنسکی، یە جگەر شەکەت و ماندوو بووم، سەرما گەیی بووه مۆخی ئێسقانەکانم، سەعات دە گەیمە سەر ئێشەکەم، ویستم لە راپەرەوه‌کەدا کە مێک جەلەکانم بته‌کێنم و قوڕەکە ی لێ بییتەوه، بەلام

سنگیریوی خه فەر ریگی نه دام، گوتی: "سه رکار، فلچه که خراپ ده بیئت، به خوت ده زانی فلچهی ده وله ته،" دایکه لی، نیستا هر هه موویان به و شیوه یه ره فتارم ده گه ل ده کهن، به لای نه وانه وه من ناکه مه نه و پارچه به رویه ی که پیلاوه کانیا نی پی پاک ده که نه وه.

من نه م ره فتارانه، ده مکوژیت **فارینکا گیان**. من ده سکورتی و بی پاره یی نامکوژیت، به لکو نه م بیژکالی، چه چه، ژارخه ندانه ده مکوژی. هه زه تی سه رۆک مه گه ر به ریکه ت ناویکی من بیئی، شاه فارینکا، رۆزه جوانه کان، رۆزانی زێرینی من به سه ر چوون. نه مپۆکه دووباره هه موو نامه کانم خویندیتیه وه. مه گه ر خوا بزانی چه ندیان خه مبار کردم نازیزه که م.. که به شه ریکی نه گبه تم! به دوعا نازیزه که م، خودا پشت و په نات بی!

م. سیولشکین

په راویز: ویستم کیشه کانت به شیوازیکی گالته نامیز بق بگێرپه وه. به لام له و ساته دا بوم نه هات. ویستم به گوئی تۆ بکه م. دیم وده تبینم نازیزه که م، سبه ینی به مسۆگه ری دیم.

دايكه‌لى! تازه حىسابم رۆيى، حىسابى هەردووكمان رۆيىشتوو، تازه لى بووينه‌وه، منيش و تۆش لىبووينه‌وه، هىچ چارۆكىش نيه. ناوم، ناويانگم، ئابروم، كه‌رامه‌تم هەمووى رۆيى.

كۆتاييمه، كۆتايى تۆشه فارينكا گيان، هەردووكمان پىكه‌وه تيا ده‌چين! هىچ ئومىدىكى رزگار بوونيش نيه، من تۆم گەيانده ئەم رۆژه، من ئەم بە‌لايم بە‌سەر تۆدا مينا! فارينكا گيان ئەمانه ئازارم ده‌دهن، عەزەبى روحم ده‌دهن، دە‌مبوغزۆنن، دە‌مكورەيتن، پىم پىده‌كەنن، گلەم پىده‌كەن..

خاوەن خانووه‌كه بى له روودامان، قسەم پى ده‌لى، هەرقسەيه‌كى ناشىرىنى بە‌زاردا بىت نايگىرتتە‌وه، لەم بە‌يانىيه‌وه له يەكبىنه‌هاوارم بە‌سەردا ده‌كات، كردووى بە‌بنىشه‌خۆشەى ژىردانى خۆى.

ئىوارى له ژووره‌كه‌ى راتازايفدا، يەكۆك بە‌دهنگى بە‌رز، ره‌شنوسى يەكۆك له‌نامە‌كانى منى بۆ تۆ، ده‌خوينده‌وه، نازانم چۆن له‌گىرفانم كه‌وتبوو. فارينكا گيان مە‌گەر هەر خوا بزانى چ بە‌زمى‌كيان له‌سەر ئەمە ناوه‌ته‌وه! چه‌نديان گالته پىكردووين، چ ناو و ناتۆره‌يه‌كيان له‌تۆ له‌من ناوه، چۆن قاقا پىده‌كەنين، ئەوه‌ى ده‌يانگوت، نه‌يان ده‌گوته‌وه، خاينانى بو‌ده‌له! چووم بۆ ژووره‌كه‌يان، يەخەى راتازايفم گرت، ته‌رىقم

کردووه، گلهیم لیکرد که نه مه خیانهت به دۆستایه تی، نه مه شهرتی دۆستایه تی نیه.

به لآم راتازایف قه زارباری کردم، پیی گوتم تۆ خایینی که ژیراوژیر خه ریکی ((فه تی تازه)) ی. گوتی: " تۆ حه قیقه تت له ئیمه شار دووه ته وه، تۆ کابرایه کی خاپینۆکی! " ئیستا هه موویان به ((خاپینۆک)) ناوم ده به ن، هه ر به و ناوه بانگم ده که ن! ده زانی فریشته چکۆله که م، ده زانی؟ ئیستا هه موو شتیك ده زانن، هه موو راستیه کانیا ن له بهر ده ستدایه.

هه موو شتیك ده رباره ی تۆش ده زانن دۆستی فَاوِز، هه موو مه سه له شه خسه یه کانی تۆ ده زانن، هه ر هه موویان ده یزانن! ته نانه ت فالدونی خه زمه تکاریش له وی بوو، و گوئی به گوئی نه وان به ئیمه ی راده بوارد. نه مێ داوام لیکرد تا دوکانی به قاله که بچن و شتیكم بۆ بکڕیت و نه چوو، بیانووی نه وه بوو که کاری مه یه و مژوله.

که پیم گوت: ((تۆ له سه رته بچیت)) گوتی: ((نه خیر بۆ تۆ له سه رم نیه، تۆ کرێکه ی خانمت نه داوه، که واته له سه رم نیه به گویت بکه مو بچم)) هه ر له مه م که م بوو که دێهاتیه کی بی ته رییت سوکایه تیم پیبکات، بۆیه که پیم گوت کابرایه کی گه وجی، بی سێ و دوو وه لامی دایه وه: " نه گه ر من گه وج یم، تۆ گه وجتری " هه ستم کرد مه سته بۆیه نه و قسه سووکه ی به من گوت، بۆیه گوتم: " دیاره مه سستی، دێهاتی! " نه وه یش وه لامی دامه وه: " مه ستم بۆ خۆم مه ستم، خۆ به پاره ی تۆ نه مخواردووه ته وه. تۆ پاره ی پێکیکی بچووکیشت نیه.

هه‌رجاره‌ی چهند کوپێکێک له‌م ژن و له‌و ژن سوال ده‌کە‌ی. " له‌ سه‌ری
 دایک: "ئاخر تۆ پیاوی!" ته‌مه‌شا فارینکا گیان کار که‌ییوه‌ ته‌ کوێ؟
 شه‌رم له‌ مانی خۆم ده‌که‌م فارینکا! ده‌لێی تاوانبارێکم و هه‌ر بۆ
 عیبه‌رت و ناوێزان به‌ عاموێکیانه‌وه‌ به‌ستووم. بۆوم به‌ ته‌ریده‌و
 سه‌رکه‌ردانیکی بێ په‌سا پۆرت! به‌پاستی کاره‌ساتیکی ترسناکه‌! ته‌واو
 لێ بۆومه‌وه‌، به‌ ته‌واوه‌تی لێ بۆومه‌وه‌، دوا دوا بیه‌مه‌! به‌ په‌که‌جاره‌کی تیا
 چووم!.

ماکار ئالكسيوفىچى گرانقه درو مەره ئازىز ۱/۱۳

نەگبەتى خۇشە، قۇرتەكانى ناخۇشە، بەلا ھەر دەلئى دەربارى، بەك لە
دوای يەك.

وام لىھاتووہ خۇشىم نازانم چى بگەم! تۆچ دەكەى، چىت بەسەر دىت؟
من بەش بە ھالى خۇم، ناتوانم شىتكى ئو تۆت بۇ بگەم.

وہ زعم نۇرياش نيہ، ئەمىز دەستى چەپم بە ئوتو سووتاند، ئوتوہ گەم
خست، كەوت بە دەستەدا، ھەم كوتای و ھەم سووتاندى. ئىستا ناتوانم
كار بگەم. فیدوراش سى دانە رۆژە نەخۇشە. يە جگار نىگەران و
پەريشانم. سى دانە كۆپىكى زىوت بۇ دەنئىرم، باوہ پىكە ھىچمان بە
دەستەوہ نەماوہ، خودا شايدە دە نۇرم ھەز دەكرد لەم تەنگانە يەدا فريات
بگەوم و يارمەتيت بدەم.

لە داخى ئوہى كە ھىچ دەسەلاتىكم نيہ گريانم دى. گريانم بۇ بى
دەسەلاتى خۇم دىت! خودا حافىز دۇستى بەريز! ئەگەر ئەمىز سەرمان
بدەى، فەرامۇشەكى گەرە دەبىت بۇ من.

تۆ پېم ئۆلۈپ بۆ وات بەسەرھاتوو؟ ئاخىر چى روويدلوه؟
 وا دياره تۆ له خواش ناترسيت؟ بهراستى خهريكه شىتم دهكهى، شهرم
 له خۆت ناكهى؟ تۆ خهريكه خۆت دهفهوتېنى. بېرىك له ئاپپوى خۆت، له
 سوممەى خۆت ناكهيهوه؟ ئاخىر تۆ پيساولكى ئاپپومەند، سەر بهرز، و
 نەفس بەرزى. ئاخىر ئەگەر خەلكى بەم كارانەت بزەن، چ دەكهى؟ هەر له
 تەرىقى و شەرمە زاریدا بىق دەكهى و دەمریت! بەزەببەكت بە پۆپى سېپتا
 بېتەوه، له خوا ناترسيت؟ فیدورا دۆلەت لەمۆ به دواوه هېچ يارمەتیهكت
 نادا، و منیش تاقە پولېكت بۆ نانێرم.

تەمەشا چیت بە سەرى مندا میناوه، ماکار ئەلکسیوفیچ! لەوه دەچیت
 وا بزانی من ئەم کرێتکارانەى تۆم لا ناخۆش نیه، تا ئیستاش نازانى من
 بە هەى تۆوه چ زوخواویك دەچێزم! وام لێهاتوو زات ناکەم بە
 قالدەرمەکانى مالهکه‌دا سەرکه‌وم و دابەزم، هەموو دەرودراسیگان مۆپەم
 لێدەکه‌ن و قامک بۆ پادەکیشن، و قەسەى قۆپم دوو دەخەن، پێک و راست و
 بى پەردە دەلێن که من ئاشقى ((ئارەقخۆریكى ئالوده)) بووم.

و له ریم دەرکردوو، پیت وایه ئەم قسانە خوشتن؟

که به مەستى و سەرخۆشى بۆ مالت دەهێننه‌وه، هەموو دەرو
 دراوسێگان لچت لى هەلدەقووتێنن و به تەوسەوه شان هەلدەتەکیئن و
 دەلێن: ((تەمەشا، دیسان بەسەرخۆشى هێنایانەوه!)) به راستى به‌مه

شهرمه زار ده‌بم، له جیاتی تو ته‌ریق ده‌بمه‌وه و نازانم چی بلّیم. به‌زاتی خوا ده‌پډم و چیتړ لیره نامیتیم. ده‌پډم، کاره‌کړی و جلش‌وړی مالان ده‌که‌م و لیره نامیتیم. بډم نووسیت، تکام لیکردی که بیټه ده‌یده‌نیم، به‌لام نه‌هاتی، به‌گویت نه‌کردم.

وا دیاره‌ نا‌هو‌ه‌سره‌ت و فرمیسکه‌کانی من به‌هیچ نازانی ماکار نالکسیوفیچ!

پاره‌ی خوارنه‌وه‌ت له‌کوی پیدا‌کرد؟ بق‌خاتری خوا! تاگات له‌خوت بی! خوت ده‌فه‌وتینی، له‌پیناوی هیچدا خوت داده‌نی! به‌پاستی شهرمه بق‌تو که‌دوی شو‌خواهن‌ماله‌که‌ریی نه‌دای بیټه ژورده‌وه‌و ناچار شه‌وت له‌پاره‌وه‌که‌دا رږژ کردووه‌ته‌وه.

من هم‌موو شتیک ده‌زانم. قو نازانی که‌نه‌و شتانه‌ده‌بیستمه‌وه‌چه‌ند هست به‌داماوی ده‌که‌م! چه‌ندم له‌دل‌گرانه. ماکار نه‌لکسیوفیچ و‌ره‌س‌ردانی نی‌مه، با‌توژی س‌رو‌دل‌ت بکریته‌وه. داده‌نیشین و‌پیکه‌وه‌شتیک ده‌خوینینه‌وه، و‌یادیکی رابردو ده‌که‌ینه‌وه. فیدوراش با‌سی‌ه‌ج‌و زیاره‌ته‌که‌ی‌خویمان بق‌ده‌کات.

تکات لیده‌که‌م‌هاوپیم، له‌به‌ر‌خاتری من، خوت و‌من به‌و‌جوړه‌مه‌فه‌وتینه. چاک‌بزانه‌من‌ژیانم به‌بی‌تو‌ناوی، بق‌تو‌ده‌ژیم، په‌حمی به‌خوتا بکه، توژی س‌برت‌ه‌بی، و‌ره‌به‌ر‌مه‌ده، به‌ری‌ته‌نگانه‌کورت‌ه. و‌ه‌کو‌ده‌لین: ه‌ژاری‌شهرم‌نیه.

نی‌دی‌نه‌م‌نا‌ومیدیه‌ت له‌پای‌چی؟ نه‌ه‌ه‌ه‌شتیک‌ی‌ره‌وته‌نییه، پشت به‌خوا به‌ناسانی ده‌گوزهری و‌هم‌موو شتیک‌دوخی‌خوی و‌رده‌گریته‌وه.

به‌لام ده‌بی جاری سه‌بر بکه‌ین. وایست کۆپیکت بۆ ده‌نیرم، بۆ خۆت که‌مێک توتنی پی بکړه یا هه‌ر شتێک ئیشتیات لێیه، به‌لام بیکه به‌ خاتری خودا خواردنه‌وه‌ی پی مه‌کړه! وه‌ره دیده‌نیمان، له‌ بیرت نه‌چی هه‌ر ده‌بی بێیته دیده‌نیمان.

ره‌نگه شه‌رم بکه‌یت و نه‌ته‌وی بێین. ئه‌هه شه‌رمکردنێکی نا به‌جێیه. ئه‌وه‌نده‌ت به‌سه تۆبه‌یه‌کی جدی بکه‌ی. ته‌وه‌که‌ل به‌ خوا بکه‌ی، خوا به‌ خۆی خێرو خوشیت دێنێته‌ رێگه‌.

من جه جالتم، بلنده جوانه کم، فرارنا نه لکسيوفنا، يه جگار شهرمه زارم.
به لام ناخو نه وهی من کردوومه، زهره ری بړ که س بووه؟ چ شتيکی نا
ناسایی نيدايه؟ بړچی هرامه پياو جار جارې بای بلیک بدات و خه می دل
به با بدات و خوی ناسووده و شادمان بکات؟ من که ده خومه وه، نیدی
بیر له پیلوه کانم، له به ریوونی بنی پیلوه کم ناکه مه وه. چونکه بنی
پیلو شتيکی هیچو مه تا مه تايه ش هر به هیچی ده میتیتوه.

خودی پیلویش هیچ نیه! زانایان و فه یله سوفانی یونان پیلوایان له پی
نه ده کرد، نیدی بړچی رووته یه کی وه کو من نه وه نده بایه خ به و شته
هیچپانه بدات، و له سر بهوات؟ بړچی له سر نه مه نیرادم لیده گرن، ده م
بوغزیدن؟ نا، فارینکا گیان، دایکه لی، له نامه که تدا زور نیکه رانی
نه مه یت! سه باره ت به فیدورا، به زمانی منه وه پی پی بلی که نافرته تیکی
توپه هات و شه پانیه، خوا خوی قسه یه کیتی بیکات به قاو، جگه له مه ش
بنیاده میکی گوجه، له گه وجیتیدا به شی که سی نه هیشتووه ته وه!

سه باره ت به سری سپیم، له مه شدا به هه له چووی نازیزه کم، چونکه
نه و پیره نیم که تو وینای ده که ی. نیمیلیان سلوت لیده کات. له
نامه که تدا نووسیوته زور خه مبار بوویت و گریاوی، به لام بزانه که منیش
زور خه مبار بووم و منیش گریام، له کورتاییدا هیوا ی به خته وه ری و
سه لاهه تیت بړ ده خوازم. سه باره ت به من، منیش به خته وه رو سه لاهه تم،
هر دوسته که ی جارانت، فریشته چکوله کم.

خانمی هه‌ژی و دۆستی ئازیزم فرشارا ئالكسیوفنا ۸/۲۱

هه‌ست به تاوان ده‌گه‌م، هه‌ست ده‌که‌م ده‌ره‌ق به تۆ گونا‌هم کردووه،
پێم وایه ئه‌م ئیعترا‌فه‌ی من هه‌یج سو‌نیک‌ی نه‌ه دایکه‌لی، ئیدی تۆ
هه‌رچه‌یه‌ک بلێی! ته‌نانه‌ت پێش ئه‌م ره‌فتاره‌ کرێته‌ش هه‌ستم به‌مه
ده‌کرد. به‌لام هه‌نگی له‌ کێشما‌کێشیک‌ی ده‌روونی دا بووم، ئه‌قل ده‌یگوت
ئه‌مه‌ هه‌له‌یه‌ مه‌یکه‌، دل ده‌یگوت بیکه‌. فارینکا گیان من بنیاده‌میکی
به‌دو به‌دخوا نیم.

دل‌په‌ق نیم، که‌سێک بتوانی دل‌ه‌ چکوله‌که‌ی تۆ بپه‌نجینی، ده‌بی به‌و‌ریکی
خوێنخو‌رو دپنده‌بیته‌، به‌لام من دلی به‌رخو‌لانم هه‌یه‌و، وه‌کو ده‌زانیت هه‌یج
مه‌یلیکی دپنده‌یه‌تی و ته‌ما‌عکاریم نه‌ه.

به‌م پێیه‌، فو‌یشته‌ چکوله‌که‌م، من به‌ ته‌واوه‌تی له‌م ره‌فتاره‌ کرێت و
دزیوه‌ به‌رپرس نیم، نه‌ دل‌و نه‌ ئه‌قلم به‌رپرس و ته‌خسیرکار نین، ئه‌گه‌ر له
من بپرسیت ئه‌دی کی ته‌خسیرکاره‌؟

دل‌پم ئه‌وه‌ی راستی بێ نازانم، شته‌که‌ ئالۆزه‌، چیرۆکیکی ره‌شه‌، ئالۆزه‌
فارینکا گیان! سی کۆپیکی زیوت بۆ ناردبووم، دوا‌ی چه‌ند رو‌ژیک‌ی بیکه‌
بیست کۆپیکی توت بۆ ناردم: که‌ روانیمه‌ ئه‌و دراوانه‌ی هه‌تیو‌یکی هه‌ژار
به‌ خێری خۆی بۆی ناردووم، دل‌م گو‌شرا، ده‌سته‌ چکوله‌که‌ت
سو‌وتاندووه‌، به‌ خو‌شت په‌کت ده‌که‌وی، برسی ده‌بی.

که چی به و حاله شه وه ده گریته و داوام لیده که ی بچم بۆ خۆم توتنی پی
بکرم. باشه له م حاله دا ده بی چبکم؟

یانی رازی بم وه کو هر دزیکی رێگر بی شه وه ی ویزدان عه زایم بدا تو
رووت بکه مه وه، تزی مه تیوی بی که س تالان بکه م؟

به راستی نه م بیره روحی داغان کردم فارینکا گیان، و ده ی روخاندم، له
مه وه له وه، بی شه وه ی له ده سه لاتی خۆم دا بی، مه ستم کرد ک: بۆ هیچ
باش نیم، به که لکی هیچ نایم، بایه خی بنی تاکیک له پیلاره کاننیه،
بۆیه سه یرم کرد نه ک هر به که لکی هیچ نایم به لکو پیاویکی نادروست و
بی شه ره فم. ئیدی وه ختی هیچ ریزیکی خۆم نه گرت، عیزه تی فوسفم له
ده ست دا، زانیم یه جگار توپه ماتم، هیچ سه نگیکم نیه، مایه ی
شه ره زاریم، به جاری داپوخام! نه مه ش حوکی قه ده ره وه هیچ
ته خسیریکی منی تیا نیه. له مال وه ده رکه وتم تا پیاسه ته بدیل مه وایه ک
بکه م. به لام شه و رۆژه مه موو ریکه وته کان به ره وه نه گبه تیان ده له ک ده نام.
سروشته په ست و غه مگین بوو، دنیا سارد بوو، باران ده باری، له ریکا
تووشی ئیمیلیان بووم... هر چه کی مه بوو به بارمه داینا بوو، وه ریزیکی
پی وه رگرتبوو، هر مه مووی خه رج کردبوو.

که تووشی بووم دوو دانه رۆژ بوو، زه وادی له زار نه نا بوو، بیرى له وه
ده کرده وه شه و شتانه ی تری بخاته بارمه وه که بۆ بارمه نه ده بوون.

باشه ده ته وئ له م حاله ته دا چی بکه م فارینکا گیان؟ من ناچار له رووی
به زه یی و مرقدۆستییه وه ته سلیم بووم، نه ک له بهر ئاره زوو ومه یلی دلی
خۆم. ئیدی به و جۆره تووشی شه وه له یه بووم دایکه لی!

به دوو قۆلی گریاین، باسی تۆمان کرد. مرقۆئیکی باشه، دلئیکی هه‌به به‌کپارچه زۆپه، به‌کۆک له‌ پیاوه به‌سۆزو هه‌سته‌کانه. من باش له‌مه تیده‌گه‌م، چونکه به‌ خۆشیم هه‌ستیایم، هه‌ر له‌به‌ر نه‌مه‌شه، نه‌و هه‌موو به‌لایه‌م به‌سه‌ر دیت...

من ده‌زانم که چاکه‌یه‌کی زۆرت به‌ سه‌رمه‌وه‌یه، زۆرت قه‌رزایارم **کۆتۆره‌گه‌م**. له‌وساوه که تۆم ناسیوه، توانیومه به‌ره به‌ره خۆشم باشتربناسم، له‌وساوه رۆژ به‌ رۆژ پتر تۆم خۆش ویستووه. به‌ر له‌وه‌ی تۆ بدینم، فریشته چکۆله‌گه‌م، من که‌سی‌ک بووم نه‌نیاو گۆشه‌گیر، که‌سی‌ک بووم نه‌ده‌ژیام، وه‌کو خه‌وتوو وابووم، هه‌ر ده‌تگوت له‌م دنیا به‌دا نیم. هه‌موو نه‌وانه، هه‌موو به‌دخوایانی هه‌ن، به‌ که‌له‌پووتیان ده‌زانیم، به‌ بلح و ره‌زا قورس و تورپه‌هاتیان ده‌زانیم، به‌پاشکاوی گالته‌یان پی ده‌کردم، لیم بیزار بوون، وام لێهاتبوو به‌ خۆشیم رقم له‌ خۆم ده‌بووه‌وه.

ده‌یانگوت که‌سی‌کی که‌وه‌ن و نه‌بله‌م، خۆشیم باوه‌پم پێده‌کردن، **به‌لام** که‌ تۆ په‌یدا بووی تووشی تۆ بووم، سه‌راپای ژبانی تاریکت رۆشن کردمه‌وه، دل و روح ناوار رووناک بووه‌وه، ئارامی و تۆخۆئێکی وام له‌ دل و ده‌روون گه‌پا، که‌ هه‌ستم کرد که‌ هیچم له‌ خه‌لکی تر که‌متر نه‌یه، ته‌نیا تیشکێکی ده‌ره‌کی و تۆزێک پرشتگ و که‌می‌ک نمردم گه‌ره‌که، به‌لێ من که‌سی‌کی به‌هه‌ر ده‌روو به‌ توانا نه‌بروم، به‌لام له‌گه‌ڵ هه‌موو نه‌مه‌شدا، به‌شێر بروم، وه‌کو هه‌ر که‌سی‌کی دی هه‌زو هه‌ستی خۆم هه‌بوو. به‌لام ئێستا هه‌ستنده‌که‌م چاره‌نوس تاقیبم ده‌کات.

ده‌مبوغزێتی، باوه‌پم به‌ خه‌سه‌له‌ باشه‌کانی خۆم نه‌ماوه، ده‌ردو به‌لا بپه‌ستیان لێبڕیوم، نه‌تره‌م به‌رداوه، و جا ئێستا فارینکا گیان که‌ هه‌موو

شتیکت زانی، و بۆت روون بووه وه که نه و کاره چۆنی روویداوه، به
چاوانی پر له فرمیسگه وه تکات لیده کهم، چیتر له و باره یه وه پرسیارم
لی مه که، دلم به بهریه وه نه ماوه، ههست به خه م و په ژاره یه کی یه جگار
قورس ده کهم.

دنیابه وه کو جاران له لام نازینو به ریزی و هه ر دۆسته نه مه کداره که ی
جارانتم.

ماکار سیولشکین

نامه‌که‌ی پیشووم ته‌واو نه‌کرد ما‌کار ئالکسیوفیچ، چو‌فکه‌ یه‌ج‌گار غه‌م‌گین بووم، نه‌م‌ده‌توانی له‌سه‌ر نووسین به‌رده‌وام بم.

هه‌ندی‌ سات‌ هه‌زده‌که‌م به‌ ته‌نیا بم، به‌ تا‌قی ته‌نیاو بی‌ ئه‌وه‌ی که‌س بم‌دینی خۆم بده‌م به‌ ده‌م خه‌م و په‌ژاره‌کانه‌وه. ئیستا رۆژ به‌ رۆژ ئه‌و ساتانه‌ زیاتر به‌ سۆراخه‌وه‌ دین، هه‌ندی شتم له‌ یاد‌گه‌و خه‌یاڵ‌دایه‌ که‌ بۆم لێک نادریته‌وه، نایه‌ته‌ شرو‌فه‌کردن، به‌ جۆرێک رامده‌کێشن ناتوانم مقاوه‌مه‌یان بکه‌م.

هه‌ینده‌ به‌هه‌ین که‌ به‌ سه‌عاتان هه‌موو شتێک فه‌رامۆش ده‌که‌م و ئاگام له‌ ده‌ورو به‌رم ده‌برێت، به‌ ته‌واوه‌تی زه‌مه‌نی ئیستام له‌ بیر ده‌جێته‌وه.

هه‌ر هه‌موو هه‌ستیکێ ژیا‌نی ئیستام، ئیدی خۆش بی‌ یان ناخۆش و به‌ ئازار بی‌. رۆژگاری مندالیم، رۆژگاری زێڕینی مندالیم وه‌بیر دینیته‌وه.

ده‌مباته‌وه‌ رۆژگاری مندالیم. ئیدی زۆرجار خه‌ون و خه‌یاڵ ده‌مباته‌وه‌، به‌لام هه‌رکه‌ ئه‌م خه‌ون و خه‌یاڵه‌ ته‌واو ده‌بی‌ت، دلم پێ ده‌بی‌ت، هه‌ست به‌ ماندووبوونیکێ به‌تره‌ف ده‌که‌م. یه‌ج‌گار لاوازو بی‌ تا‌قه‌ت بووم، رۆژ به‌ رۆژ که‌سیره‌تر ده‌بم، خۆم له‌ خۆمدا نه‌بووم ئه‌م خه‌ون خه‌یاڵانه‌شی هاته‌ سه‌ر.

ئه‌م به‌یانیه‌، رۆژه‌که‌ی خۆشه‌، دنیا رونا‌کو تازه‌یه‌، تیشکی زێڕینی هه‌تاو پرشنگ ده‌دات، یه‌کی‌که‌ له‌و به‌یانیا‌نه‌ی که‌ به‌ ده‌گه‌من له‌ پایزی ئیره‌دا ده‌بینرێ، به‌ راستی ئه‌مه‌ ئۆخ‌ژنی خسته‌ دل‌و ده‌رونه‌وه‌،

بوژانیه‌وه، هرکه له جیگه هاتمه ده‌رئ دلم خوش بوو. ئیدی پایز
هات! که له لادیدا هه‌زم له‌م وه‌رزهی سال بوو!

هه‌رچه‌نده نه‌وسا منداڵ بووم، به‌لام هه‌ستم به شادی و خوشیه‌کی سه‌یر
ده‌کرد! ئیوارانی پایزم له به‌یانیانه‌که‌ی پێ خوشتر بوو.

ئیتاش بیرمه، له نزیکه‌ی ماله‌که‌مان، له بناری گردێک دا، ده‌ریاچه‌یه‌ک
هه‌بوو. ده‌ریاچه‌یه‌کی هێنده جوان بوو، ئیتاش، له‌به‌ر چاومه،
ده‌ریاچه‌یه‌کی گه‌وره، ساف و زوڵال، روشن ده‌تگوت بلوره!

هر کاتێ بای نه‌بوايه، به تايه‌تی ئیواران، یه‌جگار هێدی و مه‌نگ ده‌بوو،
ته‌نانه‌ت ده‌نگی خشه‌خشی گه‌لای دره‌ختانی ده‌وری ده‌ریاچه‌که‌ش
نه‌ده‌هاته‌ گۆی، ئاوه‌که‌ی وه‌کو ئاوینه ساف بوو. جا چه‌ند پاک و زوڵال،
چه‌ند سارد و ته‌زی!

ئاوێگ ده‌که‌وتنه سه‌ر په‌لکی گيا. تیشکی روناکی له کوخه‌کانی که‌نار
ده‌ریاچه‌که‌وه چاوشارکێیان ده‌کرد، گاگل به‌ره‌و مالان ده‌بوونه‌وه.

ئا له‌و کاتانه‌دا به‌ دزییه‌وه له مال و ده‌رده‌که‌وتم به‌ده‌م ته‌مه‌شای
ده‌ریاچه‌که‌وه فوقه‌ی هه‌زارو یه‌ک بیرو خه‌ون و خه‌یالات ده‌بووم.

رێک له قه‌راخی ئاوه‌که، ماسیگران ئاگرێکیان ده‌کرده‌وه که
روناکییه‌که‌ی ده‌گه‌یه ده‌وری دور، ده‌گه‌یه ئه‌و به‌ری ئاوه‌که و روناکی
بێتسه‌که‌ی له رووی ئاوه‌که‌دا ره‌نگی ده‌دایه‌وه.

ئاسمان سارد ده‌نووتی، شینی شینه، له ده‌می ئاسۆدا سوورییه‌کی ئالی
ئاگرین ده‌یپێی که به‌ره به‌ره کال ده‌بووه‌وه. هه‌یف له ئاسمان
ده‌رده‌که‌وت، دنیا هێنده کپ بوو، نه‌گه‌ر له پێ چۆله‌که‌یه‌ک هه‌لقیبا، یان

چله نه‌یجه‌یه‌ک به‌دهم شنه‌یه‌کی سازگاره‌وه جولابا، یان ماسیه‌ک له
ئاوه‌که‌دا هه‌لپ‌لایا، به‌ئاسانی گویت له‌ده‌نگی ده‌بوو.

چپه‌ مرئیکى ناسکو رۆشن له‌سه‌ر ئاوه‌ شینه‌که‌وه‌ هه‌ل‌ده‌ستا، وشته
دوره‌کان نقومی تاریکی ده‌بوون، له‌ تۆ وایه‌ هه‌موو شتیک له‌
ته‌م‌ومژه‌که‌دا نقوم ده‌بیته‌. به‌لام شته‌ نزیکه‌کان هه‌نده‌ جوانو به‌رجه‌سته
ده‌هاتنه‌ به‌رچاو له‌ تۆ دایه‌ به‌قه‌له‌م داتا‌شراون: به‌له‌میکی چکۆله‌ی
فه‌رامۆشکراو له‌ ره‌خی ده‌ریاچه‌که‌، دوپ‌گی کپو بی‌ده‌نگ، په‌رتو بلاو
لی‌ره‌و له‌وئ، بۆشکه‌یه‌کی باش که‌ له‌ که‌ناره‌که‌دا به‌جی‌یان هه‌شتبوو، که‌
ناو به‌ناو به‌ده‌م شنه‌ بایه‌که‌وه‌ به‌رزو نزم ده‌بووه‌وه‌و ئاوه‌که‌ی
ده‌شله‌قاند، یان لقه‌ بییه‌ک گه‌لا زه‌رده‌کانی له‌ نه‌یجه‌ی نه‌یجه‌زاره‌که‌
ده‌سوو، هه‌نگی‌ بالنده‌یه‌کی ده‌ریایی له‌ پۆل به‌جی‌ماو له‌ پڕ له‌ شه‌قی
بالی ده‌داو به‌رز ده‌بووه‌وه‌و هه‌ندی‌جار بۆ ناو ئاوه‌که‌ داده‌کشاو دیسان
هه‌ل‌ده‌ستایه‌وه‌و له‌ ته‌م‌ومژه‌که‌دا ون ده‌بوو.

من له‌ فکران پاده‌چووم، خۆم ده‌دایه‌ ده‌م خه‌یاله‌وه‌و گویم هه‌ل‌ده‌خست.
هه‌ستم به‌ خۆشی و شادی‌یه‌کی زۆر ده‌کرد!

هه‌نگی من کچۆله‌یه‌کی چکۆله‌بووم... زۆرم هه‌ز له‌ وه‌رزى پاییز ده‌کرد،
دره‌نگانیکی پاییز که‌ جووتیاران به‌رو بومیان هه‌ل‌ده‌گرتو کار له‌
مه‌زاریان ته‌واو ده‌بوو، وخه‌لکی له‌ کوخته‌کانیاندا له‌ ده‌وری یه‌کدی کۆ
ده‌بوونه‌وه‌و هه‌موو چاره‌پوانی هاتنی وه‌رزى زستانیان ده‌کرد، له‌و
وه‌رزى سالدای هه‌موو شتیک ده‌گۆپا، ته‌بیعه‌ت ره‌نگی تاریکی ده‌گرت،
هه‌وری تاریک به‌ری ئاسمانی گرزو مۆنی ده‌گرت، گه‌لای زه‌ردی خه‌زان
ده‌رژانه‌ سه‌ریه‌کو باریکه‌ رێگا‌کانی لی‌ره‌واره‌کانیان داده‌پۆشی،

لیژه واره کان سه ره تا شین ده چونه وه و پاشان به ره و تاریکی ده چون،
به تاییه تی ده مه و ئیواران، که ته م و مژگی شیدار ه مه و لایه کی
داده گرت و دره خته کان وه کو تا پزو شه به نگي زه به لاح و دیو ناسا، له
دیمه نیکی ترسناک داو له ناو جه رگی ته متومانه که وه سه ریان قوت
ده کرده وه و دره ده که وتن.

هه ندیجار که بق پیاسه و گه مان له دره وه بام، له گه پانه وه دا، پیم
قورس ده کرد، له وانی دی دوا ده که وتم، به ته نیا پیاسه م ده کرد، له پر
ترسم لیده نیشت، پیم هه لده گرت، وه کو گه لای بهر با ده له رزیم، هینده
ده ترسام، وام ده زانی له پرپکاو له په نای قه دی ترسناکی دره خته کانه وه
دیوکی زه به لاح لیده ره ده که وئو په لامارم ده دات.

به دریژایی ته م کاته بایه که به گف و هژپو ناله نال خزی به نیو
دره خته کانددا ده کرد و هه مه مه یه کی کپ ده که وته نیو لیژه واره که و
پاشان هه مه مه که به ره به ره سه رانسه ری لیژه واره که ی ده گرت وه، و
ناهو ناله یه کی خه مناک و ئالوز له هه مه و لایه که وه هه لده ستا. بایه که خزی
به لق و پژی دره خته کانددا ده داو گه لا وشکه کانی ده سته ده سته
ده وه راندو به توپه یی له شیوه ی گیزه لوکه دا به ناسمانیا ده بردن.

پژلی مه لان، شپرزو ترساو به دم جوکه جوکو قاوقیژه وه به گه ل گه لا
با برده له کان ده که وتن و بهری ناسمانیان ده گرت و وه کو په له هه ورپهش
ده چونه وه.

خودایا له و کاتانه دا چهند ده ترسام! وام هه سته کرد به کیک به گویهدا
ده چپینی:

"هه‌لی کێژێ، هه‌لی، لێره مه‌مینه، هاكا شتیکی مه‌ترسیدار بقه‌ومئ!"
 ترس چوار پەلی دەشکاندم، دڵم دەکەوتە لێدان، ئەوسا تا هێزم لە لاقیدا
 بوو پێم وەغاریۆوه دەنا. بە هانکە هانک خۆم دەگەیاندە ماله‌وه، ماله‌که
 پێ بوو لە هه‌راو زه‌ناو خۆشی و شادی، هه‌ر مندالێ و کارێکی له‌ قه‌د توانای
 خۆی پێ دەسپێردرا.

یه‌کێ نۆکی پاک ده‌کرد، یه‌کێک سه‌وزه‌ی پاک ده‌کرد، یه‌کێک چل
 وچێوی له‌ داری ته‌پ ده‌کرده‌وه و له‌ سوپای داوێشت و به‌ تریق و ترق
 ده‌سووتا. دایکەش به‌ شادی‌وه سه‌ره‌رشتی کاره‌کانی ده‌کردین.
 ئولیانای دایه‌نی پیرمانیش باسی رۆژگاری کۆنی بۆ ده‌کردین، یان نه‌قل و
 حیکایه‌تی ترسناکی جادوکاران و گه‌رانه‌وه‌ی روحانی ئەو دنیای بۆ
 ده‌کردین.

ئێمه‌ی مندلیش لێو به‌خه‌نده، وه‌کو ئەوه‌ی هه‌ست به‌جۆره ئاسووده‌یی
 و دانیاییه‌ک بکه‌ین، خۆمان ده‌خزانده پال یه‌کدی.

دوایی له‌ پێ هه‌موومان کڕۆکپ ده‌بووین، به‌ نیگه‌رانی‌وه: "وس... ئەو
 ده‌نگه‌ چیه‌؟ ده‌لێی یه‌کێک له‌ ده‌رگا ده‌دا!" به‌لام چ ده‌نگێک له‌ گۆرێ
 نه‌بوو، ده‌نگی خه‌په‌که‌که‌ی فلوروفنا بوو، له‌ دووره‌وه ده‌هاته گۆی، و که
 به‌مه‌مان ده‌زانی هه‌ر هه‌موو له‌ قاقای پێکه‌نینمان ده‌دا! زۆر جارێش رێک
 ده‌که‌وت که‌ شه‌و تا به‌یانی له‌ ترسانا یان له‌ به‌رخه‌ونی ناخۆش خه‌و
 نه‌ده‌چوووه چاوانمان.

هه‌ندێجارێش له‌ نیوه‌شه‌ودا خه‌به‌رمان ده‌بووه‌وه و نه‌ده‌وێراین له‌ نێو
 جیگا‌کانمان بپینه‌ ده‌رێ و تا به‌یانی له‌ ترسان هه‌له‌ده‌رزین. که‌چی
 به‌یانی وه‌کو گۆلی بێگه‌ردو ته‌پوتازه هه‌له‌دستان.ل

ه په نجره كه وه دهمانپوانيه دهړئ: دهشت ودهرو مه زراكان يهك پارچه به سټوبوى، چلوره سه هؤلى ناسكى پاييزى به لقى رووتى دره خټه كاندا شؤر بوو بووه وه، تويزيك شه خټه ناسك وټه نك رووى دره چاچه كى داپؤش بوو وبوخاريكى سپى لى ه لده ستا، پؤلى كيشكه و مه لان پؤل پؤل به ئاسماندا، به دهم خویندنې شاده وه ده فرين.

تیشكى دره خشانى هه تاو دهيدا له هه موو شتېك و بهر بهر نه و تويزل شه خټه ته نكه شوو شه ئاسايه د شكانو ده تونده وه. هه موو شتېك روژن، دره خشان، وجوان و دلگير بوو! ديسان ئاگرى سؤپايان ده كه وټه تريكو تؤق، هه موو له دهوړى پيره سه ماوهر داده نيشتين، وپولكان، سه گه دهمولمبؤز ره شه كه مان، كه شهوى له دهړئ و له بهر سه رماكه دا گوزه راند بوو، به دهم كلكه سووتيه كى دؤستانه وه له په نجره كه وه ته مه شای ده كړدين، وئيمه ش پئى پئده كه نين، جووتياريك به سوارى نه سپو عه ربانه، به بهر په نجره كه ماندا به لږ، به ره و جهنگل تئده په پى، تا دارو چيلكان كو بكا ته وه و بيهيټته وه. هه موو هر شادو به كريف و خؤش حال بووين! ... ته ها كه **سهردهمى** مندا ليم خؤش بوو!.

. بهرو بووم مشه بوو، خهرمانى گه نم له كئلكه كاندا، له بهر تيشكى هه تاودا ده بريقيه وه. په ها كه ديمه نى نه و خهرمانانه وجوان و له زه تبه خش بوو، مړؤ هه نكې هه ست به ئارامى و ئاسووده يى و دنيايى و شادى دهكات، خودا رزق و رزبه كى باشى به هه ركه سيك داوه.

هه موو ده زانن كه نه م زستانه له نانيان كه م نابيت، جووتيارى بچووك ده زانئ كه ئنو مال و مندا له كهى له رؤزگارى سه ختو دئوارى سه رمای به تره فدا برسى نابن. بؤيه **گيسزان** تا حوت نيوه شه وانيان له كؤړو

شه‌و‌ک‌زپان به‌دهم گ‌زرائی و سترانی له په‌ستاو بی‌ پ‌رانه‌وه‌دا به‌سه‌ر ده‌بردو
 ز‌ق‌ر ج‌اریش له په‌ری‌ز و مه‌زراکاندا، به‌دهم گ‌زرائیه‌وه ده‌که‌وتنه
 مه‌له‌پ‌ک‌ی و ره‌قسینی بی‌ و‌چان. ه‌ه‌ر ب‌وی‌ه‌ش ر‌ق‌زانی یه‌ک شه‌م‌م‌وان وله
 کل‌ت‌س‌ادا به‌دهم شو‌کرانه‌ب‌زیری په‌روه‌ردگارو به‌خشش و نی‌عه‌ته‌کانی
 په‌روه‌ردگار‌ه‌وه چ‌ا‌وان ته‌ژی روند‌ک ده‌بوون...

په‌حا که‌ئو سه‌رده‌مه ز‌پ‌ینه‌ی مند‌اله‌یه‌تیم سه‌رده‌می‌کی جوان بوو!
 نه‌می‌ستا وه‌گو مند‌الان، که‌وتوو‌مه‌ته گ‌ریان و له ب‌یره‌وه‌ریه‌کاندا نو‌قوم
 بووم. ه‌ه‌موو ر‌ا‌بر‌دووم وه‌کو ش‌ریت، روون و ئاش‌ک‌را له‌به‌ر چ‌او‌م زندو
 بووه‌ته‌وه. که‌چی ئی‌ستام ت‌اری‌ک و نو‌ته‌ک، بی‌ ج‌یل‌وه‌و ره‌ونه‌ق، ت‌روس‌ک‌ی
 ت‌یا به‌دی نا‌ک‌ر‌یت...

ئاخ‌و که‌ی نه‌مه ک‌وت‌ایی د‌یت؟ گ‌ه‌ی ده‌بر‌یت‌ه‌وه؟ ده‌زانی ه‌ه‌ندی‌چار،
 ج‌ۆره ه‌ه‌ست‌یکم له‌لا په‌یدا ده‌بی‌ت، به‌ل‌کو ج‌ۆره یه‌ق‌ین‌یک‌ی خ‌ه‌ون ئاسام
 له‌لا په‌یدا ده‌بی‌ت که‌ئهم پای‌زه ده‌مرم. نه‌وه‌ی راستی بی‌ ز‌ق‌ر ز‌ق‌ر
 نه‌خ‌ۆشم. ز‌ق‌ر ب‌یر له مردن ده‌که‌مه‌وه، به‌لام نام‌ه‌وی ل‌یره‌ب‌رم، له‌م خ‌اک‌ه
 ر‌ژده‌دا بن‌ی‌ژ‌ریم.

نا‌زانم، ره‌نگه‌ ج‌اره‌کی د‌یک‌ه‌و به‌و زو‌وانه وه‌کو به‌ه‌اری نه‌مسال، له
 ج‌ینگ‌ه‌دا ب‌که‌ومه‌وه، ه‌ه‌رچه‌نده ه‌یشتا به‌ته‌واوه‌تی چ‌اک نه‌بوومه‌ته‌وه.
 حا‌لی ح‌ازر ه‌ه‌ست به‌بی‌ت‌اقه‌تیه‌کی فره‌ده‌که‌م.

ف‌یدورا له به‌یانی‌ه‌وه به‌نی‌شی‌کی ت‌ایبه‌تی خ‌ۆی له مال و ده‌ره‌که‌وتوو. به
 تا‌قی ته‌نیا له مال‌ه‌وه‌م. وام ل‌ی‌ه‌اتوو ه‌ماوه‌یه‌که‌له ته‌نیایی ده‌ترسم.
 ه‌ه‌ست ده‌که‌م که‌سی‌کی د‌یک‌ه‌، بی‌ نه‌وه‌ی ب‌ید‌ینم، له ژوو‌ره‌که‌دایه، له
 نزیک‌ه‌وه ق‌سم ده‌گ‌ه‌ل ده‌کات، به‌ت‌ایبه‌تی له‌و کاتانه‌دا که‌خ‌ه‌یا‌ل

دهمباته وه له پړنكا دهگه پښمه وه ناو واقیع. له و كاتانه دا خه م و په ژاره یه كی قورس دامده گرښت، ترس به سه رمدا زال ده بښت. هر بویه ش نه م نامه دووړو درېژده م بڼ نووسیویت.

كاتی كه ده نووسم نه و ترس و دلته پاكښه م ده په وښته وه. جاري خودا حافیز، كوتایی به م نامه یه م دینم، چونكه نه كاغه زم هیه و نه ئه و ده خته شم هیه له سه ری برېوم. له و پاره یه ی كه له ئاكامی فروشتنی جله كانم و كلاوه چكوله كه م هاتبووه ده ستم، ته نیا یه ك رڼلی زیوم پس ماوه.

نذر چاكت كړدوه كه دوو رڼلته به خاوه ن خانووه كه داوه، هر نه بی بڼ ماوه یه ك بڼده نگ ده بښت. پښیسته ته گېړنكی خوت بكه یت و تږزی پالتوكه ت چه ك وپینه بكه ی. خودا حافیز. یه كجار ماندوو و بښتاقه تم. نازانم بڼچی نه وه نده بښتاقه ت بووم. هر بجولیمه وه ماندوو ده بم. نه گه ر كاریكم ده ست بكه یی چونی بكه م؟ نه م بیره خه ريكه ده مكوژښت، داغانم ده كات.

ئه‌مرۆ، فوێشته چکۆله‌که‌م، زۆر شتم بێنی، یه‌که‌م به‌ دێژایی رۆژه‌که
ژانه‌ سه‌ر به‌ری نه‌داوم. جا بۆ ئه‌وه‌ی که‌مێک ئاسوده‌بم و سوکنایه‌ک به
دل و ده‌روونم بیه‌خشم، چووم بۆ کۆڕنیشی فونتانکا تا پیا سه‌یه‌ک بکه‌م.
ئێواره‌یه‌کی تاریک و شیدار بوو. هه‌ر له‌ سه‌عات پێنجه‌وه‌ بوو به‌ شه‌و.
راسته‌ باران نه‌ده‌باری، به‌لام چڕه‌ ته‌م و مژگی وه‌هابوو هه‌زار خۆزگه‌ به
باران.

په‌له‌ هه‌وری گه‌وره‌ی لاکێشه‌یی به‌ری ئاسمانی گرتبوو. ئاڤۆریه‌کی فره
به‌ که‌ناری فونتانکا دا ده‌هاتن و ده‌چوون. خه‌م و په‌ژاره‌یه‌کی ترسناک به
سیمای هه‌ر هه‌موویانه‌وه‌ نیار بوو، ئه‌مه‌ هێنده‌ی دی پیاوی په‌ست و
غه‌مگین ده‌کرد، جووتیارانی مه‌ست، ژنانی لووت فسی چه‌نه‌بازی، چه‌که‌
له‌ پێی سه‌ر رووت، کرێکاران، عه‌ره‌بانچی... و خه‌لکانی دیکه‌ی میناکی
من که‌ هه‌ر یه‌که‌یان به‌ کارێ هاتبوونه‌ ده‌ری.

کوپیژگی خواروو ژوور، شاگردێکی قفل‌ساز به‌ جلی کاره‌وه‌، به‌ رواله‌ت
شپړپۆ و نه‌خۆش، سه‌روچاوه‌که‌پارچه‌ په‌له‌ی گریس و چه‌وری، قفلێکی
به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. ئه‌وجا سه‌ریازتی خانه‌نشین له‌ نده‌هۆری دێو ئاسا،
چاوه‌پوانی ده‌رفه‌تیک بوو که‌ گوێزانیکیان موسته‌یه‌کی برونز به‌ یه‌کتیک
له‌ رێواره‌کان بفرۆشیت. به‌لێ ئه‌و جۆره‌ خه‌لکانه‌. له‌ که‌نارو کۆڕنیشه‌که‌

بوون. نو وهختی که من به نیازی پیاسه له مال وده درکه وټم، وهختیک
 بوو هر نو جوړه که سانه له مال وده درده که وټن. به هر حال فونتانکا
 که نالیک بوو بڼ که شتیرانی، هیڅده ی به له م تیدایه، پیاو سهری سوږ
 ده مینی که چوڼ له و بسته شوینه دا جییان بووه ته وه...

ژفه دنیاتیان له سر پرده که به دیار شیرینی وستیو سیسه له کانیانه وه
 دانیشتبوون و چاویان له دهستی کړپار بوو، هر هه موو ژنه کان پیس
 وچه په ل، سه را پایان ته پو قوپاوی بوو. پیاسه کردن به کورنیشی
 فونتانکا دا، نه که هیچ له زه تی نیه، به لکو دلش ده گوشتیت. شوسته که
 ته په، له هر یو به ریشه وه خانو به رهی به رز، له دوو که لا رهش هه لکه پاو
 چوو به ناسماندا. تم وموژ سهر و خواری گرتووی. نیواریه کی خه مناکی
 تاریک و ناخوشه و دل ده گوشتیت.

که به ره و شه قامی گورخوفیا پیچم کرده وه، ففیا ته واو تاریک بوو بوو،
 که وټنه داگیرساندن فانتوسه کان. ده می بوو ریم نه که وټبووه شه قامی
 گورخوفیا. که شه قامی کی قهره بالغ وجه نجال و پر هه راو زه نایه!
 به کپارچه موغازه وکژاو فروشگا و کوشک و ته لاری جوان و به رزه! هه موو
 شتیک ده دره و شیتته وه:

قوماش و کوتال، گولی پشت جامخانه کان. شه پقه ی چکوله ی نژیه دار.
 پیاو وا ده زانی نه م شتانه یان ته نیا بڼ جوانی داناوه. به لام وانیه، چونکه
 خه لکانیک هه ن که هه موو نه و شتانه ده کپن و پیشکه شی ژنه کانیانی
 ده که ن. به راستی شه قامی کی به مه سرف و کیسه ته کینه.

په‌ له شیرینی خانو دوکانی نیشی هه‌ویر، که زیاتر می نه‌ لمانه‌ کانه‌ .
پیده‌ چیت نه‌ وانه‌ ی نه‌م دوکانانه‌ به‌ پتوه‌ ده‌ به‌ن خه‌ لکانی زۆر ده‌ وه‌ له‌ مهن‌د و
خۆشگۆزه‌ ران بن‌ . قه‌ تاری سه‌ روخواری گالیسکه‌ هه‌ر مه‌ پرسه‌ !

نازانم نه‌ و جاده‌ یه‌ چۆن هه‌ لیده‌ گرئ؟

به‌ راستی گالیسکه‌ ی گه‌ و ده‌ و جوان و رازاوه‌ن، بریسک وه‌ و پوی جامه‌ کانیا‌ن
ده‌ لێی ناوێنه‌ یه‌ ، ناوه‌ و هیا‌ن یه‌ کپارچه‌ به‌ مه‌ خمه‌ ل و هه‌ ریر پۆشراوه‌ ، چ
خولام و خزمه‌ تکارانیکی پۆشته‌ و په‌رداخیا‌ن ده‌ گه‌ له‌ ، هه‌ر هه‌ موویان
نیشانه‌ له‌ سه‌ر شان و شمشیر به‌ قه‌ دن.

ته‌ مه‌ شای یه‌ ک به‌ یکی نه‌ و گالیسکه‌ نه‌م ده‌ کرد که ره‌ت ده‌ بوون .

په‌ر بوون له‌ خانمانی جوانپۆش، له‌ وه‌ ده‌ چوو هه‌ موویان هه‌ر دۆتمیرو
شازاده‌ خانم بن‌ ، چونکه‌ له‌م کاتانه‌ دا نه‌ وانه‌ له‌ مال وه‌ ده‌رده‌ که‌ و نه‌ و
ده‌ چن بۆ ئاهه‌نگی ره‌ قسو سه‌ ماو شه‌ و ئاهه‌نگ ومیوانی، به‌ تاسه‌ وه‌ بووم
نه‌م ژنه‌ ده‌ وه‌ له‌ مهن‌دو نه‌رستۆکراتانه‌ له‌ نزیکه‌ وه‌ بدینم و بزانم چۆن،
هه‌ له‌ به‌ ته‌ ده‌ بی یه‌ جگار جوان بن‌ ، من له‌ عه‌ مراتم، له‌ دووره‌ وه‌ نه‌ بی، ئیدی
هه‌رگیز نه‌ و نیعه‌ نه‌م نه‌ بیینی بوو، وه‌ کو نه‌م ئیواره‌ یه‌ . به‌ ده‌م ته‌ مه‌ شای
ناو گالیسکه‌ کانه‌ وه‌ تۆم بیر که‌ وه‌ ته‌ وه‌ ، ناخ کۆتره‌ که‌م، ئازیزی ده‌ که‌م!

که‌ بیر له‌ تۆ ده‌ که‌ مه‌ وه‌ ، ده‌ لم په‌ ده‌ بی له‌ ژان !

بۆچی ده‌ بی تۆ نه‌ وه‌ نده‌ کلۆل و به‌ ده‌ بخت بی فارینکا گیان، نه‌ ی فریشته‌
چکۆله‌ که‌م؟! چما تۆ له‌ و خانمانه‌ که‌ متری؟ چیا‌ن له‌ تۆ زیاتره‌؟ تۆ
که‌ سیکی میهره‌ بان، جوان وه‌ به‌ر ده‌ لان، خوێنه‌ وارو روشنییر، بۆچی ده‌ بی
نه‌م چاره‌ نووسه‌ خراپه‌ ته‌ هه‌و؟ بۆچی ده‌ بی خه‌ لکی باش هه‌ میسه‌ له‌
به‌ ده‌ بختیدا بژین، له‌ کاتی‌کا به‌ خته‌ وه‌ ری به‌ پێی خۆی دوا‌ی خه‌ لکانی دی

دهكه وئ؟ فارينكا گيان من ده زانم ئەم بيركردنه و هيه باش نيه، ئەم جۆره
بيركردنه و هيه حه رامه، كوفره، به لام من له كانگاي دله وه ده پرسم،
راستگويانه ده پرسم، بۆچی خه لكانيك هيشتا له سكي دايكيان دان به
خته و هريان له چاره بنووسرئ و خه لكانتيكي دي له هه تيوخانان بيته
دنياه و؟

هه به ستم ئەمه يه كه زۆرجار به خت له ده رگه ي گه و جيك ده نات. وهك
ئه وه ي كه سيك بيته و بليت: "تو، ئيفان، ده ست بخه سه ر سه روه ت و
ساماني بابو باپيرانت، خۆش بخۆ، خۆش بخۆره وه، شادو خوڤه م بژئ،
به لام تو هه ر ناويكت هه يه، ته نيا بۆت هه يه ده م و له وست بليسيته وه و
به شو به هره ت له م دنياه دا هه ر ئه وه يه به نده ي خودا! " من ده زانم
فارينكا گيان ئەم بيركردنه وانه گوناچه، گوناحيكي گه ريه يه، به لام
هه نديجار له م حاله تانه دا، گوناخ خۆبه خۆ دزه ده كاته ناو دلي مرقفه وه.

نازيره كه م چبكه م، هه زم ده كرد تووش سواري به كيك له م گاليسكانه
بووايه ي. ئەگه ر خوداني ئه و جۆره گاليسكانه بووايه ي، ته نانه ت
جه نه رالانيش به تاسه ي نياگيه كي به خيري تووه ده بوون، به لي
جه ن پالان نه ك خه لكانى رووته ي ميناكي من، هه نكي جل و به رگي
ئاو ريشم و زپت له به ر ده كرد، نه ك ئەم خه رقه و په لاسانه ي ئيستا له به ري
ده كه ي، هه نكي وه كو په يكه ري په ريانى خۆش قه لافات و هه يكه ل، ته پو
تازه، به داروبار، گونا پ پي گولئاسا ده رده كه وتي، نه ك وه كو ئيستا
باريك و بنيسو له شبه بار. هه نكي تاقه شتيك كه مني **خۆشحال** ده كرد
ئه وه بوو كه له جاده يه كدا، له په نجه ره ي گاليسكه كه ته وه نياگيه كي تو م
كردبا، يان نياگيه كي سيته ره كه تم بكردايه، ئه وه نده م به س بوو تو به

شادی بدینم، چونکه شادی تۆ منی شادو خوڤم ده‌کرد ئه‌ی بالنده
چکۆله جوانه‌که‌م.

به‌لام تۆ ته‌ماشای، ئیستا له‌ چ وه‌زعو حلیکایت؟ نه‌ک هه‌ر خه‌لکانی
به‌دخواو لسه‌ شو‌گه‌نده‌ل، وێران و داماوو کلۆلیان کردویت، به‌لکو
سه‌ریاری ئه‌وه‌ش پیاویکی خوێری بۆ قیمة‌ت، هه‌چو پوچو بۆ شه‌ره‌ف،
دێته‌ سه‌رتو له‌ ماله‌که‌ی خۆتدا سوکایه‌تیت پێده‌کات و بۆی ده‌چیته
سه‌ر، ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چاکه‌تیکی جوانی پر به‌ به‌ری له‌به‌ردایه‌، له‌به‌ر
ئه‌وه‌ی عه‌ینه‌کیکی چوارچیوه‌ زێری له‌ چاودایه‌، هه‌موو شتی‌ک بۆ ئه‌و
ره‌وایه‌و تۆ ده‌بۆ به‌وپه‌ڕی نه‌رمکیشییه‌وه‌ گوی له‌ قسه‌ سووکه‌کانی
بگری! من ده‌لیم به‌سه‌!

و بۆچی ده‌بۆ وابی؟ هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی قۆ هه‌تیوی، بۆ پشت و
پشتیوانی، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دۆستیکی به‌توانات نیه‌ که‌ شه‌ریفانه
بته‌بارزیت!

فاخو ئه‌مه‌ چتۆ به‌شه‌ریکه‌، ئه‌و خه‌لکانه‌ چتۆ به‌شه‌ریکن که‌ سووکایه‌تی
به‌ هه‌تیویکی هه‌ژاری بێنه‌وای وه‌کو تۆ ده‌که‌ن و هه‌ر می‌شیشیان می‌وان
نیه‌؟!

ئه‌و خولام و خوێزه‌و ناکه‌س به‌چانه‌ به‌شه‌رنین، ئه‌وانه‌... وا ده‌نوینن که‌
شتن، به‌لام له‌ راستیا هه‌چ نین، من دانیام که‌ هه‌چ نین. ئه‌وه‌ حه‌قیقه‌تی
ئه‌و خه‌لکه‌یه‌!

به‌ بۆچوونی من، ئه‌و ئۆرگ ژه‌نه‌ی که‌ ئه‌مڕۆ له‌ شه‌قامی گوروخوفیا دا
دیتم، زۆر له‌و خه‌لکانه‌ شایسته‌ترو هه‌ژای تره‌.

راسته له به یانیه وه تا ئیواری خوی به شه قامه کاندای بکیش دهکات و
 نۆرگ ده ژهنی تا چند کوپیکیکی دهست بکهوئ و له برساندا نه مرئ،
 به لام ناغای خویته و به پهنجی شان نانی خوی پهیدا دهکات و سوال و
 سه ده قه له کهس ناوئ، زه حمت ده کیشیت، رهنج ده دات و خه لکی
 سه رگرم و دلخوش دهکات، یانی هاوار دهکات: "وهرن، هر چیم له
 توانادا بئ دهیکم تا سه رگرم و دلخوشان بکهم."

راسته دهستکورت و هه ژاره، نکولی له مه ناکریت، به لام هه ژاریکی
 ئابرومه ندو سه ربه رزه.

راسته شهکات و ماندووه، سه رما گاله ی پیدهکات، مۆخی به دهنی
 ده چاینی، به لام کاردهکات، به شیوه ی تاییه تی خوی کاردهکات، رهنج
 ده دات.

به لئ، دایکه لئ، له م بابته خه لکه سه ربه رز و ئابرومه ندانه زۆر هه ن،
 نه گهرچی له چاو نه وهول و رهنجی دهیده ن، دهستکه وتیان زۆر که مه،
 به لام دهست له کهس پان ناکه نه وه، سه ر بۆ کهس دانانه وینن، خپرو
 سه ده قه له کهس قه بول ناکه ن.

من یه کیکم له و بابته خه لکه. ههیش وه کو نه و کابرا نۆرگ ژهنه م.
 مه به ستم نه وه نیه که ده قاو دهق وه کو نه وم، به لام ههیش به جۆرێک له
 جۆره کان له و دهچم، سه ربه رزانه رهنج دهدهم، به گوێره ی توانای خۆم
 رهنج دهدهم، زه حمت ده کیشم و هر کاریکم له دهست بئ دهیکم،
 دهزانم نه و کاره ی دهیکم زۆر نیه، به لام هر نه وهنده م له توانادایه..
 له وه ی پترم پیناکریت.

بۆيە باسى نەو پياوۋە ئۆزگە ۋەنەم كەرد، چۈنكە ئارنىكا گيان نەمەركە، لە
مەمور كاتى بىر مەستم بە مەژارى و بارى قورسى مەژارى خۆم كەرد.

له جیټی خړ وه ستام و که وټمه تهماشای کابرای نئوړگ ژهن. نؤر بیرى ره شبینانهم به میټشکدا هات، جا بق ئه وهى ئه و بیړو خه یالانه له خړم بتاړنم رۆک له بهرامبه ریا وه ستام و که وټمه تهماشا کردنى. جگه له من چه ند که سیټکی دیکه ش له ده ورى خړ بوو یوونه وه، له وانه چه ند عه ریا نچه ک، چه ند سؤزانیه ک، کیژله یه کی بچو کی پیس و چه په لى شرو شپړتوی قژ بښ.

یارژی نئوگ ژهن له بهر په نجه ره ی مائیکا وه ستابوو، کوپژگه یه کی ته من ده سال سهرنجی **واکیشام**، کوپژکی شیوه و سیمه جوان بوو، به لام نه خوځوو له شنه بار دهاته بهرچاو: باریکه له یه کی له پو لواز بوو، به تویی تاقه کراسیکو به نیمچه پی خواسی به دیار یارووه وه ستابوو و به واقعی وپوو زاری داچه قیوه وه گوئی له موسیقا ده گرت. چهنه مندالتیکی **بئنهوا بوو!**

به سهرسامی دهیوانیه ئو بوکله ئالمانیانی که به سهر تۆرگه که وه ده په قسین، دهست و پیتی له سهرما ته زی بوون و هه لده رزی، و سهری قۆلنکی کراسه که ی ده چوو. سهریم کرد پارچه کاغه زۆکی بچووکی به دهسته وهیه. ئاغایه که به لاماندا روت بوو، وپارچه دراویکی که به های بێ کابرای تۆرگ ژهن هه لدا، پارچه دراوه که رۆک که وته نێو ئو پاکه ته ی به رده م کابرای تۆرگ ژهن وه...

که کورپیزگه گوئی له دهنگی که وتنی دراوه که بوو، نیگایه کی ترسامیزی ده وروپه ری خوی کرد، وایزانی من دراوه که م هه لداوه. به له ز

به ره و لای من هات، به دهستی له رزان پارچه کاغه زه که ی بۆ درژ کردم و به دهنگیکی له رزۆک گوتی: "ئه مه بخوینه وه!"

کاغه زه کهم کرده وه و خویندمه وه. هه مان شتی هه میشه یان تیدا نووسی بوو: "ئاغای خیره ومه ند، دایکێک ومنداله کانی له حالی مه رگدان، ئه م دایکه سێ مندالی هه ن و هه موویان برسین، جا نه گه ر ده توانی به لوتفی خۆت کۆمه کمان پێ بکه ومنداله چکۆله کانم له بیر مه که، و منیش که مردم له و دنیا تۆ فه رامۆش نا کهم و نوغای خیرت بۆ ده کهم ئاغای خیره ومه ند." ئه مه ئاساییه، حاله تێکی باوو بلأوه، به لام من چم له ده ست دێ، چم هه یه بیانده می؟ هیچ نه دایێ. مه گه ر خودا بزانی چه ند م دل به م کوپژگه یه سوتا! چه ند م به زه یی پێدا هاته وه!

به سته زمانه ده موچاوی له سه رما شین **بوو** بووه وه، هه لبه ته برسیشی بوو، درۆی نه ده کرد، به لێ، درۆی نه ده کرد، به چاویا دیار بوو درۆی نه ده کرد، من که مۆکه یه ک سه ر له م شتانه ده رده که م.

به لام ئه وه ی مایه ی نیگه رانیه که ئه م دایکانه چاودێری و سه ره په رشتی منداله کانیا ن نا که ن، و به م سه رما و سۆله یه، به نیمچه رووتی، و به پارچه کاغه زێکه وه به ره لای سه ره قامه کانیا ن ده که ن. په نگه دایکه که ی که ره ژنێکی بێ نموودی بێ شه خسیه ت بێ و هیچ ده سه لاتێکی نه بێت، و له گینه که سیشی نه بێت بچێت نانی بۆ په یدا بکات، ئیدی ده سته و ئه ژۆق مات و مه لول و خه مگین و نا ئومێد داده نیشت، له وه شه به راستی نه خوێش بێت.

به لام وێرایی ئه وه ش ده ی توانی داوای کۆمه ک له **یه گێگ** له ده زگا په یوه نداره کان به و کاروباران، بکات. له وه شه ئافره تێکی درۆزن و که له کچی بێ، و منالێکی ره شو رووتی برسی به ره لای نیو شه قامان

کردووه تا به و جۆره خه‌لکی به‌له‌تینی و مناله‌کش به و مه‌رده بجی. ناخر ئەم منداله به‌له‌نگازه به نیشاندانی ئە و پارچه کاغزه به خه‌لکی، چی فی‌رده‌بی؟ چ په‌ندو دهرسیک له ژبان وهرده‌گریت؟ ته‌نیا دلپه‌قی فی‌رده‌بی، به‌ره‌للا ده‌بی، ده‌ست له خه‌لکی پان ده‌کاته‌وه، ده‌رۆزه ده‌کات، خه‌لکیش تیژ تیپه‌پ به‌لایدا ده‌پۆن، نه‌ ناوی لێده‌ده‌نه‌وه، ونه‌ کوئی لێده‌گرن.

ئەوان **خه‌لکی** دلپه‌قن، به‌ قسه‌ی ره‌ق وه‌لامی ده‌ده‌نه‌وه، دلشکینی ده‌که‌ن: "هه‌په‌، لاکه‌وه، گوم به‌ له‌به‌ر چاوم، خوێپی به‌ره‌للا، به‌ تو‌ که‌ر نابم!".

ئیدی ئەم جۆره قسانه‌ له‌ زاری خه‌لکيه‌وه ده‌ژنه‌وی، ئیدی دلی منداڵانه‌ی ره‌ق ده‌بی‌ت، رقی له‌ هه‌موو که‌سیک ده‌بی‌ت. ئیدی ئەم منداڵه‌ داماو، ئەم به‌له‌نگازه ترساوه، به‌خۆپایی له‌به‌ر سه‌رما هه‌لده‌له‌رنی، له‌ تو‌ وایه‌ بێچوه پاساریه‌که‌، مێلانه‌که‌ی روخواوه‌ که‌ وتوو‌ته‌ خواره‌وه. ده‌ست و لاقی ده‌ته‌رنی، هه‌ناسه‌ی سوار ده‌بی‌ت. ئیدی به‌زوترین کات تووشی کۆکه ده‌بی‌ت، دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌خۆش ده‌که‌وی، نه‌خۆشی وه‌کو مار ده‌خزێته‌ ناو سینه‌ و ده‌رونی. جاریکی دی بی‌بینیته‌وه سه‌یر ده‌که‌ی مه‌رگ له‌ سووچینکی بۆگه‌نی پیسدا به‌گری مێناوه‌ به‌ دیار سه‌ریه‌وه باله‌فپێ ده‌کات، ئیدی کار له‌ کار ده‌ترانی و که‌س به‌ هانایه‌وه ناچیت...

ئیدی **هه‌مه‌** حیکایه‌ت و نه‌قلی ژبانی نه‌وه! ئیدی ده‌شیت ژبانی مروفیک له‌م دنیا‌یه‌دا به‌و جۆره به‌وات! ناخ فارینگا گیان!

چەند ناخۆشە کەسێك داواى خێرت لێبكات، بپارێتەو و "بیکە بەخاتری مەسیح" و تۆش بەپێى خۆتا برۆیت و هیچى نەدەیتى، پێى بلێى:

"خودا بتداتى". جا هەندى پارانەو و تەحەمول دەکړئ، دەشیت گوتى لى بى و بەهەندى نەگړى (پارانەو و ش زۆر جۆرى هەبە فارینکا گيان) هەندى پارانەو وى نەرمى ئاوازدار هەبە، پیاو کە گوتى لیدەبى، هەست دەکات ئەمە پارانەو وى باوى سەر زارى گەدایانى هەمیشەبى و پیشەبى، ئەزەریان کردووە. جا سەبارەت بەمانە، پیاو ئەگەر هیچیشیان نەداتى، زۆرى لەبەر گران نیە، چونکە ئەمانە دەرزەیان کردووە بە پیشە، دەگەل ئەو ژيانەدا پاهاتوون، پیاو لە دلى خۆیدا دەلێت ئەمانە دەتوانن تەگبیری حالى خویان بکەن، دەژانن چۆن مشورى خۆ بخۆن و خۆ لە ناستەنگان دەرباز بکەن.

بەلام هەندى سوالگەرى دى هەن، هەست دەکەى تازەکوردەن، لە پیشەکە نازانن، دەنگو پارانەو و کەیان زیرو بگەر ترسناکیشە ئەمەیکە من بە چاوى خۆم یەکێک لەو نمونانەم بینى. کاتى خەریک بوو پارچە کاغەزەکم لە کوپیزگەکە وەردەگرت، کابرایەک لە دوو شەقاوى من و لە پال پەرزینێک وەستابوو، خۆى بۆ پارە وەرگرتن لە خەلکى نابوو و، لە پەر بەرو من هات و گوتى:

"ئاغا لە پای مەسیح، لە مالى خودا پێنج کوپیکانم بدەبە."

دەنگى هێندە زیرو بى ئەدەبانە بوو کە هەستێکى ترسناک ئازای هەژاندم، بەلام هیچ نەدایە، چونکە بەخۆم هیچم نەبوو. دەبى ئەو و ش بلێم کە دەولەمەندان حەز ناکەن هەژاران بە دەنگى بەرزو بە ئاشکرا گلەبى لە بەختى خویان بکەن. وادیارە ئەمە پەست و بێزاریان دەکات. بە

هه‌رحال کۆلۆی و هه‌ژاری هه‌میشه زه‌حمه‌ته، و مایه‌ی بێ‌زاری و په‌ستیه. پێ‌ده‌چێ ناله‌ و کوپوزانه‌وه‌ی هه‌ژاران خه‌وی ده‌وله‌م‌ندان بزێنی!

ئه‌وی پاستی بێ نازیزه‌که‌م، بۆیه ئه‌م هه‌موو شتت بۆ ده‌نووسم، تا په‌که‌م باری دلۆ ده‌روونم که‌مێک سووک بکه‌م، و دووهم تا شێوانی نووسینی خۆمت بۆ بنویتم. ره‌نگه‌ تۆش هه‌ستت به‌وه کردبێ که ماوه‌یه‌که‌ شێوانی نووسین و دا‌پشتنم باشت‌ر بووه. **فی‌ری** نووسین بووم.

جا وێ‌پای ئه‌وه‌ش حالێ حازر هێنده په‌ست و غه‌مگینم، که له ناخی دله‌وه به‌زه‌ییم به‌خۆدا بێته‌وه، هه‌رچه‌ند ده‌زانم ئه‌م به‌زه‌یی به‌خۆدا هاتنه‌وه‌یه، دادم نادات و هیچ شتێک ناگۆ‌پێت. به‌لام هه‌ست ده‌که‌م پیاو ده‌بێ جۆره ئینسافێکی ده‌ره‌ق به‌ خۆی هه‌بێ. ئیدی ئه‌وه واقیعه بۆسته نازیزه‌که‌م. هه‌ندێجار رێ‌ده‌که‌وی خۆمان له‌به‌رچاوی خۆمان بچووک ده‌که‌ینه‌وه، خۆمان ده‌بوغزێنین، خۆمان به‌ هیچ نازانین، و ره‌نگه‌ هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ش بێ که ئه‌و هه‌موو نرس و نیگه‌رانیه‌م ئی نیشته‌وه و وه‌کو ئه‌و کوپزێکه‌ کۆلۆ که خێر سه‌ده‌قه‌ی له‌ من داوا ده‌کرد هه‌ست ده‌که‌م غه‌رم لێ‌ده‌کری و بێکه‌س کوژم ده‌که‌ن.

با ئه‌مه‌ت به‌ **فموونه** بۆ روون بکه‌مه‌وه نازیزه‌که‌م، چاری وا هه‌یه که به‌یانینی زور به‌ل‌ز بۆ سه‌رکار ده‌پۆم، سه‌رنجێکی شار ده‌ده‌م که به‌ره به‌ره بێ‌دار ده‌بێته‌وه و له‌جێ پاده‌یی و پێشوازی ژیان ده‌کات، دووکه‌لی کارخانه‌کان به‌ ناسمانا ده‌چێت و شه‌قامه‌کان وه‌کو مه‌نجه‌ل ده‌که‌ونه کۆل و جۆش و هه‌راوچه‌نجال هه‌موو شتێک ده‌گۆ‌یته‌وه، و رێ‌ده‌که‌وی ئه‌م لیعه‌نه له‌ خشته‌م به‌ریت، به‌لام له‌ پێ‌ وه‌کو ئه‌وه‌ی په‌له‌پێتکه‌یه‌ک بێ و په‌سه‌ری که‌ پوو‌ندا بکێشێ، به‌ په‌له‌ پێ‌ هه‌ل‌ده‌گرم، دوور ده‌که‌ومه‌وه و

ههست دهکەم نۆز بچو وکم، ملی ریی خۆ دهگرم و بهخۆ دلتیم ئەم ژبانه
جهنجاله بۆ من دروست نهکراوه. بهلام تۆ بیرێک بکهوهوله خۆ بپرسه
چ شتیکی لهو دیوی دیواری دوکه لاوی و رهش هه لکه پاوی ئەم بینا بهردینه
گهوارانه دا روو ده دات. هه لێده په ی به نه یینییه کانی بهری، ههنگی به
خۆت بۆت ده رده کهوی که ئایا من به خۆپایی نه وه نده خۆم پێ بچووک و
بی بایه خو سه رگه ردان و سه ر لی شیواوه یان نا!

ته مه شا فارینکا گیان، تۆ ته مه شا، من لی ره دا به ره مز قسان ده کەم،
نه ک به زمان و تۆنی راسته وخۆ، بۆیه نابێ قسه کهم وه کو خۆی
وه ربگیرێ. تۆ بپوانه چ شتیکی له و دیوی ئەو ته لاره به رزانه وه په نهانه؟
له وێندهر، له کونجیکی دوکه لاویدا، له ده خمه یه کی شیدارا، که به ناچاری
پیتی ده لێن مال، بابایه کی پیشه وه ره له خه و راده بی، به درێژی شه وه ره
خه و نی دیتوه، خه و نی به و پیلاره وه دیتوه که دویخی به هه له
مقه سه که ی به رکه وتوه و رووشاوه، کون بووه، سه یره پیاو شه وێکی
ته واو خه ون به شتیکی وا توپه هاته وه بدینی!

راسته ئەم پیاوه پیشه وه ره، پینه دۆزێکی به له نگازو هه ژاره، هه قی
خۆیه تی خه یالاتی شه وو رۆژی له لای پیشه که ی خۆی بی، مندا له کانی
هاواریانه، ده گرین، و هاو سه ره که ی له برسانا سک ده گو شیت.

جا هه ر پینه دۆزان نین که به م حال ته ده روونی وه له خه و راده بن،
هه لێ ته باسی ئەم مه سه له یه، یان نووسین ده رباره ی ئەم مه سه له یه،
هیچ نیه، و هیچ سوودیکی نیه، ته نیا نه وه نه بی که شتیکی دیکه وه بیر
دییته وه، شته کهش نه وه یه که له هه مان ته لاردا، له قاتی سه روو تر یان
خوارتری ئەم قاته دا، له ژوو ریکی نۆز پۆشته و رازا وه دا، پیاویکی نۆز

ده‌وله‌مەند دە‌ژێ، وه‌مان شه‌و‌خه‌وی به‌ جووتێك پێ‌لاوه‌وه‌ دیتوه‌، راسته‌ نه‌و پێ‌لاوانه‌ی نه‌م خه‌ونی پێ‌وه‌ دیتون، جیاوازن له‌وانه‌ی کابرای پینه‌دۆز خه‌ونی پێ‌وه‌ دیتون، ره‌نگه‌ له‌ شێوه‌دا جیاواز بن، زۆر چاکتر بن، به‌لام هه‌رحیه‌ك بن، هه‌ر پێ‌لاون.

به‌لام نه‌وه‌ی من گه‌ره‌که‌ بیلیم فارینکا گیان، ئیمه‌ هه‌موومان، هه‌ر که‌سه‌و به‌ شێوه‌یه‌ك، تا راده‌یه‌کی دیاری کراو هه‌مان پینه‌دۆزین، نه‌مه‌ش گرینگ نیه‌، نه‌وه‌ی مایه‌ی داخه‌ که‌سێك نیه‌ به‌ گوێی نه‌م که‌وجه‌دا، نه‌م پیاوه‌ زۆر ده‌وله‌مەنده‌دا بچپێنی و بلیت: "فلانی شهرم نیه‌ که‌ ته‌نیا بیر له‌م شتانه‌ ده‌که‌یه‌وه‌، ته‌نیا له‌ خه‌می خۆتدای، هه‌ر بۆ خودی خۆت ده‌ژێ؟

تر کابرایه‌کی پینه‌دۆز نیت، هه‌نا له‌ گه‌ت هه‌موو ساغه‌م و سه‌لامه‌تن، ژنه‌که‌ت عه‌زده‌تی پاروه‌ ناوێك نیه‌، سه‌رێ هه‌لپه‌وه‌ ته‌مه‌شایه‌کی ده‌وروپه‌رت بکه‌، به‌لکو بیر له‌ بابه‌تێکی شه‌ریفتر بکه‌یه‌وه‌، بابه‌تێکی شه‌ریفتر له‌ پێ‌لاوه‌کانی خۆت؟"

نه‌مه‌ نه‌و شته‌ بوو که‌ ده‌مویست به‌ زمانی ره‌مزبۆتی باس بکه‌م فارینکا گیان، ره‌نگه‌ نه‌مه‌ هه‌زینیکی سه‌رکێشانه‌و توندپه‌وانه‌ بێت، به‌لام هه‌زێکه‌ هه‌ندێجار به‌سه‌رما دیت و ناو به‌ ناو به‌ خه‌یاڵدا تێده‌په‌ڕی، هه‌نگی له‌ رێگه‌ی وشه‌ی تونده‌وه‌و بۆ ویستی خۆم له‌ دلم دێته‌ ده‌رێ.

که‌واته‌ من هه‌له‌ بووم که‌ خۆم به‌ که‌م زانی، خۆم به‌ بچوک زانی، له‌ کۆتاییدا ده‌لیم ره‌نگه‌ وایزانی فارینکا گیان که‌ وێنه‌ ده‌که‌م، بوختان به‌ خۆمدا ده‌که‌م، نه‌م چیرۆکانه‌ له‌ گه‌رفانی خۆمه‌وه‌ ده‌ردینم، یان ده‌سته‌مۆی خه‌م و په‌ژاره‌و توپه‌یی بووم، یان هه‌موو نه‌م قسه‌و باسانه‌م

له م کتیب یان له و کتیبه وه دهره میناوه. نا، وانیه نازیزه که م ده بی هه موو
 نه م خه یالاته له میشکی خوت دهریکه ی. من نه وپاوه ده که م نه بوختان
 بۆ خو ده که م، هیچ شتیکیش له گیرفانی خۆمه وه دهرنایه نم، توپه و
 ره شبنش نیم، هیچ شتیکیشم له کتیبانه وه دهرنه میناوه. نه مه ی من
 ده یگتیره وه حه قیقه ته.

به وپه ی **خه مباری** بۆ مال گه پامه وه، له پشت میزه که مه وه رۆنیشتم،
 قۆریه که م نایه سه ر سه ماوه ر که دوو پیاله چایی بۆ خۆ ده م بده م. ریک
 له و کاته دا، نه م پیاوه بینه وایه ی که له هه مان ته لاردا نیشته جیبه، واتا
 گورشکوف، لیم وه ژوورکه وت، پیشترو هه مان به یانی بیینی بووم که به
 ده وری دهرودراوسیکنانی دیدا ده سوپایه وه، و وام هه ست کرد گه ره که یه تی
 بۆ لای من بیت. پیویسته فارینکا گیان زۆر به کورتی پیت بلیم که
 وه زع و حالی نه و زۆر له من خراپتره !

زۆر، زۆر خراپتره: **ژنو هه نالی** هه یه ! نه گه ر من له جیی گورشکوف
 بوایه م به پاسه تی نه مده زانی چ بکه م. به هه ر حال گورشکوف
 وه ژوورکه وت، سلوی کرد، روندک وه کو هه میشه له چاوانیدا قه تیس مان،
 که وته نه م بی و نه وپی کردن، په ریشان و په شیو نه یده توانی قسه بکات.
 له سه ر کورسییه ک دام نیشانددا. راسته کورسیه که شکاوه، به لام له وه
 زیاترم نیه. چایه کم بۆ دا کرد، له هه وه له وه نه یده ویست چایه که م
 لیوه ربگری، شه رمی ده کرد، به لام نه نجام لی و ره رگرم.

ده وییست به بی شه کر بیخواته وه، که **پییم** گوت به قه نده وه بیخوات،
 هه مدیس ره فزی کرد، ده یگوت قه ندی نه گه ره که، نه نجام پارچه قه ندیکی
 بچوکی هه لگرتو له چایه که ی کرد، پاشان گوتی چایه که م زۆر زۆر

شیرینه، تۆ ته‌مه‌شا هه‌ژاری ئینسان تووشی چ زه‌بوونیه‌ك ده‌كات! پێم گوت: "فه‌رموو، بێی دۆستی من!" گوتی:

"ماكار ئالكسیوفیچ، دۆستی میهره‌بان و خێره‌ومه‌ند، حال له‌مه‌و حیکایه‌ت له‌وه، له‌ رای خودا یارمه‌تیه‌یه‌کی ئهم خێزانه‌ کلۆله‌ بده، من ژنو مندالم هه‌ن، زه‌واد له‌ مالمدا نیه، برسین. من که باوکم ناتوانم مناله‌کانم به‌ برسیتی ببینم." ویستم وه‌لامی بده‌مه‌وه، به‌لام ده‌رفه‌تی نه‌دام، نه‌یه‌شت قسه‌ بکه‌م، گوتی: "من له‌ هه‌موو ئه‌و خه‌لکانه‌ی ئێره‌ ده‌ترسم ماكار ئالكسیوفیچ، یانی مه‌به‌ستم ئه‌وه‌ نیه‌ که بپاستی لێیان بترسم، به‌لام له‌روو داده‌میتم، خه‌جالت ده‌بم. هه‌موویان خه‌لکانی لوتبه‌رزو به‌ ده‌عیه‌ن.

به‌ هه‌رحال دۆستی میهره‌بان، خێره‌ومه‌ند و خاوه‌ن چاکه، نه‌ده‌بوو تۆش ئیزعاج بکه‌م، چونکه‌ ده‌زانم تۆش گیروگرفتی زۆرت هه‌یه، له‌ وه‌زع و حلیکا نیت که بتوانی پاره‌یه‌کی زۆرم بده‌یت، به‌لام به‌لای که‌مه‌وه‌ سووکه‌ قه‌زیکم بده‌یه، ئه‌وی راستی بێ من زاتم نه‌ده‌کرد ئهم جۆره‌ داوایه‌ت لێبکه‌م، به‌لام ده‌زانم ئینسانێکی دل‌اوو به‌ به‌زه‌ییت، ده‌زانم تۆش که‌سیکی هه‌ژارو ده‌ستکورتی، دنیا به‌ نه‌گه‌یه‌تی و به‌دبه‌ختیت به‌سه‌ر هاتوه‌، بۆیه‌ به‌زه‌ییت له‌ دل‌ایه‌و ناگات له‌ ده‌ردو مه‌ینه‌تی خه‌لکانی دی هه‌یه، وده‌شیت به‌زه‌ییت پێیاندا بێته‌وه‌...

له‌ ئه‌نجامدا داوای بوردن لێکردم که "پڕکێشی کردوه‌و به‌م شیوه‌ ناپه‌سند ده‌ی لێناوم." وه‌لام داوه‌ پڕ به‌دل هه‌زم ده‌کرد پاره‌م هه‌بوايه‌و یارمه‌تیم بدایه، به‌لام تا‌قه‌ پولیکم نیه. گوتی: "ماكار ئالكسیوفیچ، من پاره‌یه‌کی زۆرم ناوی، مه‌سه‌له‌که‌ ته‌نیا ئه‌مه‌یه‌ که

(لېږده دا ده موچاوى له شه رماندا سوور هه لگه پا) ژنه كه م و مندا له كانم برسيانه. ناتوانى ته نيا يه ك دراوى ده كړېپكېم بده يتى؟...

نه م قسه يه وه كو چزوويه ك به د لما چوو. له دلى خږدا گوتم: نه مانه له منيش هه ژارترو كلولتن. ته نيا بېست كړېپكېم له و پاره يه پى مابوو كه به سلفه وه رمگرتېوو، دامنا بوو سبه ينى كړمه لىك شتى يه جگار پټويستى بڼ خږم پى بكم. گوتم: "نا، نا، دوستى نازيز، به داخه وه م... مه حاله، ناتوانم..." گوتى: "ماكار نالكسيو فيچ. براده رى نازيز، شتيكېم بده يه..."

نه گه ر ده كړېپكېش بووه هه ر باشه. "نيدى له وهى پتر خږم پټنه گيرا، بېست كړېپكې كه م له ده خپله كه م ده رهيئاو دامى... نه مه كارى خيږى نه مړى من بوو، نيا خراپم كړدووه فارينكا گيان؟ ناخ هه ژارى!

كه ده رديكى گرانى، دواى نه وه كه وتينه قسان، ليم پرسى: "دوستى نازيز، چن كه وتويته فهم هه لاکه ته، و چن به م ده سټكورتيه، ژوورنكت گرتووه كه مانگى پټنج رږبلى زيو كړي كه يه تى؟" نيدى بڼى گټپامه وه كه شه ش مانگ له وه پيش نه و ژووره ي به كړى گرتووه و پيشه كى سى مانگيشى داوه، دواى نه وه به خت به جږى لىى هه لگه پراوه ته وه و به راده يه ك وه نعو حالى خراپ بووه نازاننى روو بکاته كوئ!... ژارو!... به نوميد بوو كه له م رږزانده دا فاي له كه ي تاوتوئ بکړى و مه سه له كه ي چاره سر بکړئ. به لام فاي له كه ي زږ نالوز بووه..

ته سه ور بگه فارينكا، ناچاره له م دادگاوه بڼ فهم دادگا بچيت. له گه ن بازرگاننكا كيشه ي بڼ دوست بووه، كه له قونته راتنكا ساخته چيتى كړدووه دزى له ده ولته كړدووه. نيدى ساخته چيتييه كه ي لى ناشكرا بووه و كابرې بازركان ده سټگيركراوه و دراوه به دادگا، نيدى گورشكوفى

له‌گه‌ل خۆیدا تێوه‌گلاندووه‌و نه‌ویش گیرۆده‌بووه، هه‌رچهنده‌شم نه‌گه‌ته‌ راسته‌وخۆ به‌شداری له‌و کاره‌دا نه‌کردووه، مه‌گه‌ر خه‌تاکه‌ی هه‌ر نه‌وه‌بێ که ئاسانکاری کردووه‌و به‌ باشی ئاگاداری مالی ده‌وله‌ت و به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی ده‌وله‌تی نه‌کردووه.

ئێستا چهند سلیک ئهم دۆسیه‌یه‌ به‌رده‌وامه‌و تا ئێستا قازینه‌کان یه‌ک لایان نه‌کردووه‌ته‌وه، و ناو به‌ ناو شتی تازه‌ سه‌ر هه‌لده‌دات و گورشکوف هه‌رچی ده‌کات و ده‌کوشیت ناتوانی ئهم تۆمه‌ت و تاوانه‌ له‌ یه‌خه‌ی خۆی به‌کاته‌وه.

گورشکوف به‌و په‌ڕی متمانه‌وه‌ بۆی گیرامه‌وه، و گوتی: "من نه‌و کاره‌ دزیوهم نه‌کردووه‌ که داروه‌ته‌پالم، له‌م رووه‌وه‌ هیچ تاوانێکم نه‌یه، نه‌ دزیم کردووه، و نه‌ خیانهم به‌ ئامانه‌ت کردووه" ئهم مه‌سه‌له‌یه‌ زیانیکی زۆری لێداوه، له‌گه‌داری کردووه. له‌ وه‌زیفه‌ ده‌رکراوه، هه‌رچهنده‌ هیچ تاوانێکی دیاریکراوی له‌سه‌ر نه‌بووه‌ به‌ مال و ساخ نه‌بووه‌ته‌وه، تا به‌ ته‌واوه‌تی ته‌برێ نه‌بێت ناتوانی ئهو قه‌رزهی له‌سه‌ر کابرای بازرگان هه‌یه‌تی و کابرا له‌ دادگادا حاشای لێده‌کات، وه‌ریگریته‌وه.

من باوه‌ڕ به‌ قسه‌که‌ی ده‌که‌م، به‌لام مه‌خابن دادگا باوه‌ڕی پێناکات. ئهمه‌ یه‌کیکه‌ له‌و دۆزه‌ هه‌ره‌ ئالۆزو، به‌ لق و پۆپ، و تیکچه‌پژاو به‌گری کۆیرانه‌ی که به‌ ئاسانی ناگریته‌وه.

هه‌رکه‌ لایه‌نیکی روشن ده‌بیته‌وه‌و گرتیه‌کی ده‌گریته‌وه‌ خێرا کابرای بازرگان فیل و ده‌هۆیه‌کی زیره‌کانه‌ی تازه‌ دینیته‌ پێشی. راستیت گه‌ره‌که‌ فارینکا گیان من هاوخه‌می گورشکوف-م. ده‌زانم چ حال و روژگاریکی ناله‌باری هه‌یه، به‌زه‌ییم پێیدا دێته‌وه. کابرایه‌کی به‌له‌نگازی بێ کاره،

هيچ كەسنىڭ كارى ناداننى چۈنكى نىيى زىراۋە، كەس مەنەنى پېئىنات. مەرچى پاشىكە وتىنكىيان مەبوۋە خەرجىيان كىرۋە. دەۋاكەشى رۇز بە رۇز ئالۇزىر دەبىت و درىزە دەكېشېت.

لە كاتىكا پېئويستىيان بەشتىكە پېئى بىزىن، كەچى لەم كاتەدا مىندالىكى تازەيان دەبىت، خۇ مىندالى تازە گالته نىە، مەسرەنى دەۋى.

كۈپە نەخۇش دەكەۋى، ئەمەش مەسرەفېكى تىرى دەۋى، دايكەكە نەخۇشە، كابرا بە خۇشى نەخۇشېكى كۆن و بە درىزى لەگەلە، ئىدى ئەم پىاۋە داماو لە عەزايىكى خۇراپ دايە. بەلام دىلت بە تەمايە لە چەند رۇزى ئايندەدا دەۋاكەى چارەسەر بىي و ئەستۇپاكى و بىتاۋانى ساغ بېتەۋە گۈايە لەمە دىلنپايە ۋەيچ گومانىكى نىە، فارىنكا گىيان نۆم بەزەيى پېيدا ھاتەۋە، دل خۇشىم دايەۋە مېرەبانىم لەگەل كىرد. ۋەم بەز كىردەۋە، مۇفېكى گۈشەگىرى دەسەپاچەى ھەراسانە، پېئويستى بە كەسنىكە چاۋى تېۋە بى، بۆيە مېرەبانىم دەگەل كىردو دلخۇشىم دايەۋە. ئى بە دوعا دايكەلى، خودا راۋەستات بىكات، لەش بەبار نەبىت. كۆترەكەم كە بىر لە تۆ دەكەمەۋە، تۆم بىر دەكەۋىتەۋە، دەلىنى ھەتوان لە رۈحى زامدارم دەدەن، ھەر نازارىك لە پېئىۋى تۇدا، مايەى سۈكنابى دل و دەروۋنى مەنە.

دوستى دىستۇزىت

ماكار سىلشكىن

نازیزه‌که‌م فرقارا ئالکسیوفنا

۹/۹

ئیتستا که ئەم نامە‌یەت بۆ دە‌نووسم، یە‌جگار پەرێشانم، ئاگام لە‌ خۆ‌نیە، ئە‌مە‌ی شتیکی هێندە سامناکم لێ‌ قە‌وماوە، تە‌واو نیگەرانی و پەرێشانی کردووم. سە‌رم دە‌سووپێت، هە‌موو شتە‌کان لە‌ بە‌رچاوم دە‌پەرە‌قسن.

ئە‌ه دۆستە نازیزه‌که‌م نازانم چۆن بۆ‌تی بگێ‌رمە‌وه! کە‌س با‌وه‌پی نە‌دە‌کرد ئە‌مە‌ روو‌بدات، کە‌س پێ‌شبینی ئە‌مە‌ی نە‌دە‌کرد. بە‌لام نا، با‌وه‌پ نا‌که‌م بە‌ خۆ‌م پێ‌شبینیم نە‌کردبێ‌! دڵم خە‌به‌ری دا‌بوو! تە‌نانە‌ت شە‌وی پێ‌شتر خە‌ویکم بە‌ هە‌مان نێ‌وه‌پۆ‌ک و دیتبوو. جا ئیتستا گوی‌ بگرە‌ تا روودا‌وه‌کە‌ت بۆ‌ بگێ‌رمە‌وه!

زۆ‌ر بە‌ سادە‌یی، بێ‌ هیچ رتوش و شێ‌وازی‌یه‌ک، بە‌ هە‌مان ئە‌و وشانە‌ی خودا لە‌ مێ‌شک و دڵ‌می دە‌نێ‌ت، بۆ‌تی دە‌گێ‌رمە‌وه. ئە‌مە‌ی چووم بۆ‌ دا‌یه‌ره، لە‌ شوێ‌نه‌که‌ی خۆ‌م دانیشتم و دە‌ستم بە‌ نووسین کرد.

دە‌بێ‌ ئە‌وه‌ش بۆ‌ی فارینکا گیان که‌ دوی شە‌ویش هە‌ر خە‌ریکی نووسینه‌وه‌ بووم. دوی‌نی تيموف ئيفانوفیچ بە‌ خۆ‌ی هاتە‌ لام، قە‌وال‌یه‌مکی بە‌ پە‌له‌ی دامێ‌ و فرمانی پێ‌کردم و گوتی: "ما‌کار ئالکسیوفیچ ئە‌م بە‌لگە‌نامە‌یە دە‌بێ‌ ئە‌مە‌ی ئیمزا بکری‌.

بە‌ پە‌له، بە‌ وردی و بە‌ پاکی بینوسە‌وه". هە‌لبە‌ته‌ دە‌بێ‌ ئە‌وه‌ش بۆ‌ی فاریشتە‌ چکۆ‌له‌که‌م، من دوی‌نێ‌که زۆ‌ر پەرێشان و نیگەرانی بووم.

له گیانی خۆم بېزار بووم، هیڅده په ستو غه مگین بووم تاقه تو زه وقی هیچ کاریکم نه بوو. ته نانات سهیری دهورو بهری خویشم نه ده کرد، دلساردو نا نومید، دهورون تاریک و پهریشان، جگه له تو نهی بالنده چکو له کهم بیرم له هیچی دی نه ده کرده وه. دهستم به نووسینه وهی قهواله که کرد، دهقه کهم زور به جوانی و به باشی، بئ هیچ عیبیک نووسییه وه. به لام...

نازانم چونت بق باس بکه م؟ نازانم کاری نه مریمه ن بوو نه وهی پیکردم؟ یان دهستی په نهان و نادیا ری ته قدیر له کاره که دا بوو، یان مه سه له که ریکه وتی روت بوو؟ به هرحال به دم نووسینه وه وه یه ک نیږی ته واوم په پانډبوو. ئیدی مانای دهقه که مه گه ر هر خوا بزانی چن شتوا بوو، پیاو راست بلئ هیچ مانایه کی نه ده دا..

به هرحال دویڼی درهنگ که وتبوون و قهواله که یان بق نیمزا نه نارد بوو، نه مړوکه بق نیمزای حه زره تی سه رزکیان نارد بوو. ئم به یانیه وه کو جاری جاران بئ خه م و خه یال چووم بق سه رکاره که ی خۆم، له تهنیشت (نیمیلیان نیفانو فیچ) وه له جیگا که ی خۆم دانیشتم. هه لبه ته پتویسته نه وه ت پی بلیم نازیزه که م ماوه یه که زور له جاران پتر هه ست به شهرم ده که م، هه ست به جوریک له پهریشانی و نیگه رانی و ترسی به رده وام ده که م، ته نانات رووم نایه ت سهیری هاوکاره کانیشم بکه م، خۆم له نیگار پوانینان ده دزموه. وام لیها توه هه ر که گویم له جیره ی کورسی یه کیک له هاوکاره کانی تهنیشتم ده بی، خه ریکه له ترسانا ده مریم. جا نه مړوکه به م حاله ته دهورونییه وه، له سه ر کورسیه که ی خۆم هه لکوپما بووم، سه رم داخستبوو، ومیناکی ژیشک چو بوومه قاوغه که ی خۆم. ته نانات یفیم

تاکمیوئێج (که له نامەردی دا تاکی نیه) به دەنگێک که هه‌مووان گوێیان لێ بێ گوتی:

"ئەم به‌یانیه ته‌واو نیت، زۆر په‌ریشان و هه‌راسان دیاری ماکار تالکسیوئێج، ده‌مچاوت زۆر گه‌راوه، ها، ها، ها!..."

به‌ جۆرێ ده‌مه‌لا سکێی کردمه‌وه، هه‌ر هه‌موو نه‌وانه‌ی به‌ته‌نشت نه‌وه‌وه یان به‌ته‌نیشته‌ منه‌وه بوون، به‌ جۆرێ له‌ قاقای پێکه‌نینیان دا خه‌ریک بوو ده‌بهرانه‌وه. هه‌لبه‌ته به‌ من پێده‌که‌نین!...

بێ ئه‌وه‌ی له‌ پوو دابمێنن هه‌ر پێده‌که‌نین و پێده‌که‌نین! منیش پتر خۆم گه‌رم‌ۆله‌ کردو قامم له‌ گوێچکه‌کانم پا‌کردو چاوانم نوقاندن و به‌و ده‌قه‌وه‌و بێ جۆله‌ له‌ شوێنه‌که‌ی خۆم دانیشتم. جا من فێرم له‌ کاتی وادا، وامی بکه‌م، به‌و شتیوه‌یه‌ زووتر ده‌سته‌به‌ردارم ده‌بن. له‌ په‌ر گوێم له‌ ده‌نگه‌ ده‌نگێک بوو، گوێم له‌ ده‌نگی خێرای پێ بوو که به‌ پا‌په‌وه‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو. گوێم له‌، راست درۆ!

ناوی خۆم بوو، یه‌کێک منی گاز ده‌کرد، با‌فگی ده‌کرد دیوفشکین! دلم داخو‌ریا، ترسێکی سه‌یرو بیهوده‌ دایگه‌رم.

به‌ خوێشم نازانم له‌چی و بۆچی له‌و ساته‌دا نه‌وه‌نده‌ ترسام؟ راسته‌ ده‌وێ به‌ عه‌مراتم نه‌وه‌نده‌ نه‌ترسا بووم. خۆم له‌ گێلی دا وه‌کو نه‌وه‌ی هیچ رووی نه‌دای، هه‌ر له‌وێش نه‌بم، زیاتر خۆم به‌ کورسیه‌که‌مه‌وه قه‌رساند.

به‌لام ده‌نگه‌که‌ به‌رزترو نزیکتر بووه‌وه، نه‌ج‌ام له‌ په‌نا گوێم دا گوتی: "دیوفشکین، دیوفشکین! دیوفشکین له‌ کوێه‌؟" سه‌رم هه‌ل‌بێ، یه‌ستافی ئی‌فان‌وئێج به‌ دیارمه‌وه وه‌سته‌ابوو، گوتی: "ماکار تالکسیوئێج

هر نیتستا بری بۆ لای حه زره تی سه رۆك! هه لێ له نووسینه وه ی ده قی
قه والێ که دا کردووه!"

هر نه وه نده ی گوت، به لام نه وه نده به س بوو.. وانیه فارینکا گیان؟
به لێ به س بوو نه ولا تریش! له جیی خۆم وشك بووم، ده مم چوو
کلێله، ده تگوت بریسکه لێی داوم، ئازام سڤ بوو.

له جیی خۆ مه ستام، گه وتمه پێ، ده تگوت ئامیزکی بێ گیانم، پتر له
مردوو ده چووم تا زندهو. سێ دانه ژووریان پێ بریم تا گه یاندمیانه
ئۆفیسه که ی حه زره تی سه رۆك. له پڤ خۆم له به رده میا بینیه وه.
مه حاله بتوانم باسی نه و بیرانه ت بۆ بکه م که له و ساته دا به میشک و
خه یالندا هاتن. پێم وایه له شپزه بیدا. بیرم چوو سلاویش بکه م.
ده تگوت شیتیم، لیوم ته ته له ی ده کرد، لاقه کانم ده له رزین، نه هه قم نه بوو
فارینکا گیان. چونکه یه که م شه رمم له خۆ ده کرد.

به ڤێگه وت به ده سته راستما ئاوینه یه کم بینێ، گه خۆم به و وه نزو
حاله وه بینێ ته قلم له که لله دا نه ما. و دووه م من هه میشه هه ولم داوه به
بێده نگێ و گومناوی کاری خۆ بکه م و سه نجی که س به لای خۆدا
پانه کیشم، و که س نه مبینێ و نه مناسیت، وه کو نه وه ی له م دنیا یه دا نه بم،
بۆیه به مه زه نده ی خۆم حه زره تی سه رۆك، نه یده زانی که من له
دایه ره که ی نه ودا هه م یان نیم، له وه یه ناوی دیوفشکینی وه کو
فرمانبه رۆك به شیوه یه کی په وته نی به ر گوتی که وتبێ، به لام قه ت سه رو
سه ختی ده گه ل مندا په یدا نه کردووه و هیچ بایه خێکی به من و کاروباری
من نه داوه. حه زره تی سه رۆك به تۆپه یی ده سستی پێکرد: "بۆچی نه مه ت
کردووه ئاغا؟ چاوت له کوێ بووه؟ نه م قه والیه زۆر گرینگه و من

پێویستم پێیه‌تی و تۆ تێکت داوه، ئاخ‌ر بۆ ئەمەت کردووه و هه‌واست له‌ کۆی بووه‌؟ ها؟" هه‌نگێ هه‌زه‌تی سه‌رۆک رووی کرده ی‌فستافی ئیفا‌نوفیچ، کۆمه‌لێک وشه‌ی به‌ ته‌متومان و پچ‌ر پچ‌رم به‌ر گۆی که‌وت:

"خه‌مساردی! بێ موبالاتی! تۆ گۆبه‌ندمان بۆ ده‌نه‌یته‌وه!" نازانم بۆچی له‌ پ‌ر زارم کرده‌وه، ده‌مویست عوزرخوایی بۆ پێنمه‌وه، داوای بۆردن بکه‌م، به‌لام وشه‌م لێ چوو بوونه قاتی، هیچ قسه‌یه‌کم بۆ نه‌ده‌هات. ده‌مویست هه‌لێم، به‌لام زانم نه‌ده‌کرد له‌ جی‌ی خۆ ب‌بنووم. وه‌هنگی...

هه‌نگی **فارینگا گیان**، شتێک رووی دا، هه‌ندهم له‌ دلگران بوو که‌ ته‌نانه‌ت ئێستاش ده‌مه‌وێ ب‌بنووسم و ب‌گێرمه‌وه، له‌ شه‌رمه‌زاریدا قه‌له‌که‌م له‌ ده‌ستم ده‌که‌وێ. یه‌کێک له‌ دوگمه‌ فلزه‌کانم، نه‌ف‌ره‌ت له‌ دوگمه‌، که‌ به‌ داوێکی قرچۆکه‌وه به‌جی‌ی خۆیه‌وه ئاوێزان بوو، له‌ پ‌ر پچ‌رایه‌وه (وابزانم له‌ په‌شۆکاویدا ده‌ستم به‌ری که‌وتبوو) که‌وته سه‌ر زه‌وی و به‌ هه‌لبه‌زو دابه‌ز که‌وته سوپانه‌وه و به‌ زه‌وه‌وێ وه‌کو ئه‌وه‌ی زه‌نگ بێ، به‌ ژووره‌که‌دا خولایه‌وه و خولایه‌وه تا رێک له‌ به‌ر پێی هه‌زه‌تی سه‌رۆکا گ‌یرسایه‌وه.

ئه‌مه‌ له‌ کاتی‌کا رووی دا که‌ هه‌ر **هه‌موو** ئه‌وانه‌ی له‌وێنده‌ر بوون، ک‌پوک‌پ و مات و ب‌یده‌نگ بوون! ئێدی هیچ ئومێدێکم نه‌ما که‌ عوزم لێ قه‌بول بک‌رێ، که‌ هه‌ر ب‌توانم عوزرخوایی بکه‌م، یان ه‌زی که‌مه‌رخه‌می و هه‌له‌که‌م روون بکه‌مه‌وه. هه‌ر هه‌موو ئه‌موو شتانه‌م ب‌یرچوونه‌وه که‌ دامنا‌بوون به‌ هه‌زه‌تی سه‌رۆکی بلێم!

رووداوه‌که‌ی دواتر ترسناک‌تر و خراب‌تر بوو. له‌ پ‌ر جه‌نابی پایه‌به‌رز سه‌رنجی له‌سه‌ر ب‌یچم و هه‌ینه‌ت و جل و به‌رگه‌که‌م گ‌یرسایه‌وه.

له و ساته دا سه رو سیمای خۆم، که له ئاوینه که دا دیبوو، بیر کهوته وه. به له ز وه کو نه وهی شیت بووم، به له ز ته کانم دا که دوگمه که هه لگرمه وه! دانه ویمه وه و هه و لم دا دوگمه که هه لگرمه وه، به لام پیره دوگمه له دهستم ده ربه پی و کهوته وه خولانه وه، و بزم هه لته گیرایه وه. ئیدی ههستم کرد خه ریکه هیزم له بهر ده بریت، ئیدی هه موو شتیکم له دهست چوو، بز هه تا هه تابه له دهستم چوو، نابووم چوو بوو، که رامه تم نه مابوو، هه ر له به شه ریه ت که و تبووم!

ههستم کرد، هه ره سم هینا، که وتم، بی هیه هۆیه که گویم به کومه لیک پسته ی نامۆ ده زرينگاوه، به دهنگی تیریزو دهنگی فالدونی ده زرينگا یه وه. نه نجام به هه ر حالیک بوو دوگمه که م هه لگرمه وه، هه ستامه وه، پشتم پاست کرده وه. بریا له جیی خۆم ره ق راوه ستابام و جوله م نه کردبا، به لام نا...

وام نه کرد، به لکو به ربوومه پیره دوگمه و ده مو یست به داوه پچراوه که ی خۆیه وهی بکه مه وه، له تۆ وایه ده شیت به جیگا که ی خۆیه وه بکریته وه. سه رباری نه مه ش بزم ده کرد، به لئ بزم ده کرد. سه رۆک له هه وه له وه رووی وه رگیزا، به لام دوا یی دوویاره نیگای کردمه وه، گویم ئی بوو به یفستافی ئی فانوفیچی ده گوت: "نه مه چیه؟ تۆ هه یه نه ت و قه لافاتی ده بیینی؟

چی لیتقه و ماوه، بۆچی وایه؟" نا ه فارینکا گیان چه نه ناره حه ت بووم! گویم ئی بوو یفستافی ئی فانوفیچ ده لیت: "پیشینه یه کی زۆرباشی هه یه هه رگیز پیتی خوار دانه ناوه، ره فتاری زۆر باش بووه، موچه یه کی باش، له قه د پله و پایه ی خۆی وه رده گزیت." هه زره تی سه رۆک گوتی:

"ناتوانی سلفه‌یه‌کی بده‌یتی و تۆزّی یارمه‌تی بده‌ی؟" یفستافی نیفانوفیچ وه‌لامی دایه‌وه: "سلفه‌ی وه‌رگرتوه. پێشه‌کی چه‌ندین مانگی وه‌رگرتوه، رهنکه‌ی گرفتاری خۆی هه‌بی، به‌لام هه‌میشه‌ی ره‌فتاری باش بووه. پێشه‌یه‌کی باشی هه‌یه، پێشه‌یه‌کی بی‌عه‌یب، رۆژی له‌ رۆژان که‌س گله‌یی لێی نه‌بووه.

"فریشته‌ی چکۆله‌که‌م هه‌ستم به‌گه‌رمایه‌کی زۆر کرد، سووتام، ده‌نگوت ده‌رگای دۆزه‌خیان به‌روودا کردوومه‌ته‌وه! له‌ دلی خۆدا ده‌مگوت له‌ شوینی خۆدا ده‌مرم. سه‌رۆک به‌ ده‌نگی به‌رز گوتی:

"باشه. سه‌ر له‌ نوێ بینوسنه‌وه، به‌لام به‌په‌له! دیوفشکین وه‌ره‌ ئێره، ئه‌م کاغه‌زه‌ دووباره‌ بنوسه‌وه، به‌لام نه‌مجاره‌ به‌بی هه‌له، ئا... "لێره‌دا سه‌رۆک ئاوێی له‌وانه‌ی ده‌رویه‌ری دایه‌وه‌و ده‌ستوری جیاوازی به‌ هه‌ر یه‌کێکیان دا، ئیدی هه‌ر که‌سه‌و به‌لایه‌کا بلأوه‌یان لێکرد، هه‌ر که‌ ئه‌وان رۆیشتن، سه‌رۆک به‌په‌له‌ جزدانه‌که‌ی ده‌ره‌یتناو نه‌سکه‌ ناسیکی سه‌د رۆبلی ئی ده‌ره‌یتناو گوتی: "ئه‌مه‌ بگه‌ر، من هه‌ر ئه‌مه‌نده‌م له‌ توانا‌دایه، چۆنی حیساب ده‌که‌ی حیسابی بکه، که‌ی بوت بعه‌ده‌وه... "به‌ده‌م ئه‌و قسانه‌وه‌ پاره‌که‌ی نایه‌ ناو ده‌ستم.

شۆک بووم ژیکه‌له‌که‌م، ئازام که‌وته‌ له‌رزین، خۆیشم نه‌مه‌دانه‌ی چیم به‌سه‌ر هاتوه.

ویستم ده‌ستی ماچ بکه‌م. به‌لام رهنکی سوور هه‌لکه‌را، به‌زاتی خوا چۆنت بۆ ده‌گێرمه‌وه‌ وابوو فارینکا گیان، ئیدی ته‌وقه‌ی ده‌گه‌ل کردم و زۆر به‌ گه‌رمی ده‌ستی منی رووته‌ی گوشتی، به‌جۆری ده‌ستی گوشتیم وه‌کو

ئەوئى ھاوشان ۋاوتەرازو ھاويلە ۋايلەئى ئەوئىم، ژەنەرالىك بىم لەو
گۆرە. ئەوجا پىتى گۆتم:

"فەرموو ئىستا تەشرىف بەرە.. من ئەوئى لە توانام دا بوو كردىم... لە
ئىستا بە دواو ھەلە مەكە.. بىق ئەمجارەيان خۆم چارەسەرى دەكەم،
لەيت دەبورم." جا ژىگەلەكەم من لای خۆمەو ئەم بىپارەم داو، داوا لە
تۆو فیدورا دەكەم. ئەگەر منداڵم ھەبوان داوام لەوانىش دەكرد كە لە
ئىستا بە دواو دوعا و نزا بىق بابيان نەكەن، بەلكو ھەموو رۆژىك بىق ھەتا
ھەتايە دوعاى خىر بىق جەنابى سەرۆك بکەن. ئارنىكا گيان، شىتىكى
دىكەشم لە دلدايە ھەزەكەم بە پاشكاوى و رۆك و راست پىتى بلىم، گۆئ
بگرە ژىگەلەكەم:

بە دل ۋ بە گيان سۆيىندت بىق دەخۆم ئەوئى لەم رووداۋەدا دلخۆشى
كردىوم، سەربارى ئەو دەردو مەينەتەئى لە رۆژگارى تارىكى نەگبەتەئى و
كۆلىۋەد بەختىماندا چەشتىم، سەربارى ئەو خەم ۋ پەژارە قورسەئى
بەدىقنى تۆ دەنىشتە سەر دل ۋ دەروونىم، سەربارى رەنج ۋ مەينەتەئى و
ھەزارىمان، سەربارى زەبىۋونى ۋ زەلىلى ۋ كەساسى خۆم، پىت دەلىم و
دوبارەئى دەكەمەو ئەوئى لەم رووداۋەدا دلخۆشى كردىم، سەربارى
ھەموو ئەوانە، ھەرگىز سەد رۆيلەكە نەبوو ۋ نە، بەلكو ئەو ھەموو لوتفە
بوو كە سەرۆك دەرھەق بە من نواندىنى ۋ بە ھەموو گەرمو گۆرپىيە دەستى
منى رووتەئى گۆشى، دەستى منى ھىچ، منى ھەمىشە مەست! بەم كارەئى
منى كۆپىيەو، كۆپىيە كارىك متمانە بە خۆم پەيدا بکەمەو، بەم دەست
پىشكەرىيە پىۋانەئەئى روھى بوژاندمەو، بىق ھەمىشە ژىنى لەلا شىرىن
كردىم. ئىستا باۋەپى تەۋام بەو ھەيە چەندىش لەلاي يەزدانى بە توانا

مەزن خەتابارم، ھەر دوغای من بۆ شادی و بەختە وەری و سەرکەوتنی
سەرۆک دەگاتە ئاسمان و لە قاپی خودادا گیرا دەبیّت!

فارینگا گیان، ئیستا، لەم کاتەدا یەجگار پەڕیشان و نیگەرانی! ھەست
دەکەم، لە ناو وە ھەرەسم ھێناو، دڵم بەجۆری لێدەدا لەتۆ وایە
دەپەوی لە سینەم بیّتە دەری. وا ئەسکە ناسیکی چل و پێنج رۆیلت بۆ
دەنێرم، بیست رۆیلتیش دەدەم بە خاوەن خانوو، ۳۵ رۆیلتیش بۆ خۆم
ھەلدەگرم! بایی بیست رۆیلتان چل و بەرگ دەکرم، پازدەشی بۆ خەرجی
رۆژانەم دادەنەم. بەلام رووداوەکانی ئەمڕۆ، زۆریان کار تیکردم، لە ناخی
ناخو، لە رەگ و ریشەو ھەژاندمی. ئیستا دەچم چاوی گەرم دەکەم تا
ئیسراحتیک بکەم، ئیستا ئارامم. ئەوەی روحم دەھەژێنێ ئەو
ھەلچوونانەیە کە ناخی ناخم دەلەرزێنێ، چینی چینی ھەرەس دینی، دیم و
سەرت لێدەدەم. بەلام ئیستا پەڕیشانی دەستی ئەو ھەلچوونانەم، لە تۆ
وایە مەست و سەرخۆشم... خودا بە خۆی ھەموو شتێک دەبینێ فارینگا
گیان... **خودا** ھەموو شتێک دەبینێ کۆترە گرانقەدرەکی من.

دۆستی شایستەت

ماکار دیوفشکین

يەجگار بەۋ خۇشەت، شادو خۇشەت، رىزى بى پايانم بۇ رەفتارى
 پياۋانە و مۇقائەت سەۋكەت ھەيە دۇستى ئازىز.
 ئىستا دەتوانى كەمىك لە شەپى ئە و گىروگرفتانه بە دورىسى كە
 بەرۇكىان گرتىبوى! بەلام تكات لى دەكەم ئەمجارە كەمىك دەست
 بگرەۋە، بە خۇپلى، بواستو بە چەپدا پارەكەت بە فېرۇ مەدە.
 ھەۋلبدە بە ئارامى، بە ھىمنى بىزى، تا دەتوانى قەلەندەرانە بىزى،
 لەمپۇۋە بېيار بدە كە ھەموو رۇزىك تۇزى پارە ۋەلاۋە بىنەۋ پاشەكەوت
 بىكە، تا جارىكى دى ئەكەۋىتە تەنگانەۋە ۋە بونى غافلگىرت نەكات. تۇ
 خەمى ئىمەت نەبى، تكات لىدەكەم خەمى ئىمەت نەبى، مەن ۋە فېدورا بە
 ھەر جۇرئى بى تەگبىرى خۇمان دەكەين، ۋە زانەن چۇن خۇمان لە
 ئاستەنگان دەريازدەكەين.

بۇچى ئەم ھەموو پارەيەت بۇ ئاردوين ماکار ئالكسيوفىچى، بە پاستى
 پارەيەكى يەجگار زۇرە، ھەرگىز پىۋىستمان بەم بېرە پارە زۇرە نىە.
 ئىمە بەشى خۇمان ھەيە، ۋە بەشى خۇمان رازىن. راستە بەم زىوانە
 پىۋىستمان بە بېرە پارە دەبى بۇ مال گواستەۋە، بەلام فېدورا بە
 تەمايە بەم زىوانە كۆنە قەرزىكى چەفەد سالى خۇ ۋە رىگىرئەۋە.

بەلام بە ھەر حال مەن بىست رۇبلىك لەم پارەيە بۇ شىت زەۋرىۋ بۇ
 تەنگانە گل دەدەمەۋە ۋە باقىەكەيت بۇ دەنئىرەۋە. تكات لى دەكەم ماکار

ئالكسیوفیچ دەست بەم پارەییەوه بگره. ئیدی دەتوانی تۆزی بە ئارامی
 بژی، ئاگات له سه‌لامه‌تی و ته‌ندروستی خۆت بی، به شادی و خوشی بژی.
 چه‌زم ده‌کرد زیاترت بۆ بنووسم، به‌لام زۆر شه‌کته‌ و ماندووم. دوینی له
 به‌یانیه‌وه تا ئێوارێ له جێدا که‌ و تبووم. سوپاس که به‌ ئێنت داوه سه‌رم
 بده‌ی، کارێک باش ده‌که‌ی، تکت لێده‌که‌م وهره سه‌رم بده، به هاتنت
 زۆر خوشحال ده‌بم.

ه. ه.

ھارپى ئازيزەكەم، تىكات لى دەكەم، لىت دەپارپمەو، جارى بارمەكە،
لىرە مەپۇ، من كە ئىستا زۇر شادم، لە ژيانى خۇم رازىم، پىويستم بە
ھىچ نىيە، بارمەكە، ئەم كەيفو خۇشىيەم لى تىك مەدە كۆترەكەم! گوى
لە قسەى فیدورا مەگرە، بە گوى ئەو مەكە، دلتىابە كە بە دلى تز
دەكەم، ئەو رىگەيە دەگرم كە تز بۇم دادەنەى.

رەفتارو ھەئسوكەوتى خۇم چاك دەكەم، ھەر ھىچ نەبىت لەبەر
حورمەت وريزى جەنابى سەزۆك دەبى رەفتارى خۇم چاك بگەم.
نامە بۇ يەكدى دەنوسىن، دلى خۇمان بۇ يەكتر دەكەينەو، بىرو
بۇچوونەكانمان بەيەكدى دەلپىن، بەشدارى خۇشى و ناخۇشى يەكدى
دەكەين، ئەگەر ناخۇشىەك، ناخۇشىەك لە ئارادا مابى، لە نزيكەو
ئاگامان لە يەكدى دەبىت و كۆك و تەبا پىككە دەژىن، بۇ خۇ ئەدەبىيات
دەخوئىنەو فرىشتە ژىكەلەكەم، باشە؟

چارەنوسم گۇراو، تەواو گۇراو، ھەموو شىتەك روو لە باشىيە، خاوەن
خانوو كە ئىستا باشە، پەلپو بيانووم پىتاگرى، تىريزا ئاقل بوو، ئەو
كەودەنە نىيە كە من وىنام دەگرو. تەنانەت فالدونى-ش گۇراو،
چوست وچالاکو روح سوك دىو دەچىت. لەگەل راتازاييف دا ئاشت
بوومەتەو.

به خۆم، به‌وپه‌پی شادی و ره‌زامه‌ندی چووم بۆ ژووره‌که‌ی، راسته‌ ده‌وی
 پیاویکی باشه‌ فارینکا گیان، هه‌موو نه‌ و شته‌ خراپانه‌ی ده‌ره‌ق به‌ و
 ده‌گوتری، بوختان و نه‌هه‌قیه، نیستا بۆم ده‌رکه‌وتوو که هه‌ر هه‌موو
 نیفتره‌ بووه‌. هه‌رگیز بیری له‌وه نه‌کردوو ته‌وه‌ ئیمه‌ بکات به‌ هه‌وینی
 نووسینیك، بمانکات به‌ که‌ره‌سته‌ی رۆمانیک، به‌ خۆی نه‌وه‌ی پی گۆم.

ته‌نانه‌ت په‌ره‌گرافیکیشی له‌ دوا کتییی خۆی، له‌ دوا ده‌ستنووسی خۆی
 بۆ خویندمه‌وه‌. سه‌باره‌ت به‌ و ناوه‌ش که له‌ هه‌نسی نابوو، مه‌به‌ستم
 (لوفلاس= هه‌وه‌سکار)، مه‌به‌ستی تانه‌ و ته‌شه‌ر نه‌بووه‌، ناوه‌که‌ش هه‌یج
 مانایه‌کی نه‌نگی نه‌. مانای ناوه‌که‌ی بۆ روون کردمه‌وه‌، که وشه‌یه‌کی
 بێگانه‌یه‌ به‌ واتای "شیره‌ کور" دئی یان ئه‌که‌ر به‌ شیوه‌یه‌کی
 نه‌ ده‌بیانه‌ تر لیک بدریته‌وه‌ ده‌کاته "سه‌ر سه‌خت" نه‌وه‌ مانای نه‌ و
 وشه‌یه‌یه‌. یانی شتیکی تیا نیه‌ که هه‌ست بریندار بکات یان که‌رامه‌ت
 به‌وشینی، یان ناو به‌زینتی. یانی گلته‌ و شۆخیه‌که‌ی ئاسایی بووه‌ فریشه‌
 ژیکه‌ له‌ که‌م.

هه‌ن، منی نه‌ خوینده‌وارو کالفام، که‌وجانه‌ به‌ سووکایه‌تیم زانی بوو
 بره‌ووبوو مه‌ سه‌ر خۆم. راسته‌ گه‌ره‌که‌ ده‌بی من عوزرخوایی بۆ نه‌ و
 بکه‌م... ته‌مه‌ز که‌ هه‌وا زۆر خۆشه‌ فارینکا گیان.. به‌پاستی که‌ش و
 هه‌وایه‌کی فره‌ خۆشه‌...

راسته‌ لای په‌یانیه‌که‌ی هه‌ندی سارو بوو، ریزنه‌ بارانیك باری، به‌لام هه‌یج
 نه‌بوو! ئه‌م بارانه‌ که‌ش و هه‌واکه‌ی خۆشترو جوانتر کرد. چوومه‌ ده‌ری و
 جووتی پیلاری عالم کړی، ئه‌وجا پیاسه‌یه‌کی خۆشم به‌ شه‌قامی نیفسکی

دا کرد. ژماره یه کی رۆژنامه ی (ههنگی باکور)م خوینده وه. ئا... باش بوو
بیرم که و ته وه، بویه رۆک رووی دا با بۆتی بگێرپمه وه:

ئهم به یانیه ده گه ل ئیمیلیان ئیفانوفیچ و ئاکسننتی میخائیلوفیچ دا باسی
جه نابی سه رۆکم کرد. به لێ فارینکا گیان، پێده چیت من به که م که س نه بم
که لوتفو سه خاوه تی ئه وم به ر که وتبیت. چاکه ی بۆ خه لکانی دیکه ش
بووه، میهره بانو دلاوایی ئه و بووه به وێردی سه رزاری هه موو که سێک.

زۆر که س له چین و توێژی خه لکانی جیاواز ستایشی ده که ن و خۆ
به منه تباری ئه و ده زانن. له زۆر مالدا که نیتوی دیت خه لکی فرمیتسکی
سو پاسگوزاری و منه تباری ده پێژن. گه یسکی هه تیوی له مالی خۆیدا
به خێو کردووه و پاشان به میژدی داوه، داویه تی به پیاویکی به حورمه ت و
سه لاروسه نگیان، که لای خۆی، له نووسینگه که ی خۆیدا کار ده کات.
هه روه ها کوپی بیه و ئێنکی گرتووه ته ژێر بالی خۆی و له پۆستیکی
ده وله تیدا دايمه زاندووه، و زۆر چاکه ی تری له م بابته ی کردووه.

بۆیه به ئه رکی خۆم زانی منیش له بری ئه و چاکه یه ی، بۆ هه موو
که سێکی بگێرپمه وه که جه نابی سه رۆک چ چاکه و پیاوه تیه کی ده گه ل
کردووم: به دهنگی به رز بۆ هه مووانم گێرپاوه که چی داومه تی و چ
لوتفیکه ی له گه ل کردووم. هه موو راستیه کانم بۆ گێرپاوه، هه یچ شتیکم
نهشارده وه. شه رم و شه ربه ییم خسته لاوه. شه رم و غرور له ئاستی چاکه و
که و ده یی دا ده کاته چی؟

به دهنگی به رز حه قیقه ته که م گێرپاوه، تا هه موو خه لکی بزنان جه نابی
سه رۆک چهند پیاویکی دلاواو میهره بانو که و ده یه! به و په پی راشکاو ی و
جۆش و خروش گێرپاوه وه نه شه رمم کردو نه له شه رمانا سوور هه لکه پام.

به پێچه‌وانه‌وه‌ی شانازیم به‌ گێڕانه‌وه‌ی ئه‌و چیرۆکه‌ ده‌کرد. باسی هه‌موو شتی‌کم کرد (هه‌لبه‌ته‌ جگه‌ له‌ باسی تو فارینکا گیان) باسی گێڕوگرفتی خۆم ده‌گه‌ڵ خاوه‌ن خانووه‌که‌، ده‌گه‌ڵ فالدونی، ده‌گه‌ڵ راتازاییف، مارکوف و باسی پێلاوه‌کانم کرد.

باسی هه‌موو شتی‌کم بۆ کردن، هه‌موو شتی‌ک. یه‌ک دوانی‌گیان زه‌رده‌یه‌کیان بۆ کرد، نا هه‌موویان بزه‌یان که‌وته‌ سه‌ر لیوان. بگره‌ که‌می‌کیش پێکه‌نین.

ره‌نگه‌ به‌ سه‌روسی‌مای من پێکه‌نی بن، یان باسی پێلاوه‌کانم هێنا بوونی‌هه‌ پێکه‌نین، به‌لێ ده‌بی هه‌ر ئه‌مه‌ بی، ده‌نا ماقوول نیه‌ به‌ خۆپایی و به‌ مه‌به‌ستی گالته‌کردن به‌ من پێ بکه‌نن. من له‌مه‌ دانیام. بۆیه‌ پێکه‌نین چونکه‌ که‌ه‌جن. یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ بووی چونکه‌ ده‌وله‌مه‌ندن، ده‌نا هه‌رگیز ئه‌وه‌یان به‌ بیروخه‌یاڵدا نه‌هاتووه‌ که‌ به‌ قسه‌کانی من پێ بکه‌ن و گلته‌م پێکه‌ن. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه‌ که‌ چونکه‌ من ستایشی جه‌نابی سه‌رۆکم ده‌کرد، نه‌ یانده‌توانی به‌ قسه‌کانی من پێ بکه‌ن و گالته‌یان پێ بی‌ت، وا نیه‌ فارینکا گیان؟

فارینکا، هه‌موو ئه‌و بویه‌رو رووداوانه‌ له‌ ناخی ناخه‌وه‌ هه‌ژاندمیان و گێژو ویژو سه‌رسامیان کردووم، هێشتا به‌ ته‌واوه‌تی نه‌هاتومه‌ته‌وه‌ سه‌رخۆ. چیلکه‌و داری سووتاندنی پێویستت هه‌یه‌؟ ناگات له‌ خۆ بی سه‌رمات نه‌بی فارینکا، دنیا سارده‌، هه‌رکه‌ بایه‌ک لی‌ت بدا په‌سیو ده‌گری‌ت.

ناخ فارینکا، ده‌زانی تو به‌م که‌لکه‌له‌و خولیا‌یانه‌ت ده‌مکوژی؟ من دوعای خیرت بۆ ده‌که‌م، مه‌گه‌ر هه‌ر خوا بزانی چه‌ن له‌ خه‌می تو دام، چه‌ندت دوعای خیرت بۆ ده‌که‌م، له‌ خودا ده‌پاڕمه‌وه‌. گۆره‌وی خوړیت هه‌یه‌،

جلی گەرمی ژێرەووت هەیه؟ ئاگات لە خۆت بێ کۆترەکەم. ئەگەر
هەرچەکت پتویست بوو، تو زاتی خودا وەرەو پێم بێ، منی پیرەمێر
مەپەنجینه، یەکراست وەرەو پێم بێ. خەمی منت نەبێ، ئیدی رۆژگاری
تەنگانە بەسەر چوو، نایندەیهکی پرشنگذارمان لەبەر دەمە.

هەموو شتێک بە دلی خۆمان دەبێت.

ناە فارینکا! چ رۆژگاریکی دژوارمان بەرێکرد! بەلام گرینگ نیە، ئەو
رۆژگارە بەسەر چوو، تەواو بوو. باسیان مەکە، دواي چەند سالتیک هەر
هەموویمان بێر دەچیتەو. من سالانی گەنجی خۆم دینەوە یاد.
بەپاستی سالانیکی خۆش بوون، هەرچەندە زۆرجار تاقە کوپیکێکم لە
گیرفاندا نەبوو، سەرامم بوو، بێ جلو بەرگ بووم، برسیم بوو... بەلام
زۆر شادو دلخۆش بووم. بەیانیاں بەرەخی رویاری نیفسکی دا پیاسەم
دەکرد، کە سیمایەکی جوانم دەبینی، سەرانسەری رۆژەکەم بە خەیاالی
نەووە بە خۆشی دەبردە سەر. رۆژگاریکی بەشکو بوو، بەپاستی رۆژگار
بوو نە گەتە فارینکا گیان! بەپاستی ژیاں خۆشە **فارینکا!**

بە تاییبەتی لە پوترسبۆرگ! دۆینێ بەچاوانی پەر لە گریانەو تۆبەم کرد،
لە خودا پارامەو کە لە هەموو ئەو هەلەو گوناخانەم خۆش بێت کە لەم
رۆژگارە خەمناکەدا، لەم رۆژگارە شوومەدا تووشیان بووم: لە
ناشوکرێبەکانم، لە بیرە کوفرئامیزەکانم، لە بەدکاریەکانم، لە داوین
پیسێ، لە قوماوو... کانم خۆشبێت...

لە نوێژو دوعاگاندا دلسۆزانە بۆ تۆش پارامەو. هەر تۆ بوی
ئازیزەکەم، فریشتە چکۆلەکەم بە هانامەو هاتی، وەرەت بەرز کردمەو،
دلخۆشیت دامەو، بە ریتوینێ و پەندو ئامۆژگاریبەکانت رینگە راست

نیشاندام. هه‌و‌گیز نه‌و‌چا‌کانه‌ی تو له‌بیر ناکه‌م فارینکا گیان، نه‌م‌پێ
 نامه‌کانتم ده‌ره‌یتان، یه‌ک به‌یه‌کیانم ماچ کرد! به‌لێ کۆتره‌که‌م! جارێ
 به‌خودات ده‌سه‌پێرم دایکه‌لی، پێیان گوتووم له‌م نزیکانه‌ی خۆمان
 پل‌تۆیه‌ک هه‌یه‌ ده‌یفروشن، ده‌چم بزانی ده‌یدۆزمه‌وه‌ یان نا. جارێ خودا
 حافیز، فریشته‌ چکوله‌که‌م، خودا حافیز.

هاو‌پێی مه‌ره‌ د‌ل‌س‌ت‌ۆ‌ز‌ت

ما‌کار سی‌وه‌ش‌ک‌ین

یه جگار فیکه رانم، په ستو غه مگنیم، گوئ بگره چیمان لیقه وماوه. هر
زو دلم خه بهری دا بوو که شتیکی خراپمان لیده قه ومی. به خوت حوکم
بده دوستی به پیزم:

ئاغای بیکوف حالی حازر له پوترسبورگه..

فیدورا به ریکه وت دیتوویه تی، که به گالیسکه به لای فیدورا دا رت
بووه، به گالیسکه چیه که ی گوتووه رایگره، چوو به لای فیدورا لای
پرسپوه که نیستا له کوئ دهئی. فیدورا له هوه له وه هیچی
پینه گوتووه، پاشان بیکوف به دهم بزه یه کی به توئکله وه، به ته شه روه
پیسی گوتووه ده زانی ده گهل کیدا دهئی (پیده چیت فیدورفنا هه موو
شتیکی بگیترا بیته وه).

هه نگی فیدورا گه بیوه ته تینی و خوی پی نه گراوه، هه ر له ویدا، له
ناوه ندی شه قامه که دا، که وتووه ته جنیو پیدانی، پیسی گوتووه که
پیاوئکی به دناکاره، بی نه خلاقه، پیسی گوتووه نه وسه به بکاری هه موو
به دبختی و عذابیکه منه. نه ویش له وه لامیا گوتوویه تی خه لکانیک که
تاقه پولیکیان له باخه ل دا نه بی ناساییه به دبخت بن. فیدوراش پیسی
گوتووه که من ده متوانی به ره نجی خوم بژیم، و ته نانهت ده متوانی
میردیش بکه م، و ته نانهت وه زیغه یه کیش په یدا بکه م، به لام تازه کار له کار
ترازاوه هیچ نومیدیکم نیه، ونه خوشم و له وه یه به و زووانه به رم.

له وه لامدا گوتووێه‌تی گوايه من هه‌شتا گه‌نجم له هه‌وه‌لی عومرمدام، هه‌شتا که‌لکه‌و خولایای توپه‌هاتم له‌میشکدايه، و ته‌نانه‌ت "نامووسی خۆم له‌که‌دار کردووه" (ئه‌مه ده‌قی قسه‌کانی ئه‌وه).

من و فیدورا پێمان وابوو ئه‌دره‌سه‌که‌مان نازانی. به‌لام فوێنی، وه‌ختی من له‌ مال ده‌رچوو بووم، به‌مه‌به‌ستی کڕینی هه‌ندی پێوستان بۆ بازاڤی گوستینی چو بووم، له‌ پڕ خۆی به‌ ژووره‌که‌ماندا کڕدبوو، وادیاره‌ نه‌یویستوو من له‌ ماله‌وه‌ بدينی. ئیدی به‌ دوورو درژی پرسیاری ژيان و گوزهرانی له‌ فیدورا کړدبووین، چاوی به‌ سه‌رانسه‌ری ژووره‌که‌ماندا گێڤابوو، کاری خه‌یاتیه‌که‌ی منی دیتبوو، پاشان له‌ فیدورای پرسی بوو: "ئه‌و کارمه‌نده‌ی ئاشناتان کێیه‌، ئه‌وه‌ی دۆستایه‌تی له‌ گه‌لتاندا هه‌یه‌؟" به‌پێکه‌وت له‌و ده‌مه‌دا قسۆ به‌ویدا تێپه‌ر بوو، و فیدوراش تۆی پیشانداه، ئه‌ویش ته‌مه‌شایه‌کی کړدووی و زه‌رده‌یه‌کی ته‌وسامیزی کړدووه‌.

ئیدی فیدورا تکای لێکړدوو که‌ بپوات، پتی گوتوو که‌ من په‌ریشان و بیتاقه‌تم، نه‌خۆشم و له‌وه‌یه‌ به‌ دیتنی ئه‌و له‌ ژووره‌که‌ماندا، حاله‌ خراپه‌تر بێ. تۆزێک بێده‌نگ بووه‌، پاشان گوتووێه‌تی گوايه به‌ رێکه‌وت بێره‌دا تێپه‌ر بووه‌، وه‌ختی هه‌بووه‌ بۆیه‌ لایداوه‌ تا بزانی هه‌چیان پێویست نیه‌، ویستویه‌تی بیست و پێنج رۆبۆ به‌ فیدورا بدات، که‌ هه‌لبه‌ته‌ فیدورا ره‌فزی کړدوو و وه‌ری نه‌گرتوو.

تۆ بلایی قه‌م سه‌ردانه‌ چ بگه‌یه‌نی؟ چی لێمان گه‌ره‌که‌؟ نازانم چۆن ئه‌م هه‌موو شته‌ی ده‌رباره‌ی ئێمه‌ زانیوه‌، هه‌رچی سه‌ر دینم و سه‌ر ده‌به‌م، وه‌لامی قه‌ناعه‌ته‌خشم ده‌ست ناکه‌وێ. فیدورا دلایه‌ت ئاکسینیای براژنی

که جار جار سه‌رمان ده‌دات، جلشۆرێک ده‌ناسیت به‌ نێوی ئاناستاسیا، پس مامی ئاناستاسیا پاسه‌وانه‌ له‌ وه‌زاره‌تیکا که براده‌ریکی برازایه‌کی ئانافیدورفنا له‌وینده‌ر کار ده‌کات، له‌وه‌یه‌ ئه‌م قسه‌و قسه‌لۆکانه‌ له‌وینده‌ره‌وه‌ دزه‌ی کردبۆ ده‌ماوده‌می کردبیت. به‌ هه‌رحال له‌وه‌شه‌ فیدورا به‌ هه‌له‌دا چووی. راست ده‌وی ئیمه‌ نازانین چون بێر له‌مه‌ بکه‌ینه‌وه‌و چۆنی لێک به‌دینه‌وه‌. ئایا جارێکی دیکه‌ش دیته‌وه‌ دیده‌نیمان؟

که بێر له‌مه‌ ده‌که‌مه‌وه‌ ترسم لیده‌نیشیت! که فیدورا دویخی ئیوارێ شته‌که‌ی بۆ گێڕامه‌وه‌، هێنده‌ ترسام خه‌ریک بوو له‌ خۆ بچم. له‌وه‌ی زیاتر چییان لێم ده‌وی؟ چی ماوه‌ پێمی بکه‌ن؟ من نامه‌وی له‌ ئیستا به‌ دواوه‌ بیانناسم. ئاخه‌ر چیان له‌منی بینه‌وا، له‌ منی به‌له‌نگازی داماوی کلۆل ده‌وی؟

خودایا ئیستا چ ترسو له‌رزێکم له‌ دلایه‌! هه‌میشه‌ له‌ بیری ئه‌وه‌دام هاكا سه‌روسه‌کوتی بیکوف په‌یدا بوو. هه‌نگی چیم به‌سه‌ر دیت؟ دیسان چاره‌نووێ چ داویکی بۆ ناومه‌ته‌وه‌؟ مه‌عز بۆ خاتری مه‌سیح خێرا، هه‌ر ئیستا وه‌ره‌ بۆ دیده‌نیم ماکار ئالکسیوفیچ. تکه‌ت لیده‌که‌م، بیکه‌ به‌ خاتری خوا وه‌ره‌. وه‌ره‌ دیده‌نیم.

۹/۱۸

فره‌ارا ئالكسیوفنا، ژیکه‌له‌که‌م:

ئەم‌پۆ له‌ ماله‌که‌ی ئیمه‌دا بویه‌ریکی له‌ راده‌به‌ده‌ر خه‌مناک رووی دا،
بویه‌ریکی ته‌فسیر هه‌له‌نگر، و چاره‌پوان نه‌کراو. گورشیکی به‌له‌نگاز
(ده‌بی له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ نه‌مه‌ت بی بیگرمه‌وه‌ فارینکا) به‌ ته‌واوه‌تی ته‌بری
بوو بوو.

ده‌می بوو بریاری دادگا ده‌رچوو بوو، ئەم‌پۆ چوو بوو تا دوا بریار
وه‌ریگری. ده‌عواکه‌ی به‌ قازانجی نه‌و برابوووه‌وه‌، له‌ هه‌موو گومان و بی
موبالاتی و خه‌مساردیه‌ک پاک بوو بووه‌وه‌.

بریاری دادگا نه‌وه‌ بوو که‌ کابرای بازرگان پاره‌یه‌کی مۆلی بداتی، به‌و
جۆره‌ باری ژیان و گۆزه‌رانی یه‌جگار باش بوو بوو، نه‌ستزی پاک
بووه‌وه‌، شه‌ره‌فو ئابرووی کێدراپه‌وه‌وه‌ له‌ هه‌موو له‌که‌یه‌ک پاک بووه‌وه‌،
یانی هه‌موو شتی‌ک به‌ قازانجی نه‌و برابوووه‌وه‌. به‌ کورتیه‌که‌ی هه‌موو
ئاره‌زووه‌کانی هاتپۆوه‌ دی.

ئەم‌پۆ سه‌عات سیی پاش نیوه‌پۆ گه‌ییشه‌وه‌ مالی. سیمای تیک
چوو بوو، ره‌نگی بوو بوو به‌ جاوی سیی. لیوه‌کانی ده‌له‌رزین، لی به‌و
حاله‌شه‌وه‌ بزه‌ی له‌ لیوان نه‌ده‌بڕا. ژن و منداله‌کانی له‌ هه‌میز گرتن، ماچی
کردن.

ئیمەش ھەموو بە پیریەوہ چووین تا پیرۆزیایی لیکەین، دیار بوو ئەم ھەلوێستەئێ ئیمەئێ زۆر پێ خۆش بوو، زۆر بە گەرمی پێشوازی کردین، سلاوی لە ھەمووان کرد، چەند جارێک تەوقەئێ دەگەڵ ھەموواندا کرد. تەنانەت وام ھەستکرد کە لەشی گەورەتر بوو، وەک بلیئێ بالایی چەند سانتیمێک بەرزتر بوو. تەنانەت وەکو جاران چاوانی تەئێ روندک نەبوون.

بەستەزمانە یەجگار شپرزە بوو، بۆ دوو دەقیقە لە شوێنێکدا ئۆقەرەئێ نەدەگرت، ھەر شتێکی لەبەر دەستدا بواپە ھەلیدەگرت، ئەوجا لە جیئێ خۆئێ دایدەنایەو، بیوچان زەردەئێ دەکرد، سلاوی دەکرد، دادەنیشت، ھەلەدەستا، دادەنیشتەو، بەدەم ئەو حالەوہ لە یەکیبەنە قسانئێ دەکرد، زاری لێک نەدەنا، قسەکانیشئێ وپێنە ئاسا بوون، شتێکی لەم بابەتانەئێ دەگوت: "ئابپوم، شەرەفم، ناویانگم، سومەم لە نێو خەلکید...!" و تەنانەت لە ناکاودا لە ھۆڤئێ گریانئێ دەدا..

چاوانی زۆریەئێ ئیمەش پێ بوون لە فرمێسک. راتازاییف ویستی دڵخۆشی بداتەو، وەرەئێ بەرز بکاتەو، دەستی خستە سەرشانئێ و گوتی: "برای ئازیز، شەرەفئێ چی، پیاو ئەگەر نانی نەبێ بیخوا شەرەفئێ چی، تۆ بۆ باسی شەرەف دەکەئێ، تۆ شوکرانەئێ خودا بکە ئەم ھەموو پارەبەت دەستکەوتووەتەو، ئەمە سەری ھەموو شتێکە، دەبێ لەم رووہوہ شوکرانەئێ خودا بکەئێ!". لەو ساتەدا ھەستم کرد گۆرشکوف ئەو قسانەئێ لە دڵ گران بوو. ئالێم بەپاشکاوئێ ئارەحەتئێ خۆئێ نواند، بەلام نیگایەکی تەوسامیزئێ راتازاییف کردو دەستی لەسەر شانئێ خۆئێ لابرد.

جاران کاری وای نه‌ده‌کرد ژیکه‌له‌که‌م! به‌هه‌رحال هه‌ر به‌شه‌ره و ته‌بیعه‌تیکی هه‌یه. بۆ نمونه نه‌گه‌ر من نه‌وه‌نده به‌خته‌وه‌ر بوایه‌م نه‌و کاره‌م له‌گه‌ل نه‌و لاوه مه‌غروورده‌دا نه‌ده‌کرد، هه‌به‌ستم نه‌مه‌یه ئازیزه‌که‌م، که هه‌ندیجار به‌شه‌ر زیاد له‌ پتویست نه‌رمکیشی ده‌کات و له‌ هه‌نبه‌ر چاکه‌ی که‌سانی دیدا منه‌تباری و خوشکینی ده‌کات... به‌هه‌رحال با واز له‌مه‌ بینین، نه‌مه‌ بابه‌تی نه‌م نامه‌یه نه‌یه که ئیستا بۆتی ده‌نووسم. گورشکوف گوتی: "به‌لێ، من دلم به‌ پاره‌که‌ش خوشه، زۆر شوکر بۆ خودا، شوکرانه‌ بژێرم." نه‌وجا به‌ درێژایی هه‌موو نه‌و ماوه‌یه‌ی ئێمه‌ له‌ ملیان بووین، هه‌ر گوتوویه‌تی و گوتوویه‌تیه‌وه:

"زۆر شوکر بۆ خودا، شوکرانه‌ بژێرم خودایا!..." نه‌وجا ژنه‌که‌ی خواردنێکی تایبه‌تی و زۆری راسپارد، باشترو زیاتر له‌ جاران، خاوه‌نی خانووه‌که نه‌ک هه‌ر داواکه‌ی به‌گه‌ن کرد، به‌لکو ده‌یویست به‌ خۆی خواردنه‌که‌یان بۆ ئاماده‌ بکات. خاوه‌ن خانووه‌که هه‌ندیجار ژنێکی ژنانه‌و میهره‌بانه، تا خواردنه‌که پێگه‌یی، گورشکوف بۆ ساتیکش ئۆفره‌ی نه‌گرتووه، له‌ شوینێک دانه‌نیشتووه، هه‌ر هاتووه‌و چوو. سه‌ری به‌ یه‌ک به‌ یه‌کی ژوو‌ره‌کاندا، فهرمووی لێکرا بی‌ یان نا، کردووه.

یه‌ک‌راست خۆی به‌ ژووردا ده‌کرد، بزه‌یه‌کی ده‌گه‌رد، له‌سه‌ر کورسیه‌ک داده‌نیشته‌و چه‌ند قسه‌یه‌کی ده‌کرد، یان کپوکپ ورتی لێوه نه‌ده‌هات. پاشان هه‌لده‌ستا و ده‌پۆیی. ته‌نانه‌ت که خۆی به‌ ژووری نه‌فسه‌ره ده‌ریاوانه‌که‌دا کرد، چه‌ند وه‌ره‌قه‌یه‌کی هه‌لگرت، خولکیان کرد که یاریه‌که بکه‌ن به‌ چوار قۆلی.

که مېڅ یاری کرد، دهسته که ی تېڅ دایه وه و گوتی: "بهسه، من نیازی یاریم نه بوو، هر ویستم سه ریگتان بدهم." نیدی ههستاو پژیی. له پاره وه که دا تووشی من بوو، به هر دوو دهست، دهستی توند گرتو و **راسته و خو** چاوی بریه دوپ چاوانم، به لام نیگای نا ئاسایی و هندی غریب بوو، به دریژیی نو ماوه یه زهرده ی له لیو نه برآ، به لام بزه که شی نا ئاسایی و برېڅ قورس بوو، ههستیگی خه مناکی لای بینه ر چیده کرد، دهتگوت بزه ی مردووانه. ژنه که ی له خورشیاندا ده گریا. شادی بالی به سه ر ژووره که یاندا کیشابوو، له تو وایه له پیشوازی جه ژندان. به په له فراښینان خوارد.

گورشکوف له دوا ی نیوه ر ژده به ژنه که ی گوت: "گوئی بگروه نازیزه که م، من ده چم سه ر خه وی ده شکیتیم."

چوو سه ر جینگه که ی خوی. کیژده که ی گاز کرد، دهستی خسته سه ر سه ری، و ماوه یه کی ژور نه وازشی کرد. نو جا رووی کرده ژنه که ی پرسى:

"نه دی پتنکا له کوئییه؟" ژنه که ی پرسى: "پتنکای خومان؟"

"نه و جا نیشانه یه کی چه لیپای کیشاو به ترسو نیگه رانیه وه گوتی مردووه، و به خوی نه مه ده زانی. میژده که ی گوتی: "به لی، به لی، ده زانم، هه موو شتېڅ ده زانم، ده زانم پتنکا ئیستا له به هه شتی به ریندایه." هه نکى ژنه زانی که میژده که ی ئاسایی نیه، و نه م روودلو ته و او به ریشانی کردووه و هه واسی په رته، و پیی گوت:

"نازیزه که م باشت وایه که مېڅ بخوی." گوتی: "به لی، به لی، هر ئیستا ده نووم... من... توژی... رووی وهرگیترا، که مېڅ راکشا، پاشان دووباره رووی له ژنه که ی کردووه و ویستی شتېڅ بلتیت. ژنه که ی نه یزانی ده یه وی"

چ بلی، بۆیه پرسى! "ده‌تویست چ بلی هاو پیم؟" وه‌لامى نه‌دایه‌وه، ژنه‌
تۆزى چاوه‌پوانى کرد، نه‌وجا له‌ دلى خۆیدا گوتى:

"وا دیاره‌ خه‌وى لیکه‌وت." نه‌وجا چوو بۆ لای خاوه‌ن خانووه‌که‌و
نزیکه‌ی سه‌عاتیکى به‌ ده‌مه‌ته‌قیوه‌ له‌وینده‌ر به‌سه‌ر برد. کاتى گه‌پایه‌وه
سه‌یرى کرد میژده‌که‌ی هیشتا هلته‌ستاوه‌و کپو کپ له‌ جینگه‌که‌یدا
راکشاهه‌. پتیی وابوو نووستوه‌، بۆیه‌ لێنى دانیشته‌و خۆى به‌ کاریکه‌وه
مژول کرد. پاشان پتیی گوتین نزیکه‌ی نیو سه‌عاتیک له‌ فکران راجووه‌،
فێستا له‌ بیرى نیه‌ که‌ بیرى له‌ چى کردووه‌ته‌وه‌، به‌لام ده‌زانیت که‌ له‌و
ماوه‌یه‌دا میژده‌که‌ی به‌ ته‌واوه‌تى له‌بیر کردبوو، به‌لام له‌ پڕه‌ه‌ستیکى
ترسناک له‌ گێژاوى نه‌و بیرانه‌ی ده‌ردینى، نه‌و بێده‌نگیه‌ سه‌یرو غه‌ریبه‌ی
ژووړه‌که‌یان که‌ له‌ بێده‌نگی و خامۆشی گۆرستان ده‌چیت شپړزه‌و
نیگه‌رانی ده‌کات. ته‌مه‌شایه‌کى ته‌خته‌ خه‌وه‌که‌ ده‌کات و ده‌بیتى
میژده‌که‌ی بى جوله‌ خه‌وتوو.

ده‌چیته‌ دیار سه‌رى و ته‌کانى ده‌دات، ده‌بیتى به‌ده‌نى ساردى سارده‌،
تومه‌ز مردبوو، به‌لى ژیکه‌له‌که‌م گۆرشکوف مردبوو.

له‌ پڕ وه‌کو نه‌وه‌ی هه‌وره‌ بروسکه‌ لێى دابى مردبوو. مه‌گه‌ر هه‌ر خودا
بزانی بۆ مردبوو. نه‌مه‌نده‌م پى ناخۆش بوو فارینکا، نه‌مه‌نده‌م له‌ دل
گران بوو تا ئیستاش نه‌هاتومه‌ته‌وه‌ سه‌ر خۆم. باوه‌پم نایه‌ت بشیت
که‌ سیك به‌و بێده‌نگیه‌، به‌و ئارامیه‌، به‌و کوت و پڕپه‌ به‌مریت! ژارۆ
گۆرشکوف به‌سته‌زمان خۆت، له‌له‌نگازۆ!...

که‌ عه‌زابى چه‌شت! نه‌وه‌ش چاره‌نووسى بوو!

ئەو ەش قەدەرى بوو! ژنەكەى غەرقى روندىكان بوو، لە ترساناۋ لە داخا،
 ەۋشى لاى خۇى نەما بوو. كىژۆلەكەشى لە سووچىكىدا ەلگۈپما بوو، بى
 جوولە كىزكۆلەى كىرەبوو. ەاتوچۇيەكى زۆر بۆ ژوورەكە پەيدا بوو،...
 باسى ەاتنى پىزىشكى قانونى دەكرى كە دەبى تەحقىق بكات... من
 وردەكارى شتەكان بە تەۋاۋى نازانم...

بەلام زۆر دلم بە ەلىان دەسووتى، چەندەم بەزەبى پىياندا دىتەۋە!
 بەپاستى يەجگار ناخۇشە، پىاۋ نەزانى لە چ رۆژىكا، لە چ سەعاتىكا... لە
 كاتىكا مەردنى ەۋر لە بىرش نىيە، مەردن بەرۋكى بگرىۋ بە خوت و خۇپاى،
 سووك و ئاسان لە نىۋى بەرەت...

ەاۋرەت: ەماكار سىرەشكىن

هه‌زم کرد زوو ئاگادارت بکه‌مه‌وه که راتازیزی هاوړیښ، کاریکی باشی بۆ
 دۆزیومه‌ته‌وه، کابرایه‌کی نووسەر ده‌ستنووسیکی گه‌وه‌ی بۆ هی‌ناوه تا
 من به‌کړی بۆی بنووسمه‌وه...

واته شوکر بێ نیش نابم. به‌لام خه‌تی کابرای نووسەر هی‌نده ناخۆشه که
 بۆم ناخوینریته‌وه، تیا ماوم چۆنی بخوینمه‌وه، نه‌مه جگه له‌وه‌ی داوایان
 لیکردوم به‌که‌ترین ماوه ته‌واوی بکه‌م، چونکه په‌له‌یانه..

. نووسەر باسی کۆمه‌لیک شتی کردووه که من هیچی لی‌حالی نابم...
 ریکه‌وتووین هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌کیان به‌چل کوپیک بۆ بنووسمه‌وه. بۆیه نه‌مه‌ت
 بۆ ده‌گێرمه‌وه تاکو بزانیته‌وه‌ی وه‌ریده‌گرم، له‌ پێویستییه‌کانی خۆم
 زیاتره. جاری خودا حافیز څارینکا. یه‌کسه‌ر ده‌سته‌به‌کار ده‌بم.

دستی نه‌مه‌کدارت

ماکار دیولشکین

۹/۲۳

نقستی مهره نازیز ماکار ئالکسیوویچ

حهوت دانه رۆژه هیچم بۆ نه نووسیوییت، له م ماوهیه دا ئۆر سه رقال
بووم، کۆمەڵیک کێشه و نیگه رانیم بۆ پهیدا بوو.

پێڕی بیکوف هاڤه دیدهنیم، به تاقی ته نیا له ماله وه بووم، فیدورا چوو
بووه دهره وه. خۆم دهرگام کرده وه، که ئه وم بیینی ئۆر ترسام، له جیتی
خۆم وشک بووم، نه متوانی بجولیم. هه ستم کرد ره نگم به رووه وه نه ما.

وه کو هه میشه به دهم قاقاوه وه ژوورکه وت، کورسیه کی هه لگرت و
له سه ری دانیشیت. تا ماوه یه کی ئۆر نه متوانی بێمه وه سه ر خۆم، نه نجام
له سووچیکدا دانیشتم و ده ستم به کار کرد. نه ویش ده سته به ردار
پێکه نین بوو، پێم وایه رواله تم هه په ساندی. ئاخه له و دوا یانه دا یه جگار
لاواز بووم.

گۆناکانم ژا کا بوون، چاوانم به قولا چوو بوون، و ره نگ و رووم بوو بوو به
جای سپی... نه وانه ی پاره که نیوویانم، ئیستا به زه حمه ت
ده یاننا سیمه وه.

ماوه یه کی ئۆر به بێدهنگی لیم پاما، پاشان دووباره گه پایه وه سه ر
که یفو سه فا که ی خزی. که وته پرسیارو قسان، خۆیشم نه مزانی چیم
وه لام دایه وه. به لام ئه و به وه لامه که ی من دووباره له قاقای پێکه نیینی
دایه وه.

سه‌عاتیکى ته‌واو له ژووره‌که‌مدا مایه‌وه و پرسىار له دووى پرسىارى لیده‌کردم. نه‌نجام، کاتى که هه‌ستا بپوات، ده‌ستى خسته‌مه‌نیو ده‌ستى و گوتى: (ده‌قى قسه‌کانى نه‌وت بۆ ده‌گێرمه‌وه): "فرقارا ئالكسیوفنا، هه‌ر به‌ینى خۆمان بێت، ئانا فیدوروفناى خزمى تۆو دۆست و هاوپی نزیكى من، ئافره‌تیکى زۆر بچووک و کم و شپه‌نده‌یه".

(لێزه‌دا وشه‌یه‌کى لیکه‌شى ده‌رباره‌ی نه‌و به‌کار هێنا که وشه‌یه‌کى جوان نیه). "دۆتنامه‌کى تۆى به‌ رینگى خراپدا برد، وتۆشى تووشى گێچه‌ل و سه‌رگه‌ردانى و مالوێرانی کرد. هه‌لبه‌ته‌ منیش له‌و سه‌رو به‌نده‌دا، وه‌کو پیاویکى ترسێنۆک، بى‌ مه‌لوێست ره‌فتارم کردووه. به‌لام ئیدی نه‌وه رۆژگاره‌و چى له‌گه‌لدا ده‌کړی؟"

به‌ده‌م لهم قسانه‌وه به‌ جوړى له قاقای بیکه‌نینى دا که که‌وته کۆکین. پاشان گوتى بابایه‌کى وتارییژ نیه، تا وتارى دوورو درێژى بۆ بدات، نه‌و شته‌ بنه‌رته‌یانى ویزدان و شه‌ره‌ف داویان لێکردووه که بیلێت و چیت لێى بیده‌نگ نه‌بێت، گوتوویه‌تى و ده‌بى‌ پاشماوه‌ی بابه‌ته‌که‌ زۆر به‌ کورتى بگێرێته‌وه. ئیدی رێک و راست، به‌ ئاشکراو بى‌ پێچ و په‌نا گوتى که‌ره‌کيه‌ خوازیبتیم بکات و زه‌ماوه‌ندم ده‌گه‌ل بکات.

ویه نه‌رکى سه‌ر شانى خۆى ده‌زانى که ئیحتویارو شه‌ره‌فو که‌رامه‌تى من بکێرێته‌وه، پیاویکى ده‌وله‌مهنده‌و دواى گواستنه‌وه‌ بۆ گوندىکى ناو جه‌رگه‌ی مولکه‌کانى خۆیم ده‌بات، ویه ته‌مایه‌ له‌وینده‌ر خۆى بۆ راوه که‌روێشکان ته‌رخان بکات، ونايه‌وى چیت بۆ پۆترسبۆرگ بگه‌رێته‌وه، چونکه‌ شارێکى ناخۆش و پیسه‌، وله‌م شاره‌دا، خۆى گوتەنى "برازایه‌کى خویپى هه‌یه" و سویندى خواردووه له‌ به‌شه‌ میرات بێبه‌شى بکات، ویه

زۆریش له بهر نهوه سووره له سه ر خواستنی من، تا میراتگری شه رعی و قانونی بخاته وه. نه و جا بیرى خسته وه که من له هه لومه رچیکی هه ژارانەى زۆر دژوارا ده ژیم، بۆیه هیچ سه یر نه، چونکه له م کوخه تهنگو تاریکه دا ئاکنجیم، دايمه نه خوۆش و له شهبه بار یم. ته نانه ت پێشبینی نه وه شی گرو نه گه ر یه ک مانگی دی لێره وه مێنم، ده مرم.

وگوتی خانووه کانی پوترسبۆرگ زۆر خراپ و پیسن، وله کۆتاییدا لێی پرسیم ئایا هیچ پتویست نه؟

پێشنيانزو عه رزه که یم هێنده به لاره سه یر بوو، به خۆیشم نازانم بۆچی که وتمه گریان. ئیدی نه و وایزانی نه م فرمیسک و گریانەى من نیشانەى سوپاسگوزاری و منه تباریه، ئیدی گوتی هه میشه باوه پى وابوو من کیزیکى دلپاک، به سۆزو هه ستیارو روۆشنه یم.

به لام تا له و دوايانه دا، تاقیبی ته وای هه لسوکه وت و ره فتاری نه گروووم، نه یتوانیوه بگاته قه ناعه تی ته واو. پاشان له تۆی پرسى، وگوتی هه موو شتیکی ده رباره ی تۆ بیستوووه و زانیوه، زانیویه تی که تۆ که سێکی ئابرومه ندو به ئاکارو ره سه نی، و به ش به حالى خۆی نایه وئ قه رزارباری تۆ بێت و گه ره کیه تی بزانی ئایا نه گه ر پێنج سه د روپلەت، له بری هه موو نه و چاکانه ی ده ره ق به منت کردوووه، بداتى به سه یان نا؟

کاتى بۆم باس کرد که نه وه ی تۆ ده ره قی من کردوووه ته هه رگیز به پاره قه ره بوو نا کرێته وه، هاواری کرد نه مانه قسه ی هیچن، ئه مانه قسه ی ناو رومانانن، ومن هیشتا گه نجم، و له نه ندازه پتر شیعو رومانان ده خوێنمه وه، ورومان کیزانی گه نچ تێک ده دات و خه یالاویان ده کات، وکتیبان بۆ نه خلاق خراپن، و نه و رقی له هه موو کتیبیکه. ئامۆژگاری

کردم سه‌بر بکه‌م تا چهند سالتیکی دی گه‌وره‌ترو پوخته‌تر ده‌بم، تا
حوکمی دروست ده‌ریاره‌ی خه‌لکی بده‌م، هه‌نگی له‌گینه تۆزێکیان
بناسیت، نه‌وجا گوتی به وردی و به کاوه‌خۆ بیر له پێشنیازو عه‌زده‌کی
بکه‌مه‌وه، چونکه هه‌زنه‌کات بۆ کارێکی وه‌ها گرینگ، به‌په‌له‌ به‌یار بدات،
چونکه په‌له‌و هه‌لچوون و سۆزو گوداز، خه‌لکانی گه‌نجی بێ نه‌زموونی
میناکی من به‌ره‌و هه‌لدیری سه‌رگه‌ردانی ده‌بات.

به‌لام وێرای نه‌مه‌ش له ناخی دله‌وه هه‌زده‌کات وه‌لامه‌که‌م نه‌ریتی بێ،
خۆ نه‌گه‌ر داواکه‌ی ره‌فز بکه‌م، ناچاره‌ کێژی کابریه‌کی بازرگانی
موسکویی بخوازیت، چونکه سویندی خواردبووه که به‌رازا خۆپه‌یه‌کی له
به‌شه میرات بپه‌ش بکات، پاشان به‌ زۆر پێنج سه‌د رۆیلی بۆ
به‌جیه‌شتم و خۆی گوتنی "بۆ شیرینی.

"والتیای کردم که له گونده‌کی نه‌ودا ده‌بوژیمه‌وه و قه‌له‌و ده‌بم
له‌وینده‌ر له نازو نهمه‌تی زیانم هه‌لده‌کێشیت. و حالی حازر به‌جگه‌ر
سه‌رقاله و کۆماری کاری به‌سه‌ردا که‌له‌که بووه ده‌بیت فریایان بکه‌وی و
نیستاش ده‌رفه‌تی ئیوان دوو دیداری گرینگی قۆزتووه‌ته‌وه به‌ رییواری
هاتووه من بدينی.

ئه‌وسا لێی دا رۆیی، زۆرم بیرکرده‌وه، شته‌کانم له هه‌موو روویه‌که‌وه لێک
دایه‌وه، ماوه‌یه‌کی زۆر له فکراڤاچووم، دوو دلی کوشتمی تا به‌یارم دا.
هاوێم به‌یارم دا که شووی پێیکه‌م.

پێویسته پێشنیازه‌کی په‌سند بکه‌م، تاقه‌ که‌سیک که بتوانی له بێ
حورمه‌تی و شه‌رمه‌زاری، له هه‌ژاری و مه‌ینه‌تی و کلۆلی رزگارم بکات،
نابه‌رم بکێته‌وه، ئه‌م پیاوه‌یه، ته‌نیا نه‌وه فریام بکه‌وی. له‌وه‌ی پتر چیم

گه ره که؟ له وهی زیاتر چاوه پوانی چی له چاره نووس و قه دهر بکه م؟
فیدورا ده لیت به شهر نابیت له قه له به ختی خوی بدات. فیدورا ده لیت
به شهر ده بیت مه سه له ختی خوی بزانی و ده ست به خیر و خوشی خویه وه
نه نیت... ده بی خوشی و به خته وه ری چی؟

به مه رحال، دۆستی هه ژیم، من هیچ ریگه یه کی ترم له به ر نیه، ناخر
ده توانم چی بکه م؟ من سه لاهه تی خۆم نایه سه ر کارکردن، خۆ ناتوانم
هه تا هه تابه هر کار بکه م. بچم کاره کهری مالان بکه م؟ خۆ له داخا
ده مرم. خۆ که سیش منی ناوی. من به م لاوازی و بیتاقه تی و نه خوشیه
ده ب به بار به سه ر خه لکیه وه. هه لبه ته چاک ده زانم نه شوینه ی که به
ته مام بوی بچم به هه شت نیه، به لام چی بکه م، چارم چیه هاو پیم؟ چیم له
ده ست دی، راستت ده وی هیچ چار یکم نیه.

داوای نامۆزگاریت لیتا گه م، ویستم ناگادارت بکه م که به خۆم هه موو
لایه نیککی مه سه له که م شه ن و که و کردوه.

نه و بریاره ی که تۆزنی له مه و پیش پیم گویت بریاری یه کجاره کیمه، و به
زووترین کات به بیکوئی راده گه یه نم، چونکه داوای کردوه به زووترین
کات دوا بریاری خۆمی پی رابگه یه نم. ده لیت زۆری په له یه و کاری هه یه و
ناتوانی چاوه پوانی بکات. سه فهری له پیشه و ناتوانی له به ر هه ندی هوی
توره هات سه فهره کی دوا بخت، خودا ده زانی ئایا له ویتده ر به خته وه ر
ده ب یان نا!

چاره نووس و قه دهرم له ده سستی خودایه، خۆم به ده سستی توانای
هه میشه یی موباره کی نه و ده سپیرم. به لام من خۆم یه ک لایه
کردوه ته وه و بریاری خۆم داوه. ده لیت بیکوف پیانیککی پیانوانه و

میه‌ره‌بانه. ریزو حورمه‌تم ده‌گرت، له‌وه‌یه منیش فیری ئه‌وه بېم که حورمه‌تی بگرم، ئیدی مه‌رجی زه‌وجین هه‌ر ئه‌وه‌یه.

ماکار ئالکسیوفیچ، من تۆم له‌ هه‌موو شتێک ئاگادار کرده‌وه، دانیام به‌ خۆت ته‌قدیری ئه‌وه ده‌کە‌ی که له‌ چ عه‌زاب و مه‌ینه‌ت و خه‌م و په‌ژاره‌یه‌کدام.

هه‌ولی ئه‌وه مه‌ده ژێوانم بکه‌یته‌وه، چونکه هه‌ر هه‌ولێک له‌ و باره‌یه‌وه بده‌ی بێسووده. هه‌ولبده له‌ دلی خۆتدا، هه‌ر هه‌موو ئه‌و سۆنگه‌و نه‌نگیزانه هه‌لسه‌نگینه که بوونه مایه‌ی ئه‌م بېاره‌م. له‌ سه‌ره‌تاوه یه‌جگار دوو دل‌و نیگه‌ران بووم، به‌لام ئێستا هێور و ئارام. نازانم ئاینده چی بۆ من پێیه. هه‌ر چیه‌ک ده‌بێ با بێ، ویستی خوا ره‌تبوونه‌وه‌ی بۆ نیه!...

ئه‌وه بیکوف هاته، بۆیه نامه‌که‌م ته‌واو ناکه‌م. زۆر شتی تر هه‌بوون که ده‌مویست بۆتی بگێڕمه‌وه. ئه‌وه بیکوف هاته ژووره‌وه!.

۹/۲۲

فرقار نه لکسیوفنا، ژیکه له که م:

به په له به رسنی فاهه گهت ده ده مه وه، ده مه وئ به ر له هه موو شتیک نه وهت پی بلیم که زور سر م سوپما.

به پاستی هه موو نه م شتانه غه ریب و هه فدن، دوینئ گورشکوف-مان به خاک سپارد. به لئ فارینکا گیان، شته که وایه. که واته شته که وایه فارینکا، هه لبه ته بیکوف ره فتاریکی پیاوانه ی کردوه، توش، نازیزه که م به کسر و بی چه ندو چوون پیشنیازه که یت قه بول کردوه... به لام... هه لبه ته هه موو شتیک به دهستی خودایه، راسته، بی هیچ چه ندو چوونیک به دهستی خودایه... من نه وه ده زانم...

ده بی نه مه ش په زای خوای له سه و بیت. ره زاو ویستی خوا له سه رووی هه موو شتیکه وهیه، ویستی خودا ده بی بیته دی. ویستی خودا ره حمه ته و سنوور نه ندازه ی نیه، چه ندو چوونی نیه، به لام نیمه مانان په ی به نه ینیه کانی نابه ین...

چاره نووسی به شه رانیش وه کو ویستی خودایه و نه م سه رو نه وسه ری دیار نیه، که سه په ی به نه ینیه کانی نابات. دیاره فیدوراش هه فده نگته. من دلنیا م که بیکوف شادی و خوشی توی ده وئ، تو به ختور ده بیت، ژیانیکی خوش و ناسانت ده بی، له هیچت که م نابیت کوتره که م، روحه که م، فریشته چکوله که م، بالنده نازه نینه که م... به لام فارینکا گیان بوچی نه وه نده به په له؟... به لئ، کار... ناغای بیکوف زور مژول و

پێکاره، ده بێ فریای کارهکانی بکهوێ... هالبته هه موو که سێک له م
دنیا به دا کاری ههیه.. نهویش وهکو خه لکی دی کاری ههیه... کاتی که له
دهف تو ده رچوو بینیم، پیاویکی زه لامو به ههیهته، زۆر به ههیهته..
به هه حال ئه مه گرینگ نیه، مه سه له که ئه مه نیه که به ههیهته یان
نا...

به راستی من ئیستا زۆر بێ ههواسم، بیرم په رتو په شیوه.. کۆنترۆلی
بیری خۆم پێناکړیت، نازانم ده مهوێ چ بلیتم، لێره دا خالیکی گرینگ
ههیه، زۆر گرینگ: چۆن نامه بۆ یه کدی بنێرین؟ ئه دی من؟ من؟
چۆن ده توانم به تاقی ته نیا هه لیکه م؟ چۆن ئیداره ده که م؟ به لێ فریشته
چکوله که م من هه موو شتی که لێکدا وه ته وه.. به لێ له دلی خۆمدا لێکم
دا وه ته وه.

وه گو چۆن تو داوات کردووه لێکم دا وه ته وه، هه لمسه نگاندووه... هه موو
ئه به لگه و بیانوانه م، که تو هیناوتنه وه، لێکدا وه ته وه. تازه خه ریک بوو
له نووسینه وهی لاپه ره بیستی ده ستنوو سه که ده بوومه وه، که له پر
هه موو ئه م رووداوانه م به سه را دا پر ئا نازیزه که م. که واته ده پۆی فارینکا
گیان.

به لام تو به ر له وهی سه فه ر بکهی پێویستت به کۆمه لیک شته، وهکو:
پێلاو، جلیک و به رگ. من مو غازه یه ک له شه قامی گوروخو فایا ده ناسم،
بیرته که جارێکیان باسی ئه و مو غازه یه م بۆ کردبووی؟ به لام نا... نا..
ئه وه تو چ دڵی فارینکا گیان؟ تو زێ بیر بکه وه! مه به ستم ئه وه یه که
ناتوانی ئیستا سه فه ر بکهی... مه حاله.. ئه مه چه ندو چوون هه لئاگری!

مه به ستم نه مه يه که زځر شت هه يه ده بې پېش سه فهره که ت بیکړې،
 ده بې گالیسکه يه کیش بگړیت. نه مه جگه له وهی که شو هه واکه باش نیه،
 که شه که ی گړې، له په نجه ره که وه بېوانه ده ری بزانه چ بارانیک
 دایکړدوه! بارانیکي خراپ دایکړدوه، باران به باوه، بایه کی سارد...
 نه وچاش گره که ت... سه رمات ده بې فریشته چکوله که م... روحت سه رمای
 ده بې! مه به ستم نه وه يه تږ، تږ که نه وه نده له خه لکی ده ترسیت، به م
 هه موو سلوکیه ته وه، گره که ت سه فهر بکه ی، ده گه ل نه و پیاوه دا بېړیت؟
 نه دی من؟ له گه ل کیدا بم، به ته نیا بم؟

ده زانم فیدورا هانت ده دات، ده لیت به خته وه ری تږ له وینده ره! ... به لام
 فیدورا ژنیکي خږسهری بې سه روبه ره، دلږه قه، گره که تی من مالویران
 بکات. نه مشه وه موو شه وه که، هه ر سه رقان ده بی دایکه لی؟ نه مشه و بږ
 نوژی شتوان نایه ی بږ کلېسا؟ هه زده که م بېم و له وینده ر بتبېنم. به لی،
 راسته، نازیزه که م، زځر راسته که تږ کیژنیکي روښن بېرو خوینه واری،
 داوین پاک وه ستیاری، به لام بږ نه و باشتو وایه کیژه بازرگانه
 مږسکویه که بخوازی!..

توښ پیت وانیه فارینکا گیان؟ باشتو وایه نه وکیژه بازرگانه هه لېژنیت،
 که واته با نه و بخوازی. هه رکه دنیا تاریک داهات به په له دیم بږ
 سه ردانتو نزیکه ی سه عاتیک، یان توژی که متر ده مینمه وه، له م وه رزه دا
 روژ کورته، دنیا زوو تاریک ده بیت. سه ریکت لیده ده م ژیکه له که م. تږ
 هه نووکه چاوه پوانی بیکږی. که ی نه و روپی، نه وساکه ... چاوه پوانم بکه
 فارنیکا. نه م ښوواره يه سه رت ده ده م.

ئاغای بیکوف گوتویه‌تی که ده‌بی به‌لای که‌مه‌وه سی ده‌ست کراسی ئاوریشمی هۆله‌ندیم هه‌بیت، بۆیه ده‌بی دوو خه‌یات په‌یدا بکه‌م، تا دوو ده‌ستی دیکه‌م بۆ بدورن، چونکه کاتیکی زۆر که‌مان به ده‌سته‌وه ماوه. ئاغای بیکوف، زۆری په‌له‌یه، به‌رده‌وام توپه‌یه‌و ده‌لێت من زۆر به‌م شپو شیتال و شپه‌و پرانه‌وه ماته‌ل و گیرۆده‌م. نه‌م خه‌م و خه‌مباریه زۆری درێژه کێشا. پێنج رۆژی دی زه‌ماوه‌ند ده‌که‌ین و دوا‌ی نه‌وه یه‌کسه‌ر سه‌فه‌ر ده‌که‌ین. ئاغای بیکوف په‌له‌یه‌تی و ده‌لێت نابێ و هه‌ختی خۆمان به شتی توپه‌هاته‌وه به‌ فیرۆ بده‌ین.

زۆر نیگه‌رانم، نیگه‌رانی هه‌موو شتیکم، نیگه‌رانی هی‌زو شنگی لی‌پ‌پووم، ماندووم، خۆم به‌پتوه ناگرم. زۆر کار هه‌یه ده‌بی فریایان بکه‌وم، هی‌نده سه‌رقالم نام په‌رژێ سه‌ری خۆم بخورینم، له‌ دلی خۆدا ده‌لێم خۆزگه نه‌م شته، هه‌ر نه‌بوايه.

ئا، باش بوو بیرم که‌وته‌وه: ئاوریشم و تۆپی ته‌واومان فیه، بۆیه ده‌بی هه‌ندیکی دی بکړین. چونکه ئاغای بیکوف ده‌لێت هه‌ز نا‌کات هاوسه‌ره‌که‌ی جلکی وه‌کو جلکی ئاشپازو کاره‌که‌رانی له‌به‌ردا بی، و ده‌بی به‌جۆری بک که "هه‌ر هه‌موو ژنانی مولکداره دراوسێ‌کانی مولکه‌کانی نه‌و وه‌کو که‌و بچن" نه‌مه ده‌قی قسه‌که‌ی نه‌وه.

بږیه، ماکار ټالکسیوفیچ، نکات لیده که م، لوتف بفرموو و بچو مدام شیفون له شه قامی گوروخوفا یا ببینه و پټی بلې په که م چند خه یا تیکمان بې بنیزیت، و دوو م نه و زه حمه ته بکیشیت و بیت بې لای من. نه مړ که ماندووم.

ماله تازه که مان؟! زور سارده، ماله که مان زور خراپ به په کا دراوه، پوری ناغا بیکوف په جگار پیره، هینده پیره به حال هه ناسه ی دی و ده چیت، ده ترسم به ر له سه هره که مان بمړیت. به لام ناغا بیکوف ده لیت ترست نه بی، ده بوژیته وه.

ناغای بیکوف به خوی له گه ل نیمه دا ناڅی، ماله که مان زور په شیوه، هه موو خزمه کاره کان خو ده دزنه وه و نازانم کتوه چوون. ته نیا فیدورا هه ندیجار فریامان ده که وی و به کاره کانماندا پاده گات، شاگرده که ی بیکوف که ده بوايه سه ره رشتی هه موو شتیکی کردبایه، سی دانه روژه، بی نه وه ی هیچ بلې، غیب بووه. ناغا بیکوف هه موو به یانیه ک سه ریگمان ده دات، هه میشه په ستو به گله وگازانده یه، ته نانه ت نوینې ده گه ل به پتوه به ری ماله که دا کردی به شه رو لیتداو مه سه له که به راده یه ک گه ووه بووه وه که کار گه ییه پولیس.. که س نیه نه م نامه یی پیتدا بنیرم، بږیه به په پسته دا بۆتی ده نیرم. نا..

باش بوو بیرم که وته وه. به نه رکه نه بی به مدام شیفون بلې که ده بی ناوری شمه که به و نمونه یه بگوریت که نوینې له سه ری ریک که وتین، وپیویسته به خوی بیت بې لام و نه و ناوری شمه نیشان بدات که هلی بژاردووه.

هه‌روه‌ها نه‌وه‌شی پێ‌ی بێ‌ی که من ره‌ئیم ده‌رباره‌ی بلوزه قۆل ئه‌لقه نه‌لقه که گه‌ڕیوه، پێم وایه پێویسته به قولاپه‌ڵۆزی بێته چنینه، هه‌روه‌ها به‌که‌م پێیتی ناوه‌کان له‌سه‌ر ده‌سته‌سه‌رو سه‌ر ته‌په‌که‌کان، ده‌بێ‌ گۆله‌ڵۆزی بکری، تێ ده‌گهی؟ له‌ بیرت نه‌چیت، گۆله‌ڵۆزیم ده‌وی ها. نا.. شتیکی دیکه‌ش هه‌بوو خه‌ریک بوو بیرم ده‌چوو: تکه‌ت لێده‌که‌م، توخودا پێی بێ‌ی که گه‌لاکانی سه‌ر پاته‌تۆکه به‌رجه‌سته‌ڵۆزی بکات و لقو پۆپه‌کان ئاسایی بن، هه‌روه‌ها به‌خه‌که‌ی به‌ تۆپو ئۆیه‌ی پان بکات. تکه‌ت لێده‌که‌م ماکار ئالکسیوفیچ، له‌ بیرت نه‌چی، نه‌مه‌ی پێ‌ی بێ‌ی.

دوستت

ف. د.

په‌راویژ:

زۆرم له‌به‌ر گرانه که به‌م ورده فه‌رمایشانه‌م نه‌زیه‌تت ده‌ده‌م. هه‌ست به‌ عه‌زایی ویژدان ده‌که‌م. پێرێکه‌ش هه‌موو دانی به‌یانی له‌به‌ر خاتری من و به‌ نیشی من، سه‌رانه‌ری شار گه‌پایت..

به‌لام چاره‌م چیه؟ له‌ ماله‌که‌ماندا که‌س به‌ که‌س نیه، خۆیشم نه‌خۆشم. تکه‌یه لێم مه‌ره‌نجی، گله‌ییم لێ مه‌که‌ ماکار ئالکسیوفیچ، به‌جگاره‌ داته‌نگو نه‌گه‌راتم! خوا ده‌زانێ چ شتیکم له‌ رێبه‌ دوستی ئازیز، ماکار ئالکسیوفیچی نازدارم؟ ده‌ترسم ته‌ماشای ناینده به‌که‌م، دلم هیچ شتیکی باشم پێ‌ی نالی، به‌ ترسیکی ته‌م و مژوویه‌وه ده‌ژیم.

پەراۋىز:

ھاۋپىم، توبى توخودا، ھىچ شىتېك لەۋ شتانەى كە لە نامەكەدا بىزم
نوو سيويت، لە بىر نەكەى. زۆر دە ترسم قسەكانم ۋەكو خۇيان نەكەن.. لە
بىرت بى بىرودى نەك قولابىدۇزى.

ف. د.

۹/۲۷

خانمی مه‌ژی، فرهاد ئالکسیوفنا:

هه‌موو فه‌رمایشه‌کانم، موو به‌ موو، ده‌قاو ده‌ق، وه‌کو خۆی بۆ جێبه‌جێ کردوویت.

مه‌دام شیفون دڵیت به‌ خۆیشی بیری له‌وه‌ کردبووه‌وه‌ که‌ پیتی یه‌که‌می ناوه‌کان برودری دۆزی بکات، گوتی ئه‌مه‌یان —ئه‌گه‌ر به‌ هه‌له‌ نه‌چوویم— جوانترو له‌بارتیه‌، چونکه‌ به‌راستی نازانم له‌و رووه‌وه‌ چی گوت و من سه‌ر له‌و شتانه‌ ده‌رناکه‌م.

ئا، له‌ نامه‌که‌تدا باسی مه‌سه‌له‌ی (دالبر)یت کردبوو، ئه‌ویش باسی هه‌مان شتی کرد. به‌لام ئازیزه‌که‌م بیرم نه‌ماوه‌ له‌و باره‌یه‌وه‌ چی گوت.

ئه‌وه‌نده‌ ده‌زانم زۆری له‌و باره‌یه‌وه‌ رێسا، به‌راستی ژنێکی چه‌نه‌بازو سه‌یره‌، چی گوت؟ نازانم، به‌ هه‌رحال به‌خۆی هه‌موو ئه‌و شتانه‌ت بۆ باس ده‌کات که‌ به‌ گوتی منیا دا، فارینکا گیان به‌راستی گێژو وێژ بووم، ئه‌مڕۆ بۆ دایه‌ره‌ نه‌چووم.

به‌روا بکه‌ تۆ به‌ خۆپایی خه‌مت له‌ خۆ هێناوه‌، هه‌یج ناڕه‌حه‌ت مه‌به‌ ئازیزه‌که‌م، ئاماده‌م له‌به‌ر خاتری تۆ، له‌ پێناوی ئاسوده‌یی تۆدا هه‌موو موغازه‌کانی شار بکه‌ڕێم.

له‌ نامه‌که‌تدا نووسیوته‌ له‌ **فاینده‌** ده‌ترسیت، ته‌نانه‌ت ناویری نیگایه‌کی ناینده‌ش بکه‌ی. ئه‌مه‌ ترسی ناوی، سه‌عات شه‌شی ئه‌م ئیواره‌یه‌ هه‌موو شتیکت بۆ روون ده‌بێته‌وه‌: مه‌دام شیفون به‌ خۆی دیت و سه‌رێکت ده‌دا.

نیگه‌ران مه‌به، گه‌شبین به‌فارینکا گیان، هم‌موو شته‌کان ته‌رتیب ده‌بن،
 به‌باشترین شیوه‌جیبه‌جی ده‌بن، به‌س‌تۆزئ سه‌برت هه‌بی، به‌لام
 سه‌باره‌ت به‌(دالبر) نه‌م (دالبر) نه‌حله‌تیه‌له‌به‌ر چاوم لا‌ناچیت، دوا‌ی
 (دالبر) بې‌پیتوه. ده‌مویست بېم و سه‌ریکت لی‌یده‌م فریشته‌چکۆله‌که‌م،
 پې‌به‌دل ده‌مویست سه‌رت بده‌م. راستت ده‌وی دوو‌جاریش تا‌به‌ر
 ده‌رگا‌که‌تان هاتم... به‌لام نه‌م پیاوه، بیکوف، بیوره، مه‌به‌ستم نا‌غای
 بیکوفه نه‌وه‌نده‌گرزومۆن و په‌ست بوو... نه‌وی‌رام ریسک بکه‌م... گرینگ
 نیه!

نۆستت

ماکار دی‌ویفسکی.

مێژا ماکار ئالکسیی فیهی ئازیز،

۹/۲۸

تکات لێده‌که‌م به‌په‌له‌ خۆت بگه‌یه‌ نه‌ لای زێڤنگه‌ره‌که‌ و پێی بلی ژێوان
بوومه‌ ته‌وه‌، گواره‌ مرواری و زومبووده‌ کانه‌م بۆ دروست نه‌کات، ئاغای
بی‌کوف ده‌لێت ئه‌مه‌ ئیسرافکاریه‌کی فره‌یه‌، زۆری تێده‌چیت، گرانه‌، زۆر
په‌ست و توپه‌یه‌.

ده‌لی گیرفانه‌کانی‌مان هه‌لته‌کاندووه‌ و خه‌ریکه‌ تالانی ده‌که‌ین، ته‌نانه‌ت
دوێنی به‌ ئاشکرا گوتی ئه‌گه‌ر بیزانیبا ئه‌م هه‌ویره‌ ئه‌و هه‌موو ئاوه‌
ده‌کیشیت، له‌ سه‌ره‌تاوه‌ خۆی له‌ قه‌ره‌ی زه‌ماوه‌ند نه‌ده‌دا.

ده‌لێت هه‌رکه‌ زه‌ماوه‌نده‌که‌مان قه‌واو بوو یه‌کسه‌ر ده‌پۆین، سه‌فه‌ر
ده‌که‌ین، که‌س ده‌عوته‌ ناکه‌ین، وپێویست ناکات بیر له‌ ره‌قس و سه‌ماو
ناهه‌نگ گێڕان بکه‌مه‌وه‌، خۆ هێشتا بۆ جه‌ژنی سه‌ری سالۆکریسمیس -
ش زۆری ماوه‌.

به‌لی، ئه‌وه‌ قسه‌کانیه‌تی! لی خودا شایه‌ده‌ من هه‌چ پێویستم به‌و شتانه‌
نیه‌، داوام نه‌کردبوون. ئاغای بی‌کوف به‌ خۆی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ سوور بوو
له‌سه‌ر کردنی ئه‌و شتانه‌و رای سپاردبوو. ناوێرم وه‌لامی بده‌مه‌وه‌،
یه‌جگار گرێو په‌ست و توپه‌و تپۆیه‌. ئاخۆ ژیا‌م چۆن ده‌بیت؟

9/24

كلوتره كه م، فرارا نالكسيوفنا:

هه، مه به ستم نامه یه که زه پنگه ره که ده لیت باشه، قهیدی نهیه .
 به لاه سه بارهت به خۆم، ده مو یست له سه ره تای ئه م نامه یه وه ئه وهت
 پی رابگه یه م که نه خۆش که وتووم و ناتوانم له جیگا بیته ده ری .
 ئه م نه خۆشیه دوا براره له کاتیکی خراپدا به روکی گرتم .. کاتی نه خۆشی
 برا بوو ئیستا نه بی !

له کاتیکا سرمام بووه که یه دنیا کاروباری به په له هه ده بی فریایان بکوم، له کاتیکا که تر پټویستت به منه، تف له م به ختو ناوچه وانه ! دواى هه لاهه تو په سبو بپریت.. ده بی نه وه شت پی بلټم بږ نه گبه تی و به د شانسی من، نه مږ جه نابی سه رڼک توږه بووه، له نیمیلیان نیفانو فیچ توږه بووه و هاواری به سه ردا کردووه و کابرای به سته زمان له ترسا زواوی توقیوه و مربووه . ژارو! ده بی نی هیشتاش له هه موو شتیکت ناگادار ده که م. نه م شته ناخوشانه ت پیده لټم. ده مو یست شتیکی دیکه شت پی بلټم، به لام ده ترسم په ست و دلگیرت بگه م، چونکه ژیکه له که م، من، به خوت ده زانی کابرایه کی ساکاری گه وچ و کرلکه خوینه وارم، هه رچیه کم به خه یالدا بیت دهنووسم، له وه یه لیره و له وی شتیکی... تیا بدینی.. به هه حال گرینگ نه !

لکھنؤ ہسپتال

ماکار سو فشن کمپ

ئه‌هرۆ فیدورام بینی، کۆتره‌كه‌م. گوتی سه‌به‌ی شاییه‌که‌تانه، و دوو سه‌به‌ی سه‌فه‌ر ده‌که‌ی، ئا‌غای بیکوف له‌ ئیستاه‌و نه‌سپی ئاماده‌ کردوون. سه‌باره‌ت به‌ جه‌نابی سه‌رۆک، له‌ دوا نامه‌دا بۆم باس کردبووی ئازیزه‌كه‌م. ئا، به‌لێ... شتێکی بیکه‌: سه‌باره‌ت به‌ وه‌سلێ حیساباتی موغازه‌که‌ی شه‌قامی گورخوفا‌یا، به‌ هه‌ر هه‌موویدا چومه‌وه‌، هه‌موو حیسابه‌کان ته‌واون.

به‌لام نرخی شته‌کانیان گرانه‌. ئێدی ئا‌غا بیکوف بۆچی گله‌یی له‌ تۆ ده‌کات، داخی خۆی به‌سه‌ر تۆدا ده‌پێژی؟ هه‌ر شادو به‌خته‌وه‌ر بی ئازیزه‌كه‌م!

شادم به‌شادیت! ئه‌و کاتانه‌م خۆشه‌ که‌ بزانی تۆ شادو به‌خته‌وه‌ری، زۆر چه‌رم ده‌کرد بۆم بۆ کلێساو به‌شداری رۆپه‌سمی شاییه‌که‌ت بکه‌م ئازیزه‌كه‌م، به‌لام ناتوانم، پشتم داویه‌ته‌ ژان. با بێمه‌وه‌ سه‌ر باسی نامه‌کانمان، ئه‌م شته‌ زۆری نیگه‌ران و نا‌ره‌حه‌ت کردووم: له‌مه‌ودا کێ نامه‌کانمان دینی‌و ده‌بات، دایکۆ؟

ده‌زانی تۆ دۆست و پشتیوانێکی باش بووی بۆ فیدورا، ئازیزه‌كه‌م. زۆر له‌گه‌لێ باشو به‌حه‌سه‌له‌و دلا‌وا بووی. زۆر چا‌کت کردووه‌، کاریکی فره‌ باش‌ت کردووه‌ ئازیزه‌كه‌م! خودا پاداشتی هه‌موو چا‌که‌کان‌ت

ده داته وه، **خودا** چاكهى چاكه كاران له بير ناكات، خيـرت دپـته وه رڼى، چاكه بكه و بېده به ناوا، چاكات دپته وه رڼى، نه مه عداله تى خودايه، درهنگ يان زوو هر دپته دى. ژيـكه له كـم زوړ شتم هـيه هـه ز ده كـم بـوتى بنووسم، قـسم زـوره. به من بى هموو سـهـات و هموو دـهـقيـقه يـه ك هر بـوت بنووسم و بـوت بنووسم، هـمـوو شـتـيـكت بـوت بگيـرـمـوه، له هـمـوو شـتـيـكت ناگادار بـكـم! هـيـشتا يـه كـيـك له كـتـيـبه كـانـي تـرم له لـايـه، (حـيـكـايـه تـه كـانـي بـيـلـكـين). فـارـيـنـكا گـيـان با نهـم كـتـيـبه له لـاى من بـمـيـنـيـته وه، نهـم كـتـيـبه م لى مه سـهـنـه وه، پـيـشـكـش به مـنى بـكه، با ديارى تـو بى بـوت من كـوـتره كـم. نهـك هـر له بـهـر نهـوى زـوړم دـل پـيـوه يـه نـيـستا بـيـخـويـنـمـوه، به لـكو له بـهـر نهـوى زـستان به پـيـوه يـه، وـبـه خـوت دـهـزـانـي شـهـوگـارى زـسـتان دريـزه، پـياو دلى دـهـگـيرى، هـنـگى خـوړم به خـويـنـده وهى مـژول دـهـكـم.

فـارـيـنـكا گـيـان بـريـارم داوه لـيـزه بـگـواـزـمـوه، بـوت مالـه كـهـى نـيـوه بار بـكـم و له گـل فـيـدـوراـدا به شـهـريـكى به كـرـنى بـگـرم. هـه ز نـاـكـم له نـيـستا به دواوه لـهـم ژـنه شـهـريـفه دـاـبـرـيـم. به پـاسـتى نـاـفـره تـيـكى به هـيـمـهـت و نـيـشـكـهـرو كـوـشـياره. دويـنـى رـؤيـيـشـتم و هـمـوو كـون و كـه له بـهـريـكى مـله چـوړ و هـوړه كـهـى تـو گـهـرام، هـيـشتا هـمـوو شـته كـان له جـيـى خـويـان بـوون. مـيـزى خـهـيـاتـيـه كـهـت، گـولـدـوړـزى و نـيـشه كـانـت له شـويـنى خـويـان بـوون و كـهـس دـهـسـتى لى نهـدا بـوون:

نـيـشه كـانـت له سـوـوچـيـكى ژـوره كـهـدا كـه له كـه بـوو بـوون، تاوـيـكى باش رـواـنـيـمه گـولـدـوړـزـيـه كـانـت، يـه گـ دوو پارچـه و سـهـره مـقـهـسـتان لـيـزه و لهـوى كـه و تـبـوون. داوـيـكت له دـهـورى يـه كـيـك له نـاـمـه كـانـي مـنـوه پـيـچا بـوو.

له چاوی میزه‌که‌تدا پارچه کاغه‌زێکم دۆزییه‌وه که لێی نووسرا بوو "ناغای نازیز، ماکار ئالکسیوفیچ، زۆر به په‌له‌مه‌..." ته‌نیا نه‌وه‌نده‌ی لێ نووسرا بوو و هیچی تر. دیاره ده‌بی‌یه‌کێک هاتیب‌یه‌سه‌راو نووسینه‌که‌ی پێ‌په‌ری بی‌وه‌ی هێشتیب‌یه‌گرینگترین قسه‌ی دلی خۆم بۆ بنووسیت. ته‌خته‌خه‌وه‌چکۆله‌که‌ته‌هێشتا له‌جێی خۆیه‌تی، له‌په‌شت په‌رده‌که‌یه‌.. کۆتره‌که‌م!! جارێ‌خودا! حافیز، توبی توخودا، به‌زووترین کات وه‌لامی نه‌م نامه‌یه‌م بده‌وه‌، با زۆر چاوه‌په‌وان نه‌بم.

ماکار سی‌هه‌شکین

۹/۳۰

ماکار تالکسیو فیچ، دؤستی نازیز!

ته واولو، چاره نووس هه رچیهك بئ ره تېوونه وهی نیه، ئیدی نه وه
چاره نووسی منه! نازانم ئاینده و چاره نووسم چ ده بیت.

به لام گوپرایه ل و ملکه چی ویست و مه شیته تی پهروه ردگارم.

سبهی لیږه ده پوین، سه فهر ده کهین، بۆ دوا جار مالاوایی له تۆ ده کهم
ئهی دؤستی نازیزو گرانقه درم، ئهی نه که سهی چاکه کی دنیات
به سه رمه وهیه، ئهی نه که سهی جیگه کی بابت بۆ گرتېوومه وه، خه فته
بۆ من مه خۆ، به خوشی و شادی بژی، و هه میشه یادم بکه، له بیرم
مه که. له خودا ده پاپېتمه وه بارانی ره حه مه تی خۆیت به سه را دباریښی!

زۆرت بیر لیږه که مه وه، له بیرو هۆش و نوښو دوعاو نزاکانمدا فه رامۆشت
ناکه م، دوعای خیرت بۆ ده که م.

ئیدی ته واولو، نه و قوناغه ی ژیانم ته واولو!

هن نه وه نده م یادگارو بیره وه ری خوش نیه که له گه ل خودا بۆ ژیان
تازه می به رم، بۆیه نه وه ی له هه موو شت بۆ من جوانترو به نرختره،
چاکه کانی تۆیه، نه و چاکانه یه که ده گه ل منت کردوه، یادو
بیره وه رییه کانی تۆیه، یادگارو بیره وه رییه کانی تۆ پاییه کی هه ره
به رزیان له دلی مندا ده بیت.

تۆ تاقه دؤستی منی، تۆ تاقه که سی که به پاسستی خوشت ویستووم..
هه موو شتیکم به چاوی خۆم بیینی، و بۆم ده رکه وتووه که چه ندت

خۆشویستووم، که بزه‌یه‌کت به سیمای منه‌وه ده‌بینی له خۆشیا له پێستی خۆت نه‌ده‌هێوریت، به دێره نووسینکی من ئه‌و په‌ڕی خۆشحال ده‌بوویت. جا ئیستا ده‌بێ خۆت به‌وه رابینتی که چۆن به‌بێ من بژیت... چۆن له دواى من به تهنیا هه‌لده‌کێ!

کێ بایه‌خت پێده‌دات، دۆسته هه‌ژاکه‌م، تاقه دۆسته‌که‌م؟ کتێبه‌که‌م، مێزو مه‌کینه‌ی خه‌یاتیه‌که‌م، ئه‌و نامه‌یه‌ی که له چاوی مێزه‌که‌مدا دۆزی بووه‌ته‌وه و ته‌واوم نه‌کردبوو هه‌ر هه‌مووی بۆ تۆ، به تۆی پێشکه‌ش ده‌که‌م.

به تایبه‌تی نامه ته‌واو نه‌کراوه‌که کاتێ که ته‌مه‌شای ده‌کێ، ده‌توانی به خه‌یال ته‌واوی بکه‌ی، ویه که‌یفی دلی خۆت ئه‌و وشانه‌ی بۆ زیاد بکه‌ی که هه‌زت کردووه له منیان بژنه‌وی، یان بۆم نووسیبای، خودا ده‌زانێ چم له خه‌یالدا بووه بۆتی بنووسم!..

ناو به ناو یادیکی دۆسته کلۆله‌که‌ت، دۆسته هه‌ژارو بێنه‌واکه‌ت، ڤارینکای به‌له‌نگاز، که یه‌جگار لایه‌سته‌ی تۆ بوو، بکه‌وه. هه‌موو نامه‌کانت له‌لای فیدورایه، له چه‌که‌مه‌جی سه‌ره‌وه‌ی کۆمه‌دیه‌که‌یدایه.

نووسیوته که نه‌خۆشیت، ئاغا بیکوف هه‌ز ناکات ئه‌هه‌رۆ له ماڵ وه‌ده‌رکه‌وم. نامه‌ت بۆ ده‌نووسم هاوڕێم، به‌لێنت ده‌ده‌می نامه‌ت بۆ بنووسم، به‌لام هه‌ر خودا خۆی ده‌زانێ چی دێته پێشی.

که‌واته هاوڕێم، دۆستی ئازیزم، براکه‌م، ئازیزه‌که‌م بۆ هه‌تا هه‌تایه به خودات ده‌سپێم!... ئاه... ئه‌گه‌ر ئیستا لێره ده‌بووی خۆم ده‌مزانی چۆن له هه‌مێزم ده‌گرتیت و ماچ بارانم ده‌کردی! به دو‌ما هاوڕێکه‌م، به دو‌ما به دو‌ما، هه‌ر شادو سه‌لامه‌ت بێ، هه‌تا ماوم دو‌مای خێرت بۆ

ده که م. په حا که دلم ته نگه ! چ خه میکی قورس چوکی به سه ر سینگما
داداوه. ناغا بیکوف بانگم ده کات.

هاوړپتی هه میشه د لستد اړت

ف. د.

په راویز:

روحم، سه ریژی خه مه، ده روونم لیوان لیوی روندکه .. گریان شه وکی
گرتووم و خه ریکه ده م خنکینې، خه فم ده کات. به دوعا، خودایا ده ردی
جودایی چ گرانه ! له بیرم مه که، هه رگیز هاوړپتی کلونه که م، فارینکای
به له نگاز له یاد مه که !.

فارینکا، نازیزه‌که‌م، کۆتره‌که‌م، سیزو ئیمانم فارینکا!

ئه‌وا بردیانیت، ده‌پۆی، سه‌فه‌و ده‌که‌ی. خۆزیا لایان ده‌ره‌مێنا‌بام، و
تۆیان به‌و جۆره‌ لێ دوور نه‌خستبامه‌وه! ناخر چۆن توانیت ئه‌مه‌ بکه‌ی؟
ئه‌مه‌شا، تۆ له‌لایه‌که‌وه‌ ده‌گریته‌وه‌ له‌لایه‌که‌ی تهره‌وه‌ ده‌پۆی، سه‌فه‌ر
ده‌که‌ی! تۆزێ له‌مه‌ پێش نامه‌یه‌که‌ی تۆم پێ گه‌یی، نامه‌یه‌که‌ی
فرمێسکاوی. که‌ ئه‌مه‌ واده‌گه‌یه‌نێ هه‌زناکه‌ی بپۆی، سه‌فه‌ر بکه‌ی، یانی
به‌ تۆبزی ده‌تبه‌ن، له‌ منت داده‌به‌ن، یانی تۆ دلت به‌ حاالی من
ده‌سووتی، یانی خۆشت ده‌ویم!

بیدی چۆن و له‌گه‌ڵ کێدا ده‌ژیت؟ **دله** چکوله‌که‌ت له‌ داخ و خه‌ما، له
بێزاری و ته‌نیا‌ییدا ده‌توێته‌وه‌. خه‌م وه‌کو خۆره‌ ده‌داته‌ **دله**
چکوله‌که‌ت، داخ و که‌سه‌ر وێرانی ده‌کات. له‌وێ نه‌خۆش ده‌که‌وی،
سه‌رمات ده‌بی!

نیگه‌رانی **دله** چکوله‌که‌ت وشک ده‌کات، دلت له‌ خه‌ما شوق ده‌بات.
له‌وێنده‌ر ده‌مریت، له‌و خاکه‌ شی‌داره‌دا ده‌ت نیژن، له‌و دووره‌ ولاته‌دا،
له‌و غه‌ریبه‌یه‌دا، که‌سه‌یک نابێ بۆت بگه‌ری، تاقه‌ فرمێسکێک له‌سه‌ر
کۆپه‌که‌ت بپێژێ!

ئاغای بیکوف فریای گریان **ناکه‌وی**! هه‌ر خه‌ریکی پاره‌که‌ رویشکی خۆی
ده‌بیت.. ناخ فارینکا، فارینکا گیان! بۆ ئه‌و بڕیاره‌ت دا؟ چۆن دلت هات
ئه‌و بڕیاره‌ بده‌ی؟ چیت به‌ خۆت کرد، چیت به‌ خۆت کرد؟ ئه‌م نه‌هه‌قیه‌

چ بوو له خوتت کرد؟ نه وانه له ویندهر له گوپت دهنه، هیندهت کار
 پیده کهن ده تکرښ فریشته چکوله کم! ... فَاخو تو له په پړه ی گول
 ناسکتی، یه جگار لاوازی فارینکا! نازانم منی گوج نه وسا له کوئی بووم؟
 چاوانی منی گه وچی خله فاو ته مه شای کوئیان ده کرد؟ له جیاتی
 به ره لستی ته واری نه م کاره بکه م... به لئ.. له جیاتی نه ووی گه وچیکی
 که پو کاس، وکویرو نابینا بووم... باشارم به ستر بوو. نه بیریکم کرده وه،
 نه شتیکم بینی، نه ناپه زاییه کم دهر پری، له تو وایه کاری هره دروستی
 من نه میوه ته وای، ده تگوت هیچ په یوه ندییه کی به من ووه نیه، که وته
 ناو بازار، موغازه به موغازه به دوی دالبو قولاپدوزی و گولاپتون و
 گولدوزی دا ده که پام...

نا، فارینکا گیان، نا، نه مه قه بول فاکه م، با له م نه خورشیه هه ستمه وه،
 رهنگه سبه ی باشتر ببم، هه نگی هه لده ستم، له مال وده درده که وم...
 خوم ده خه مه ژیر پیچکه ی گالیسکه که ته وه و نایه لم بری، نایه لم سه فر
 بکه ی! فَاخو نه مه چیه؟ بیرئ له خوت ناکه یه وه؟ به چ هه قئ نه مه
 ده کهن؟

منیش ده که لتا دیم، به غار دوی گالیسکه که ت ده که وم، نه گه ره له گه ل
 خوم نه به ی هینده به دوی گالیسکه که تدا غار ده دم تا هه ناسه م له به ر
 ده بری، تا روحم ده پړوکی وگیانم دهرده چی.

باشه تو دهرانی بز کوئی ده چی؟ دهرانی فو شویننه ی بز دهرانی چن
 شوینیکه؟ چ شتی که له ویندهر چاره پوانته؟ نه گه نازانی، وهره له من
 بپرسه، من دهرانم گیانه که م، با من بزتی باس بکه م! بیابانیکه کاکه به
 کاکه، وشکو برینگ، تا چاو هه تر ده کا هه ده شته، ده شتیکی وشکو

برینگ، سافو ته‌خت، دلێی ناوله‌پی ده‌سته! نه‌و ژنه‌ جووتیارانه‌ی له‌و ده‌قه‌رو ولاته‌ ده‌ژین، هه‌موو شپو‌درو دل‌ه‌ق، نه‌هه‌ستیان هه‌یه‌ نه‌ سۆز، جووتیاره‌کانیان له‌وان خراتر، شپو‌شپو‌تو، هه‌میشه‌ سه‌رخۆش وه‌ستن، ئێستا، له‌م وه‌رزهی سالد، گه‌لای دره‌ختان ر‌ژاوه‌، هه‌موو رووت و قووت، دایمه‌ی خوا بارانه‌، دنیا زۆر سارد، به‌لێ تۆ بۆ نه‌و شویتنه‌ ده‌پۆیت، سه‌فه‌ر ده‌که‌یت!

ئاغای بیکوف، له‌وینده‌ر شتیکی هه‌یه‌ خۆی پێوه‌ بخلافینی، خۆی پێوه‌ مژول بکات، ده‌گه‌ل که‌رویشکان و راووشکاری خۆیدا ده‌ژی، نه‌دی تۆ، تۆ چی ده‌که‌ی؟ هه‌چ ده‌وریکت نابێ، جگه‌ له‌وه‌ی ژنی بابایه‌کی مولکداری گه‌وره‌ بێ.

جا فریشته‌ چکۆله‌که‌م! ته‌مه‌شایه‌کی خۆت بکه‌و پێم بلێ ناخۆ تۆ له‌و جۆره‌ ژنانه‌ی، له‌ ژنی بابایه‌کی مولکداری گه‌وره‌ ده‌چیت؟... ناخه‌ چۆن ته‌م هه‌موو شته‌ رووی دا‌ فارینکا گیان؟ نیت‌ر نامه‌ بۆ کێ بنووسم؟ به‌لێ، بیرێ له‌مه‌ بکه‌وه‌ گیانه‌که‌م، له‌ خۆت بپرسه‌: "ئیدی نامه‌کانی بۆ کێ بنێری؟"

ئیدی به‌ کێ بلێم دایکه‌لی؟ کێ به‌م ناوه‌ خۆش و ناسکه‌وه‌ گاز بکه‌م؟ که‌ ر‌ژیشتی ئیدی له‌ کوێ بته‌وزمه‌وه‌، ئه‌ی فریشته‌ چکۆله‌که‌م؟ ته‌مه‌ ده‌مکۆژیت فارینکا گیان، بینگومان ده‌مرم دلم به‌رگه‌ی ته‌م عه‌زابه‌ گه‌وره‌یه‌ ناگرت.

من وه‌کو دڵێی روفاکی خودام خۆش ده‌ویستی، وه‌گه‌و کێژی خۆم خۆشه‌ ده‌ویستی، هه‌موو شتیکی تۆم خۆشه‌ ده‌ویست، دایکه‌لی، نازیزه‌که‌ی دلم! من له‌به‌ر خاتری تۆ ده‌ژيام! بۆ تۆ به‌ تۆوه‌ ده‌ژيام! کارم ده‌کرد،

به لگه نامانم دهنوسینه وه، پیاسه م ده کرد، هرچی کم به بیرو به خه یالدا
هاتبا، راستگویانه له نامه دا بۆم دهنوسیت. هر مه مووی له بهر خاتری
تو بوو ژیکه له کم، له بهر نه وه بوو که نزدیک بووی، لیره ده ژیای.

رهنگه تو به ممت نه زانی بی، به لام به پاستی وابوو، نه وه حه قیقه ته که
بوو! جا گوی بگره فریشته که م، توژی بیر بیکه وه کلتره که م، چون
ده توانی سه فەر بکه ی و بهژی، چون ده توانی به جیم بیلی و بهژی؟
گیانه که م نه مه زه حه ته، مه حله هاوپیتم، مه حال، تو ناتوانی نه م
سه فەر بکه ی، مه حله، ناتوانی... ده بی نه مه له خه یالی خو
ده ریکه ی..

ته مه شا چ بارانیکه، تو لاوازی، بهرگه ناگری، سه رمات ده بیته،
گالیسکه که ت ته پ ده بی، باران بیته ژووره وه، هرکه له شار
وه ده رکه وتی گالیسکه که ت سه قه ت ده بی، خراپ ده بی، ده شک، دلنیام
ده شک. تو نازانی نه و گالیسکه نه ی نیستا له پوترسبۆرگ دروست
ده کرین توو جله بی و پاویجن، هر به ناو گالیسکه ن؟ من نه و
گالیسکه سازانه ده ناسم، یه ک به یه کیان ده ناسم، هۆشو بیریان لای
جوانی و شیکی گالیسکه که یه، له وان وایه گه مه ی مندا لان دروست ده که ن،
نیدی به لایانه وه گرینگ نیه چه ند پوخته وقوت و قایمه یان چه ند شق و
شق، یان چه ند بهرگه ده گریته، سویندت بۆ ده خۆم که بهرگه ی هیچ
ناگری له خۆوه ده شک.

من ده سته ونه زهر له بهر ده م ناغای بیکوف راده وه ستم و نه وه ی بۆ روون
ده که مه وه، بۆی ده سه لمیتم! توو، توو فارینکا گیان، ده بی نه وه ی

بۆ روون بکەیتەوه، به به لگه‌ی ماقول و بنجې بۆی بسه‌لمینه که پتویسته
تۆ لێره بمینی و مه‌حاله‌ بتوانی ده‌گه‌ڵ نه‌ودا بپۆی، سه‌فه‌و بکه‌ی! ...

ناه بۆچی نه‌چوو نه‌و کێژه بازرگانه‌ مۆسکۆیه بخوازی؟ ده‌بوايه نه‌وی
بخواستبايه، نه‌و کێژه بازرگانه‌ بۆ نه‌و باشتەر بوو. زۆر باشتەر بوو. من
ده‌زانم، زۆر چاک ده‌زانم بۆچی باشتەر بوو! هه‌نگی تۆم لێره له‌لای خۆم،
له‌ نزیکي خۆم گل ده‌دايه‌وه. ئه‌م بیکۆفه‌ به‌ چ که‌لکیکی تۆ دیت؟ بۆچی
به‌م که‌فله‌کونه‌ وا له‌ لات شیرین بوو؟ هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ی گوايه‌ به‌رده‌وام
دالبر ت بۆ ده‌کړیت، ره‌نگه‌ له‌به‌ر نه‌وه‌ بوو؟ ناخر دالبر به‌چی ده‌چی،
به‌ که‌لکی چی دیت؟

هه‌موو نه‌وانه‌ په‌شمه‌ فارینکا.. مه‌سه‌له‌که‌، مه‌سه‌له‌ی ژبانی مۆفیکه
فارینکا! دالبرو گۆلدۆزی پارچه‌ په‌پۆیه‌که‌و هیچی تر، خۆ منیش دالبرت
بۆ ده‌کړم، هه‌رکه‌ موچه‌م وه‌رگرت بۆتی ده‌کړم. به‌لێ، به‌لێ، با
موچه‌که‌م وه‌ریگرم بزانه‌ چۆنت بۆ ده‌کړم، سه‌برۆکه‌یه‌کم لێ بگره
فارینکا، ئه‌ی مندا له‌ نازه‌نینه‌که‌م! من موغازه‌که‌ی پێ ده‌زانم! ناه
خودایا خودایا! ئایا هه‌ر سووری له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ده‌گه‌ڵ ئه‌م بیکۆفه‌دا بۆ
ده‌شت بپۆیت! یانی ئه‌مه‌ دوا بپیارته، چیت ناگه‌پۆیته‌وه؟

ناه گیانه‌که‌م فارینکا! نا، فای... بێگومان نامه‌م بۆ ده‌نووسیت، ده‌بێ
نامه‌یه‌کم بۆ بنووسیت به‌ دوورو درێژی باسی هه‌موو شتیکم بۆ بکه‌ی..
که‌ گه‌یشتیته‌ جێ، له‌وێنده‌ره‌وه‌ نامه‌م بۆ بنووسه، ئه‌گینا، فریشته
چکۆله‌که‌م، ئه‌مه‌ دوا نامه‌ی من ده‌بێت... نا، مه‌حاله‌، بۆ دوا نامه‌ بێ؟
مه‌به‌ستم ئه‌مه‌یه‌ که‌ ناکړیت ئه‌مه‌ دوا نامه‌ی من بێ، به‌ تایبه‌تی ئه‌م

نامه‌یه، وبه‌م کوتوپری و ناگه‌هانیه! دوا نامه‌ی من! نا... نا... نامه‌ی
 تریشت بۆ ده‌نووسم، هه‌لبه‌ته تۆش نامه بۆ من ده‌نووسیت..
 ئایا هه‌ست ناگه‌ی که شیوازی نووسینم خه‌ریکه باش ده‌بیّت؟ ئاه
 نازیزه‌که‌م، شیوازی چی؟ من گوئ به شیواز ناده‌م! به تایبه‌تی له‌م
 ساته وه‌خته‌دا وام لێهاتروه، به خۆیشم نازانم چی ده‌نووسم، به‌لێ نازانم
 چی ده‌نووسم، نه به شیوازی نووسینه‌که‌مدا ده‌چمه‌وه، نه
 ده‌سته‌واژه‌کانی چاک ده‌که‌مه‌وه و نه بزای ده‌که‌م و نه دووباره
 ده‌یفوینمه‌وه. ته‌نیا بۆ ئه‌وه ده‌نووسم که بنووسم، که زۆرتین کات تۆ
 بدوینم.. ئاه کۆتره‌که‌م، کیزه‌که‌م، نازیزه‌که‌م، گیانه‌که‌م فارینکا...

فەرھەنگۆك

۱۹

- ئۆزىنباز : بەمەكرو فىلېبان،
پىلانگىنېر
- ئىشك : پاس، كىشك
- ئاكنجى : نىشتەجى
- ئالوودە : گىرۇدە،
خوپىنگرتو
- ئاومەز : ھۆش، قام، ئەقلى
- ئاشىپەز : شىوكەر، چىشت
- لىنەر، چىشتىچى
- ئەنگىزە : ھۆ، ھاندەر،
سۆنگە
- ئەستەم : زەحمەت، ئاسى،
دژوار
- ئەسەح : ئەكىد، خويىا،
مەعلوم
- ئىرەيى : ھەسودى
- ئەستىل : ھەز
- ئىستەرەم : دەمەوى
- ئەستەپ : بەر، بەرى كەواو...
- ئاپۇرا : ھەشامات،
قەربالىقى، ھەشىمەت
- ئاشووب : پەشىوى و ئازاۋە
- ئەۋزار : ئامراز، ئامىر،
ۋەسىلە
- ئاغەل : جىيى داگردى مەرو
بىزىن لە دەمى سەرمادا

- ئەداۋ ئەتۋار : رەۋشت و
ئاكار
- ئارايشتكار : ئارايشتگەر،
مكىاجكار
- ئەوك : قوپىك، گەروو، بەرمل
- ئاسىو : ئازار، بەلا، زىان،
زەرەر
- ئاشخانە : موۋبەق،
چىشتخانە
- ئەنگۇ : ئىۋە، ھەۋە، ھون
- ئەگەرنا : دىنا، ئەگىنا،
ئەگىن، گەرنا
- ئىزى : دىلىنى
- ئەفسوۋناۋى : سىجراۋى،
جادوۋىيى
- ئىكلام : كېرەش،
سەرچەماندىن بۇ رىزگرتىن
- ئامىز : باۋەش، ھەمىز
- ئەزىمەنى : گەرەم، قوبان
- ئاران : گەرمەسىز، گەرميان،
زىستانەۋار
- ئۆيىن : پىلان، دەسىسە، فىل
و مەكر

- بە روحم : بە بەزەیی ،
- دلۇقان
- بىرنەجە : جۆرە كانزايەكە،
- زەردى سەماوەر(قەسدىر)
- بەلەنگان: بىنچارە،نەدار،
- بەسەزمان
- بەرۇك: ياخە، يەخە
- بەكاوەخۇ: بە ھىناشى
- بەرسى: وەلام
- بەپك: گىرغان، باخەل
- بالىفۇكە: سەرىنى بچووك،
- گۆشە
- بورى: تىپەپى
- بىلبىتون: بە تەواوۋەتى
- بەو ئاوايە: بەو جۆرە، بەو
- شىۋەيە
- بارىە: لۇسە
- بەستىن: رۇخ، كەنار، گوى
- چەم، دەم چەم
- بىشە: دارستان، لىر
- بەركۆشە: بەرمەلبىنە
- بن پىالە: ژۇر پىالە
- بۆرەقنە: ئامال بۇر، مەيلەو
- بۇر، بۇرپاۋ
- بوۋر: ئازا، دلىر
- بىۋەي: بى زيان، سەلامەت

- ئەسكەمىل: كورسى
- ئاۋەز: ئەقۇل
- ئاخىن: نىۋە ھەستان
- ئەۋقات: پارىزەر
- ئۇل: ئاين
- ئارىشە: كىشە، گىرەت
- ئاۋىرپكە: ئاۋىر، ئىو
- شۈنەي ئاۋ دايدىپىي
- ئالچاخ و دەنى: سووك و بى
- ئاپرۇ، خويپى
- ئـــــــوردوۋ:
- سوتەمەنى، شەۋاتەك، ئىزنگ
- ۋەشكەرى

پ

- باۋەژن: زېدايك، ھۆي دايك،
- باجى
- باب: باوك
- بالانما: بالانويىن، ئاۋىنەي
- بالاپوان
- بەلەز: خىرا، بەپەلە، گورج
- بايس : ھۇ، باعىس ،
- سەبەب
- بلوور: شووشە
- بىنەۋا: ھەژار، بىنچارە، داماو
- بە تۆبى: بە زۇر، بە خورتى

- بىرخودان: مقلوۋەمەت
- بارخانە: كەلۈپەلى بازارگانى،
- بارى لەسەر يەك مەلچنراۋ
- بىرچەۋەن: دىمەن
- بۇدۇپ: بۇنى توندى ماسى و
- تەگە
- بۇدراۋ: بىزداۋ، خاۋەبىز
- بەلخ: بەلخ، كەپوۋ
- باسرىشك: بىمىرو باران
- پىنكەۋە



- پىشخىزىمەت: نۆكەرى
- بەردەستان
- پارک: باخ
- پىسام: كوپە مام، ئامۇزا
- پواز: سىنگىكە لە درزى دارى
- قەلشاۋى دەنن تا نەيەتەۋە
- يەك
- پىۋپ: بالندەيەكى خۇش
- گۇشتە، لە مرىشك گەۋرەترە
- پىشكار: خىزمەتكار
- پەيىف: وشە، وتە، قسە
- پەز: مەپ، مىگەلە مەپ و بىزىن
- پەرى: فرىشتە
- پاژ: بەش

- باپ: بىچۈۋە مەلى بەھارە
- بىزىۋ: بىزىك، مەگىرانى
- بىزىگەۋان: بىزىۋەكەر
- بەلانس: ھاۋسەنگى
- بارىتەقا: باتەقا، مەنەس،
- بىرانىبىر
- باجەۋان: باجگر
- بەسۋى: بە ژان، بە ئازار
- بەردەبار: پىساۋى زاناۋ بە
- تەگىر
- بىدادى: نەمەقى
- بەيتال: پىزىشكى ئازەلان
- بوىس: روۋداد
- بارىۋىۋىك: شارۋچكە
- باشار: دەرېردىن، خۇراگرتىن
- بەرايى: پىشايى، بەرايى
- بەلەد: شارەزا، پىزان،
- پىنۋىن
- بەفرە ژىلكە: بەفرى زۇد
- دەنك ورد
- بەلەك: پوۋز
- بە خورتى: بە تۋپىزى
- بالىف: سەرىن، پىشتى
- بەگەنكردن: پەسەندكردن
- باندۇر: كارىگەرىيى
- بايىس: ھۇ، باعىس، سۇنگە

ت

- تەمەشاقان: بېنەر، سەيركەر
- تەماشاخانە: شانۇ،
نەيشسەرا
- تەمى: پى، لىپاۋ لىپ، سەر
رۇژ
- تا: لا، لايمەن
- تىشت: نانى بەيەنى،
قاۋەلنى، بەرقلەن، تاشتى
- تالوۋكە: مەترسى، خەتەر
- تەبارە: دەغلى گەيشتوۋى
نەدوروا، قايمە دەغل
- تەژەۋ ناقلۇلا: گەرەۋ
ناشەين
- تەين: يارۇ، فلان، ئافىرى
- تەژى: سەكى راۋ، تەنجى
- تەشەقەلە: گەشەپ،
بىيانوۋىنگەرتن
- تەيرو تو: بالندەۋ مەلان
- تەۋازى: تەۋازى،
غوزخوۋى، داۋاى بوردن
- تەخوب: سەنۋور، گەۋشەن،
تەخوم
- تەۋىل: ناۋچەۋان، ھەنە،
ئەنى، تەۋىل، جەمەن

- پەتمە: تەشەك، روناكى
- پەنگەلە: پەنگەۋ، بە ھەفرا
- پە: زۇر، تەمى
- پەستەن: فەروە، كەۋلى
تەسكەن
- پەژمە: چەرمىسى، ژاكاۋ
- پەيدەۋس: دەست لە كار
ھەلگەرتن
- پەلگە: كاگۇز
- پەسىۋ: پەسىف، ھەلامەت
- پەتاك: باربەۋ، كۆكردنەۋى
داراۋى
- پەل: شەپۇل
- پەسلان: قىيامەت، ئەۋ دىنيا
- پەتاۋە: پەللاۋ، كالا.
- پەتۇق: شەۋىنى كۆيۈۋەۋە
- پەۋ: قۇ
- پەشەداۋەرى: ھەۋكە
- پەشەۋەختە
- پەنكەردنەۋە:
- ماستاۋسەردەكردنەۋە،
پەۋپامەي
- پەشە: قەسە قۇۋەۋە مانا
- پەزىشكە: يارىدەدەۋەرى
پەزىشكە
- پەتۇ: بەتەنى

- تۇرىنۇك: تووپەو دىلناسك
- تەختەبەن: تەختە خەو
- تەقوو: بەلكوو، ھاتوو
- تاقەتكردن: شاردنەو، داگردن
- تۇلاز: مېياز، چاولەوېرېن
- تىلمە: تىلماسك
- تىلاگ: لاسەر
- تاوگاز: تاوانگاز، بەھەتاو سووتاو
- تەلفىزى: تەلفىسى، تەوس، گالتەوگەپ
- تەرىدە: رۇگر، چەتە
- تۈلەك: وەرىنى مووى لەش
- تۇسن: سەركىش، ئا پام
- تەلگەر: نەسەرەوت، بزووتنەو
- تەمراندن: كوزاندنەو
- تارى: تارىك
- تۇماكو: تووتن
- تەشېرىق: ھەررە ترىشقە، بروسكە
- تۈك: نزاى خراپ، دوعاى شەپ
- تاخ: گەرەك

- تاس: سەر پووتاو، دەغسەر
- تەرز: جۇر، نەو

ج

- جەگەن: گىايەكە لاسكى سى
- سووچە لەزەلگاودا دەپوى
- جىنگن: شەپراى، دپ، نەگونجاو
- جەلۇ: ھەرزە پىا، سەرسەرى
- جىندەخانە: سۆزانى خانە، قەچپەخانە
- جەپراندن: تاقى كردنەو، تەجرەبە كردن
- جۈپنە: ھەزۇكەى گەرماو
- جىما: جول، بزوا
- جىلاكى: كۆمەلایەتى
- جىوابى كرد: دەرى كرد، ئىزنى دا
- جىمكەنە: دروانە، جىمك، لىغانە
- جەندەك: تەرم
- چ
- چەلەنگ: چوست و چالاک، گودج و گۇل، شۇخ و شەنگ

- چىلىپا: خاچ، سىلىپ
- چاوگ: دەستە چىيە



- ھايرمان: سەرسام بوون
- ھەسار: ھەوش
- ھەنەك: جەلەنگ، قەسەي
- گالەتەوگەپ
- ھەشەرى: بەر بەتار، ژنى بە
- ئالۇش
- ھەزەمەت: مەينەت، خەلەت،
- كەسەر، داخ، خەم
- ھەجامات: خويۇن بەردان
- ھەوجە: پىيويست



- خەنى لە خۇتان: خۇشى لە
- خۇتان
- خەشكۆك: دەلال، جوانكىلە،
- جوان، قەشەنگ
- خەنەقاندن: خەنكەندىن، لە
- سىدارەدان
- خەيىزە: خەلەم، نۆكەر،
- خەزەمتكار، خەزەمتچى
- خەزەجىن: ھەگبەي لە بەن،
- جانتاي لە بەن، خەزەج

- چىنى: جۇرئى سەوالەتى
- ھەرباشە، ۋەكو كاشى
- چەتۇ: چۇن، چەلۇن، كەو
- چەرىن: ۋەتن (بۇگۇرەنى ۋ
- قام)
- چەنل: مانگا
- چەنگ: ئاممىرىكى
- موسىقىيە، ھارپ
- چەكەمە: جەزەمە، پەوت
- چەمەنزار: مەزگ، مەزغۇزار،
- سەوزەزار
- چەما: بۇچى، ئەپرا، لەبەرچى
- چەلل: دەرە، دەرە، دەرە
- چەرچى: قەزەشەيەرى كەپىدە،
- دەستەقۇش
- چەغەرد: چەغەرد، چەغەرد، چەغەرد
- چەك: سەوچ، كۆشە
- چەرنەكەل: ھەرنەكەل
- چەنەو: دەرەست بۇ
- چەمەش: سەل، رەمەك،
- لەقەھاۋىژۇ گازگەر
- چەرمەو: سەي
- چەرچى: دەرە، قەزەشەيەرى
- كەرك، دەستەقۇش
- چەسەغ: دەسكەش،
- چەسەس، سەخەپ

- خەنۇل: خەندەران، دەم بە
- پىكەن، پووخۇش
- خزاگ: غەربانەيەك گە
- بەسەر بەلرا پایدەكنىشن
- ن
- داماو: يىنەوا، بەلەنگاز،
- يىچارە
- دەلەر: ناوچە، ئاقار، شوین،
- جى
- دىركەوتن: دواكەوتن
- دىپاقز: دىپاك، بى فېو فىل،
- بى گزى
- دەربار: دىوہ خان و بارەگای
- پاشا
- دەمرى: زۆر تۈپە
- داگەرەن: ھاتنە خوارەوہ
- دىنەواز: دىلگىر، مايسى
- دىلخۇشى
- دىلۇقان: بە بەزمىي، دىنەرم،
- مەرەبان
- دىدەوانى: ئىشكگرتن (بە
- تايىبەتى ئىشكى سەر قەلات
- و بورجان)
- داپىرە: دايە گەرە، نەنك
- دەلىقە: دەرەت، ھەل

- خا: ھات، خاتون، خانم،
- يا
- خاپانەدن: فرىدودان،
- تەلرەدان، خەلەتاندن
- خاپىنۇك: فرىبۇك، فىلباز
- خانەدان: نەجىمزادە،
- ئەسلزادە
- خودان: خىو، خاوەن،
- ساحىب
- خولك: خولق
- خۇرتى: بە تۈبىزى، بە زۇدى
- خشت: رىك، بى كەم و زىاد
- خاكى: بى ھەوا، بى فىز
- خەرگە: پەزۋى كۆن و پىس
- خوابەختەكى: خۇو بەخت،
- بە ھەلکەوت
- خەبتىن: خەبات كردن
- خشكۆك: جوان، خشىك
- خويا: ئاشكرا، ديار، روون
- خۇزانگاز: تاوہ سووت،
- سووتاو لەبەر خۇر
- خەفىيە: جاسووس،
- خەمەرچىن، ھەوالدىز
- خۇلەكەرە: خۇلەمىش
- خەمەرە: كۈپەي زۆر گەرە

- دىغول: دەسىپ، خاپىنۇك،
- فېلباز، گزىكار
- دوئىل: مبارزە
- دۇتەم: كىژەمەم، ئامۇزا (بۇ كىچ)
- دەسەنە: بەخشىن،
- دۇپ: ئاومەند، ئاومەراست
- دىس: دىمەنگ، جىنگەي
- رەبەننى فەلە
- دەست قلىپ: مال بەفپۇدەر
- رەقسىن: سەما، ھەلپەرىن
- پەنك: قەشەو
- پەدىن: رىش
- رەندەك: فرمىسەك، رەتەك،
- ئەسەر، ئەسەرىن
- رۇخانى: پىياۋى ئاينى
- راز: نەينى
- رەئو: زوخال، خەلوز
- پەك: كەۋپ، پەد
- رابوون: ھەستەن
- رۇخانە: روبار، چۆم، چىم،
- پەو
- پەند: جەۋان، خەشەك،
- خەشەك

- دەرەخت: دار
- دەرەبەرىيەن: دەست
- دەرەبەندەننى دەرەخەن و
- بارەگەي پاشايەتى
- دەرە: دەرەك، چەل، دەرە
- دەرەش: بىر بەزەيى،
- سەمەكار، دەرەق، پەكەنى
- دامە: مۇر
- دەرەك: دەرەك، ئامەزەي
- چەلەتەك كەتەن
- دەرەكەن: پەلەن
- دەرەك: دەرەك، بە گەمەن
- دەرەبەنى: خەشەرى،
- پەكەنى
- دەرەكە: مەزەيى كە،
- مەستەۋچى
- دەرەكە: دەرەسەتى
- خەشەسى ئاۋ بازەپ
- دەرەكەنەس: مەزەنەس
- دەرەكە: مەلەمەت، رەدەكە
- دەرەكە: گەدەيى، سەۋال
- دەرەكە: كەكە، بەرەكە
- دەرەكە: زەرەتە
- دەرەكە: خەبەتە مەكەن
- دەرەكە: رەست، دەرەست
- دەرەكە: رەۋخەن، رەۋەكەن

- زەلام: گەورە، ئاقۇلۇ تەژە
- زار: دەم، دەم
- زوپىيەت: وەچەنەمە
- نەتىرە
- زىد: زاگە
- زاگە: زىد، شوئىنى لە
- داىكېبون، مەقتەن
- زوخال: رەژوو، خەلووز
- زگېرەش: پىكۈنى، بوغۇن، كىنە لە دل
- زەمۇجىن: زەماۋەند
- زەپىنەمە: گەپەنەمە
- زەيسان: زەيستان، ژنى تازە
- زاو
- زەيمەن: زىۋان، نىگابانى
- گۇپ و گۇپستان
- زىرانى: ئەژۇنۇ
- زارۇك: بېچىكان، مىندالان
- زەردەكەن: بىزە، زەردەخەنە
- زەروو: زالو
- زىانۇك: بە زىان، زەردەردە
- زىاندەر
- ژ
- ژىۋان: پەشىمان
- ژارخەن: پىكەنىنى زەمراۋى

- رەمۇدە: ئالوودە، مۇگر
- رادەست: خۇبە
- دەستەمەدان
- رەند: مېرخاس، مەرد، پىياۋانە
- رەقىب: نەيار، خەنىم
- رىسك: مەقامەرە
- رىۋەلە: بېكۇلەى لاۋان، بى
- نەمۇد
- رۇنىشت: دانىشت
- روپامايى: مەرايى
- دەلەچەيى، بىن رىشەيى
- راموسان: ماچ
- رەمەنە: رەمەندە، مەودال، ئاۋارە، چۆلگەپ
- رەبەن: سەلت، زوگورت، راھب
- رەبەنىتە: راھبە، ژنە فەلەى
- تەركە دىنيا، پەمەنى ژن
- پاۋگە: جىنگەى پاۋ وشكار
- ژ
- زېكىژ: كچى مىرد بۇ
- باۋەژن، يان كچى ژن بۇ
- باۋەپيارە
- زىدە: زىادە

- [illegible]


- ژاړو: داماو، فقهير، بهسزمان
- ژنوتن: بيستن، ژنمستن
- لږ
- سمرزده نشت: سرکونه، لومه
- سهلت: پرهېن، بى ژن و مندال، عازېب
- سمندهل: قاپقاپ، تهفته قيله
- سپله: پينه زان، بى نهمک، بى وهفا، نهمک حرام
- سوز: پهيمان، بېلین
- ستران: گوراني، قام، لاوک
- سستيران: نه سستیره، نه سستيران
- سپيده: بهر بهيان
- سروزمار: ميړگ، ميړگوزار، چه مهنزار
- سهمت: لا، نالی، رخ
- سهرېورده: بهسهرات، سهرگوزده شته، سهرېهورد
- سهرگوروشته: سهرېورده، سخيف: جنيو
- سهختگير: توند و بهرېت و رهېت
- سيوات: خوينه واري
- سانهل: شنبوکه


- سېسەم: تەختە خەم، تەختە بەن
- سوۋ: ئازار، ژان
- سىخار: زوقم
- ساقەتە: لاسكى گيا
- ش
- شېندە: ژنى دەمدىزى
- شېرانى بېھيا
- شېرپۇش: شېرۇلە، بى بەرگ و بار
- شەيپور: بۆلى، كەپنا
- شام: شىو، شىف، خواردنى ئىواران
- شىكەت: ئەشكەوت
- شىكەستەنى: ناسك، شتى
- زوو بشكى
- شتاقىان، مېچيان، كەسيان
- شىنگ: مېز، تاقەت، تۈانا
- شەقار: مەنگار
- شىلىنگ: پارەيەكە
- شاپ: شەق
- شىكەت: ماندوو، مېلاك
- شوورە: دىوار
- شەپيار: پېرەشەپ، شەپرانى
- شەنگۈل: بە دەماخ، كەيف خۇش

- شەبەيخون: پەلامارو
- شېرشى شەوانە
- شەلاق: شەلاخ، قامچى
- شەم: مۇم، شەمالك
- شەمدان: مۇمدان، شەمان، جىگەي مۇم
- شۇقار: زمان شېر، نىوان تىكەمەر، جاسووس
- شوو: مېرد، ھاوسەرى ژن
- شىكەت: ماندوو، مېلاك
- شاشك: مېزەر، پىنچى مېزەر، شاشىك
- شىرەت: راويز، نامۇزگارى
- شىرەتكار: راويزكار
- شادەتنامە: كارنامەي
- خويندىن
- شۇخى: سوعەت، گالتە
- شىف: شىو، شام، نانى
- شىوان، نانى ئىوارە
- شىلەو بىلە: فېل و تەلەكە
- شەواك: كەمەرە، گىلۈكە



- عاسا: دار عاسا، دارەست
- عەيار: زىقەل، زۇرزان

- قالا: به‌تان، خالی، پووک،
ناواله، کراوه
- فهره‌نگی: نه‌روپایی
- 
- قالیچه: مافووری بچووک
- قرمز: سوور
- قه‌رال: پاشا
- قهرال‌نشین: پاشان‌نشین،
نیم‌پراتوریه‌ت
- قوربا‌قه: بۆق
- قاوالتی: تاشتی، به‌رقلیان،
نانی به‌یانی، تیشت،
قاو‌ه‌تون
- قووچانی: مه‌ل‌هات
- قشتیله: بچووک‌ی جوانکیله
- قالور: قاوغ
- قاپ: قاچ
- قاوغ: قه‌پیلک، قاپوره
- قوشقی: تووره، وهرمز، سل،
ر‌ه‌وک
- قهرقه‌شه: ته‌شق‌ه‌له، شه‌رو
ناخوشی
- قۆپی: زمل‌کاوی قامیشه‌لان
- قه‌له‌مه‌رو: سن‌نور و
که‌وشه‌نی ژیر ده‌سه‌لاتی
که‌سینک یان ده‌وله‌تیک

- عه‌به‌ن‌نوس: دارینکی ره‌ش و
ره‌ق و به‌نرخه
- عه‌یان: دیار، ناشکرا،
له‌به‌رچاو
- عمگید: نازا، پال‌ه‌وان، جامیز
- 
- غاپ: نه‌شکه‌وت
- غوپایی خه‌و: شیرنه خه‌و،
خه‌وی قورس
- غه‌واره: غه‌ریبه، بینگانه
- ف:
- فهرمایشت: فهرمووده، قسه
- فهرخه: بینچوه مه‌ل و
جان‌ه‌مران
- فشقیات: حه‌نه‌ک،
کالت‌ه‌وگه‌پ، ناخافتنی بی،
تام
- فرافین: نیومرۆزه، خواردنی
نیومرۆ
- فهرسه‌خ: فهرسه‌ق
- فرناخ: لووت به‌رز، به
ده‌عیه، روح‌زل
- فاما: فامیده، تیگه‌بیش‌تور،
زیره‌ک

- قەستە سەر: دوزمنى زۇر
- سەرسەخت، خەتەر
- قەبە: گەۋرە
- قۇشەن: لەشكەر
- قىزىر: بېيار، قەرار
- قەوماۋ: بويە، روۋا
- قاۋەتوۋن: تاشت، تىشت،
- قاۋەلتى، ناننى بەيەننى
- قىرات: گەرماپىۋ
- قېزىۋە بەرد: خەنە
- تىلگە، وردە شىننايى پىكەۋە
- نووساۋى سەر بەردان

ك

- كوت وىت: ەقاۋدەق
- كۈنگە: كۈنۈۋ، ئاگردان
- كارماز: بەچكە ئاسك
- كۈدەلە: يىچۈۋە بەراز
- كۈختە: كۈخ، خانۋى
- چكۈلەۋ خراب
- كۈلكە: موۋ، توك
- كۈلۈ: كۈللە
- كەچپەۋى: لە پى لادان،
- تەحرىفيەت
- كەۋەيى: شىنكى، شىنباۋ،
- خۈلەمىشى

- قوۋ: بالندەيەكە لە قاز سىپى
- ترو زلتەرە
- قەلەيى: كانزاىەكى سىپى
- نەرمە مىسى پى سىپى
- دىكەنەۋە
- قىزۋەلە: تاق تاقكەرە
- قاۋش: ەۋل، شوۋىنى
- نوۋستىنى بە كۈمەل
- قەساس: سزا، تۈلە
- قەربەخت: بەخت رەش،
- بەدبەخت، نەگبەت
- قامك: پەنجە، ئەنگۈست،
- پل، كلك
- قامبىز: گۈرانى بىز
- قەساۋ: قەساب
- قەلەزراۋ: ترسنۈك
- قەتاندن: بەسەرىردن
- قاقىر: زەۋى روۋتەن كە گىيە
- ئى نەپۋى
- قومات: بابۇلەي ساۋا تىۋە
- پىچان
- قاشۋانى: گۈيازى، قاشۋان
- قەپاتە: سۋىتەل، ژنى بى
- مارەيى بۇ رابۋاردن
- قەمۋور: كوۋپ، پشت كۈم

- كېشكچىسى: پاسەھوان، نىگابان
- كۆ: سل، سلكردنهو
- كەپو: لووت، دفن
- كارگە: وەرشە
- كەپپوچ: خشتى
- سۈرەوۋەكرار
- كوند: بوۋەكويزە، كوندە
- پەپو، بايەقوش
- كەمەن: گەوج
- كارستان: بېشەى داركاران
- كرېت: ناشىرىن، كارى
- خراپ
- كەتۋارى: رىالىستى، واقىعى
- كەوشەن: مەز، سنوور، ئاقار، تخاب
- كىنوگۇ: چۈنە بىچ و بناوان
- ، تۆزىنەو
- كسۇك: سەگ
- كەستەك: سەندە گىل، كىلۇ
- قوپى وشكەوۋ بوو
- كۇشيار: چالان، پىكۇشش
- كىنەكىش: پىك مەلگىر
- پىكونى
- كەت: تەختەخەم
- كەرمەكە: بىلەرمو

- كىنە: بۇ كۆي
- كەپەك: سۇس
- كۆمەك: يارمەتى، ھارىكارى
- كلۇر: ئاوبەتال
- كورىزگە: كوپى بچووك
- كەپو: لووت، دفن
- كەونارا: زۆركۇن، شوينەوار
- كەسك: سەوز
- كۆمىدى: پىكەنىناوى
- كامكرىن: نەوس تكان
- كەزى: پىچ، زلف
- كلۇخود: كلۇى ئاسنىنى
- شەرلان
- كەرب: رىق و كىنە
- كان: مەمەن
- كىوستان: كۇسار، كۇچار
- كۇلۇنى: موھاجىرىشىن،
- نىشىمەن، موستەعمەرە
- كەمەو: كەم قەسە
- كۇسار: كۇچار، كىوستان
- كەوى: مالى، دەستەمۇ
- كەلپ: بەرد
- كەلۇك: بەردەلان
- كەندەكار: كەسپىك كە لە دار
- نەخش نەكەنى

- كەمە رۇڭ: رۇڭى بى ھەتتا،
- سىيىيە پۇڭ
- كۇما: كۇمەلىك
- گى
- كۇساخت: چاوقايىم، رووقايىم
- گەدا: پارىسەك، سىوالكەر،
- دەرۇزەكەر
- كورۇزە: باقەى گەرە
- گەرەكە: دەمەق، دەخوازىم
- گەمە: يارى، وازى، كايە
- گەنج: زىرو زىو، مالى دىنيا
- گەردىنەند: ملوانكە
- گازكردن: بانگكردن
- كۇرىن: يارۇ، ئافىرى
- كوند: دى، ئاوايى
- كومانو: ئاوبىز، نەناسراو
- كۇزىنىڭ: قولىپى
- گەلۇز: ئاولينىڭ
- گول: گەر ۋ گول
- گاگۇز: پۇلكە
- گارد: پاسەوانى تايىبەت
- گۇنگ: ئالۇز
- گەنگەشە: موناقەشە
- گورراو: مەخلووق

- گووگەك: زىل—دان،
- سىرانگوتىك
- گازى: بانگكردن
- گېرۇز: وېكن
- گلگۇ: گۇپ، ئارامگە
- گمىز: پىشاو

لى

- لە كەيفان: لە خۇشيان
- لە بىلادەو: لە ئىجادەو، لە
- بىنەرەتمەو
- لىرەوار: دارىستان، جەنگەل،
- يىشەلەن
- لاپرەسەن: فزول، فزولى
- لۇسە: بارى
- لەزگ بوو: خەرىك بوو،
- وەخت بوو
- لى: بەلام
- لىپرا: بېيارى دا
- لۇسە: بارىە
- لاق: قاچ، لىنگ
- لەزكردن: خىراك—ردن،
- پەلەكردن
- لايدە: بىنگانە
- لەمەنېمەر: بىرانېمەر
- لى: بەلام

- مۆل: زۆر، فرە، زەحف
- مژمژە: مەساسە
- مېرغەزەب: جەلاد
- مەزرا: كىلگە
- مقاش: ماشە
- مەگىرانى: بىزىو
- مەرزو بۇ: ولات، نىشتەمان
- مقەوا: كارتۇن
- مەنھۇل: زىراب
- مەزل: قۇناغ، جىنى مەبەست
- مېرەبان: دۇلقان، مېھرەبان
- مالىبات: خانەوادە، بىنەمالە
- مدارا: سەبىر، ھەوسەلە،
- دۇلپاگرتنى دۇست و ئەھباب
- موبەق: ئاشخانىە
- موغەيرى: موغارى، بوغارى،
- كوانووى نىو دىوار
- منچې: نەزىنە، سوور لەسەر
- شىتەك
- مىسكىن: رەغىبەت،
- بەرھوكمى ئاغا
- مەعلان: پىسپۇر، لىزان
- مخابن: بە داخەمە
- مراك: كەچك، كەچك
- مينا، ميناك: ومك، ومكو

- لەيستۆك: بووكەشۈوشە،
- بووكەلە
- لەگەز: مەتەل
- لەش بەبار: نەخۇش
- لەگىن: رەنگە، لەرەيە
- لەوتارە: پىس بوو
- لەز: خىرا، پەلە
- لەمپ: يەكسەرى،
- بەقۇنتەرات
- لاشەپ: بىۋەي، سەلامەت،
- دوورە شەپ
- لاكەو: لاچۇ، بىرۇ كەنار
- لە نك: لە كىن، لە جەم، لە
- دەف، لەلا
- لەگام: چەورە، زگ لەمەزىن
- لىزگە: لىزايى، نشىو



- موغازە: فرۇشكە، دوكان
- مېرىقان: دۇلقان، مېھرەبان
- مشوور: تەگىيىر، بەخەم
- كردن
- مژوول: سەرقال، سەرگەرم
- مل و موش: ملومۇ، گەران و
- بۆنكردنى زەمىن بۇ
- پەيداكردىنى خواردن

- مخفەر: پۆلیس-خانه،
- قەرمولخانه
- مادونی: مۆلت، ئیجازە
- مەرگی ملجا: سەکتەى دل
- مەحزەر: نووسینگەى مارەو
- تەلاقان
- مەژى: مېشك
- ماموژن: ناموژن، ژن مام
- مراک: كەوچك، كەچك
- مافور: قالى
- مەتەرىز: مەتەرىس، سەنگەر
- مامىز: رەبەنىتەى بەتمەن
- ماسىز: رەبەنىتەى گەنج
- متوو: ھۆگر
- مرداو: قۇپى
-
- نەزاكەت: ئەدەب، سەلارى
- نىگابان: پاسەوان
- نەچەزار: قامىشەلان
- نسیبەت: بەلا، موسیبەت
- نەترە: ورە
- ناچىز: ھىچ، زۆر كەم
- نەژاد: رەگەز، رەچەلەك،
- نەسل
- ناحەر: ناشىرون

- نىچىران: راوچى
- نشىمەن: بارەگا، شوینى
- دانىشتن
- نەزاكەت: لوتف و ئەدەب
- نك: كن، لا، جەم، دەف
- ناقېرى: ناوپراو
- نەژنەو: نەبىست، منجې
- نەد: لباد، نىوداشت: نە
- كۆن و نەتازە
- نھا: ئىستا، ھەنووكە، نھوو
- ناقسال: ميانە سال
- نووكە: ھەنووكە، نھو، نھا،
- ئىستا
- نەخاسما: بە تايبەتى
- نەسرانى: فەلە، مەسىحى
- ناباب: ناباو، دژەباو،
- ناپەسەند لـە پووۋى
- كۆمەلایەتییەو
-
- وەمىنى: بىمىنىتەو
- وەكرد: كوردەو
- وەشیرت: شارەو
- وینا: تەسەر
- وار: ھەوار، شوین، مەلەن

- هانکه هانک : هه‌ناسه برکی
- هه‌ژگ : لکه‌داری و شکه‌وه
- بوو : چڕوچیلکه‌ی ئاو‌ردو
- هه‌پوگیف : هه‌ره‌شه‌و
- هه‌ل‌دیژ : جیگه‌ی زۆر به‌رزو
- قیت له شاخ و کینودا
- هه‌زار به‌ه‌زار : شاخی زۆر
- به‌رزو عاسی
- هه‌ل‌زنان : هه‌ل‌گه‌پان بو
- سه‌ره‌وه
- هایم : سه‌رگه‌ردان، ویل
- هه‌نبه‌ر : به‌رانبه‌ر
- هه‌تره‌ش : زه‌نده‌ق، زراو
- هه‌نووکه : ئیستا، نها، نه‌وو
- هوشن : به‌هوش
- هه‌تر : مه‌ردای خوکه‌می چاو
- هۆلی : کینوی، وه‌حشی
- هۆده : ژوور، ئۆتاغ، دیوو
- هه‌زوو : هه‌زین : به‌یو
- به‌ی‌کردنه‌وه
- هه‌یف : مانگ
- هه‌یفه‌شه‌و : مانگه‌ شه‌و
- هه‌دا : سه‌به‌ر، جه‌وسه‌له
- هه‌راوه‌نا : هه‌راو هه‌نگامه

- واز : که‌راوه، پینچه‌موانه‌ی
- داخراو
- وی‌ده‌ده‌م : ده‌ده‌می
- وه‌قف کردن : ته‌رخان کردن
- وهرده‌وه‌دان : له‌ جاری پتر
- کینلان
- وهردیان : زیندانه‌وان
- وه‌شانخانه : بلاوه‌خانه،
- دارالفنشر
- وه‌شانکار : بلاوه‌که‌ره‌وه،
- ناشه‌ر
- وه‌پاوه : وه‌پینه
- ودم : مومباره‌کی، په‌زی
- وشکه‌بار : می‌وه‌ی
- وشکه‌وه‌کراو
- وه‌کوژاندن : ته‌مه‌راندن،
- کوژاندنه‌وه
- وی‌مه‌ده : به‌مه‌ده
- واز : ئیشتیاو ئاره‌زووی
- خواردن
- وه‌زه‌ن : نازار
- وشترالوک : خوشتی خۆره،
- عاگول
- وازوایی : ده‌مه‌ده‌می مجیز

- ھاژۇتن: لىخوپىن
- يال: تووكى سەر مىلى شىرو
- يەكسىم
- يىكھاۋى: يىكجۇر
- يەكەست، يىگۇپان
- يارۇ: فلان
- ياتاخ: پىخەف، نوين
- يەختە: خەسىنراۋ، گون
- دەرھىنراۋ
- يونىفۇرم: جىلكى فەرمى
- يەكچەشەن



- ھەپەمە: تىكەل و پىكەل،
- گەنە و دانەۋىلەي تىكەلكرار
- ھاپۇ: مام
- ھەلەشە: لەسەر، بى ئەقەل
- ھەرەت: تاف
- ھەتوان: مەرھەم، مەلھەم
- ھەفۇك: مەكەر، مەملانى،
- پىكەپكى
- ھەپۇ: ھەپە، بېۇ
- ھەنگى: ھەينى، ئەۋسا
- ھەشتاۋ: پەلە، لەز، خىرا
- ھاۋكوف: دوو كەسى لە يەك
- ئاستى كۆمەلەيتى
- ھاۋدەستى: ھاۋبەش لە كەين
- و بەينان
- ھەيلۇك: ھەيلۇك، مانگىلە،
- مانگى يەك شەۋە
- ھىۋورين: ھەۋانەۋە
- ھاماج: ئۇتۇسۇفەر
- ھەلۇۋىردن: جياكرەنەۋە
- ھاتە ۋەشاندىن، بىلۇكرەيەۋە
- ھەزفان: بىرەمەند، زانا
- ھەننە: تەۋىل، ناۋچەۋان
- ھەلەكەت: گىلانەللا، ناۋىلەكە،
- ناۋزىنگ، خالى مردن
- ھەلۇشان: پاكشان

* کەرکوکییە و لە ساڵی ١٩٥١ دا لە دایک بوو.

له سالی ۱۹۷۵ کولیزی نه ده بیاتی به غداي
ته او کردوه.

یہ کام برہمہمی شیپرز کے ہاوی
(مہلبہ سنیکی مہتیو کے وتوی) کے لہ ژمارہ
(۱۷۰) رڈنامہ می ہاوی کے لہ ۱۹۷۳/۶/۸
بلاویوہ تہرہ .

له سالی ۱۹۷۵هـ به برده و امی نووسین
و به ره می نه ده بی پلوده کاته وه.

**د نووسه ريان بهرڼو د بهرني نووسين پان
سکرتيزي نووسين پان نندامي دده مستي
نووسه راني نم گولار و بلوگرلوانه بڼو:
گولاري گزنگي نووسه راني که رکووک،
نووسه راني کورستان، که لتور، نووسه راني
کور، گولاني عره بي، نالاي نازادي تا
ژماره ۲۲۲، گولاني نووشه راني.**

* جگہ لہ ناوی خڑی، بہ تابیہ تی لہ
گورڈاری گزنگسی نووہ رانی
کہرکوک، نووہ سری گوردستان، گہلپور،
ریونامی ٹالی نازلی تا ۲۲۲ بہ ناوی
گرفند، زنا، سپان، پاکازد، محمہدی
حاجی، سروان علی، دیدارہ مہمہدی،
میڈا، ج. ع. صامون زبیری، با زہوان
عبدالکریم بہرہ می بلو کردوہ تہوہ.

*له سالی ۱۹۷۴ - ۱۹۷۵ پېښمرگي
شلمې نېټې لولې، له هه شاکاندا بل
ماړه، نل سال، بې وابه سته گي حيزي
پېښمرگه بڼه و ده کو به شدار بېه کي
مهيداني و وژداني له خه باتي ره وای

نہ تہ وہی کردیا شانازی پیوہ دکات و
منہ تہ بہ سہر کہ سدا ناکات، چونکہ باوہری
ولایہ کہ رزلہ ی میللہ تی مہ زلوم مہ حکومہ
بہ پیشمارگاہی تی.

**له هه شتا کانه وه تا ۲۰/۸/۲۰ راسفته وخز
سه په رشتی و سه رۆ کایه تی لای که رکوکوی
یه کیتی نو سه رانی کوردی کره وه .**

نډ به هم وکتیږي چاپ و بلږ
کړي موه توه، لږ نډي هره نډيان، به
تایبې ته شولنه له چایدا چاپ بوون به
نوسخه میڼد کم بلږیونه توه، له
نرخي نه بوون دان و هر شوه نده په که له
له وتان ښکار بوون. هه نډیک له وانه:

۱- تیرلڈ، کز جیلڈ، جاپی
یہ کام ۱۹۷۹

۲- کڑچی سوور، رومان، چاپی
په کهم، ۱۹۸۸، چاپی سټیټم ۲۰۰۷

۲- بەيداخ، چىرۆك، چاپى بەكم
۱۹۸۸

۴- داوہ سی کوچہ ریمان، کئی
چیرۆک، چاپی نوووم ۲۰۰۵

له څو بېلگانه بوون، کړمه
چېرېک، چاپی په کم (۱۹۹۹) ده نځای
ګولان

۶- کوچا سرخ، كل چيرك، به
فارسي، وەرگيران چاپي په کم ۱۹۸۷ شاخ

۷- نفیسا، رفیعان، صابت رحمان،
چاپی بہکم، شاخ، ۱۹۸۵، چاپی سیئیم
۲۰۰۵

۲۱- چىركىستان، كۆمەلەك دەقۇرەخنى

جىيانى ۱چ، ۲۰۰۵، نووسەرنى كەركوك

۲۲- ئىدارە دەقۇرەخنى، ۱چ، ۲۰۰۵

۲۳- ئىدارى چىركىستانى، ۱چ، ۲۰۰۵

۲۴- ئەر بەرخى كە سوبە گورگ

۱چ، ۲۰۰۸، نووسەرنى كەركوك

۲۵- ميان، چىركى، ئەلبىز كامۇ

۲۶- مەسەلە كورد لە عىراقدا، غەزىز

شەرىف، چاپى نووم ۲۰۰۵

۲۷- مېژووى رەگ و رەچەلەكى كورد،

ئىھسان نورى پاشا، ۱چ، ۱۹۹۸

۲۸- كورد گەلى لە خۇشەبىرلوى غەبىر

لېككرو، د. كويىنەر دېشەنەر، چاپى سىيىم

۲۰۰۴

۲۹- لە مەبابادى خۇيىناويىيە بۆكەنارنى

ئاراس، نەجەف قولى پىسپيان، چاپى

يەكەم ۲۰۰۶

۳۰- كورد لە سەددى

ئۆزدە و بېستەمدا، كرىس كۆچرا، چاپى

چوارەم ۲۰۰۷

۳۱- كورد لە ئىنىسكلۇپىدىي

ئىسلامدا، چاپى يەكەم ۱۹۹۸

۳۲- چىنى كۆن، ۱چ () دەزگى

موكرىيانى

۳۳- دىلېزىسى خۇداگرتن، ئەشەرەلى

دەھقاننى

۳۴- خەباتى چەكدارى مەم ئاكتىكە مەم

ستراتىژ، مەسعودى ئەحمەد زادە

۸- نامۇ، رۇمان، ئەلبىز كامۇ،

چاپى يەكەم، شاخ ۱۹۸۷ چاپى چوارەم

۲۰۰۹ رەشادخانەى ساپە سلىمانى

۹- رۇبەر، رۇمان، مەھدى حسين،

چاپى يەكەم (شاخ) ۱۹۸۲، چاپى نووم،

۲۰۰۷

۱۰- شىكىست، رۇمان، ئەلكساندەر

فەدلىف، چاپى شاخ (راە كارگى)، چاپى

نووم، ۲۰۰۹ خانەى وەرگىپان.

۱۱- مارمالەكان، رۇمان، ئەحمەد

مەحمود، چاپى نووم ۲۰۰۰ دەزگى گولان

۱۲- بېئاسنامەكان، رۇمان، غەزىز

نەسین، چاپى سىيىم ۲۰۰۶

۱۳- قورىيانى، رۇمان، مېرب مىدق، چاپى

يەكەم ۲۰۰۴ دەزگى شەلق

۱۴- نوومە ولات، رۇمان خ. فاسموف،

چاپى يەكەم ۲۰۰۰ دەزگى گولان

۱۵- ئازادى پامەرگ، رۇمان،

كازاننىزلىكىس، چاپى يەكەم ۲۰۰۲

كەتېبخانەى سۇران، چاپى نووم: ۲۰۰۸.

۱۶- چىركەكانى سەمەدى بېھرەنگى،

چاپى نووم، ۲۰۰۴ كەتېبخانەى سۇران

ھەولېز

۱۷- ئاماننى ئەدەبىيات. م. گوركى، چاپى

شاخ ۱۹۸۵.

۱۸- ئەر رۇزە كە ونىسوم (كۆمەلە

چىركى بىيانى) چاپى يەكەم، ۲۰۰۶

۱۹- جى پى (كۆمەلە چىركى فارسى)

چاپى يەكەم ۲۰۰۶، نووسەرنى كەركوك

۲۰- زىندە خەرن، كۆمەلە چىركى،

چىخۇف، ۱چ، دەزگى موكرىيانى.

۴۹- ئه‌فسانه‌ئێن گریکی و رهنانی، چاپی

یه‌که‌م (۲۰۰۴) کتێبخانه‌ی سۆران، هه‌ولێر

۵۰- ئێلیاده، هه‌مپریس، چ (۱) ده‌زگای

سه‌رده‌م ۲۰۰۹

۵۱- گۆه‌ند و زنار (هه‌ره‌نگی فارسی -

کردی) هه‌مه‌ که‌ریم عارف، چ (۱) (۲۰۰۶)-

۲۰۰۸ ده‌زگای موکریان

۵۲- چۆنییه‌تی فیزیوونی زمانی فارسی،

چ (۱)، ۲۰۰۱

۵۳- چرێنیه‌فسکی، فه‌یه‌سوف و زانای

که‌وردی میله‌تی روس

۵۴- چایکل فسکی، ژیان و به‌ره‌می.

۵۵- ئیدگار ئالین پۆ، ژیان و به‌ره‌می.

۵۶- جاك له‌ندن، ژیان و به‌ره‌می

۵۷- گوگول، نووسه‌ری ریالیست

۵۸- یه‌لماز گونای، ژیان و به‌ره‌می

۵۹- سادقی میدلیت، ژیان و به‌ره‌می

۶۰- خافووخ له‌ شیعیر ده‌نوی، ژیان و

به‌ره‌می

۶۱- رلگه‌ یاندن له‌ په‌راویزی ده‌سه‌لاند (به

شه‌ریکی) چاپی یه‌که‌م (۲۰۰۱) ده‌زگای

گوڵان

۶۲- راگه‌ یاندن له‌ نێوان حه‌قیقه‌ت بێژی و

عه‌وام خه‌له‌ تێنی دا، هه‌مه‌ که‌ریم

عارف، چ (۱)، ۲۰۰۵

۶۳- یئووی ئه‌ده‌بیاتی جیهان (له‌

کۆنه‌وه‌ تا سه‌ده‌کانی ئافه‌ین). چاپی

یه‌که‌م ۲۰۰۸

۳۵- فهنست فان گۆگ، شاتقنامه، باول

نایز له‌ر

۳۶- به‌ لوما شامه‌ره‌کان، شاتقنامه،

جه‌لیل فه‌یمی (گزیگ ژ: ۱۲)

۳۷- جوله‌که‌ که‌سه‌ی ماله‌،

شاتقنامه، کریستوفر ماریۆ.

۳۸- دابه‌ره‌وران، شاتقنامه، ئه‌لبه‌ر کامۆ

۳۹- به‌د حالی بوون، شاتقنامه، ئه‌لبه‌ر

کامۆ.

۴۰- چار به‌ چار، شاتقنامه، گه‌وه‌ر مراد

(غولام حه‌سینی ساعیدی)

۴۱- ریچاردی سییه‌م، شاتقنامه،

شه‌کسپه‌ر. چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۹، بلاره‌خانه‌ی

سایه، سلیمان

۴۲- گه‌مه‌ی پاشا و وه‌زیر، شاتقنامه،

عه‌بدوللانه‌ لبوسیری...

۴۳- منداله‌ دارینه‌، چیرۆکی ئریژ بۆ

مندالان.

۴۴- فاشیزم چیه‌؟ کۆمه‌له‌ چیرۆک بۆ

مندالان، یه‌لماز گونای

۴۵- شوانه‌ بچکۆله‌که‌، چیرۆکیکی ئریژی

چینی یه‌ بۆ مندالان

۴۶- زارۆکستان (چوار شاتقنامه‌ بۆ

مندالان)

۴۷- چه‌ند چیرۆکێک له‌ ئه‌فسانه‌ی یونانی

کۆنه‌وه‌ (۲۲ ئه‌فسانه‌)

۴۸- له‌ گه‌جینه‌ی هیکایه‌تی

تورکمانیه‌وه‌. (ئه‌فسانه‌ی ئه‌سه‌پی

ناشق) چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۸

۶۴- میژووی نهده بیاتی جیهان (له
سارده می رینسانسه وه تا نیتستا). چاپی
یه که ۲۰۰۸

۶۵- میژووی نهده بیاتی جیهان
(نهده بیاتی نینگلینی زمان- نه مریکاو
نینگیستان له ساره تاره تا نیتستا). چاپی
یه که ۲۰۰۸

۶۶- ریالیزم و ریه ریالیزم له
نهده بیاتی، اس...

په ۱۲۰۰، ده زگی سپریز

۶۷- قوتابخانه نهده بییه کان، رهزا سید

هسینی، ۲۰۰۶، ده زگی موکریانی

۶۸- میژووی نهده بیاتی روسی، سه عیدی
نه فیس

۶۹- لیکدان وهیک له مهر نامۆ، لوپس
ری، ۲۰۰۶، ۲

۷۰- هونه روژیانی کومه لایه تی، بلیخاتوف،
چ (۲۰۰۵) ده زگی موکریانی

۷۱- گوزارفتی مؤسیقا، د. فواد زکریا،
چ، یانه ی قه لوم ۲۰۰۶

۷۲- رینازه هونه ریه کانی جیهان

۷۳- پیکهانه ی به ده نی و چاره نویسی
نافرهت، (چ) ۲۰۰۶

۷۴- دهریاره ی شیعر و شاعیری، همه
که ریم عارف، ۲۰۰۷، ۱

۷۵- دهریاره ی زمان و چیرۆک،
همه که ریم عارف، (چ) ۲۰۰۸

۷۶- مهرگی نووسه رو چهند باسینگی
دیکه ی نهدی- رۆشنیبری، همه که ریم
عارف، (چ) ۲۰۰۵ نووسه رانی که رکۆک

۷۷- ناو دلانی نهده ب، همه که ریم
عارف، (چ) ده زگی موکریانی، ۲۰۰۹

۷۸- په یهستانی من، همه که ریم
عارف، چاپی یه که م)

۷۹- په لکه رهنگینه، همه که ریم
عارف، (چ) ۲۰۰۴

۸۰- خیانه تی حه لال، همه که ریم عارف

۸۱- برۆکی هه زار زاوا، کۆچرۆک، بزورگی

عه له ی

۸۲- نه بزور، د. عه لی شه ریمه تی

۸۳- ریه یات، پیمان، بزورگی عه له ی

۸۴- رقیقات لی رحاب البقاله الکوریب،
همه که ریم عارف

۸۵- مه ژاران، پیمان، بوستوفسکی

۸۶- سه یلک کۆچرۆک، (رۆمانی کورتکراوه

بی نوچه وانان) چارلس دیکنز

۸۷- کۆریسه، داستان، هۆمیرۆس

* له راپه رینه وه تا نهو چالاکانه به شداری

بزالی نهدی و رۆشنیبری کوردی ده کات

ویه ره می همه جۆر (نووسین و ناماده

کردن و وه رگرتان) بلۆده کاته وه..

* نهو به ره مانه و نۆری دیکه ی ناماده ن

بی چاپ و چاپکرته وه و هه ر کس و

گروپ و لایه ن و ده رگایه ک ته مایه بلۆ

کرته وه ی هه بن، ده بی پرس به نووسه ر

بکات...

